

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler</i>	
(96/C 217/01)	E-2638/95 af Niels Sindal og Kirsten Jensen til Om: Varedeklaration på leverpølse	1
(96/C 217/02)	E-2745/95 af Jannis Sakellariou til Om: EU-støtte i forbindelse med industrivirksomheders flytning og hjemsted	2
(96/C 217/03)	E-3175/95 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Fri bevægelighed for guld- og sølvsmedearbejder og smykker	2
(96/C 217/04)	P-3334/95 af Katerina Daskalaki til Kommissionen Om: Støtte til modernisering af fiskerflåden og ødelæggelse af de traditionelle beddinger	3
(96/C 217/05)	E-3440/95 af José Escudero til Kommissionen Om: Europæisk musikstøtte	4
(96/C 217/06)	E-3611/95 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Fællesskabstilskud til foreninger, NGO og andre organer	4
(96/C 217/07)	E-3612/95 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Fællesskabstilskud til foreninger, NGO og andre organer	4
	Samlet og supplerende svar på skriftlige forespørgsler E-3611/95 og E-3612/95	4
(96/C 217/08)	E-0009/96 af Angela Sierra González til Rådet Om: Udlevering af nynazisten Gerd Honsik fra Spanien til Østrig	5
(96/C 217/09)	E-0017/96 af Carlo Ripa di Meana et Gianni Tamino til Kommissionen Om: Center for kombineret transport i Olbia (Sardinien)	6
(96/C 217/10)	E-0064/96 af Yannis Kranidiotis til Rådet Om: Møde i Bonn mellem udenrigsministrene for fem EU-medlemsstater og den tyrkiske udenrigsminister ...	7
(96/C 217/11)	E-0119/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Afvisning af optagelse på belgiske universiteter	7

Pris: 30 ECU

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(96/C 217/12)	E-0154/96 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Den Europæiske Unions bidrag til afholdelse af udgifterne i forbindelse med afsaltningsanlæg på Costa del Sol (Spanien)	8
(96/C 217/13)	E-0176/96 af Kenneth Coates til Kommissionen Om: Miljøbeskyttelse – den kumulative effekt af kulminedrift i åbent brud	9
(96/C 217/14)	E-0184/96 af Bernd Lange til Kommissionen Om: Franske bankers afvisning af eurochecks	9
(96/C 217/15)	P-0199/96 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Tremmekasser for kalve	10
(96/C 217/16)	E-0208/96 af Philippe Monfils til Kommissionen Om: Mål nr. 2 – Belgien – Wallonien	10
(96/C 217/17)	E-0220/96 af Werner Langen til Rådet Om: Begrænsninger af mindretallets rettigheder i græske skoler	11
(96/C 217/18)	E-0223/96 af Lissy Gröner til Kommissionen Om: Børneudvandring fra Europa til oversøiske lande	12
(96/C 217/19)	E-0228/96 af Konstadinos Klironomos til Kommissionen Om: Oprettelse af et laboratorium til koordinering af forskning vedrørende fiskeri i det østlige Middelhav	12
(96/C 217/20)	E-0244/96 af Francesco Baldarelli til Rådet Om: Indledning hos statsadvokaturen i Bolzano og Trento af en straffesag om åbning af et repræsentationskontor i Bruxelles	13
(96/C 217/21)	E-0258/96 af Luigi Moretti til Rådet Om: Et repræsentationskontor i Bruxelles	13
(96/C 217/22)	E-0309/96 af Honor Funk til Rådet Om: Kontor for regionen Tyrol i Bruxelles	14
(96/C 217/23)	E-0584/96 af Michl Ebner til Rådet Om: EU-Kontoret i Bruxelles	14
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0244/96, E-0258/96, E-0309/96 og E-0584/96	14
(96/C 217/24)	E-0245/96 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: EFRU-støtte til Maastricht-Aachen Airport	14
(96/C 217/25)	E-0257/96 af Paul Lannoye til Kommissionen Om: Mindre børns sikkerhed under transport i biler	15
(96/C 217/26)	E-0284/96 af Pierre Bernard-Reymond til Kommissionen Om: Situationen i OECD-landene i forhold til Maastricht-traktatens kriterier for indførelse af en fælles mønt ..	16
(96/C 217/27)	E-0285/96 af Philippe Monfils til Kommissionen Om: Europæisk skattepolitik	18
(96/C 217/28)	E-0288/96 af Olli Rehn til Kommissionen Om: Støtte til et motorvejbyggeri på Costa del Sol	20
(96/C 217/29)	P-0294/96 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Privatisering af skibsværftet Setenave i Setúbal i Portugal	21
(96/C 217/30)	E-0317/96 af James Moorhouse til Rådet Om: Brug af Luxembourg-förliget i Rådet	22
(96/C 217/31)	P-0325/96 af Peter Mombaur til Kommissionen Om: Standardisering af stikkontakter og stik til husholdninger i EU	22
(96/C 217/32)	E-0330/96 af Susan Waddington til Kommissionen Om: Forslag til regeringskonferencen – Borgernes rettigheder	23
(96/C 217/33)	E-0331/96 af Susan Waddington til Kommissionen Om: Forslag til regeringskonferencen – Borgernes rettigheder	24
(96/C 217/34)	E-0334/96 af Sebastiano Musumeci til Kommissionen Om: Kasinoer i Italien	24

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(96/C 217/35)	E-0338/96 af Reimer Böge til Kommissionen Om: De svindende verdensfødevarereserver	25
(96/C 217/36)	E-0342/96 af Robert Evans til Kommissionen Om: Ansøgningsfrister til Den Europæiske Socialfond (ESF)	26
(96/C 217/37)	E-0349/96 af Luis Campoy Zueco til Rådet Om: Udvidelsen af EU og skadevirkningerne for landbruget	26
(96/C 217/38)	E-0350/96 af Luis Campoy Zueco til Kommissionen Om: Markedsføring af egnstypiske landbrugsprodukter	27
(96/C 217/39)	E-0353/96 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Østrigs forhøjelse af vejgebyr for motorvejen over Brennerpasset	28
(96/C 217/40)	E-0359/96 af Frode Kristoffersen til Kommissionen Om: Norges anvendelse af fiskeriforskrifter	28
(96/C 217/41)	E-0364/96 af Joan Vallvé til Kommissionen Om: Foranstaltninger til afhjælpning af øernes problemer	29
(96/C 217/42)	E-0369/96 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Diskriminering i den spanske lovgivning	30
(96/C 217/43)	P-0373/96 af Luigi Caligaris til Kommissionen Om: Trieste i »Den Adriatiske Korridor«	31
(96/C 217/44)	E-0380/96 af Anthony Wilson til Kommissionen Om: Franske kvoter for musik	31
(96/C 217/45)	E-0394/96 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Mælkekvoter i visse regioner	32
(96/C 217/46)	E-0396/96 af Jesús Cabezón Alonso et Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Liberalisering af mælkekvoterne	33
(96/C 217/47)	E-0403/96 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Støjforening fra veje	33
(96/C 217/48)	E-0408/96 af Bill Miller til Kommissionen Om: Det fjerde rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling	34
(96/C 217/49)	E-0409/96 af Gianni Tamino et Carlo Ripa di Meana til Kommissionen Om: Kontrol af fiskerfartøjer i Italien	35
(96/C 217/50)	E-0414/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Synsprøver i forbindelse med kørekort	36
(96/C 217/51)	E-0415/96 af Marco Cellai til Kommissionen Om: Udvidelse af Jean Monnet-bygningen i Luxembourg	36
(96/C 217/52)	E-0417/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Kommissionens nye bygning i Luxembourg	37
(96/C 217/53)	E-0424/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Støtte til dyremishandling	38
(96/C 217/54)	E-0427/96 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Genetisk modificerede organismer	38
(96/C 217/55)	E-0433/96 af Philippe-Armand Martin til Kommissionen Om: Forvaltning af vinsektoren	39
(96/C 217/56)	E-0434/96 af Freddy Blak til Kommissionen Om: Forbud mod individuelle sponsorkontrakter i dansk fodbold	40
(96/C 217/57)	E-0439/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Små og mellemstore virksomheder	41
(96/C 217/58)	E-0443/96 af Dagmar Roth-Behrendt til Kommissionen Om: Fællesskabets forordning om miljørevision og krav til miljøstyringssystemer (standardisering)	41

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(96/C 217/59)	E-0447/96 af Anneli Hulthén til Kommissionen Om: Offentlighed i forvaltningen, aktindsigt	43
(96/C 217/60)	P-0449/96 af Anne McIntosh til Kommissionen Om: Fælles fiskeripolitik – kystfiskere	44
(96/C 217/61)	E-0452/96 af James Moorhouse til Kommissionen Om: EU-borgeres ret til at stemme ved valg i Frankrig	45
(96/C 217/62)	E-0454/96 af Philippe Monfils til Kommissionen Om: Beskyttelse af ulve i Europa – opfølgning af skriftlig forespørgsel 1045/95	45
(96/C 217/63)	E-0455/96 af Philippe Monfils til Kommissionen Om: Rævesakse	46
(96/C 217/64)	E-0459/96 af Peter Pex et James Janssen van Raay til Kommissionen Om: KNVB's planer om at oprette en særskilt sportskanal	47
(96/C 217/65)	E-0466/96 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Fællesskabets støtte til udviklingen af en energiforstærker	48
(96/C 217/66)	E-0467/96 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Udvidelse af Atlantbuen på kort sigt i udviklingen inden for short-sea skibsfart i Europa	48
(96/C 217/67)	E-0469/96 af Paul Lannoye til Kommissionen Om: Overtrædelse nr. B/95/2264 om øko-mærket på præemballeret oksekød i Belgien	49
(96/C 217/68)	E-0471/96 af Gian Boniperti et Antonio Tajani til Kommissionen Om: Brug af anaboliske stoffer	50
(96/C 217/69)	E-0472/96 af Leen van der Waal til Kommissionen Om: Begrænsning af emissionen af NOx og CO2 forårsaget af godstransporten ad landevej	51
(96/C 217/70)	E-0474/96 af Nel van Dijk og Magda Aelvoet til Kommissionen Om: Afgiftsfri benzin til tjenestemænd i Kommissionen	51
(96/C 217/71)	E-0475/96 af Magda Aelvoet et Nel van Dijk til Kommissionen Om: Følger for sundheden forårsaget af emission af kerosin i nærheden af lufthavne	52
(96/C 217/72)	E-0479/96 af Per Gahrton til Kommissionen Om: Bestemmelserne om indførelse af alkoholiske drikkevarer til Sverige	53
(96/C 217/73)	E-0485/96 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Fri bevægelighed for varer i EU	54
(96/C 217/74)	E-0489/96 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Kampen mod reklame for kvaksalvere	54
(96/C 217/75)	E-0492/96 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Højberiget uran fra Rusland til tysk forskningsreaktor	55
(96/C 217/76)	E-0493/96 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Luftransport af nukleart brændsel i Tyskland	56
(96/C 217/77)	E-0497/96 af Gianni Tamino til Kommissionen Om: Sikkerheden på de italienske motorveje	57
(96/C 217/78)	E-0498/96 af Spalato Belleré et Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Forebyggelse af AIDS og brug af kondomer	57
(96/C 217/79)	E-0558/96 af Spalato Belleré et Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Forebyggelse af AIDS og anvendelse af kondomer	57
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0498/96 og E-0558/96	58
(96/C 217/80)	E-0500/96 af Spalato Belleré til Kommissionen Om: Fødevarerhjælp til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet	58
(96/C 217/81)	E-0508/96 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Mochovce-kernekræftværksprojektet i Den Slovakiske Republik	59

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(96/C 217/82)	E-0512/96 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Tilskud fra den britiske Football Trust	60
(96/C 217/83)	E-0514/96 af Robin Teverson til Kommissionen Om: »Lysforurening«	60
(96/C 217/84)	E-0515/96 af Charles Goerens til Kommissionen Om: Fortolkning af traktatens artikel 48, hvad angår nationalitetsklausuler	61
(96/C 217/85)	P-0517/96 af Freddy Blak til Kommissionen Om: Urimelig lang behandling af klagesager	62
(96/C 217/86)	E-0518/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: HELIOS-programmet	63
(96/C 217/87)	E-0523/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: HELIOS-programmet	63
(96/C 217/88)	E-0524/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: HELIOS-programmet	64
(96/C 217/89)	E-0525/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: HELIOS-programmet	64
(96/C 217/90)	E-0529/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: HELIOS-programmet	65
(96/C 217/91)	E-0535/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Støtte fra Den Europæiske Socialfond	65
(96/C 217/92)	E-0542/96 af Irini Lambraki til Kommissionen Om: Anvendelse af fællesskabsretten i forbindelse med vedtægtsbestemmelser for internationale og nationale sportsforbund	66
(96/C 217/93)	E-0543/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Udvikling af øen Schiza	66
(96/C 217/94)	E-0548/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Genbrug af papir	67
(96/C 217/95)	E-0550/96 af Jens-Peter Bonde til Kommissionen Om: Importtold på råvarer til fiskeindustrien	67
(96/C 217/96)	E-0552/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Sødestoffer	68
(96/C 217/97)	E-0553/96 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Bestemmelser vedrørende små og mellemstore virksomheder	68
(96/C 217/98)	E-0554/96 af Olli Rehn til Kommissionen Om: Hindring af markedsadgangen for en sportsdrik af folkesundhedsmæssige årsager	69
(96/C 217/99)	E-0557/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Fornyelse af Telecom Italias telefontakster	70
(96/C 217/100)	E-0564/96 af Elly Plooij-van Gorsel til Kommissionen Om: Ugunstigt lønsystem inden for undervisningssektoren for kvinder, der vender tilbage til arbejdsmarkedet ..	71
(96/C 217/101)	E-0565/96 af Elly Plooij-van Gorsel til Kommissionen Om: Radioaktiv forurening fra oparbejdningsanlægget i Cap de la Hague (Frankrig)	72
(96/C 217/102)	E-0566/96 af Elly Plooij-van Gorsel til Kommissionen Om: Oplagring af radioaktivt affald i Cap de la Hague	72
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0565/96 og E-0566/96	73
(96/C 217/103)	E-0578/96 af Josu Imaz San Miguel til Kommissionen Om: Omkostninger i forbindelse med fiskerikontrol	73
(96/C 217/104)	E-0581/96 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Beskatning af EU-tjenestemænd	74
(96/C 217/105)	E-0582/96 af Jens-Peter Bonde til Kommissionen Om: Udbudsdirektiver	75

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
(96/C 217/106)	E-0583/96 af Reimer Böge til Kommissionen Om: Salgsfremmende programmer for landbrugsprodukter og levnedsmidler	75
(96/C 217/107)	P-0590/96 af Doeke Eisma til Kommissionen Om: Bidrag til "teknisk bistand" som del af programdokumentet inden for rammerne af »mål 5b-programmer« under strukturfondene	76
(96/C 217/108)	E-0602/96 af Martina Gredler til Kommissionen Om: Anvendelsen af kloramfenikol inden for husdyrpræret	77
(96/C 217/109)	E-0603/96 af Carole Tongue til Kommissionen Om: Støtte til udøvende kunst	78
(96/C 217/110)	E-0610/96 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: De europæiske strukturfonde	78
(96/C 217/111)	E-0613/96 af Amedeo Amadeo et Spalato Belleré til Kommissionen Om: Regler om undtagelser vedrørende lufthavnservice	79
(96/C 217/112)	E-0619/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Telesalg	80
(96/C 217/113)	E-0621/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Sikkerhed på arbejdspladsen	80
(96/C 217/114)	E-0627/96 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Opførte budgetbevillinger, anvendelse af bevillinger og afslutning af regnskabet for THERMIE 1993	81
(96/C 217/115)	E-0632/96 af Eolo Parodi til Kommissionen Om: Høj dødelighed blandt strandfyr, der er angrebet af matsuccoccus feytaudi duc.	82
(96/C 217/116)	E-0634/96 af Luigi Moretti til Kommissionen Om: Virksomhedsflytninger opmuntret af EU	83
(96/C 217/117)	E-0636/96 af Cristiana Muscardini et Spalato Belleré til Kommissionen Om: Abonnementer til offentlige transportmidler til EU-tjenestemænd	84
(96/C 217/118)	E-0637/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Harmonisering af uddannelser	85
(96/C 217/119)	E-0638/96 af Peter Pex til Kommissionen Om: Kodning og oversættelse af tv-udsendelser fra »Europe by satellite«	85
(96/C 217/120)	E-0641/96 af Pavlos Sarlis til Kommissionen Om: Forsinket idriftsættelse af et nyt græsk lufttrafikkontrollsystem — problemer, der skader turismen	86
(96/C 217/121)	E-0642/96 af Edouard des Places til Kommissionen Om: Import af lavprishonning, som destabiliserer markedet i Europa	86
(96/C 217/122)	P-0647/96 af Francis Decourrière til Kommissionen Om: Domstolens dom af 15. december 1995 i Bosman-sagen C-415/93	87
(96/C 217/123)	E-0651/96 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: Anvendelsen af bevillingerne til programmet Byprojekt mod Racisme	88
(96/C 217/124)	E-0653/96 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Afvisning af en studerende udvalgt under SOCRATES-ERASMUS-programmet	89
(96/C 217/125)	E-0654/96 af Honório Novo et Joaquim Miranda til Kommissionen Om: Handelsaftalerne med Indien og Pakistan og den portugisiske tekstilsektor	89
(96/C 217/126)	P-0655/96 af Eva Kjer Hansen til Kommissionen Om: Den lange behandlingstid i Europa-Kommissionen af EU-borgernes klager vedrørende tekniske handelshin- dringer	90
(96/C 217/127)	E-0660/96 af Martina Gredler til Kommissionen Om: Anonyme bankforretninger i Frankrig	91
(96/C 217/128)	E-0661/96 af Martina Gredler til Kommissionen Om: Anonyme bankforretninger i Italien	91
(96/C 217/129)	E-0662/96 af Martina Gredler til Kommissionen Om: Anonyme bankforretninger i Belgien	92

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(96/C 217/130)	E-0663/96 af Martina Gredler til Kommissionen Om: Anonyme bankforretninger i Tyskland	92
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0660/96, E-0661/96, E-0662/96 og E-0663/96	92
(96/C 217/131)	E-0664/96 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Finansiering af institutionen »I Theotokos«	93
(96/C 217/132)	E-0667/96 af Mihail Papayannakis et Laura González Álvarez til Kommissionen Om: Meddelelse om samhørighedspolitikken og miljøet	93
(96/C 217/133)	E-0684/96 af Jesús Cabezón Alonso et Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Blokering af oprindelsesbetegnelser	94
(96/C 217/134)	P-0690/96 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Modernisering af græske fængsler	95
(96/C 217/135)	P-0691/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Social udelukkelse og isolation af afsidesliggende øer	95
(96/C 217/136)	P-0692/96 af Honor Funk til Kommissionen Om: Midler i henhold til artikel 8 i EUGFL-forordning (EØF) nr. 4256/88	96
(96/C 217/137)	E-0693/96 af Freddy Blak til Kommissionen Om: Ufrivillig barnløshed	97
(96/C 217/138)	E-0702/96 af José Valverde López til Kommissionen Om: Forhøjelse af den maksimale garantimængde for olivenolie i Spanien	97
(96/C 217/139)	E-0706/96 af Gianni Tamino til Kommissionen Om: Manglende gennemførelse i Italien af direktivet om kosmetiske midler	98
(96/C 217/140)	E-0710/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Kommissionens muligheder for at administrere mindre skovprojekter	99
(96/C 217/141)	E-0711/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Drab på sæler i Canada	99
(96/C 217/142)	E-0718/96 af Yiannis Roubatis til Kommissionen Om: Tyrkiet, et centrum for produktion og markedsføring af narkotika	100
(96/C 217/143)	E-0719/96 af Christa Klauß til Kommissionen Om: Plejeforsikring	100
(96/C 217/144)	E-0727/96 af Salvador Garriga Polledo til Kommissionen Om: Foranstaltninger til bekæmpelse af spild og dårlig forvaltning af fællesskabsmidlerne på nationalt plan ...	101
(96/C 217/145)	E-0730/96 af Werner Langen til Kommissionen Om: Anvendelse af EF-traktatens artikel 92 og 93 – konkurrencefordrejning inden for tysk skovbrug	102
(96/C 217/146)	E-0737/96 af Bernie Malone til Kommissionen Om: Strålingsemissioner fra GSM-mobiltelefonmaster	103
(96/C 217/147)	E-0742/96 af Robin Teverson til Kommissionen Om: Statslige støtteordninger i svinesektoren	103
(96/C 217/148)	P-0749/96 af Ernesto Caccavale til Kommissionen Om: Krisen inden for sardinkonserverindustrien	104
(96/C 217/149)	E-0751/96 af Ian White til Kommissionen Om: Ben til kød	105
(96/C 217/150)	E-0752/96 af Josu Imaz San Miguel til Kommissionen Om: Sindslidelser	106
(96/C 217/151)	E-0753/96 af Anne André-Léonard til Kommissionen Om: Finansiell støtte til projekter vedrørende forbrugerbeskyttelse i 1996	106
(96/C 217/152)	E-0754/96 af Honório Novo og Laura González Álvarez til Kommissionen Om: Bygning af Sela-dæmningen ved Minho-floden	107

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(96/C 217/153)	P-0756/96 af Charles Goerens til Kommissionen Om: Alliancer inden for digital-tv	108
(96/C 217/154)	P-0757/96 af Roberto Mezzaroma til Kommissionen Om: Tre tusind overflødige menneskefostre i Storbritannien	108
(96/C 217/155)	E-0758/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Større flysikkerhed	109
(96/C 217/156)	E-0761/96 af Angela Billingham til Kommissionen Om: Lov om urimelig opførsel på arbejdspladsen	109
(96/C 217/157)	E-0762/96 af Angela Billingham til Kommissionen Om: Markedsundersøgelser	110
(96/C 217/158)	E-0763/96 af Aline Pailler til Kommissionen Om: Vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder	110
(96/C 217/159)	P-0764/96 af Sylviane Ainardi til Kommissionen Om: Udviklingen af harpikstapning	111
(96/C 217/160)	E-0767/96 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Det indre marked – kvoter for radioudsendelser	112
(96/C 217/161)	E-0775/96 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Information om offentlig sundhed	112
(96/C 217/162)	E-0777/96 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Skævheder i tildelingen af børnetilskud i EU-medlemsstaterne	113
(96/C 217/163)	P-0778/96 af Angela Billingham til Kommissionen Om: Indgangsprisordningen	113
(96/C 217/164)	E-0793/96 af Robin Teverson til Kommissionen Om: ERASMUS-programmet	114
(96/C 217/165)	E-0800/96 af Jesús Cabezón Alonso et Juan Izquierdo Collado til Kommissionen Om: Import af iransk safran	115
(96/C 217/166)	E-0801/96 af Cristiana Muscardini, Amedeo Amadeo, Roberta Angelilli, Spalato Belleré, Sebastiano Musumeci, Antonio Trizza, Marco Cellai, Gastone Parigi og Salvatore Tatarella til Kommissionen Om: Retstvist om udstedelsen af anden koncession for GSM-mobiltelefoni i Italien	115
(96/C 217/167)	E-0805/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Nedsættelse af basisprisen for gede- og fåremælk – virkninger for kvægavlerne	117
(96/C 217/168)	E-0806/96 af James Elles til Kommissionen Om: Snyd i forbindelse med videresalg af time share	117
(96/C 217/169)	E-0817/96 af Marie-Paule Kestelijn-Sierens til Kommissionen Om: Evaluering af »Projekt 1992«	118
(96/C 217/170)	E-0820/96 af Francisco Lucas Pires til Kommissionen Om: Fællesskabsprogrammer til bekæmpelse af aids	118
(96/C 217/171)	E-0834/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Beskæftigelse	119
(96/C 217/172)	E-0838/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Oprettelse af mobile operationsrum	120
(96/C 217/173)	E-0843/96 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Bekæmpelse af fremmedhad	120
(96/C 217/174)	E-0846/96 af Carles-Alfred Gasòliba i Böhm til Kommissionen Om: Udveksling af lærere (ikke universitetslærere) inden for rammerne af Soerates-programmet	121
(96/C 217/175)	E-0851/96 af Hans-Gert Poettering til Kommissionen Om: Europæisk pensionistbevis	122
(96/C 217/176)	E-0852/96 af David Hallam til Kommissionen Om: Et Europæisk Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad	122

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(96/C 217/177)	P-0855/96 af Herbert Bösch til Kommissionen Om: Bekæmpelse af svig	123
(96/C 217/178)	P-0872/96 af Clive Needle til Kommissionen Om: Fjernelse af visse publikationer fra WH Smiths kiosker	123
(96/C 217/179)	E-0882/96 af Maartje van Putten til Kommissionen Om: Det cambodjanske og thailandske politis involvering i illegal træhandel	124
(96/C 217/180)	E-0885/96 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Europæiske samarbejdsudvalg	125
(96/C 217/181)	P-0891/96 af Karin Riis-Jørgensen til Kommissionen Om: Statistiksystemet »Intrastat«	125
(96/C 217/182)	P-0893/96 af Daniel Féret til Kommissionen Om: EU's anerkendelse af kvalifikationer inden for æstetisk medicin	126
(96/C 217/183)	P-0894/96 af Anne André-Léonard til Kommissionen Om: Forlængelse af den undtagelse fra EU-traktatens artikel 85, som UPI anmodede om i 1993	127
(96/C 217/184)	E-0911/96 af Christof Tannert til Kommissionen Om: Fællesskabsprogrammer til fordel for Berlin i årene 1995 og 1996	127
(96/C 217/185)	E-0919/96 af Ulpu Iivari til Kommissionen Om: Forenkling af eksportstøtten til levnedsmidler	128
(96/C 217/186)	E-0922/96 af José Torres Couto til Kommissionen Om: Den Europæiske Socialfond, finansielle overførsler og omkostninger	128
(96/C 217/187)	E-0966/96 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Regionalisering af mål 3-midler	129
(96/C 217/188)	E-0967/96 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Tyrefægtning	130
(96/C 217/189)	E-0970/96 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Udvalg under Rådet af Kommuner og Regioner i Europa (CEMR) bestående af valgte kvindelige repræsentanter	130
(96/C 217/190)	P-0973/96 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Helårsbeboelse på campingpladser og i sommerhusområder	131
(96/C 217/191)	E-0995/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Økonomiske virkninger af en ikke-diskrimineringsbestemmelse for handicappede i traktaten om Den Europæiske Union	131
(96/C 217/192)	E-0996/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Den oprindelige befolknings reelle deltagelse i projekt ALA/93/55 i Guatemala	132
(96/C 217/193)	E-1003/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Effektiviteten af EU's udviklingsprogrammer i Latinamerika	132
(96/C 217/194)	E-1006/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Thames Gateway-områdets deltagelse i EU's regionale projekter	134
(96/C 217/195)	E-1027/96 af Joaquim Miranda til Kommissionen Om: Besøg i Portugal af kommissæren for turisme	134
(96/C 217/196)	E-1039/96 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Byggearbejders status	134
(96/C 217/197)	P-1092/96 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Ulovlig afskedigelse af 88 udenlandske lærere ved Napolis Universitet	135
<hr/>		
	Berigtigelser	
(96/C 217/198)	Berigtigelser til skriftlig forespørgsel E-2287/95 af Cristiana Muscardini til Kommissionen (EFT C 326 af 6. december 1995)	136

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER

(96/C 217/01)

SKRIFTLIG FORESPØRGESE E-2638/95)

af Niels Sindal (PSE) og Kirsten Jensen (PSE) til Kommissionen

*(2. oktober 1995)**Om:* Varedeklaration på leverpølse

Varedeklarationer på fødevarer er til tider meget uigennemsigtige, hvilket kan være til gene for Unionens forbrugere. Dette tilfælde drejer sig om en forbruger, der har købt en kalveleverpølse, for derefter at konstatere, at pølsen ikke indeholder kalvekød men svinekød.

Kommissionen bedes på den baggrund oplyse, om det er i overensstemmelse med den tyske bekendtgørelse for kød og kødprodukter nr. 2.11 at erstatte kalve/oksekød med svinekød, således at der overhovedet ikke er kalvekød i en pølse, der sælges under betegnelsen kalveleverpølse.

Kommissionen bedes ligeledes oplyse, om ovenstående er i strid med gældende EU-lovgivning, og i bekræftende fald hvad man agter at gøre ved problemet, således at man i fremtiden undgår en sådan vildledning af forbrugerne.

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(17. april 1996)*

Som supplement til sit svar af 15. november 1995 ⁽¹⁾ er Kommissionen nu i stand til at give følgende oplysninger.

Efter en høring af de tyske myndigheder om det problem, der er rejst af de ærede medlemmer, viser det sig, at de tyske retningslinjer vedrørende kød og kødprodukter tillader markedsføring af »kalveleverpølse«, som ikke indeholder kalvelever men svinelever. Et levnedsmiddel solgt under denne betegnelse skal dog indeholde kalvekød eller kød fra kvier. Eftersom denne betegnelse har været anvendt i mange år, og oplysningen fremgår af listen over ingredienser, bekræfter de tyske myndigheder, at en tysk forbruger ikke vildledes af en sådan betegnelse.

I øvrigt hedder det i direktiv 77/99/EØF vedrørende sundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og markedsføring af kødprodukter og visse produkter af animalsk oprindelse ⁽²⁾, senest ændret og ajourført ved direktiv 92/5/EØF ⁽³⁾, vedrørende mærkning, at hvis dette ikke allerede klart fremgår af produktets varebetegnelse eller af listen over ingredienser efter direktiv 79/112/EØF ⁽⁴⁾ (mærkning af levnedsmidler), skal den eller de dyrearter, hvorfra kødet stammer, angives synligt og læseligt på kødprodukternes indpakning eller på etiketten.

Ifølge dette svar fra de tyske myndigheder gives den relevante information til forbrugeren via listen over ingredienser, og den pågældende salgsbetegnelse er derfor i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 77/99/EØF. Under disse omstændigheder har Kommissionen ikke til hensigt at gribe ind over for de tyske myndigheder.

(¹) EFT C 51 af 21.2.1996.

(²) EFT L 26 af 31.1.1977.

(³) EFT L 57 af 2.3.1992.

(⁴) EFT L 33 af 8.2.1979.

(96/C 217/02)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2745/95
af Jannis Sakellariou (PSE) til Kommissionen
(12. oktober 1995)

Om: EU-støtte i forbindelse med industrivirksomheders flytning og hjemsted

1. Er Kommissionen klar over, at virksomheder, som — tilskyndet af støttemulighederne via EU's strukturfonde — planlægger og foretager investeringer i Irland, derefter ofte (sandsynligvis på grund af de lavere produktionsomkostninger og ekstraomkostninger i forbindelse med løn i Irland) »afvikler« deres oprindelige hjemsted i Forbundsrepublikken Tyskland?
2. Er Kommissionen klar over, at virksomhederne American Home Productions Cooperation og Wyeth i Wolfratshausen i Bayern har anvendt en sådan fremgangsmåde?
3. Anser Kommissionen en sådan fremgangsmåde for at være i overensstemmelse med formålet med støtten fra strukturfondene eller for at være i overensstemmelse med formålet med investeringsstøtten i henhold til mål nr. 1? Deler Kommissionen den opfattelse, at der i denne forbindelse er tale om misbrug af EU-midler?
4. Hvad agter Kommissionen at foretage sig i denne anledning? Hvis Kommissionen ikke agter at foretage sig noget, hvorfor da ikke?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(24. april 1996)

De irske myndigheder har givet Kommissionen oplysninger om den bistand, der er ydet til de to virksomheder, som det ærede medlem omtaler. American Home Production Corporation har ikke modtaget støtte via EF-midler. Wyeth har modtaget 3,5 mio. ECU fra EF-kilder siden 1991.

Hvad angår de mere generelle aspekter af spørgsmålet om strukturfundsbestandens indflydelse på virksomheders beslutning om, hvor de skal etablere sig, henviser Kommissionen det ærede medlem til sit svar på mundtlig forespørgsel H-86/96 fra hr. Wolf under spørgetiden i Parlamentets mødeperiode i februar 1996 (¹)

(¹) Parlamentets drøftelser (februar 1996).

(96/C 217/03)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3175/95
af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen
(29. november 1995)

Om: Fri bevægelighed for guld- og sølvsmedarbejder og smykker

I Kommissionens forslag til direktiv KOM(93)0322 (¹) redegøres der klart for behovet for en retsakt, som indeholder bestemmelser vedrørende sektoren for forarbejdning af ædle metaller til guld- og sølvarbejder og smykker, og som muliggør fjernelsen af tekniske handelshindringer på det europæiske marked, samt for behovet for at sikre øget transparens på området for mere effektiv forbrugerbeskyttelse.

Hård modstand fra lande, hvis produktion alt i alt ikke når op på en tiendedel af den italienske (Italien indtager førerstillingen i sektoren for forarbejdning af ædle metaller med 29.000 virksomheder, der i alt beskæftiger 119.000 ansatte og indirekte involverer yderligere 80.000 personer), har indtil videre forhindret vedtagelsen af ovennævnte direktiv.

Vil Kommissionen på baggrund af det af Europa-Parlamentet ved førstebehandlingen allerede ændrede direktivforslag og på baggrund af de henstillinger, som eksekutivkomitéen for CIBJO (International Confederation of Jewellery, Silverware, Diamonds, Pearls and Stones) vedtog i Athen i maj 1995, og som udgør et vigtigt bidrag til sikring af sektorens støtte, straks gøre direktivet operativt og således iværksætte bestemmelser vedrørende Fællesskabets sektor for guldsmedekunst?

(¹) EFT C 318 af 25.11.1993, s. 5.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(19. januar 1996)

Kommissionen er sig bevidst, at det er nødvendigt at sikre den fri bevægelighed af genstande af ædle metaller, og har foreslået Rådet og Parlamentet det direktiv, som nævnes af det ærede medlem.

Men Kommissionen kan ikke gennemføre direktivet, så længe dette ikke er vedtaget efter den procedure, der er fastsat i EF-traktatens artikel 189b. Det er rigtigt, at forslaget allerede har været til førstebehandling i Parlamentet. Derimod har Rådet endnu ikke kunnet vedtage en fælles holdning som følge af de forskellige opfattelser hos medlemsstaterne om visse aspekter navnlig vedrørende en certificeringsprocedure (erklæring fra fabrikanten) og det symbol, som skal benyttes af certificeringsorganerne (assay offices).

Under disse omstændigheder kan Kommissionen kun fortsætte sine bestræbelser på at finde en løsning på disse meningsforskelle, så direktivet kan blive vedtaget.

(96/C 217/04)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3334/95 af Katerina Daskalaki (UPE) til Kommissionen

(6. december 1995)

Om: Støtte til modernisering af fiskerflåden og ødelæggelse af de traditionelle beddinger

En af forudsætningerne for udbetaling af støtten fra Kommissionen til de berettigede inden for rammerne af politikken til modernisering af fiskerflåden er, at de gamle fiskerfartøjer tages ud af drift.

Resultatet heraf er, at traditionelle beddinger ødelægges, og at håndværket med at bygge træbåde, som har blomstret i Middelhavsområdet siden det 18. århundrede, uddør.

Har Kommissionen til hensigt at tilpasse støtteordningen, således at denne søfartsmæssige kulturarv ikke berøres?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(4. marts 1996)

Som supplement til Kommissionens svar af 5. januar 1996 (¹) kan det oplyses over for det ærede medlem, at Kommissionen har accepteret, at højst 15 fartøjer, der opfylder meget specifikke krav med hensyn til alder og traditionel struktur, som led i det operationelle program for fiskeriet kan omfattes af foranstaltningen om definitiv oplægning uden efterfølgende ophugning. Disse fartøjer, der skal demonstrere traditionelle fiskeriaktiviteter, vil blive udstillet på offentlige steder.

(¹) EFT nr. C 91 af 27.3.1996, s. 60.

(96/C 217/05)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3440/95**af José Escudero (PPE) til Kommissionen***(18. december 1995)**Om:* Europæisk musikstøtte

Agter Kommissionen at overveje støtte til fremme af musikalske aktiviteter, møder mellem musikere, udstillinger, undervisning, kor eller orkestre af unge europæere ud over de såkaldte europæiske orkestre?

Kan man fordele musikstøtten således, at den når ud til det lokale eller regionale niveau og navnlig til orkestre bestående af unge?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(6. februar 1996)*

Kommissionen har som led i sin kulturelle indsats og som følge af tilføjelsen af den nye artikel 128 om kultur til EF-traktaten fremlagt 3 forslag til beslutning; disse forslag omfatter programmer vedrørende kunstneriske og kulturelle arrangementer (Kalejdoskop-programmet), bøger og læsning (Ariane-programmet) samt kulturarven (Raphaël-programmet). Disse forslag er stadig til behandling i Rådet.

Musikstøtte henhører først og fremmest under Kalejdoskop-programmet, der ikke blot tildeler støtte til Det Europæiske Ungdomsorkester og Det Europæiske Fællesskabs Barokorkester, men også til forskellige former for individuelle projekter, der har med musikudøvelse at gøre.

I overensstemmelse med nærhedsprincippet er Kalejdoskop-programmet beregnet på fælleseuropæiske projekter, d.v.s. projekter med deltagelse af mindst 3 medlemsstater. For kulturprojekter på regionalt og lokalt niveau har Kommissionen med udgangspunkt i artikel 10 i bestemmelserne for EFRU (den Europæiske Fond for Regionaludvikling) lanceret et pilotprojekt med henblik på interregionalt samarbejde om økonomisk udvikling med kulturelt sigte.

(96/C 217/06)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3611/95**af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen***(12. januar 1996)**Om:* Fællesskabstilskud til foreninger, NGO og andre organer

Kan Kommissionen fremlægge en fuldstændig fortegnelse over de foreninger og andre organer, der har modtaget fællesskabstilskud fra bevillingerne på artikel B3-101 (Ungdom for Europa), og oplyse den nøjagtige størrelse af disse tilskud i det sidste afsluttede regnskabsår?

(96/C 217/07)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3612/95**af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen***(12. januar 1996)**Om:* Fællesskabstilskud til foreninger, NGO og andre organer

Kan Kommissionen fremlægge en fuldstændig fortegnelse over de foreninger og andre organer, der har modtaget fællesskabstilskud fra bevillingerne på den nye konto B3-1010 (Ungdom for Europa II), og oplyse den nøjagtige størrelse af disse tilskud i det sidste afsluttede regnskabsår?

Samlet og supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson på skriftlige forespørgsler E-3611/96 og E-3612/96*(29. marts 1996)*

Under de centraliserede aktioner udbetaltes der til 473 projekter med 344 modtagere et støttebeløb på 6,7 mio. ECU. Disse projekter drejede sig om aktioner vedrørende ungdomsinitiativer (aktion A.II.1), indlæringsperioder til volontørtjeneste (aktion A.II.2), europæisk samarbejde mellem uddannelsesstrukturer for ungdomsledere (aktion B.II), udvekslinger med tredjelande (aktion D), oplysning af unge (aktion E.I) samt europæiske ungdomsorganisationers multilaterale aktiviteter (1). Der tildeltes 264.321 ECU til 15 projekter om samarbejde mellem strukturer for ungdomsarbejde i medlemsstaterne¹ og 557.814 ECU til projektet Eurodesk, som er et tværnationalt net til oplysning af unge.

Under de decentraliserede aktioner tildeltes der 2,5 mio. ECU til de nationale agenturer, dels til disses drift og dels til de nødvendige ledsageforanstaltninger i forbindelse med programmets gennemførelse (programmets igangsætning i de forskellige medlemsstater, temamøder). De nationale agenturer modtog i direkte støtte 12,4 mio. ECU til aktiviteter vedrørende udveksling af unge indenfor Fællesskabet (aktion A.I) og til støtte for uddannelsen af ungdomsledere i forbindelse med udvekslingerne (aktion B.I). For disse bevillinger skal der indsendes færdige rapporter om gennemførelsen til Kommissionen inden den 31. maj 1996. Kommissionen råder endnu ikke over lister over de projekter, der modtager støtte, inddelt efter medlemsstater.

(¹) Listen oversendes direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

(96/C 217/08)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0009/96
af Angela Sierra González (GUE/NGL) til Rådet
(25. januar 1996)

Om: Udlevering af nynazisten Gerd Honsik fra Spanien til Østrig

Centraldomstolen (Audiencia Nacional) i Spanien afviste den 3. november 1995 Østrigs anmodning om udlevering af nynazisten Gerd Honsik, der er på flugt fra loven i Østrig siden maj 1992, hvor han blev dømt til halvandet års fængsel for reaktivering af den nationalsocialistiske ideologi og for at udsprede den såkaldte Auschwitz-løgn, der benægter eksistensen af gaskamre under Det Tredje Rige.

Spaniens øverste strafferetlige domstol begrundede sin afvisning af udleveringen af Gerd Honsik med, at bestemmelserne om forherligelse af nationalsocialismen og folkedrab kun havde været i kraft i Spanien siden maj 1995, hvorimod de forbrydelser, Gerd Honsik var tiltalt for, blev begået mellem 1986 og 1989.

Siden Gerd Honsik slog sig ned i Barcelona under den stærkt højreorienterede organisation Cedades beskyttelse, har han udgivet bladet »Halt«, nazistisk propagandamateriale og racistiske pamfletter, som han regelmæssigt sender store mængder af til Tyskland og Østrig.

1. Hvad er Rådets mening om, at personer, der er dømt for racistiske forbrydelser i ét land i Den Europæiske Union, kan finde et tilflugtsted i et andet medlemsland?
2. Hvilke initiativer har Rådet taget for at opnå en udleveringsaftale mellem de femten medlemsstater til bekæmpelse af racisme, terrorisme og kriminalitet i Den Europæiske Union?

Svar

(3. juni 1996)

1. Rådet finder det ønskeligt, at alle medlemsstater arbejder sammen for at hindre, at ophavsmændene til racistisk og fremmedfjendsk adfærd udnytter de forskelle, der findes i landenes straffelovgivninger.

I den forbindelse er Rådet nået til politisk enighed om en fælles aktion om bekæmpelse af racisme og fremmedhad, ifølge hvilken hver enkelt medlemsstat forpligter sig til at sikre et effektivt retligt samarbejde vedrørende lovovertrædelser, som bygger på en særlig adfærd, der betragtes som racistisk eller fremmedfjendsk.

Med henblik herpå bør medlemsstaterne om nødvendigt forpligte sig til enten at sørge for, at en sådan adfærd er hjemfalden til strafferetlige sanktioner, eller, hvis dette ikke er muligt og i afventning af, at de nødvendige bestemmelser vedtages, at fravige princippet om dobbelt strafbarhed for så vidt angår en sådan adfærd.

2. Rådet har i øvrigt allerede vedtaget en første konvention om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne, der blev undertegnet den 10. marts 1995. Konventionen finder anvendelse, når en person, der eftersøges med henblik på udlevering, giver sit samtykke ifølge de regler, konventionen fastsætter, og under fuld overholdelse af principperne i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

(96/C 217/09)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0017/96**af Carlo Ripa di Meana (V) og Gianni Tamino (V) til Kommissionen**

(25. januar 1996)

Om: Center for kombineret transport i Olbia (Sardinien)

- EU har i overensstemmelse med afgørelse 89/638 af 31. oktober 1989 ⁽¹⁾ bevilget Sardinien 14,5 mio ecu til udvikling kombineret transport, og Sardinien har stillet det samme beløb til rådighed i henhold til den italienske lov 61/86 (jf. foranstaltning 1.2. i det operationelle program for Sardinien 1990-1993);
- den 18. oktober 1991 tildelte transportdepartementet under Sardinien regionale råd selskabet Porto Terminal Mediterraneo (PTM) kontrakten for projekteringen, driften og forvaltningen af centret for kombineret transport i den nordlige del af Sardinien (Olbia, Porto Torres og Chilivani) med et foreløbigt budget på 45.750 mio lire;
- den 14. september 1995 betalte Sardinien PTM 6.741 mio lire for studier og planer, som ikke er færdigudarbejdede, og for sektioner af arbejdet, som endnu ikke er færdige (sammenlignet med arbejde i henhold til kontrakten til 24.766 mio lire): planerne omfatter ikke tilslutning til de respektive jernbanelinjer og varelagre, der skal bygges under første stadium af arbejdet, er ikke tilgængelige via jernbane; desuden er der ikke gennemført undersøgelser om indvirkningerne på miljøet i henhold til direktiv 85/337/EØF;
- med hensyn til centret for kombineret transport i Olbia, har man ikke taget hensyn til de regler, der er nedfældet i regionaltransportplanen og udarbejdet af industrialiseringskonsortiet i Olbia, ifølge hvilke centret skal udvikles på samme område som en bilhavn, tæt ved industrihavnen, der er under opførelse; de italienske statslige jernbaner er yderst utilfredse navnlig med hensyn til økonomien i det planlagte område, som er beliggende over 10 kilometer fra den nuværende jernbanestation, by, industriområde og havn.

Hvis ovennævnte bemærkninger bekræftes er Kommissionen da stadig rede til at deltage i finansieringen af det arbejde, som er delt op i uafsluttede sektioner og udbudt i licitation efter et forældet kontraktssystem uden indkaldelse af licitationstilbud, og som ikke er i overensstemmelse med eksisterende planlægninglovgivning?

Finder Kommissionen det ikke nødvendigt at sikre, at de pågældende entreprenører overholder gældende europæisk lovgivning vedrørende licitation, miljø og strategiske planer, som EU har udarbejdet for at fremme kystfart og kombineret transport (vej — jernbane — vand)?

⁽¹⁾ EFT L 370 af 19.12.1989, s. 35.

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(9. april 1996)

På baggrund af oplysninger fra de regionale myndigheder kan Kommissionen fremlægge nedenstående supplerende oplysninger:

På mødet den 28. september 1993 i det regionale tekniske udvalg for offentlige arbejder godkendtes det overordnede projekt for centeret for kombineret transport i Olbia, herunder tilslutning af jernbaneforbindelser, undersøgelse af miljøkonsekvenser og costbenefitanalyse. Af budgetmæssige årsager vedtog man ved samme lejlighed gennemførelsen af første fase af projektet. Det tekniske udvalgs afgørelse stadfæstedes ved regionalt dekret nr. 1312 af 24. november 1993.

På grundlag af artikel 8 i den regionale lov nr. 24/87, der var i kraft på det pågældende tidspunkt, og som ikke forpligtede regionen til at gennemføre indkaldelse af bud, underskrev Sardinien den 21. november 1991 en koncessionsaftale med selskabet »Porto terminal mediterraneo« om driften af centeret for kombineret transport ved Olbia. Det skal imidlertid påpeges, at koncessionshaveren i forbindelse med gennemførelsen af arbejderne skal følge de gældende regionale og nationale love om offentlige kontrakter, som er baseret på fællesskabsbestemmelserne på dette område.

»Programmet for regional udvikling« og »Den regionale transportplan« for Sardinien omfatter bygning af centeret for kombineret transport ved Olbia. Placeringen af dette center ved Olbia-Enas blev vedtaget i enighed med regionen, med den instans, der er ansvarlig for jernbanerne, og med Olbia-kommune, som godkendte projektet endeligt den 12. januar 1996.

Kommissionen er på grundlag af ovenstående indstillet på at medfinansiere det pågældende projekt.

(96/C 217/10)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0064/96**af Yannis Kranidiotis (PSE) til Rådet***(30. januar 1996)*

Om: Møde i Bonn mellem udenrigsministrene for fem EU-medlemsstater og den tyrkiske udenrigsminister

Den 22. november 1995 mødtes Tyrkiets udenrigsminister med udenrigsministrene fra fem EU-medlemsstater, nemlig Tyskland, England, Frankrig, Italien og Spanien. Dette møde var en opfølgning af lignende møder, som havde fundet sted i Ankara og London.

Disse møder strider mod den ånd og de principper, der ligger til grund for EU-traktaten, og der er tale om en form for ureglementerede samlinger, som minder om andre perioder, og som tjener uklare formål. De fem medlemmer af EU har ifølge EU-traktaten pligt til at informere og udveksle synspunkter med de øvrige medlemmer af Den Europæiske Union og så vidt muligt koordinere deres politik og finde frem til fælles holdninger inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. EU fører en politisk dialog med Tyrkiet, og der er ingen grund til på ekstrainstitutionelle møder som det i Bonn den 22. november 1995 at drøfte de samme spørgsmål, som allerede drøftes som et led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, med mindre der drøftes spørgsmål eller vedtages holdninger, som ikke harmonerer med EU's vedtagne politiske linje, sådan som det synes at være sket på mødet i Bonn, hvor de fem landes udenrigsministre ifølge presseinformationer, som ikke er blevet dementeret, over for den tyrkiske part udtrykte, at forudsætningen for Cyperns tiltrædelse af EU er, at det cypriotiske spørgsmål løses forinden. Denne holdning er som bekendt ikke noget udtryk for den holdning, som der vedtoges på Det Europæiske Råds møde i Cannes, hvor der ikke sættes nogen som helst forbindelse mellem Cyperns tiltræden af EU og løsningen af Det Cypriotiske Spørgsmål.

Hvorledes vil Rådet forklare, at der kan afholdes sådanne møder, der vedrører et af de vigtigste politiske spørgsmål for EU?

Svar*(3. juni 1996)*

Rådets holdning til Cypern-spørgsmålet er velkendt og er ofte blevet fremført.

Den er naturligvis bindende for medlemsstaterne. Rådet har ingen grund til at tro, at medlemsstaterne på møder, som de hver især eller flere sammen måtte holde uden for Unionens institutionelle rammer med tredjelande, handler på anden måde end ved, i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Union, specielt artikel J 5, aktivt og uden forbehold at støtte EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i en loyal og indbyrdes solidarisk ånd.

(96/C 217/11)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0119/96**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen***(1. februar 1996)*

Om: Afvisning af optagelse på belgiske universiteter

Efter indgivelsen af min skriftlige forespørgsel E-2194/94 ⁽¹⁾ og modtagelsen af Kommissionens svar har jeg fået oplysninger om, at de belgiske undervisningsmyndigheder fortsat afviser optagelse på belgiske universiteter af studenter fra andre medlemsstater (Grækenland, Frankrig osv.), idet de forpligter disse til at aflægge meget vanskelige eksamener med henblik på homologisering af deres udenlandske eksamensbeviser samt til at erlægge 1000 bfr. De belgiske myndigheder baserer denne fremgangsmåde på lov 19/03/71 i den kongelige bekendtgørelse af 20. juli 1971 vedrørende ækvivalens af udenlandske eksamensbeviser og diplomer.

Mener Kommissionen, at den belgiske stats adfærd er i overensstemmelse med EF-traktaten og den for undervisning gældende fællesskabslovgivning? Enhører dette tilfælde ikke under spørgsmål som f.eks. sag 47/93, hvorom De Europæiske Fællesskabers Domstol allerede har afgivet kendelse («minerval»-sagen), men som de belgiske myndigheder imidlertid mener, er et helt andet problem? Har Kommissionen undersøgt den nuværende situation og efterprøvet, om den belgiske stat har taget Domstolens afgørelse til efterretning? Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen iværksætte, hvis det fastslås, at lov 19/03/71 i den kongelige bekendtgørelse af 20. juli 1971 er i modstrid med fællesskabslovgivningen?

⁽¹⁾ EFT C 36 af 13.2.1995, s. 51.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson*(2. april 1996)*

Forespørgslen vedrører de belgiske myndigheders afvisning af at optage studerende fra andre medlemsstater med studentereksamen eller tilsvarende eksamen på belgiske universiteter. Reelt skal ansøgerne aflægge en række meget vanskelige eksamener, for at deres eksamensbevis kan anerkendes som ækvivalent.

Det er i denne forbindelse værd at minde om, at akademisk anerkendelse af eksamensbeviser, uanset uddannelsesniveau, henhører under de enkelte medlemsstaters kompetence. Fællesskabet har i medfør af EU-traktatens artikel 126 alene kompetence til at fremme akademisk anerkendelse af eksamensbeviser og studieperioder. Kommissionen har for at fremme og begunstige denne gensidige anerkendelse iværksat en række foranstaltninger, så som etablering af et netværkssamarbejde mellem universiteter inden for de forskellige uddannelsesretninger, udgivelse af studenterhåndbøger, oprettelse af databanker samt indførelse af et net af internationale informationscentre (Naric-nettet) og et meritoverføringssystem (Ects).

Endvidere bør det, hvad angår den skriftlige forespørgsel nr. 2194/94, som det ærede medlem henviser til, præciseres, at Domstolens dom i sag nr. 47/93 drejer sig om andre afvisningsgrunde end de her omhandlede, nemlig det forlangende, at ansøgerne skal godtgøre, at de allerede er blevet accepteret af et universitet i hjemlandet og der behørigt har betalt studieafgift eller indskrivningsgebyr. Der er tale om et andet spørgsmål, som p.t. behandles som led i en overtrædelsesprocedure.

Kommissionen har ikke desto mindre til hensigt at foretage en nøje gennemgang af den belgiske lov, som det ærede medlem henviser til, samt af eventuelle nærmere oplysninger og specifikke klager, den måtte modtage, med henblik på at fastslå omfanget af de foranstaltninger, myndighederne har truffet.

(96/C 217/12)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0154/96**af Gerardo Fernández-Albor (PPE) til Kommissionen***(1. februar 1996)*

Om: Den Europæiske Unions bidrag til afholdelse af udgifterne i forbindelse med afsaltningsanlæg på Costa del Sol (Spanien)

Den kroniske vandmangel på den kyststrækning, som udgør Costa del Sol i Spanien, og som skyldes lange tørkeperioder, har bevirket, at de berørte regionale og lokale myndigheder har truffet afgørelse om anlæg af afsaltningsanlæg, der skal bidrage til at afhjælpe vandmanglen, som i nogle somre truer med drastisk at hæmme den økonomiske udvikling i dette turistområde, som er af stor betydning for Fællesskabet.

De nævnte myndigheder har flere gange hævdet, at de til afholdelse af de betydelige udgifter til afsaltningsanlæggene vil modtage fællesskabsmidler, som vil udgøre ca. 85% af omkostningerne, og på denne måde vil private kunne holdes skadesløse ved udgifterne til disse anlæg. Endog formanden for regionalstyret har givet udtryk for, at der er sikret EU-midler til at iværksætte opførelsen af anlæggene.

Da det imidlertid hidtil kun har været de nationale eller regionale spanske myndigheder, som har givet udtryk for denne overbevisning, kan Kommissionen da bekræfte, at der rent faktisk er garanti for, at der vil blive udbetalt EU-midler til afholdelse af 85% af udgifterne til afsaltningsanlæggene i Málaga og på Costa del Sol (Marbella)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(7. marts 1996)*

De spanske myndigheder har ganske rigtigt meddelt, at de agter at forelægge projekter vedrørende afsaltningsanlæg i løbet af 1996 med henblik på medfinansiering fra Samhørighedsfondens side. Der er imidlertid endnu ikke blevet forelagt noget projekt af denne type.

Kommissionen kan først udtale sig om en eventuel medfinansiering efter at have gennemgået de ansøgninger, den måtte modtage.

(96/C 217/13)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0176/96
af Kenneth Coates (PSE) til Kommissionen***(1. februar 1996)*

Om: Miljøbeskyttelse — den kumulative effekt af kulminedrift i åbent brud

Hvorledes kan man håndhæve kravene i direktiv 85/337/EØF⁽¹⁾, om de »kumulative« virkninger af udviklingsprojekter underkastes bestemmelserne om vurdering af indvirkningen på miljøet?

Hvilke forskningsresultater og oplysninger ligger Kommissionen inde med desangående, navnlig hvad angår en række isolerede åbne bruds kumulative indvirkning på det lokale miljø i en konkret lokalitet?

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(11. marts 1996)*

I henhold til direktiv 85/337/EØF kræves der foretaget miljørisikovurderinger i forbindelse med projekter, som må forventes at kunne få en væsentlig indvirkning på miljøet som følge af bl.a. deres art, dimensioner og placering (artikel 2). Det er nødvendigt nøje at betragte hvert enkelt projekt i relation til miljøforholdene i det område, for projektet foreslås placeret. Der bør derfor tages hensyn til de eksisterende miljøforhold, herunder dem, der er betinget af andre tilsvarende projekter i området, når man tager stilling til, om et bestemt projekt henhører under direktivets anvendelsesområde. Såfremt dette måtte være tilfældet, kræves der i henhold til direktivet, alt afhængigt af hvert enkelt tilfælde, foretaget en vurdering af de direkte og indirekte virkninger af et projekt, herunder kumulative virkninger (artikel 3 og bilag III). Hvor det er blevet fastslået, at direktivet finder anvendelse i overensstemmelse med den her foretagne analyse, kan dets bestemmelser håndhæves ved hjælp af de mekanismer, medlemsstaten har etableret med sin gennemførelseslovgivning.

Kommissionen råder ikke over nogen forskningsresultater vedrørende de kumulative virkninger af kulminedrift i flere åbne brud i samme område. Ikke desto mindre erkender Kommissionen, at der bør tages mere hensyn til de indirekte og de kumulative virkninger og til samspillet mellem de forskellige faktorer i de miljørisikovurderinger, der foretages i medlemsstaterne, og den overvejer at igangsætte en særlig undersøgelse desangående. Desuden er Kommissionen nu i gang med at udarbejde et forslag til et direktiv om strategisk miljøvurdering, som i sin nuværende form også vil omfatte planer og programmer inden for udvindingssektoren. Der er ved at blive foretaget en række »case studies« i relation til dette forslag, hvor man bl.a. vil se på spørgsmålet om vurderingen af de kumulative virkninger.

(96/C 217/14)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0184/96
af Bernd Lange (PSE) til Kommissionen***(5. februar 1996)*

Om: Franske bankers afvisning af eurochecks

Sidste år vægrede flere franske banker (helt konkret Banque Publique, Credit Mutuel og Credit Agricole) i Normandiet (Frankrig) sig ved at tage imod eurochecks fra tyske turister i forbindelse med udbetaling af kontanter.

1. Har franske banker ret til at afvise eurochecks, når de fastsatte betingelser (forelæggelse af euro-kort, overholdelse af de maksimale grænser, osv.) er opfyldt?
2. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at tage for at sætte en stopper for denne praksis hos franske banker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(6. marts 1996)*

1. Den retlige ordning, der gælder for franske bankers accept af eurochecks, er af kontraktmæssig art. Aftalen om provision, valørdatoer og central indkassering af ensartede eurochecks, der er udstedt i en lokal valuta, og om åbning af ikke-banksektoren (den såkaldte package deal-aftale), som har været anmeldt til Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning nr. 17 af 6.2.1962⁽¹⁾, pålægger ikke alle de banker, der er medlem af

eurochecks-ordningen, pligt til at acceptere eurochecks. Det følger heraf, at den pågældende aftale ikke er til hinder for, at bankerne følger den praksis, som er omtalt i forespørgslen. Det ærede medlem kan eventuelt – for at få yderligere oplysninger - henvende sig til de organer, der administrerer eurochecks-ordningen, som f.eks. Europay France eller Europay International.

2. En første undersøgelse af den af det ærede medlem beskrevne situation synes i øvrigt ikke at give anledning til, at Kommissionen skrider ind på grundlag af konkurrencereglerne. Den adfærd, som visse franske banker har udvist, og som det ærede medlem omtaler, er ikke resultatet af en aftale eller en samordnet praksis, som er de former for adfærd, som traktatens artikel 85 alene finder anvendelse på.

(¹) EFT 13 af 21.2.1962.

(96/C 217/15)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0199/96
af Christine Crawley (PSE) til Kommissionen
(26. januar 1996)

Om: Tremmekasser for kalve

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at sætte en stopper for den grusomme behandling af kalve i adskillige medlemsstater, hvorved kalvene holdes under forfærdelige forhold i de berygtede tremmekasser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
(9. februar 1996)

Kommissionen har for nylig vedtaget en rapport om kalvevelværd (¹) og et udkast til forslag om ændring af direktiv 91/629/EØF (²) om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve. Rapporten og forslaget er baseret på en udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité. Forslaget indeholder bl.a. bestemmelser om opstaldning og pladsforhold. I henhold til forslaget forbydes anvendelse af enkeltbokse til kalve efter otteugersalderen, medmindre en dyrlæge har attesteret, at deres sundhedstilstand eller adfærd kræver, at de isoleres for at blive behandlet. Ifølge forslaget skal foranstaltningerne anvendes fra den 1. januar 1998 på alle nyopførte eller ombyggede bedrifter og bedrifter, der tages i brug for første gang, og fra den 1. januar 2008 på alle bedrifter.

Endvidere vil et udkast til kommissionsbeslutning med forslag om ændringer af bilaget til direktivet om kort tid blive forelagt for Den Stående Veterinærkomité.

(¹) KOM(95) 711.

(²) KOM(96) 21.

(96/C 217/16)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0208/96
af Philippe Monfils (ELDR) til Kommissionen
(5. februar 1996)

Om: Mål nr. 2 – Belgien – Wallonien

Kan Kommissionen svare på følgende spørgsmål vedrørende opfyldelsen af mål nr. 2 i Wallonien:

1. Hvilke projekter er der hidtil blevet foreslået for Wallonien med henblik på dette mål?
2. Har Kommissionen godkendt alle disse projekter?
3. Hvor langt er man nået med de udvalgte projekter, og hvor meget har Kommissionen helt præcist bevilget i støtte til hvert enkelt projekt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(12. marts 1996)*

De støtteberettigede områder under mål nr. 2 i Wallonien er Aubange og Liège (siden 1989) og Charleroi (fra 1989 til 1993). Provinsen Hainaut, hvor Charleroi ligger, er blevet anerkendt som støtteberettiget under mål nr. 1 for perioden 1994-1999. Beløbene i ECU for de forskellige programmer under mål 2 er følgende:

	AUBANGE			LIEGE			CHARLEROI		
	I ALT	EFRU	ESF	I ALT	EFRU	ESF	I ALT	EFRU	ESF
1990-1991	3,768	2,812	0,956	27,246	25,545	1,701	22,637	21,044	1,593
1992-1993	0,569	0,330	0,239	27,391	25,307	2,084	27,935	25,963	1,972
1994-1996	1,300	0,862	0,438	88,500	75,338	13,162	—	—	—

EFRU: Den Europæiske Fond for Regionaludvikling.

ESF: Den Europæiske Socialfond.

Programmeringen var et af de principper, der lå til grund for reformen af EF's strukturfonde i 1988. Ifølge dette princip ydes EF-bistand i form af medfinansiering af flerårige programmer.

Udvælgelsen af enkeltprojekter i henhold til de programmer, der er godkendt af Kommissionen, foretages af de regionale myndigheder, der har ansvaret for deres gennemførelse. Siden 1989 er der således iværksat hundredvis af projekter på meget forskelligartede områder.

Generaldirektoratet for økonomi og beskæftigelse under ministeriet for regionen Wallonien (Place de la Wallonie 1, 5100 Jambes) står for forvaltningen og den generelle administrative koordination af disse programmer. Vedrørende de ønskede præcise oplysninger om samtlige interventioner, deres forløb og de tilhørende beløb skal Kommissionen anmode det ærede medlem om at henvende sig direkte til ovennævnte myndighed.

(96/C 217/17)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0220/96**af Werner Langen (PPE) til Rådet***(12. februar 1996)*

Om: Begrænsninger af mindretalenes rettigheder i græske skoler

I græske skoler er skolepligten ni år. Dette gælder imidlertid ikke for det tyrkiske mindretals børn i Grækenland. I Vestthrakien findes der to tyrkiske gymnasieskoler, en i Komotini og en i Xanthi. Hidtil blev eleverne efter afsluttet grundskoleuddannelse underkastet en prøve for at blive optaget på disse skoler. I stedet for optagelsesprøven skal det nu afgøres ved lodtrækning, hvem der bliver optaget på disse skoler. På denne måde udvælges der 60 elever til Komotini og 30 elever til Xanthi. Dette betyder, at kun 9% af de tyrkiske børn kan fortsætte i gymnasieskolen, i hvilken forbindelse udvælgelsen sker ved lodtrækning.

1. Er Rådet af den opfattelse, at de græske myndigheders foranstaltninger er i overensstemmelse med den forpligtelse, der følger af traktaterne, nemlig at bevare EU's multikulturelle karakter?
2. Hvordan agter Rådet i benægtende fald effektivt at modvirke sådanne restriktive foranstaltninger, der er i modstrid med den europæiske grundidé?

Svar*(3. juni 1996)*

I artikel 126, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union hedder det bl.a., at »Fællesskabet bidrager til udviklingen af et højt uddannelsesniveau... med fuld respekt for medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne samt deres kulturelle og sproglige mangfoldighed«.

Det tilkommer derfor ikke Rådet at gribe ind i den måde, hvorpå en medlemsstat tilrettelægger undervisningen.

(96/C 217/18)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0223/96**af Lissy Gröner (PSE) til Kommissionen***(9. februar 1996)*

Om: Børneudvandring fra Europa til oversøiske lande

Efter hvad den britiske hjælpeorganisation »Child Migrant Trust« har erfaret, sendte Det Forenede Kongerige i efterkrigstiden næsten 10.000 britiske børn til Australien som arbejdskraft, ofte uden forældrenes samtykke. Mange af disse børn blev misbrugt fysisk og seksuelt. I 1967 sendte Storbritannien den sidste gruppe børn af sted.

1. Har Kommissionen kendskab til denne form for børneudvandring?
2. Hvordan agter Kommissionen at hjælpe de pågældende?
3. Har de ansvarlige sociale myndigheder taget sagen op?
4. Kan de ansvarlige sociale myndigheder eventuelt yde de pågældende hjælp?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin*(3. april 1996)*

1&2. Kommissionen har intet kendskab til de forfærdelige hændelser, som det ærede medlem gør opmærksom på. Kommissionen går ud fra, at alle EU's medlemsstater retter sig efter forpligtelserne i menneskerettighedskonventionen. Afsnit VI i traktaten om den Europæiske Union omhandler tredjelandsstatsborgeres indvandring i medlemsstaterne. Kommissionen har ikke kompetence til at beskæftige sig med EU-statsborgeres udvandring til tredjelande.

3&4. Det Europæiske observationsorgan for familierpolitik blev oprettet i 1989 af Kommissionen med henblik på at indsamle og analysere data om familierpolitik i medlemsstaterne. Observationsorganet er et netværk af nationale eksperter, hvoraf de fleste er akademikere. Observationsorganets opgaver er:

- a) at redegøre for de foranstaltninger, medlemsstaterne igangsætter på det familierpolitiske område
- b) at redegøre for medlemsstaternes familierpolitik og dens gennemførelse
- c) at evaluere medlemsstaternes familierpolitik og den fremtidige udvikling.

Der udfærdiges en årsrapport. Observationsorganet har i henhold til sit mandat anledning til at sætte en debat i gang om dette spørgsmål.

(96/C 217/19)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0228/96**af Konstadinos Klironomos (PSE) til Kommissionen***(9. februar 1996)*

Om: Oprettelse af et laboratorium til koordinering af forskning vedrørende fiskeri i det østlige Middelhav

På det møde på diplomatplan, som blev afholdt på Kreta den 12.-14. december 1994, og hvor man drøftede forvaltningen af fiskeriet i Middelhavet, blev der fremsat forslag om at oprette et laboratorium på Kreta med henblik på at koordinere forskning vedrørende fiskeri i det østlige Middelhav. Dette laboratorium skal medvirke til et bedre samarbejde i fiskerispørgsmål mellem Middelhavslandene, både EU- og ikke-EU-medlemsstater, og give mulighed for at forhandle om den korrekte forvaltning af fiskebestandene, udviklingen af fiskeriaktiviteter og behandling af data, gennem etablering og ledelse af et center for Middelhavsforskning, der skal ligge i det østlige Middelhav, hvor Kreta anses for at have en strategisk vigtig beliggenhed. Organiseringen og ledelsen af laboratoriet skulle overdrages til Kretas institut for havbiologi (IMBC), et institut, der absolut er egnet og kvalificeret til at udføre dette arbejde, og forslaget herom blev meget vel modtaget på mødet.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den siden da har iværksat eller har til hensigt at iværksætte med henblik på virkeliggørelsen af denne idé, som for øvrigt falder inden for rammerne af de målsætninger for Euro-Middelhavspolitikken, som blev fastlagt på mødet i Barcelona i november 1995?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(14. marts 1996)*

Det marinbiologiske institut på Kreta har taget kontakt med Kommissionen med henblik på at afholde et møde for videnskabelige eksperter fra det østlige Middelhav for at følge konklusionerne fra konferencen på Kreta i 1994 og i Barcelona i 1995 behørigt op.

Det generelle emne for dette møde blive samordning af forskningen mellem alle landene i det østlige Middelhav ved hjælp af de instrumenter, der skønnes mest hensigtsmæssige. Det overordnede formål er bevarelse og rationel forvaltning af bestandene.

Tilrettelæggelsen af dette ekspertmøde vil blive overdraget til det havbiologiske institut på Kreta med støtte fra Kommissionen. Det forventes afholdt i anden halvdel af 1996 og vil dermed kunne yde et bidrag til drøftelserne på den anden diplomatkonference om forvaltning af fiskeressourcerne i Middelhavet, som Kommissionen vil afholde i november 1996 i Venezia.

(96/C 217/20)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0244/96**af Francesco Baldarelli (PSE) til Rådet***(12. februar 1996)*

Om: Indledning hos statsadvokaturen i Bolzano og Trento af en straffesag om åbning af et repræsentationskontor i Bruxelles

1. Er Rådet bekendt med, at statsadvokaturen i Bolzano og Trento har indledt en undersøgelse af åbningen af et repræsentationskontor med fire ansatte i Bruxelles, som man mener udgør et anstød mod statens integritet, uafhængighed og enhed, for hvilket der ifølge straffeloven kan idømmes livsvarigt fængsel?
2. Hvad agter Rådet at gøre for at sikre sig, at undersøgelserne, der stadig pågår, udføres korrekt og i åbenhed?
3. Agter Rådet at efterkomme de krav om indgriben, som tysksprogede medlemmer af Parlamentet fremsatte under plenarforsamlingens forhandling om redegørelsen for det italienske formandskabs program — og i givet fald hvorledes?

(96/C 217/21)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0258/96**af Luigi Moretti (ELDR) til Rådet***(12. februar 1996)*

Om: Et repræsentationskontor i Bruxelles

Alle de store aviser har bragt nyheden om åbningen af et lille repræsentationskontor med fire ansatte i Bruxelles. Denne omstændighed har fået den italienske statsadvokat til at indlede en undersøgelse af, hvorvidt der er tale om en forbrydelse mod statens integritet, uafhængighed og enhed, hvilket efter straffeloven kan straffes med livsvarigt fængsel.

Er Rådet bekendt med denne foruroligende sag?

Agter Rådet at træffe foranstaltninger — og i givet fald hvilke — for at få belyst, om der er nogen rimelig begrundelse for disse undersøgelser, der af offentligheden og spørgeren betragtes som et udslag af et ondsindet og antieuropæisk sindelag, der er i fuldstændig modstrid med Maastricht-traktatens ånd?

Hvorledes agter Rådet at besvare de anmodninger vedrørende denne sag, som flere parlamentsmedlemmer fremsatte under forhandlingen om redegørelsen for det italienske formandskabs program på Europa-Parlamentets plenarmøde i Strasbourg den 17. januar 1996?

Med hvilke foranstaltninger vil Rådet sætte en stopper for aktioner af denne art, der — på et rent politisk-intimiderende grundlag — har til formål at afskrække folk fra private initiativer og desavouere den opbygning af et samlet Europa, der var Maastricht-traktatens signatarstaters ønske?

(96/C 217/22)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0309/96**af Honor Funk (PPE) til Rådet***(27. februar 1996)*

Om: Kontor for regionen Tyrol i Bruxelles

1. Har Rådet kendskab til, at der er indledt strafferetlig undersøgelse via justitsmyndighederne i Bolzano og Trento i forbindelse med åbningen af et Europakontor i Bruxelles med 4 medarbejdere som følge af mistanke om handlinger, der vender sig mod den italienske stats integritet, uafhængighed og enhed?
2. Hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe med henblik på at undersøge, hvorvidt de indledte retssager hidtil er foregået på korrekt og gennemskuelig vis?
3. Hvorledes agter Rådet under drøftelsen den 17. januar i Strasbourg at tage stilling til indvendingerne fra delstatsregeringerne i Trento og Bolzano?

(96/C 217/23)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0584/96**af Michl Ebner (PPE) til Rådet***(13. marts 1996)*

Om: EU-Kontoret i Bruxelles

Den italienske offentlige anklager i Bolzano og Trento har indledt undersøgelser mod et kontor, som handelskamrene hhv. regeringerne i Trentino-Alto Adige (Italien) og Tirol (Østrig) har i Bruxelles med 4 medarbejdere, på grund af, at man i lokalparlamenterne i Trentino-Alto Adige og Tirol har drøftet Europaregion Tirol, og at dette opfattes som et »angreb på statens ukrænkelighed« (artikel 241 i den italienske straffelov). Hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe imod ovennævnte praksis, som står i grel modsætning til Maastricht-traktaten, INTERREG-program II, Madrid-aftalen, den pågældende rammeaftale mellem Italien og Østrig samt generelt er i modstrid med ånden i et Europa, der er ved at vokse sammen?

Hvad agter Rådet at gøre for at sætte en stopper for sådanne aktioner, som står i vejen for regionernes fælles bestræbelser på hver dag at opbygge et stykke Europa?

Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0244/96, E-0258/96, E-0309/96 og E-0584/96*(3. juni 1996)*

Rådet har ikke fået forelagt det emne, de ærede parlamentsmedlemmer omtaler, og heller ikke spørgsmålet om åbning af informationskontorer fra andre regioner, da sådanne anliggender falder uden for Rådets kompetence.

(96/C 217/24)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0245/96**af Nel van Dijk (V) til Kommissionen***(9. februar 1996)*

Om: EFRU-støtte til Maastricht-Aachen Airport

Det fremgår ikke af Kommissionens svar af 20. december 1995 på min skriftlige forespørgsel nr. 3050/95 (1) af 15. november 1995, om Kommissionen er enig med mig i, at de (finansielle) perspektiver for lufthavnen i Beek er yderst magre. I en rapport om Maastricht-Aachen Airport, som organisationen De Rentmeesters offentliggjorde den 16. januar 1996, drages lufthavnens rentabilitet endnu en gang i tvivl.

Tilslutter Kommissionen sig konklusionen fra De Rentmeesters i dennes evalueringsrapport om Maastricht-Aachen Airport, at rentabel drift af lufthavnen — også med en øst-vestbane med starter og landinger om natten — er meget usandsynlig, og at der er en lang række usikre faktorer som følge af glemte udgiftsposter i de officielle prognoser?

Er det på baggrund af denne rapport og de i min forespørgsel nr. 3050/95 anførte undersøgelser hensigtsmæssigt at yde flere penge til Maastricht-Aachen Airport og de brakliggende områder med sigte på lufthavnsrelaterede erhverv?

Vil dette finansielt set usikre eventyr ikke til sin tid i Nederlandene blive brugt som argument for at støtte bevarelse, eller endog udvidelse, af Maastricht-Aachen Airport på trods af modstanden mod de støjgener og den forurening, lufttrafikken vil forårsage i dette tætbefolkede område?

(¹) EFT C 109 af 15.4.1996, s. 19.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(7. marts 1996)

Da bidraget fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til den fælles udvikling af erhvervsområdet blev bedømt, var konklusionen den, at området også uden yderligere udvikling af lufthavnen kunne udvikles til et godt erhvervsområde. Dette skyldtes den gode beliggenhed og det begrænsede antal erhvervsområder af høj kvalitet i den sydlige del af Limburg.

Som følge deraf er fremskrivningerne af de forskellige undersøgelser af de finansielle forventninger til udvidelsen af lufthavnen mindre relevante. Det er dog sat som betingelse for ydelse af EFRU-bidraget, at de påtænkte erhvervsområder skal medfinansieres af andre parter. Bidraget er ikke ydet afhængigt af, om lufthavnen udvikles. Man kan derfor ikke tale om et bidrag til bevarelse eller udvidelse af lufthavnen.

(96/C 217/25)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0257/96

af Paul Lannoye (V) til Kommissionen

(9. februar 1996)

Om: Mindre børns sikkerhed under transport i biler

På trods af at medlemsstaterne har gjort en reel indsats for at reducere antallet af dræbte i bilulykker, er den aldersgruppe, der omfatter de yngste passagerer, tilsyneladende i de fleste tilfælde ikke omfattet af de lovgivningsmæssige, administrative og tekniske foranstaltninger, der iværksættes med dette formål for øje.

I de lande, hvor anvendelsen af en fastholdelsesanordning, der er tilpasset de mindste børns alder og størrelse, er gjort obligatorisk, anses dette imidlertid for at være helt afgørende for at begrænse faren for ulykker, forudsat at de forskellige betingelser for typegodkendelse af barnestole og siddepuder er opfyldt.

Rådets direktiv af 16. december 1991 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler i køretøjer på under 3,5 tons (91/671/EØF) (¹) indeholder bl.a. følgende bestemmelse: »Medlemsstaterne sørger for, at børn under tolv år med en legemshøjde under 150 cm, som benytter sæder, der er forsynet med sikkerhedsseler, fastholdes af en typegodkendt fastholdelsesanordning, som passer til barnets legemshøjde og vægt« (artikel 2).

Kommissionen anmodes om at besvare følgende spørgsmål:

1. Hvor mange medlemsstater har indtil nu bragt deres lovgivning i overensstemmelse med denne bestemmelse og underrettet Kommissionen herom som foreskrevet i artikel 8, stk. 1 og 3?

Hvordan vurderer Kommissionen de komparative undersøgelser af børnesæder, der afslører tre svagheder ved disse sæder, nemlig at de er svære at montere, at de ikke passer til alle typer biler, og at de ikke er stærke nok?

2. Hvis Kommissionen mener, at ISOFIX-systemet er egnet som en standardløsning på de tre nævnte problemer, hvornår agter den så på baggrund af ovenstående punkter at inkorporere De Forenede Nationers forordning UN-ECE 44.03, som for nylig er revideret, i fællesskabslovgivningen?

3. Er Kommissionen i øvrigt ved at udarbejde ny lovgivning, der gør det obligatorisk, at der foran i bilen fastsættes et mærke, der angiver, at det er livsfarligt at montere børnesæder imod kørselsretningen på forsædet i biler, der har air-bag i passagersiden?

(¹) EFT L 373 af 31.12.1991, s. 26.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(2. april 1996)*

1. I overensstemmelse med direktiv 91/671/EØF ⁽¹⁾ om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler i køretøjer på under 3,5 tons har alle medlemsstater med undtagelse af Belgien indlemmet bestemmelserne om mindre børns sikkerhed under transport i biler i deres nationale lovgivning. Hvad den sidste medlemsstat angår, har dens forslag herom fået en positiv udtalelse fra Kommission og er nu er til høring i Conseil d'Etat med henblik på en udtalelse. Dette er sidste etape før offentliggørelse af de pågældende bestemmelser.

Kommissionen er ikke bekendt med den undersøgelse, som det ærede medlem henviser til. Under alle omstændigheder vil de anførte svagheder ved visse typer børnesæder ikke forekomme, hvis alle sæder opfylder De Forenede Nationers regulativ (FN/ECE) 44 og specielt den nylige ændringsserie 44.03. Skønt regulativet endnu ikke er inkorporeret i fællesskabslovgivningen, har mange lande anvendt det ved udarbejdelsen af deres nationale lovgivning.

2. ISOFIX-systemet vil formodentlig gøre det nemmere at installere børnesæder i biler, men det forbedrer ikke nødvendigvis sikkerheden sammenlignet med et korrekt installeret sæde, som opfylder regulativ 44.03. Ikke desto mindre overvejer Kommissionen at ændre det eksisterende direktiv 76/115/EØF ⁽²⁾ om sikkerhedsselers forankring i motordrevne køretøjer, således at de relevante befæstelsesordninger kan indgå i alle nye motorkøretøjstyper i fremtiden.

Kommissionen agter senere på året at fremlægge et forslag, hvorved bestemmelserne i FN/ECE-regulativ 44 både om integrerede og separate fastholdelsesordninger for børn indføres i det relevante direktiv.

3. Kommissionen regner med snarligt at vedtage en ændring til det nuværende direktiv 77/541/EØF ⁽³⁾ om sikkerhedsseler og fastholdelsesordninger i motordrevne køretøjer, som vil kræve, at alle fabriksnye køretøjer med air-bag i passagersiden udstyres med et advarselmærke.

⁽¹⁾ EFT nr. L 373 af 31.12.1991, side 26.

⁽²⁾ EFT nr. L 24, af 30.01.1976, side 6.

⁽³⁾ EFT nr. L 220 af 29.08.1977, side 95.

(96/C 217/26)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0284/96**af Pierre Bernard-Reymond (PPE) til Kommissionen***(15. februar 1996)*

Om: Situationen i OECD-landene i forhold til Maastricht-traktatens kriterier for indførelse af en fælles mønt

Hvordan var situationen den 31. december 1995 i alle OECD-landene i forhold til de fem kriterier, som Den Europæiske Union har opstillet i Maastricht-traktaten med henblik på indførelse af en fælles mønt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy*(29. marts 1996)*

Kommissionen udarbejdede i november 1995 en rapport om konvergenen i Fællesskabet. Tabel 1 viser en ajourføring, i det omfang det er muligt, af situationen i medlemsstaterne med hensyn til de fem konvergenkriterier. Det skal bemærkes, som anført nederst i tabellen, at referenceværdierne for kriterierne ikke anvendes mekanisk, men er genstand for en evaluering. EF-traktaten kræver endvidere, at der i konsekvensanalysen tages hensyn til nogle supplerende indikatorer som f.eks. ECU-markedet, markedsintegrationen, betalingsbalancens løbende poster og andre prisindeks (traktatens artikel 109 J, stk. 1).

Tabel 1:
Medlemsstaternes resultater i forhold til konvergenskriterierne

	Inflation 1/1996 ⁽¹⁾	Den lange rente ⁽²⁾ 1/1996	De offentlige budgetter ⁽³⁾		Deltagelse i valutakurs- mekanismen
			Underskud i procent af BNP 1995 ⁽⁴⁾	Gæld i procent af BNP 1995 ⁽⁴⁾	
Belgien	1,4	7,3	4,5	133,8	ja
Danmark	2,2	8,1	2,0	73,6	ja
Tyskland	1,5	6,7	3,6	58,8	ja
Grækenland	8,8	17,0	9,3	114,4	nej
Spanien	4,6	11,1	5,9	64,8	ja
Frankrig	1,8	7,4	5,0	51,5	ja
Irland	2,4	8,1	2,5	85,9	ja
Italien	5,5	12,0	7,2	124,9	nej
Luxembourg	1,8	6,1	- 0,4	6,3	ja
Nederlandene	1,1	6,7	3,1	78,4	ja
Østrig	2,0	7,0	5,5	68,0	ja
Portugal	3,7	11,3	5,2	70,5	ja
Finland	0,9	8,5	5,6	60,3	nej
Sverige	2,8	10,0	7,0	81,4	nej
Det Forenede Kongerige	3,1	8,2	5,1	52,5	nej
Reference-værdi	2,6	9,5	3,0	60,0	

Kilde: Kommissionen

Til oplysning er de samme variabler angivet i tabel 2 for de øvrige medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD). Det er vanskeligt at anstille en sammenligning, fordi definitionen af de anvendte statistiske serier er forskellig, hvilket også gælder for ajourføringen af tallene. Vanskelighederne ved sammenligningen gælder især serierne for de offentlige finanser. Kriterierne vedrørende valutakurserne er ikke medtaget, fordi OECD-landene ikke er medlem af Fællesskabet og ikke er tilknyttet en valutakursordning.

Tabel 2:
De øvrige OECD-medlemslandes resultater i forhold til konvergenzkriterierne

	Inflation 11/1995	Den lange rente 11/1995	De offentlige budgetter			
			Underskud i procent af BNP		Bruttogæld i procent af BNP	
			År		År	
Australien	5,1	9,5	1995	2,0	1995	38,1
Canada	1,7	8,6	1995	4,4	1995	97,3
USA	2,8	6,8	1995	1,6	1995	63,1
Island	1,2	5,7	1993	4,1 (*)	1993	44,1 (**)
Japan	0,2	3,3	1995	3,9	1995	83,1
Mexico	24,6	N.D.		N.D.		N.D.
Norge	2,4	7,0	1995	- 0,6	1995	45,5
New Zealand	3,5	8,2	1993	- 0,0 (*)	1991	60,2 (**)
Schweiz	1,4	4,6	1994	1,3 (*)	1994	22,1 (**)
Tyrkiet	102,5	N.D.	1994	3,8 (*)	1994	43,5 (**)

Kilde: IMS (Internationale finansielle statistikker) og OECD (vigtigste økonomiske indikatorer)

(*) Statsunderskud

(**) Statsgæld

(1) Foreløbige forbrugerprisindeks som offentliggjort den 29.2.1996, det aritmetiske gennemsnit af tolv månedsindeks i forhold til det aritmetiske gennemsnit af tolv månedsindeks i den foregående periode.

(2) Gennemsnitsløbetid over ti år bortset fra Luxembourg og Grækenland (ca. fem år).

(3) Kilde: Kommissionens økonomiske årsberetning 1996, KOM(96) 86 endelig udg. af 6.3.1996. Et minustegn angiver et overskud.

(4) Inflation: Baseret på kvartalsoversigter.

(96/C 217/27)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0285/96

af Philippe Monfils (ELDR) til Kommissionen

(15. februar 1996)

Om: Europæisk skattepolitik

Kan Kommissionen bringe fuldstændige og præcise oplysninger om den skattepolitik, den agter at føre frem til år 2000, og desuden en oversigt over de forslag, der i øjeblikket drøftes i institutionerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(1. april 1996)

Udvidelsen af det indre marked og udsigterne til virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union gør det nødvendigt på ny at definere hovedpunkterne i Kommissionens skattepolitik. Derfor vedtog Kommissionen den 20. marts 1996 et dokument omhandlende problemerne på skatteområdet (1). Med udgangspunkt i denne analyse vil Kommissionen prioritere EU's indsats i meddelelser, som vil give svar på det ærede medlems spørgsmål (især med hensyn til de fastsatte etaper for indførelsen af det endelige merværdiafgiftssystem og med hensyn til direkte beskatning).

Følgende direktivforslag er i øjeblikket til godkendelse i Rådet:

For så vidt angår direkte skatter:

1. Forslag til Rådets direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende beskatning i forbindelse med virksomheders overførsel af underskud (EFT C 253 af 20. september 1984 og EFT C 170 af 9. juli 1985).
2. Forslag til Rådets direktiv om en fælles ordning for kildeskat af renteindtægter (EFT C 141 af 7. juni 1989).
3. Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og merværdiafgift (EFT C 141 af 7. juni 1989).
4. Forslag til Rådets direktiv om regler for virksomhedernes medregning af underskud i deres faste driftssteder og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT C 53 af 28. februar 1991).
5. Forslag til Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater (EFT C 225 af 20. august 1993).
6. Forslag til Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT C 225 af 20. august 1993).

For så vidt angår indirekte skatter:

1. Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF om det fælles merværdiafgiftssystem (minimumssats for normalsatsen) (KOM(95) 731).
- 2.a. Forslag til Rådets direktiv om indførsel af en afgift af CO₂-emissioner og af energi (EFT C 196 af 3. august 1992).
- 2.b. Ændret forslag til Rådets direktiv om indførsel af en afgift af CO₂-emissioner og af energi (KOM(95) 172).
3. Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF om det fælles merværdiafgiftssystem (beskatning af landbrugsprodukter) (EFT C 389 af 31. december 1994).
- 4.a. Forslag til Rådets direktiv om ændring af sjette direktiv 77/388/EØF for så vidt angår merværdiafgiftsordningen for personbefordring (EFT C 307 af 25. november 1992).
- 4.b. Ændret forslag til Rådets direktiv om ændring af sjette direktiv 77/388/EØF for så vidt angår merværdiafgiftsordningen for personbefordring (EFT C 266 af 23. september 1994).
5. Forslag til Rådets direktiv 77/388/EØF om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (EFT C 282 af 8. oktober 1994).
- 6.a. Forslag til Rådets direktiv om punktafgiftssatsen for motorbrændstoffer fremstillet af landbrugsprodukter (EFT C 73 af 24. marts 1992).
- 6.b. Ændret forslag til Rådets direktiv om punktafgiftssatsen for motorbrændstoffer fremstillet af landbrugsprodukter (EFT C 209 af 29. juli 1994).
- 7.a. Forslag til Rådets direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — ophævelse af visse undtagelser i henhold til artikel 28, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF og artikel 1, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 89/465/EØF (EFT C 205 af 13. august 1992).
- 7.b. Ændret forslag til Rådets direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — ophævelse af visse undtagelser i henhold til artikel 28, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF og artikel 1, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 89/465/EØF (EFT C 231 af 27. august 1993).
- 8.a. Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landsbrugsimportafgifter og told, i forbindelse med merværdiafgift (EFT C 306 af 6. december 1990).

8.b. Ændring til forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landsbrugsimportafgifter og told, i forbindelse med merværdiafgift (EFT C 211 af 6. december 1991).

9.a. Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, for så vidt angår særordningen for små og mellemstore virksomheder (EFT C 272 af 28. oktober 1986).

9.b. Ændringer til forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, for så vidt angår særordninger for små og mellemstore virksomheder (EFT C 310 af 20. november 1987).

10.a. Forslag til Rådets direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: udgifter, der ikke giver ret til fradrag i merværdiafgiften (EFT C 37 af 10. februar 1983).

10.b. Ændringer til forslaget til tolvte direktiv om det fælles merværdiafgiftssystem: udgifter, der ikke giver ret til fradrag i merværdiafgiften (EFT C 56 af 29. februar 1984).

11. Forslag til Rådets direktiv om tilføjelse til det fælles merværdiafgiftssystem og om ændring af direktiv 77/388/EØF — særlig ordning for guld (EFT C 302 af 19. november 1992).

(¹) SEK(96) 487.

(96/C 217/28)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0288/96

af Olli Rehn (ELDR) til Kommissionen

(15. februar 1996)

Om: Støtte til et motorvejbyggeri på Costa del Sol

På Costa del Sol i Spanien er man ved at anlægge en betalingsmotorvej, som EU efter min viden er med til at finansiere. Spaniens trafikministerium har ifølge mine oplysninger godkendt en linjeføring, som vil dele Calahonda-kvarteret, der hører til byen Mijas, og som har 18.000 indbyggere, i to dele. Den planlagte vej vil få ejendomsværdien i kvarteret til at styrtdykke, ødelægge landskabet og den kommunale infrastruktur samt medføre støj og forurening. I Calahonda bor der mange udenlandske tilflyttere, der er meget bekymrede over det spanske trafikministeriums stædighed. Bystyret i Mijas har foreslået en alternativ linjeføring, der i betragtning af motorvejens funktion er ligeså god, men samtidig indebærer, at opsplitningen af boligområdet og de betydelige miljøproblemer kan undgås.

Kan Kommissionen, eftersom EU deltager i finansieringen af motorvejen, der går igennem Calahonda, oplyse, om der er gennemført en vurdering af indvirkningerne på miljøet, og om det overhovedet er hensigtsmæssigt for Unionen at deltage i et projekt, der ud fra et samhørigheds- og miljøsynspunkt ikke opfylder strukturfondens målsætninger om sikring af en bæredygtig udvikling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(9. april 1996)

Der er for øjeblikket ikke ansøgt om medfinansiering fra EF's strukturfondes side af det projekt, det ærede medlem henviser til.

Kommissionen har imidlertid modtaget to klager vedrørende anvendelsen af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (¹) i forbindelse med motorvejsprojektet på Costa del Sol.

Som led i behandlingen af disse klager har Kommissionen anmodet de spanske myndigheder om informationer, og den skal ikke undlade at informere det ærede medlem om disses svar, så snart det foreligger.

(¹) EFT L 175 af 5.7.1985.

(96/C 217/29)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0294/96
af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) til Kommissionen
(7. februar 1996)

Om: Privatisering af skibsværftet Setenave i Setúbal i Portugal

I forbindelse med den komplicerede procedure for privatisering af portugisiske skibsværfter er der tilsyneladende taget endnu et konkret skridt.

Efter at skibsværftet Lisnave er overtaget af Mello-gruppen, og efter etableringen af konsortiet med deltagelse af Lisnave, Soponata og norske kapitalinteresser med henblik på driften af Setenave, er en fuldstændig privatisering af de pågældende skibsværfter umiddelbart forestående på grundlag af en direkte aftale uden den offentlige og internationale obligatoriske licitation, hvilket er ensbetydende med en tilsidesættelse af Solisnor og en direkte overførsel til Lisnave; resultatet er en styrkelse af Mello-gruppen på området bygning og reparation af skibe i Portugal, hvilket bringer den på linje med Mitrena i Margueira.

Da arbejdstagerne inden for den pågældende sektor og deres fagforeninger er de grupper, der rammes først og hårdest af denne form for »monopoliserende overtagelser«, og da rygter siger, at Kommissionen for nylig skulle have taget skridt til afholdelse af et møde i Bruxelles med repræsentanter for den portugisiske regering og Mello-gruppen, bedes Kommissionen oplyse følgende: Har sådan et møde fundet sted og – i bekræftende fald – med hvilken begrundelse, hvorledes forløb mødet, og hvad var resultatet heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(den 4. marts 1996)

Der er ganske rigtigt i forbindelse med omstruktureringsprogrammet for skibsbygnings- og skibsreparationsindustrien i Portugal sket en overførsel af Mitrena's skibsreparationsaktiviteter til Margueira. Denne igangværende transaktion fordrer støtte fra den portugisiske regering til socialplanen og de investeringer, som er nødvendige for at tilpasse reparationsanlæggene i Margueira. Støtten blev godkendt af Kommissionen i juni 1995.

Det sidste element i omstrukturen består i en privatisering af Mitrena-anlægget gennem salg til en privat virksomhed. Da den virksomhed, der for øjeblikket har driften af anlægget i koncession, er Solisnor, et datterselskab 100% ejet af Lisnave, har den portugisiske regering valgt at anvende en direkte salgsprocedure i overensstemmelse med artikel 6 i den portugisiske lov nr. 11/90 om privatiseringsprogrammet for virksomheder, der er blevet nationaliseret efter den 25. april 1974.

Anvendelsen af denne lov blev godkendt af Kommissionen i juli 1993, dog med det forbehold, at den portugisiske regering, når den benytter en direkte salgsprocedure, forudgående skal anmelde salgsbetingelserne til Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3.

Den portugisiske regering har i overensstemmelse med denne beslutning anmeldt salgsbetingelserne for salget af Margueira-anlægget til virksomheden Lisnave. Der har allerede fundet bilaterale kontakter mellem Kommissionen og de portugisiske myndigheder sted, og kontakten vil blive fulgt op med henblik på at afklare visse forhold. Mello-koncernen deltager ikke i disse bilaterale møder.

(96/C 217/30)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0317/96**af James Moorhouse (PPE) til Rådet***(27. februar 1996)*

Om: Brug af Luxembourg-forliget i Rådet

1. Kan Rådet oplyse, ved hvor mange lejligheder medlemsstater har forsøgt at påberåbe sig Luxembourg-forliget i Rådet, siden
 - den europæiske fælles akt og
 - Maastricht-traktaten om Den Europæiske Union trådte i kraft?
2. Hvilken medlemsstat gjorde i hvert af de tilfælde, der er opregnet som svar på spørgsmål 1, brug af forliget?
3. Er Rådet enig med den franske og den britiske regering i, at Luxembourg-forliget stadig udgør en levende del af beslutningsprocessen i Rådet?

Svar*(3. juni 1996)*

1. Rådet har ikke nogen opgørelser om dette emne og kan derfor ikke give de oplysninger, som det ærede parlamentsmedlem beder om i spørgsmål 1 og 2.
2. Konklusionerne fra Rådets ekstraordinære samling den 17.-18. og 27.-28. januar 1966 i Luxembourg forhindrer ikke Rådet i at træffe afgørelser efter bestemmelserne i EF-traktaten. Selv om der i henhold til EF-traktaten i mange tilfælde kan træffes flertalsafgørelse, hindrer dette ikke Rådets medlemmer i generelt at bestræbe sig på at tilnærme de forskellige synspunkter, inden Rådet træffer afgørelse.

(96/C 217/31)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0325/96**af Peter Mombaur (PPE) til Kommissionen***(9. februar 1996)*

Om: Standardisering af stikkontakter og stik til husholdninger i EU

På hele det europæiske kontinent er der indført standardiserede elstikkontakter og elstik, der fortsat anvendes overalt bortset fra i Danmark og Det Forenede Kongerige. Det er den eneste standardiserede 230V/16A-type på verdensplan. Stikkontakten og stikket findes også i store dele af Østeuropa og Asien. I Det Forenede Kongerige anvendes der ikke kun et andet stikkontaktsystem, men hele installationssystemet er anderledes (13A med sikringen i stikket). I betragtning af at systemet allerede er stærkt udbredt, har CENELEC (der består af repræsentanter for de nationale standardiseringsinstitutter i EU og tre EFTA-lande), som i dette tilfælde er ansvarlig for standardiseringen, i april 1995 med stort flertal afvist at foretage en standardisering af endnu et system med stikkontakter og stik til husholdninger, som der ikke er behov for. Tilsyneladende skulle Kommissionen have presset på med et sådant nyt system. Det ville medføre, at de fleste forbrugere i Europa i årtier kun ville kunne benytte dette system ved hjælp af milliarder af nye adaptere.

1. Er det rigtigt, at Kommissionen går ind for et andet ensartet system med stikkontakter og stik i EU, og i bekræftende fald hvorfor?
2. Hvor store ville de forventede udgifter til omstilling eller adaptere være for husholdningerne? I hvilket omfang ville dette betyde ændringer i sikkerheden, eftersom det overalt vil være nødvendigt med adaptere?
3. Finder Kommissionen det ikke proportionsforvrængende, at der i sidste instans skal indføres adaptersystemer i langt den største del af Den Europæiske Union, således at hele Den Europæiske Union efter måske tredive år har et ensartet system med stikkontakter og stik?
4. Agter Kommissionen at afstå fra yderligere at gøre sin indflydelse gældende ved standardiseringen af dette system, såfremt standardiseringen af systemet på ny mislykkes? I benægtende fald hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(27. marts 1996)*

1. Først og fremmest ønsker Kommissionen at understrege, at den fuldt ud støtter en harmonisering inden for et område, som den anser for en hjørnesteen i det indre marked med fri bevægelighed for varer og personer. Men Kommissionen har ikke til hensigt at opnå en harmonisering i dette særlige tilfælde via lovgivning. Efter nærhedsprincippet er arbejdet med en kommende harmonisering af stik og stikkontakter inden for Fællesskabet blevet iværksat af Cenelec, Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering, som er et privat og uafhængigt organ. Kommissionen har ingen beføjelser til at give Cenelec instruktioner om tilrettelæggelsen eller prioriteringen af arbejdet og anbefaler ganske bestemt ikke nogen specifik udformning.
2. Kommissionen har fuld tillid til, at Cenelecs tekniske kompetence og fastsættelse af passende overgangsperioder vil sikre løsninger, som både er sikre og som tager økonomiske hensyn. Priserne skulle falde som et resultat af produktion i større målestok, yderligere innovation og mere effektiv konkurrence.
3. Det er rigtigt, at adaptere vil være nødvendige i en overgangsperiode. Kommissionen vil acceptere den tidsplan, som foreslås af standardiseringsinstitutionerne ud fra antagelsen om, at denne afspejler en teknisk og økonomisk nødvendighed. Som svar på påstanden om, at det ville være absurd at anvende adaptere i omkring 30 år, før end en sådan harmonisering er opnået, bemærker Kommissionen for det første, at deres anvendelse vil forsvinde gradvis, når det nye system indføres i takt med, at installationer moderniseres, og for det andet at løsninger — selv over længere sigt — er bedre end at leve videre på ubestemt tid med en meget utilfredsstillende mangel på harmonisering.
4. Som allerede forklaret blander Kommissionen sig ikke i Cenelecs aktiviteter. Men som vogter af det indre europæiske marked støtter den og vil fortsat støtte alle bestræbelser på en harmonisering inden for området. Den har ikke besluttet sig til alternative foranstaltninger i tilfælde af, at en harmonisering skulle mislykkes for Cenelec.

(96/C 217/32)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0330/96
af Susan Waddington (PSE) til Kommissionen
*(22. februar 1996)**Om:* Forslag til regeringskonferencen — Borgernes rettigheder

Mener Kommissionen på baggrund af de problemer, Rådet står over for i forbindelse med anvendelsen af artikel 235 som retsgrundlag for sociale programmer, at det er nødvendigt, at Kommissionen i sit oplæg til regeringskonferencen, der offentliggøres i februar, stiller forslag om, at der skabes et nyt retsgrundlag i traktaten for foranstaltninger på dette område? Hvilke hindringer, mener Kommissionen man vil støde på i forbindelse med gennemførelsen af en sådan traktatændring under regeringskonferencen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(29. april 1996)*

I Kommissionens oplæg til Regeringskonferencen bliver det understreget, hvor vigtig den europæiske samfundsmodel er, og hvor vigtigt det er, at få indføjet protokollen om social- og arbejdsmarkedspolitikken i traktaten samt at nå frem til klarere bestemmelser vedrørende samarbejde mellem medlemsstaterne på det socialpolitiske område, for eksempel i kampen mod social udstødelse og fattigdom.

Kommissionen vil deltage aktivt i konferencen ved at fremlægge synspunkterne, således som de er beskrevet i oplægget, og regner med at få udbredt støtte.

(96/C 217/33)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0331/96
af Susan Waddington (PSE) til Kommissionen**

(22. februar 1996)

Om: Forslag til regeringskonferencen — Borgernes rettigheder

Hvis der skal skabes et virkeligt borgernes Europa, er det indlysende, at der i traktaten skal indføjes en præcis liste over borgernes grundlæggende rettigheder, der skal omfatte beskyttelse mod forskelsbehandling på ethvert grundlag.

Hvordan vil Kommissionen overbevise medlemsstaterne om nødvendigheden af en sådan foranstaltning, og hvilken modstand forventer den at møde fra medlemsstater, der er imod, at der indføjes en sådan liste i traktaten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(25. april 1996)

Kommissionen har gjort det klart i sin udtalelse om regeringskonferencen, at man på konferencen må sørge for, at der i traktaten indarbejdes bestemmelser, der forbyder forskelsbehandling af enhver art og fordømmer racisme og fremmedhad.

Kommissionen vil i forlængelse af sin udtalelse spille en aktiv rolle på konferencen og fremlægge sit syn på borgernes rettigheder, og den forventer at møde stor støtte.

(96/C 217/34)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0334/96
af Sebastiano Musumeci (NI) til Kommissionen**

(22. februar 1996)

Om: Kasinoer i Italien

Til forskel fra andre europæiske lande findes der kun fire tilladte kasinoer i Italien, der alle er beliggende i Norditalien.

Den italienske regering har gentagne gange nægtet at give tilladelse til åbning af andre kasinoer med henvisning til faren for, at disse tiltrækker ulovlige aktiviteter og anvendes til hvidvaskning af sorte penge.

Millioner af italienere frekventerer fortsat ulovlige spillebuler, hvis adresse og aktivitet er kendt af enhver og dermed også af myndighederne.

Et kasino er imidlertid en turistmæssig attraktion, der ofte har afgørende betydning for turisters valg af feriested.

Mener Kommissionen ikke, at der kunne foreligge en overtrædelse fra de italienske myndigheders side af reglerne om fri konkurrence i denne sektor, idet de norditalienske kasinoer reelt har en monopolstatus? Agter Kommissionen at indklage den italienske regering for EF-Domstolen for åbenlys overtrædelse af fællesskabsreglerne om fri konkurrence?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(3. april 1996)

Domstolen fastslog i sin afgørelse fra 24. marts 1994 i Schindler-sagen ⁽¹⁾, at lotterier er en tjenesteydelse og derfor falder ind under bestemmelserne i EØF-traktaten. Den fastslog endvidere, at på grund af de særlige forhold, der gælder for lotterier, må medlemsstaterne selv vurdere, hvilke krav der skal stilles til spillernes beskyttelse. Ligeledes må medlemsstaterne i overensstemmelse med deres sociale og kulturelle traditioner træffe foranstaltninger til beskyttelse af den almindelige samfundsorden. Disse foranstaltninger skal være rimelige og ikke-diskriminerende.

Ifølge en undersøgelse udført af Kommissionen ⁽²⁾, findes der i Italien »ingen hindringer for at gå ind på dette marked bortset fra de besværlige og tidskrævende godkendelsesprocedurer med henblik på at få den tilladelse, der gives ved lov vedtaget i parlamentet. Den italienske regering skal være overbevist om kasinoets værdi som turistattraktion og ligeledes om ansøgerens soliditet. Soliditets-kriteriet er ikke defineret nærmere og bliver derfor skønsmæssigt vurderet fra gang til gang.

Kommissionen er ikke på nuværende tidspunkt i besiddelse af oplysninger, der gør det muligt at vurdere, om og i hvilken grad denne praksis har ført til afgørelser, som ikke er i overensstemmelse med EØF traktaten (herunder artikel 6 og 90), eller som Kommissionen burde have grebet ind overfor på den måde, som det ærede medlem nævner.

⁽¹⁾ C 275/92, Sml. s.1039 (1994-3).

⁽²⁾ Gambling in the single market — a study of the current legal and market situation, Volume III, Commission des Communautés Européennes, 1992.

(96/C 217/35)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0338/96

af Reimer Böge (PPE) til Kommissionen

(22. februar 1996)

Om: De svindende verdensfødevarereserver

Udviklingen i verdens fødevarereserver giver anledning til bekymring. Ifølge oplysningerne fra verdensfødevarereorganisationen FAO vil verdensfødevarereserven efter en række dårlige høstår i flere af de vigtigste producentlande i sommeren 1996 svinde ind til under faregrænsen.

Høståret 1995-96 var det tredje år i træk, hvor kornhøsten ikke dækkede forbruget på verdensplan. Ifølge FAO's beregninger må kornproduktionen i indeværende høstår i gennemsnit stige med 4% for at kunne dække forbruget.

Konsekvenserne af knapheden på verdensmarkedet føles navnlig i de udviklingslande, som er afhængige af import af fødevarer, og som næsten ikke kan betale de høje priser. Ifølge FAO truer hungersnøden 44 stater i Afrika. Den omstændighed, at verdensfødevarerhjælpen til Afrika nu har nået sit dybdepunkt for de sidste tyve år, gør situationen endnu alvorligere for disse lande. USA har kraftigt reduceret sin hjælp. EU har selv næsten ingen reserver tilbage, eftersom lagrene er næsten helt opbrugt.

Hvordan bedømmer Kommissionen situationen og hvilke konsekvenser drager den af denne udvikling med hensyn til udformningen af FUSP og fødevarerhjælpen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af João de Deus Pinheiro

(30. april 1996)

1. På linje med, hvad de største internationale organisationer såsom Verdensbanken og IMF forventer, regner Kommissionen med, at den aktuelle trend hen imod et yderligere, men langsomt fald i verdensmarkedspriserne for landbrugsprodukter vil fortsætte. Kornpriserne ligger i øjeblikket noget lavere end det niveau, som man i almindelighed anser for at være resultatet af midlertidige prisforhøjelser i andet halvår 1995.
2. Spørgsmålet om, hvilke parametre der skal medtages i en analyse af de globale fødevarereservers nuværende og ønskelige niveauer, drøftes forholdsvis permanent på internationalt plan, men drøftelsen er blevet forstærket i det forløbne halvandet år. I denne sammenhæng udfører FAO's Komité for Sikkerhed for Fødevarerforsyning et særdeles vigtigt arbejde.
3. De nuværende lavindkomstlande med fødevarerunderskud bør anvende de midlertidige høje kornpriser på verdensmarkedet som incitament til at tage de nationale politikker op til ny vurdering og fremme den indenlandske produktion for derigennem at opnå øget fødevarer sikkerhed og selvforsyning med fødevarer. I denne sammenhæng er de erfaringer, som de vestafrikanske lande i »CFA-franc-zonen« har indhøstet for nylig efter kursændringen på 50% over for den franske franc, meget instruktive og opmuntrende.
4. Den fælles landbrugspolitik har bevist sin tilpasningsevne og fleksibilitet, idet omfanget af braklægning af dyrkede arealer for produktionsåret 1995-96 er sænket til 10% som et bidrag til bestræbelserne for at standse prisstigningerne for korn på verdensmarkedet.

5. Når den igangværende reform af fødevarerhjælpen er afsluttet, er denne omformet til et instrument til sikring af fødevarerikkerhed: mere omfattende brug af lokale køb, salg mod kontanter, eventuelt substitution med penge, counterpartmidler til brug for politikkerne og programmerne for fødevarerikkerhed samt uddeling udelukkende til klart afgrænsede udsatte grupper. Når indsatsen kombineres med andre instrumenter under de nationale vejledende programmer, bliver det lettere at tage fat på de underliggende årsager til kronisk hungersnød. Man må håbe, at de øvrige vigtige donorer af fødevarerhjælp vil følge samme metode.
6. EU's tilsagn under fødevarerhjælpskonventionen er uændrede, medens den anden store donor har foretaget en stor nedsættelse af sit mindstebidrag. Vor samlede årlige fødevarerhjælp er forhøjet snarere end formindsket.
7. Det skal understreges, at fødevarerikkerheden i de fleste tilfælde kan formindskes kraftigt ved at fjerne politisk uro og væbnede konflikter og ved at føre gennemsigtige politikker på områderne fattigdomsbekæmpelse, fødevarerikkerhed og udvikling af landbruget. Når dette punkt er nået, er der gode chancer for, at samarbejdet kan yde et stort bidrag til den socioøkonomiske udvikling.

(96/C 217/36)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0342/96**af Robert Evans (PSE) til Kommissionen***(22. februar 1996)*

Om: Ansøgningsfrister til Den Europæiske Socialfond (ESF)

Overvejer Kommissionen at forlænge ansøgningsfristerne og skabe mere offentlig omtale af ESF-udbudsproceduren, så det bliver muligt at indgive ansøgninger af høj kvalitet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(1. april 1996)*

Efter reformen af strukturfondene i 1993 etableres strukturfondenes interventionsprogrammer i partnerskab mellem Kommissionen og medlemsstaterne inden for fællesskabsstøtterammerne og de operationelle programmer.

Det er medlemsstaternes kompetence at udvælge de projekter, der indgår i denne kontekst. Dette gælder bl.a. procedurene for forelæggelse af projekter og oplysning og reklame for dem, i henhold til artikel 32 i Rådets forordning (EØF) 2082/93 af 20. juli 1993 ⁽¹⁾.

For fællesskabsinitiativernes vedkommende fastsættes ansøgningsfristerne af medlemsstaterne selv. I betragtning af, at de projekter, der modtager støtte, er af tværnational karakter, samarbejder Kommissionen med Den Europæiske Socialfonds myndigheder i medlemsstaterne for at sikre, at der fastsættes en fælles frist, som er tilstrækkelig rummelig til, at der kan udarbejdes projekter af høj kvalitet. Den næste indkaldelse af forslag under Adapt og Employment vil finde sted i 1997, og Kommissionen har sammen med ESF-myndighederne i medlemsstaterne nedsat en særlig arbejdsgruppe til at udføre arbejdet i forbindelse med denne indkaldelse af forslag. Denne arbejdsgruppe lægger særlig vægt på spørgsmålet om en passende tid til udarbejdelse af ansøgningerne.

For så vidt angår artikel 6 — innovative foranstaltninger — i ESF-forordningen, menes det, at ansøgningsfristerne giver et passende spillerum for forelæggelse af forslag til projekter. Der kunne skabes større offentlig omtale om udvælgelsesproceduren. Den generelle implementeringsproces i artikel 6 er i øjeblikket taget op til ny behandling.

⁽¹⁾ EFT L 193 af 31.7.1993.

(96/C 217/37)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0349/96**af Luis Campoy Zueco (PPE) til Rådet***(26. februar 1996)*

Om: Udvidelsen af EU og skadevirkningerne for landbruget

Hvorledes påtænkes det i forbindelse med de central- og østeuropæiske landes tiltrædelse af EU at afhjælpe de alvorlige skævheder, som vil opstå i visse områder inden for det nuværende EU?

Svar*(3. juni 1996)*

Der er for nylig i forbindelse med den strukturerede dialog mellem Rådet (landbrug) og landbrugsministrene i de central- og østeuropæiske lande blevet etableret formelle kontakter. Første møde fandt sted i september 1995, og næste møde er planlagt til maj 1996.

Da de egentlige forhandlinger med henblik på de central- og østeuropæiske landes eventuelle tiltrædelse endnu ikke er påbegyndt — idet Kommissionen stadig behandler tiltrædelsesansøgningerne med henblik på sin udtalelse i henhold til traktaten — er det ikke muligt på dette tidspunkt at danne sig et indtryk af, hvilke problemer man vil stå overfor ved en fremtidig udvidelse, navnlig når man tager landbrugssektorens dynamiske udvikling i såvel Fællesskabet som ansøgerlandene i betragtning.

Men det kan i hvert fald fastslås, at Kommissionen allerede har sat gang i overvejelserne omkring denne problemstilling ved i december 1995 at forelægge Det Europæiske Råd i Madrid en række rapporter med sigte på den fremtidige udvidelse af Den Europæiske Union.

Det Europæiske Råd opfordrede ved denne lejlighed Kommissionen til at uddybe sin vurdering af udvidelsens virkninger for fællesskabspolitikkerne, især for så vidt angår landbrugspolitikken og strukturpolitikkerne. Det Europæiske Råd vil fortsætte drøftelserne heraf på de kommende møder på grundlag af rapporter fra Kommissionen.

(96/C 217/38)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0350/96**af Luis Campoy Zueco (PPE) til Kommissionen***(22. februar 1996)*

Om: Markedsføring af egnstypiske landbrugsprodukter

Findes der nogen foranstaltning med henblik på markedsføring og eksport af landbrugsprodukter, der er typiske for et område eller en egn?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(7. marts 1996)*

Der vil i anden halvdel af 1996 blive lanceret en oplysningskampagne om geografiske betegnelser, oprindelsesbetegnelser og traditionelle produkter. Dette initiativ indgår i den fælles landbrugspolitik og herunder især i indsatsen for at fremme udviklingen af landdistrikter og forbedre produkternes kvalitet.

Den er baseret på artikel 4, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1848/93 af 9. juli 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2082/92 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾ og artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2037/93 af 27. juli 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽²⁾.

Initiativet omfatter informationsforanstaltninger, som er nødvendige for at udbrede kendskabet til eksistensen og betydningen af forkortelserne BOB/BGB (beskyttet oprindelsesbetegnelse/beskyttet geografisk betegnelse) og det blå og gule EU-logo med påskriften »garanti for traditionel specialitet« ⁽³⁾.

Der er på grundlag af et offentligt udbud arrangeret af EU blevet udvalgt et agentur. Dette agentur skal stå for tilrettelæggelse, iværksættelse og koordinering af kampagnen. Oplysningskampagnen skal løbe i perioden 1996-1998 og omfatte de 15 medlemsstater. Denne kampagne vil bidrage til indførelsen af de to nye EU-ordninger til valorisering og beskyttelse af landbrugsfødevarer med særlige egenskaber gennem en bedre informering af producenter og forarbejdningsvirksomheder og af distributører og forbrugere.

⁽¹⁾ EFT L 168 af 10.7.1993.

⁽²⁾ EFT L 185 af 28.7.1993.

⁽³⁾ EFT L 275 af 26.10.1994.

(96/C 217/39)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0353/96**af Florus Wijsenbeek (ELDR) til Kommissionen***(22. februar 1996)*

Om: Østrigs forhøjelse af vejgebyr for motorvejen over Brennerpasset

Har Kommissionen kendskab til, at Østrig uden videre begrundelse fra og med i dag kraftigt har forhøjet det gældende vejgebyr for Brennerpasset for derved at begrænse transittransporten gennem landet? Er Kommissionen ligeledes klar over, at der endda for miljøvenlige køretøjer vil gælde en nattarif, som er fire gange højere end tariffen fra 1. juli 1995?

Er Kommissionen klar over den enorme stigning i omkostningerne, som denne beslutning medfører for vognmændene? Er Kommissionen ydermere klar over, at denne beslutning derfor muligvis udgør en stor og derfor uacceptabel handelshindring mellem EU-medlemsstater?

Flere transportorganisationer frygter, at denne beslutning vil skabe præcedens for andre lande i området, som nu uden tvivl vil opleve en kraftig tilvækst af lastvogntrafikken på deres motorveje. Anser Kommissionen denne frygt for begrundet og er den rede til at indlede de fornødne aktioner for at forebygge disse eventuelle videre problemer?

Er Kommissionen rede til at lægge pres på den østrigske regering med henblik på alligevel at undgå eller at begrænse denne forhøjelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(28. marts 1996)*

Kommissionen er orienteret om de beslutninger, den østrigske regering har truffet vedrørende vejafgiftssatserne ved Brennerpasset. Den har allerede henvendt sig til de østrigske myndigheder for at henlede disses opmærksomhed på at afgiftssatserne kan vise sig at være uforenelige med fællesskabslovgivningen. De pågældende beslutninger er i øjeblikket genstand for en nærmere undersøgelse fra Kommissionens side for at få fastslået, hvorvidt de er i overensstemmelse med de nugældende bestemmelser.

(96/C 217/40)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0359/96**af Frode Kristoffersen (PPE) til Kommissionen***(22. februar 1996)*

Om: Norges anvendelse af fiskeriforskrifter

To danske trawlere med hjemsted i Esbjerg, Danmark, »E 149 Sonja Grønbjerg« og »E 349 Cattleya« er den 1. februar 1996 blevet anbragt af den norske fiskerikontrol under henvisning til forskrift af 27. december 1995 fra Det Kongelige Norske Fiskeridepartement.

Idet det understreges, at danske fiskerioorganisationer ikke er blevet informeret om den norske fiskeriforskrift, bedes Kommissionen oplyse, hvorvidt forskriften er i overensstemmelse med gældende aftaler mellem Norge og EU, og særligt hvorvidt den udvidede grænse til et 40 sømilsområde med forbud for sildefiskeri (fra 58°16' til 62°), gældende fra 20. januar 1996, er i overensstemmelse med EØS-aftalen. Endvidere bedes redegjort for, hvad Kommissionen til dato har gjort, og hvad man agter at gøre for at sikre, at Norges fiskeripolitik, herunder norske forskrifter, er i overensstemmelse med gældende aftaler.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(1. april 1996)*

Efter at Kommissionen på et meget sent tidspunkt havde modtaget en ny norsk retsforordning om forbud mod sildefiskeri i et område mellem 62° N og 52°16' N inden for 40 sømil i perioden 20. januar til 30. april 1996, anmodede den om officielle konsultationer med Norge om restriktionens anvendelse.

Disse konsultationer blev afholdt den 2. marts 1996. Det blev aftalt at indføre forbedringer, således at meddelelser om retsfor skrifter, der gælder i de to parter farvande, fremsendes til tiden og på rette måde. Hvad angår de saglige forhold, begrundede Norge retsfor skrifter med hensynet til bevarelsen, hvilket forekom relevant i den givne sammenhæng. Normalt skulle Norge underrette EF om en sådan vigtig foranstaltning under den årlige konsultation om fiskeriordningen for at gøre det muligt at udveksle synspunkter, hvad angår berettigelsen.

Det bør erindres, at det i fiskeriaftalen af 1980 mellem EF og Norge er fastsat, at hver part kan træffe sådanne foranstaltninger, som den anser for nødvendige for bevarelsen, inden for dens område, og at sådanne foranstaltninger ikke må være af en sådan art, at de bringer de fiskerimuligheder i fare, der er indrømmet den anden parts fiskerifartøjer.

Kommissionen følger nøje alle spørgsmål vedrørende fiskeriaftalen mellem EF og Norge. Den vil også fremtidig reagere omgående for at sikre, at for skrifter, som Norge måtte vedtage for sine farvande, er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i fiskeriaftalen.

(96/C 217/41)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0364/96

af Joan Vallvé (ELDR) til Kommissionen

(22. februar 1996)

Om: Foranstaltninger til afhjælpning af øernes problemer

De forskellige øgrupper og øer i EU er på en lang række områder ugunstigt stillet i økonomisk henseende i kraft af deres beliggenhed. Øernes opdeltede og usammenhængende område har en negativ indflydelse på deres produktionsapparat, navnlig i forbindelse med ind- og udførsel af produkter og varer på grund af de forøgede transportomkostninger og adgangsproblemer.

Kan Kommissionen oplyse, om den har eller vil kunne få mulighed for at afhjælpe de problemer, som øerne pr. definition har?

Kan Kommissionen gøre rede for de eventuelle foranstaltninger til afhjælpning af de ulemper, som øer og øgrupper i EU står overfor, og som hidtil har virket til gavn for disse? Hvilke kriterier er der blevet fulgt?

Kan Kommissionen oplyse, om den har planer om særlige foranstaltninger for Balearerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(25. marts 1996)

En hel række foranstaltninger, hovedsagelig af strukturel art, vedrører øernes problemer (vanskeligere adgang, ringe økonomisk udvikling) og tager sigte på indirekte at korrigere visse af de økonomiske effekter, øerne rammes af.

Hvad angår fjernregionerne (de fire franske oversøiske departementer, Madeira, Azorerne og De Kanariske Øer) findes følgende foranstaltninger:

- EF-initiativet REGIS, der blev startet i 1992 og forlænget for den igangværende programmeringsperiode, tager sigte på at yde støtte til en bedre integration i Fællesskabet af fjernregionerne;
- EF-programmerne POSEIDOM (siden 1989), POSEIMA og POSEICAN (siden 1991) har til formål at tilpasse anvendelsen af EF-politikkerne til den særlige situation i fjernregionerne;
- en særlig bestemmelse i strukturfondsforordningerne fra 1993 vedrørende Fællesskabets medfinansiering findes i artikel 13, stk. 3, i rammeforordningen (EØF) nr. 2052/88 som ændret vedrørende strukturfondene (!); det fastsættes heri, at »EF-medfinansieringen (...) kan udgøre (...) op til 85% af de samlede omkostninger for regionerne i Fællesskabets yderste periferi samt for de afsides beliggende græske øer, som har ulemper på grund af afstanden«. Satsen for Fællesskabets medfinansiering er således højere for disse regioner.

Hvad mere generelt angår problemerne med den regionale økonomiske udvikling er de fleste af Fællesskabets øer støtteberettigede under strukturfondene på grundlag af kriterierne for støtteberettigelse under de regionaliserede mål som følge af visse økonomiske svagheder, som de deler med et antal regioner, som ikke er øer. En række øer er således støtteberettigede under mål 1 (f. eks. de græske øer, Korsika, Sardinien, Sicilien, øerne i Highlands and Islands Enterprise Area foruden de ovenfor nævnte øer i Fællesskabets yderste periferi); andre er delvis støtteberettigede under andre mål (Balearerne samt flere franske, danske, svenske, nederlandske og finske øer).

Selv om der ikke er truffet nogen specifikke foranstaltninger vedrørende Balearernes status som øer, er de omfattet af strukturfondenes interventioner i henhold til mål 2 (regioner i industriel tilbagegang) og 5b (udvikling af landdistrikter). Det operationelle program for mål 2 omfatter således en EF-støtte på 10,369 mio. ECU (1994-priser) for perioden 1994-1996, og det samlede programmeringsdokument for mål 5b (perioden 1994-1999) omfatter en finansiering på 46,120 mio. ECU (1994-priser).

(¹) EFT L 193 af 31.7.1993.

(96/C 217/42)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0369/96

af Nel van Dijk (V) til Kommissionen

(22. februar 1996)

Om: Diskriminering i den spanske lovgivning

En gruppe nederlandske turister ville i juli 1994 campere på en spansk campingplads. Først blev selskabet accepteret, men da lejrchefen opdagede, at det ikke bestod udelukkende af hvide nederlændere, men også af nederlændere fra de Nederlandske Antiller, blev gruppen nægtet adgang. De pågældende klagede straks til politiet, der imidlertid svarede, at der ikke forelå nogen strafbar handling.

1. Mener Kommissionen ikke, at den ovenfor beskrevne form for diskriminering er en grov overtrædelse af EF-traktatens artikel 8 A, hvori det fastslås, at enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område?
2. Mener Kommissionen ikke, at artikel 19 i den spanske grundlov, ifølge hvilken kun spanske statsborgere har ret til fri bevægelighed, strider mod denne artikel?
3. Mener Kommissionen ikke, at det er uacceptabelt, at den spanske lovgivning kun fastslår, at alle spaniere er »lige for loven« (grundlovens artikel 14), og at EU-borgere derved implicit diskrimineres?
4. Er det forhold, at racisme ikke regnes for en strafbar handling, ikke uforeneligt med fælleserklæringen fra Europa-Parlamentet, Rådet, repræsentanterne for medlemsstaterne forsamlet i Rådet og Kommissionen om bekæmpelse af racisme og fremmedhad (af 11. juni 1986), hvori disse afviser enhver form for isolering af udlændinge og finder det yderst vigtigt, at der træffes enhver nødvendig foranstaltning for at sikre gennemførelsen af dette fælles forsæt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(1. april 1996)

Bekæmpelse af racisme og fremmedhad indgår som fast led i Fællesskabets politikker for, blandt andet af hensyn til menneskerettighederne, at sikre den fri bevægelighed af personer inden for Fællesskabet. Det er imidlertid først og fremmest op til medlemsstaterne at sørge for, at deres nationale love overholdes, og at disse stemmer overens med de internationale aftaler og forpligtelser vedrørende racisme og fremmedhad.

Hvad den spanske grundlov angår, minder Kommissionen om, at udlændinge ifølge grundlovens artikel 13 nyder de samme frihedsrettigheder som spaniere, herunder også de rettigheder, som det ærede medlem henviser til. For øvrigt har Spanien lige vedtaget en ny lov, ifølge hvilken det er strafbart at nægte at yde en erhvervs-mæssig tjenesteydelse på grundlag af race, køn eller religion.

Kommissionen beklager den hændelse, det ærede medlem omtaler. Ikke desto mindre mener den, at hændelsen er af privat karakter, og at sagen derfor ikke på grundlag af EF-traktatens nuværende bestemmelser kan bringes for en domstol.

(96/C 217/43)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0373/96**af Luigi Caligaris (UPE) til Kommissionen***(13. februar 1996)*

Om: Trieste i »Den Adriatiske Korridor«

Byen Triestes geografiske beliggenhed gør, at den bliver det naturlige mødested for det central- og østeuropæiske område, Sydeuropa og Middelhavsområdet.

Som et strategisk vigtigt led i det kombinerede transportnet, der går under betegnelsen »Den Adriatiske Korridor« indtager det triestinske område en særlig gunstig position som et naturligt indgangsled for dets mellemeuropæiske bagland og som udskibningshavn for varer, der skal bringes videre over Middelhavet.

Kan Kommissionen i betragtning af Europa-Parlamentets og Rådets snarlige afgørelse i forbindelse med retningslinjerne for udviklingen af det europæiske transportnet tilkendegive sin holdning til de udviklingsmuligheder for transportinfrastrukturen over land og til havs, som byen Trieste ligger inde med?

Kan Kommissionen endvidere redegøre for situationen i øjeblikket med hensyn til Triestes forbindelse til hele projektet »Den Adriatiske Korridor«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(14. marts 1996)*

Byen Trieste og regionen Friuli-Venezia-Giulia er meget optagede af det prioriterede projekt vedrørende en højhastighedstogforbindelse til kombineret transport Frankrig-Italien (Lyon — Torino — Verona — Venezia — Trieste). Fællesskabets PACT-program (pilotaktioner vedrørende kombineret transport), har allerede bidraget til at forbedre forbindelserne med Grækenland, og denne foranstaltning vil blive videreført. Desuden satser Fællesskabet på at fremme søtransport over kortere afstande som en både effektiv og miljøvenlig transportform.

Det såkaldte »Adriatiske Korridor«-projekt repræsenterer en alternativ forbindelse fra Fællesskabets centrale regioner og Italien til Grækenland og den østlige del af Middelhavsområdet, hvorved man undgår ruten over land gennem det tidligere Jugoslavien. Projektet omfatter jernbane- og vejinfrastruktur, havne, forbindelser til havne og kombineret transport langs Adriaterhavets kyst fra Trieste til Brindisi.

I 1995 bevilgede Fællesskabet en million ECU til finansiering af en gennemførlighedsundersøgelse vedrørende Den Adriatiske Korridor. Sigtet med denne undersøgelse er at give beslutningstagerne en række teknisk gennemførlige og økonomisk holdbare valgmuligheder med hensyn til forbedring af transportydelse i denne korridor, idet der lægges særlig vægt på de eksisterende infrastrukturer. Denne undersøgelse vil også kunne danne grundlag for undersøgelser af, hvilke investeringer, der er nødvendige, så der kan opstilles et scenario for yderligere foranstaltninger på området.

(96/C 217/44)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0380/96**af Anthony Wilson (PSE) til Kommissionen***(22. februar 1996)*

Om: Franske kvoter for musik

Kan Kommissionen oplyse, om det er imod princippet om fri bevægelighed for varer, hvis medlemsstaterne indfører kvoter for produkter med oprindelse i andre medlemsstater? Kan den navnlig oplyse, om bestemmelserne i fransk lovgivning om kvoter for musik i radio og TV er en acceptabel intern markeds politik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(11. april 1996)*

Kommissionen har modtaget en klage over den franske lovgivning, det ærede medlem omtaler.

Radioudsendelser er tjenesteydelser som defineret i EF-traktatens artikel 59 og 60, og den franske lovgivning er derfor ved at blive nærmere undersøgt, så det kan afgøres, om den er forenelig med artikel 59.

Generelt skelner man mellem diskriminerende og ikke-diskriminerende foranstaltninger. Diskriminerende foranstaltninger kan som anført i EF-traktatens artikel 56 kun begrundes i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed. Endvidere kan altovervejende hensyn til offentlige interesser, såfremt de står i et rimeligt forhold til det tilsigtede mål, anføres som grund til begrænsninger af ikke-diskriminerende art.

Den pågældende lovgivning begrænser tilsyneladende udenlandske kunstneres, musik-producenters og radioproduceres tjenesteydelser over for franske radiostationer. Begrænsninger af ydelsen af tjenesteydelser skal begrundes i hensynet til en målsætning, der er i offentlighedens interesse, og skal stå i et rimeligt forhold til dette mål.

Det bør understreges, at Kommissionen ikke anfægter medlemsstaternes mulighed for at træffe foranstaltninger, der er et led i en sprogpolitik. Men foranstaltninger af begrænsende art skal for at være forenelige med fællesskabsretten stå i et rimeligt forhold til den tilstræbte målsætning.

Det drejer sig med andre ord om foranstaltningen set i forhold til målsætningen, og det relevante spørgsmål i denne sammenhæng er, om foranstaltningen er hensigtsmæssig, målsætningen taget i betragtning, om målsætningen ville kunne opfyldes ved mindre begrænsende foranstaltninger, og om den trufne foranstaltning er for vidtrækkende i forhold til målsætningen.

Kommissionen er i øjeblikket ved at undersøge de oplysninger, de franske myndigheder har fremlagt.

(96/C 217/45)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0394/96

af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen

(22. februar 1996)

Om: Mælkekvoter i visse regioner

Den nuværende fordeling af mælkekvoter i Den Europæiske Union mellem medlemsstaterne svarer ikke til de potentielle produktionsmuligheder.

Der findes visse regioner som f.eks. Cantabria i Spanien, hvor der i de seneste år er forsvundet flere tusinde kvægbedrifter.

For at få en mælkekvote, der kan sammenlignes med det europæiske gennemsnit pr. bedrift og år, har Cantabria brug for en yderligere forøgelse af sin nuværende mælkekvote.

Vil Kommissionen acceptere, at der indledes drøftelser og forhandlinger om en tilpasning af mælkekvoterne i visse regioner, for at de kan komme til at svare til det europæiske gennemsnit pr. bedrift og år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(11. marts 1996)

Den individuelle referencemængde for mælkeproduktion er blevet tildelt hver producent på grundlag af hans produktion i løbet af et referenceår. Der kan ikke sættes spørgsmålstejn ved dette grundlæggende princip, uden at selve ordningens eksistens trues.

Skønt EF-bestemmelserne ikke gør det muligt at fordele den nationale kvote på regioner, findes der bestemmelser, som gør det muligt at opretholde mælkeproduktionen i de regioner, hvor denne produktion er af grundlæggende betydning for udnyttelsen af landdistrikterne og beskæftigelsen i landbrugssektoren.

Endvidere giver de eksisterende bestemmelser visse typer producenter (unge, dem, der har foretaget investeringer, dem, der starter produktion) mulighed for at få fortrinsret ved fordelingen af supplerende kvoter, som kan gøre det muligt for dem at opnå en rentabel produktion.

(96/C 217/46)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0396/96**af Jesús Cabezón Alonso (PSE) og Juan Colino Salamanca (PSE) til Kommissionen***(22. februar 1996)**Om:* Liberalisering af mælkekvoterne

Agter Kommissionen i nær fremtid at foretage en liberalisering af mælkekvoterne, således som nogle af de store mælkeproducent- og handelsvirksomheder i Den Europæiske Union tilsyneladende foreslår? Hvis Kommissionen agter at gennemføre en sådan liberalisering, på hvilke betingelser vil den da gøre det?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(11. marts 1996)*

Den eksisterende kvoteordning løber indtil år 2000. Kommissionen vil med glæde modtage idéer om den fremtidige ordning efter denne dato, men den har ingen planer om at fremsætte forslag om at ændre den eksisterende ordning i den umiddelbare fremtid.

(96/C 217/47)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0403/96**af Thomas Megahy (PSE) til Kommissionen***(22. februar 1996)**Om:* Støjforurening fra veje

Har Kommissionen i betragtning af den stigende støjforurening fra motorveje og andre tættrafikerede veje overvejet at tilskynde til anvendelse af støjdæmpende vejbelægning, navnlig porøs asfalt eller betonbelægning med åben overfladestruktur, og andre støjdæmpende tiltag i forbindelse med vejprojekter, som modtager finansiel støtte fra Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(15. april 1996)*

Som led i det fjerde rammeprogram er Kommissionen i et nært samarbejde med Sammenslutningen af Europæiske Vejforskningslaboratorier et række forskningsarbejde vedrørende vejprojektering og -konstruktion, som kan danne grundlag for fremtidige standarder. Støjforurening indgår som led heri.

Desuden har Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) nedsat en arbejdsgruppe, som skal udarbejde en standard for porøs asfalt. I denne standard indgår der et støjkræterium, og Kommissionen står som sponsor for projektet.

Når medlemsstaterne planlægger at anlægge en vejstrækning og giver meddelelse herom i EF-Tidende, vil de relevante CEN-standarder indgå i specifikationen heraf.

Det er medlemsstaterne selv, som beslutter, hvordan deres veje anlægges, og derfor også dem, der fastsætter, i hvilket omfang der er behov for støjsvage vejoverfladebelægninger. De anvendte materialer vil afhænge af, hvad der er til rådighed på stedet, samt af de samlede generalomkostninger. Kommissionen agter ikke at kræve, at der benyttes enten porøs asfalt eller beton med åben overfladestruktur.

Dog er Kommissionen enig i, at disse vejbelægninger rummer betydelige muligheder for effektiv nedsættelse af støjbelastningen. Der vil blive taget hensyn hertil i dens kommende meddelelse om den fremtidige støjpolitik, der er annonceret i Kommissionens arbejdsprogram for 1996. I meddelelsen behandles ligeledes muligheden for at fremme brugen af støjsvage vejbelægninger i projekter, som finansieres af Fællesskabet, hvor dette kan lade sig gøre og er tilpas omkostningseffektivt.

(96/C 217/48)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0408/96**af Bill Miller (PSE) til Kommissionen***(22. februar 1996)*

Om: Det fjerde rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling

Det avancerede teknologiprojekt for europæiske byer og regioner under det fjerde rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling har vist, at det kun er muligt gennem afprøvning og evaluering under virkelige forhold at sikre en kommerciel udnyttelse af systemer, som udvikles af det private erhvervsliv, og en hensigtsmæssig anvendelse af teknologierne i større målestok. Jo mere samarbejde på tværs af grænserne der tilskyndes til mellem byer og regioner, desto mere vil applikationerne blive harmoniseret og standardiseret, så telematiksystemerne kan anvendes på den mest omkostningseffektive og sammenhængende måde. Det er nemlig på lokalt niveau, at borgerne konkret kan føle resultaterne af initiativer, som tages på EU-niveau, og at fundamentet skal lægges for en bred accept blandt befolkningen af ny teknologi. Byerne og regionerne må derfor gennemføre de nødvendige tilpasninger for at skabe et virkeligt globalt informationssamfund.

Jeg kan imidlertid forstå, at den uventede positive reaktion på den første projektindkaldelse under programmet for anvendt telematik har ført til en stor spredning i støtteudbetalingerne til en lang række projekter hvilket har resulteret i en nedskæring på mellem 60% og 70% i de foreslåede budgetter for mange af de godkendte projekter, herunder projektforslag fra lokale og regionale myndigheder. Desuden tegner by- og regionsprojekter sig kun for en sjettedel af de samlede bevillinger til f.eks. telematik til vejtransport på trods af programmets brugerorientering. Det er ligeledes blevet umuligt at gennemføre fornuftige demonstrationsprojekter på trods af, at byerne og regionerne er nået til et stade, hvor de kan og er nødt til at gennemføre storstilede demonstrationer, hvis de skal komme videre.

Hvordan vurderer Kommissionen betydningen af pilotprojekter i byer og regioner for virkeliggørelsen af informationssamfundet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(15. april 1996)*

Programmet for anvendt telematik inden for det fjerde rammeprogram har været særlig vellykket i 1995 under første og anden indkaldelse af forslag. Til programmet som helhed indkom der 12 gange så mange forslag som der var penge til, men for byer og regioner var der 21 gange så mange forslag som der var penge til.

Mindst 23 af de 25 projekter på dette område bygger på et stærkt engagement fra by- og regionsmyndigheder. Projekterne dækker forskellige situationer, som f.eks. små byer i Metasa-projektet, partnerskaber mellem regioner i Teleregions-projektet eller landområder som i Tierras- eller Teleinsula-projekterne. Virkningen af den reducerede finansiering fra EF er det lykkedes at afbøde ved at maksimere den transeuropæiske dimension, så lokale finansieringskilder kommer til at spille en større rolle i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Med EF-finansiering på cirka 5,6 mio. ECU blev ikke mindre end 24 større og mindre byer involveret i kun 3 Telecities-projekter (Dall, Equality og Infosond).

På transportområdet, som udgør den største del af programmet for anvendt telematik (næsten 30%) omfatter flertallet af projekter (og over 80% af projekterne inden for delsektoren vejtrafik) by- eller regionsmyndigheder. Erfaringerne fra Drive-programmet tyder på at by- og vejkorridorprojekterne nu er klar til at bidrage til det globale informationsprogram.

En detaljeret liste over projekter der omfatter byer og regioner sendes direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets sekretariat.

Et af hovedområderne for pilotprojekter i henhold til artikel 10 i EFRU-forordningen ⁽¹⁾ (om Den Europæiske Fond for Regional Udvikling) og artikel 6 i ESF-forordningen ⁽²⁾ (om Den Europæiske Socialfond) for perioden 1994-1999 er netop omsætningen af informationssamfundsbegrebet til praktisk virkelighed i regionerne. Sigtet med denne pilotordning er at bidrage til at få informationssamfundsbegrebet integreret i de mindre begunstigede regioners regionaludvikling og beskæftigelsespolitik. Der vil blive afsat 20 mio. ECU til pilotordningen, hvoraf 15 mio. vil blive tildelt fra EFRU og 5 mio. fra ESF.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4254/88 med senere ændringer, EFT L 193, 31.7.1993.

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4255/88 med senere ændringer, EFT L 193, 31.7.1993.

(96/C 217/49)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0409/96**af Gianni Tamino (V) og Carlo Ripa di Meana (V) til Kommissionen***(29. februar 1996)**Om: Kontrol af fiskerfartøjer i Italien*

De særlige fiskerfartøjer til sværdfiskfiskeri bruger fortsat drivgarn, der er fem gange så lange, som det er tilladt i forordning 345/92 ⁽¹⁾. Denne omstændighed er til stor skade for fiskeressourcerne og miljøet (indfangning af hvaler, skildpadder mv.) og har da også medført, at man har kunnet se erhvervsfiskere på øerne San Pietro og Sant'Antiseo organisere protester mod disse fartøjer (sommeren 1995).

Erhvervsfiskere og miljøorganisationer i Italien klager desuden over, at kontrollen af drivgarnenes længde er utilstrækkelig, og over at der mangler nøjagtige oplysninger om antallet af disse fiskerfartøjer i Italien, der skal være steget fra 648 til 677 inden for de sidste seks måneder, selv om der i årevis ikke er blevet udstedt licenser.

1. Hvilke skridt har Kommissionen taget for at sikre, at forordning 345/92 gennemføres i alle medlemsstater og navnlig i Italien?
2. Såfremt der iværksættes en plan til afskaffelse af de nævnte fartøjer, hvorledes vil man da sikre, at der bevilges midler i en rimelig størrelsesorden til Italien, når der ikke findes en nøjagtig opgørelse over antallet af disse fartøjer?

⁽¹⁾ EFT L 42 af 18.2.1992, s. 15.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(3. april 1996)*

Som anført af de ærede medlemmer forbydes i artikel 1, stk. 8, punkt 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 345/92 af 27. januar 1992 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne anvendelse af drivgarn af en længde på over 2 500 m.

Hvad angår de europæiske flåder, anvendes forordning (EØF) nr. 345/92 i vidt omfang for de franske, engelske og irske flåder, der driver fiskeri efter pelamider i det nordøstlige Atlanterhav (Biscaya-Bugten), og for den italienske flåde, der navnlig driver fiskeri efter sværdfisk i de forskellige Middelhavsområder.

1) I løbet af 1995 iværksatte Kommissionen en kontrolaktion med anvendelse af et fartøj chartret til dette formål, som om bord havde inspektører fra Kommissionen og fra hver af de berørte medlemsstater. Dette inspektionsfartøj gennemførte en kontrol- og inspektionskampagne i Atlanterhavet og én i Middelhavet. Der blev i denne forbindelse opnået et antal erfaringer, hvoraf der kan uddrages følgende lære:

- udsendelse af kontrollfartøjer fra de pågældende medlemsstater i de respektive flåders fiskerizoner er en omfattende kontrolaktion, som i dette tilfælde støttes og forstærkes ved tilstedeværelsen af et fartøj chartret af Kommissionen;
- kontrol i havnene af fangstredskaberne med certificering er et glimrende instrument til forudgående kontrol, som giver et godt kendskab til flåderne.

For at sikre en effektiv kontrol af redskaberne må hver medlemsstat udvikle lovgivningsinstrumenter, som gør det muligt at kontrollere disse redskaber i havnene.

Som følge af de særdeles gode resultater, der blev opnået i den foregående fangstsæson, agter Kommissionen at gentage erfaringen med et inspektions- og kontrollfartøj, som i 1996 igen skal fungere i Atlanterhavet og Middelhavet.

2) Kommissionen råder over en detaljeret og udtømmende fortegnelse over fartøjer med licens til fiskeri efter sværdfisk, og den har takket været Fællesskabets fortegnelse over fiskerfartøjer kontrolleret disse oplysninger. Den råder således over ajourførte oplysninger om fartøjernes antal, tonnage og regionale fordeling. Disse oplysninger vil derfor muliggøre en passende anvendelse af EF-midlerne, hvis der skal iværksættes en plan for afvikling af flåden af fartøjer, der driver fiskeri efter sværdfisk.

(96/C 217/50)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0414/96**af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen***(29. februar 1996)*

Om: Synsprøver i forbindelse med kørekort

Er Kommissionen klar over, at det i Det Forenede Kongerige kun er nødvendigt at få foretaget en synsprøve ved erhvervelse af kørekort og ikke regelmæssigt derefter, hvorfor det er sandsynligt, at mange mennesker kører bil med nedsat syn? Hvilke krav stilles der til synsprøver i de enkelte medlemsstater, og ligger Kommissionen inde med planer om, hvordan situationen kan forbedres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(12. april 1996)*

I Rådets direktiv nr. 91/439/EØF ⁽¹⁾, som skal gennemføres senest den 1. juli 1996, er der fastsat mindstekrav for synet, for chauffører i både gruppe 1 (førere af motorkøretøjer i kategorierne A, B og B + E), og gruppe 2 (førere af motorkøretøjer i kategorierne C, C + E, D, D + E, og underkategorierne C1, C1 + E, D1 samt D1 + E).

Disse standarder er indeholdt i bilag III til direktivet, navnlig i punkt 6.1. og 6.2. for gruppe 1 og under punkt 6.3. for gruppe 2. Således skal kandidater til et førerbevis eller fornyelse af dette have syn som fastsat i bilaget (synsprøven finder sted før udstedelsen eller fornyelsen af kørekortet). Endvidere skal kandidaten altid undersøges af en kompetent lægelig myndighed hvis der er tvivl om, hvorvidt synet er godt nok.

Mere generelt kræves det i henhold til direktivet, at kandidater fra gruppe 2 skal underkastes en lægeundersøgelse (hvorunder også synet evt. kontrolleres), inden de pågældende for første gang får udstedt et kørekort, hvorefter der igen foretages regelmæssigt tilbagevendende kontrolundersøgelser, i henhold til det pågældende lands lovgivning. For kandidater fra gruppe 1, kræves endvidere at de underkastes en lægeundersøgelse forud for opnåelsen af kørekort, hvis det viser sig, at de lider af ét eller flere af de medicinske handicaps, der er anført i bilaget, og de er ikke forpligtet til at få foretaget regelmæssigt tilbagevendende undersøgelser. Dog foreskriver enkelte medlemsstater periodiske lægeundersøgelser for førere af motorkøretøjer fra gruppe 1, mens direktivet kun har minimumsbestemmelser herfor.

⁽¹⁾ EFT nr. L 237 af 24.8.1991, s. 1.

(96/C 217/51)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0415/96**af Marco Cellai (NI) til Kommissionen***(29. februar 1996)*

Om: Udvidelse af Jean Monnet-bygningen i Luxembourg

Pressen har adskillige gange rapporteret om forhandlinger mellem Kommissionen og et tysk selskab vedrørende en udvidelse af Kommissionens kontorer i Luxembourg. Ifølge det oplyste drejer forhandlingerne sig om leje af en bygning, der ligger 3 km fra Jean Monnet-bygningen.

1. Kan Kommissionen bekræfte, at der ved siden af Jean Monnet-bygningen forefindes en byggegrund, der tilhører den luxembourgske regering, og som efter planer, som både Kommissionen og den luxembourgske regering har godkendt, skal anvendes til en udvidelse af Jean Monnet-bygningen, som man allerede har udbedt sig forslag til?
2. Hvis dette er tilfældet, hvorfor har man så ikke godkendt tilbuddet fra den franske gruppe »Generale des Eaux« eller i det mindste brugt det som udgangspunkt for et nyt initiativ i overensstemmelse med fællesskabsreglerne?
3. Hvorfor fortsætter Kommissionen i den aktuelle situation, der ikke er præget af fuld åbenhed, med at bruge betydelige summer til overvågning af opførelsen af Hochtief-bygningen?

4. Kan Kommissionen bekræfte, at kommissær Van Miert i sin tid blot udtrykte en generel velvilje over for at undersøge stedets egnethed for Kommissionen, at han fastholdt nødvendigheden af at anvende nabogrunden, og at Kommissionen derfor ikke i øjeblikket på nogen måde er forpligtet til at leje Hochtief-bygningen?
5. Finder Kommissionen ikke, at den i lyset af de uforenelige oplysninger i pressen allerede nu bør afvise enhver interesse for den nævnte bygning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(12. april 1996)

1. Kommissionen bekræfter, at der ved siden af Jean Monnet-bygningen findes en byggegrund, der tilhører den luxembourgske regering. Kommissionen har altid udvist interesse for denne grund.
2. Kommissionen har gennemgået tilbuddet fra et af selskaberne i den franske koncern Générale des Eaux. Dette projekts levedygtighed afhænger dog også af, at der gives tilsagn fra ejeren af grunden. Ligeledes skal Fællesskabets regler for offentlige udbud og tidsfrister forbundet hermed overholdes.
3. Kommissionen vurderer, at udgifterne til analyse af specifikationer og overvågning af opførelsen af en bygning, som vil kunne huse ca. 800 tjenestemænd, er nødvendige, selvom operationen ikke skulle lykkes.
4. Kommissionen havde allerede underrettet den luxembourgske regering om, at den om nødvendigt var indstillet på at fjerne sig noget fra Jean Monnet-bygningen for at få plads til alle tjenestegrenene. Ikke desto mindre har Kommissionen ikke opgivet tanken om en dag at kunne samle alle sine ansatte ved hjælp af grunden ved siden af den nuværende bygning. Kommissionens interesse for en af disse to bygninger udelukker dog ikke interessen for den anden.
5. Kommissionen har bedt om at få de informationer, der har været offentliggjort i pressen dementeret. Når den har gennemgået de nødvendige oplysninger, vil den i henhold til de procedurer, der gælder i bygningsspørgsmål lægge sig fast på, hvor personalet skal anbringes.

(96/C 217/52)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0417/96

af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen

(29. februar 1996)

Om: Kommissionens nye bygning i Luxembourg

Ifølge oplysninger i pressen er Kommissionen i færd med at forhandle med det tyske selskab Hochtief om leje af en kontorbygning, der skal anvendes i tilknytning til Jean Monnet-bygningen, og som Hochtief har under opførelse i Luxembourg. Der skal være tale om et bygningskompleks, der ligger 3 km fra Kommissionens nuværende bygning, og som rummer 35.000 m² kontorer beliggende på etagerne over et kæmpestort butikcenter.

1. Kommissionen bedes oplyse om det er sandt, at den har forpligtet sig til at betale leje i 25 år — uden at blive ejer af bygningen — til et samlet beløb på ca. 8 mia LUF?
2. om der i stedet foreligger den mulighed at erhverve en hel bygning, der alene er forbeholdt Kommissionen, og som kommer til ligge ved siden af dens nuværende bygning, over 15 år for ca. 5 mia LUF, hvilket vil betyde en samlet besparelse på 6 mia i forhold til ovenstående løsning (3 mia mindre i forhold til lejen til Hochtief plus ejendomsretten til bygningen)?
3. om det er korrekt, at denne sidste mulighed er blevet forkastet, og i så fald af hvilke årsager, til fordel for indgåelsen af en lejekontrakt med Hochtief, som allerede har været involveret i andre tvivlsomme affærer?
4. hvilke finansielle fordele, der har fået Kommissionen til at afvise en besparelse på 6 mia LUF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(12. april 1996)*

1. Kommissionen har på ingen måde forpligtet sig, således som det ærede medlem nævner.
2. Kommissionen har altid været interesseret i at kunne købe en bygning på en grund ved siden af den nuværende bygning. Kommissionen har for nylig modtaget et uopfordret tilbud i denne retning.
3. Dette tilbud er ikke blevet forkastet. Entreprenøren har dog endnu ikke givet tilsagn om at grunden er tilgængelig, og der er heller ingen dokumentation for den planlagte bygnings størrelse. Entreprenøren skal udvælges i overensstemmelse med den fremgangsmåde, som er beskrevet i Rådets direktiv 93/37/EØF vedrørende offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾.
4. Inden Kommissionen træffer aftaler, vil den altid foretage en evaluering af forholdet mellem pris og hensigtsmæssighed. Det er ikke muligt at udtale sig om dette forhold på det nuværende tidspunkt.

⁽¹⁾ EFT nr. L 199 af 9.8.1993.

(96/C 217/53)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0424/96
af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen***(29. februar 1996)*

Om: Støtte til dyremishandling

Det har været fremført, at EU-midler, der er øremærket til udvikling af kultur og turisme (måske midler fra Kaleidoskop eller Raphael) er blevet brugt til at støtte grusomme dyrefester som f.eks. dem, der finder sted i Spanien, og som tidligere har givet anledning til så mange kvaler. Vil Kommissionen foretage en grundig undersøgelse af, om der har været brugt midler på denne måde og i bekræftende fald straks sætte en stopper herfor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(23. april 1996)*

Kommissionen gør det ærede medlem opmærksom på, at KALEIDOSKOP-programmet (og tidligere det samme programs pilotprojekt) har til formål at fremme og at støtte medlemsstaternes projekter inden for nutidskunst og at fremme det kulturelle samarbejde mellem medlemsstaterne.

Det væsentligste formål med Kommissionens pilotprojekter vedrørende kulturarven (som f.eks. RAPHAEL, der stadig drøftes i Fællesskabets institutioner) er at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at restaurere og bevare arkitekturarven.

De »grusomme dyrefester«, som det ærede medlem omtaler, kan derfor ikke have fået støtte fra Fællesskabets kulturprogrammer.

(96/C 217/54)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0427/96
af Mary Banotti (PPE) til Kommissionen***(29. februar 1996)*

Om: Genetisk modificerede organismer

Mener Kommissionen, at alle medlemsstaterne fuldt ud anvender de sikkerheds-, kontrol- og godkendelsesprocedurer for genetisk modificerede organismer, der er fastsat i direktiv 90/219/EØF ⁽¹⁾?

Fører Kommissionen en liste over alle de genetisk modificerede organismer, der frigøres i miljøet?

Har Kommissionen til hensigt at overvåge de genetisk modificerede organismers langtidsvirkning på miljøet?

⁽¹⁾ EFT L 117 af 8.5.1990, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(11. april 1996)*

Kommissionen kan meddele det ærede medlem, at de fleste medlemsstater har gennemført Rådets Direktiv 90/219/EØF af 23. april 1990 om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer. Der er dog iværksat en overtrædelsesprocedure imod de medlemsstater, der endnu ikke til fulde har omsat direktivet i national lovgivning. Overtrædelsesprocedurer som følge af uoverensstemmelser i de nationale lovgivninger er også igangsat.

I Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer ⁽¹⁾ etableres en ordning for udveksling af de i anmeldelsen indeholdte oplysninger om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer (GMO'er) i Fællesskabet. Kommissionen har derfor et register over alle anmeldelser, som jævnligt opdateres og som vil blive sendt direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat. På nuværende tidspunkt er der anmeldt ca. 580 udsætninger, omfattende 30 forskellige arter af generisk modificerede organismer.

Håndhævelsen af bestemmelserne om moderne bioteknologi og monitoring af de fremtidige generisk modificerede organismers langtidseffekter på miljøet foretages af medlemsstaterne. Resultaterne af denne monitoring og de mulige konsekvenser udveksles mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Endvidere vil de fremgå af Kommissionens rapport i henhold til artikel 22, stk. 3 i direktiv 90/220/EØF.

Kommissionen er bekendt med, at visse medlemsstater giver tilskud til undersøgelser af monitoring. Selv giver Kommissionen støtte til undersøgelser på området under programmet for bioteknologisk forskning. Siden 1987 har Kommissionen endvidere gennem programmer for forskning og teknologisk udviklingsprog vedrørende bioteknologi givet støtte til forskningsprojekter, der behandler metodologi til monitoring af GMO'er i bestemte økosystemer, såvel som til forskningsprojekter om de mekanismer, der er bestemmende for genernes videre skæbne i miljøet, for at få en viden om de økologiske virkninger af udsætning i miljøet af GMO'er.

⁽¹⁾ EFT nr. L 117 af 08.05.1990.

(96/C 217/55)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0433/96**af Philippe-Armand Martin (UPE) til Kommissionen***(29. februar 1996)*

Om: Forvaltning af vinsektoren

I artikel 6 i forordning (EØF) nr. 822/87 ⁽¹⁾ er det fastsat, at enhver nyplantning af vinstokke er forbudt indtil den 31. august 1996.

I forordning (EØF) nr. 1442/88 ⁽²⁾ er det fastsat, at præmierne for endelig nedlæggelse hører op den 31. august 1996.

1. Hvad vil Kommissionen foreslå for de kommende produktionsår?
2. Kan Kommissionen give en oversigt over de strukturelle virkninger af disse to foranstaltninger?
3. Hvad vil Kommissionen gøre, for så vidt angår det kommende produktionsår, hvis reformen af den fælles markedsordning for vin ikke afsluttes inden den 31. august 1996? Hvornår vil den informere producenterne?

⁽¹⁾ EFT L 84 af 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 132 af 28.5.1988, s. 3.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(13. marts 1996)*

Forbuddet mod nyplantning og ordningen med rydningspræmier ophører ganske rigtigt den 31. august 1996, hvor det indeværende vinproduktionsår ophører. Der kan gives følgende svar på det ærede medlems tre spørgsmål i denne forbindelse:

1. Kommissionen foreslår i forbindelse med prispakken 1996/97 en forlængelse med et produktionsår af dels forbuddet mod nyplantninger, dels rydningsordningen. Hovedformålet er at gøre det muligt at fortsætte det arbejde med reformen af den fælles markedsordning, der for øjeblikket foregår i Rådet.
2. Hvad angår virkningerne på vindyrkningspotentialt af disse to foranstaltninger råder Kommissionen over de oplysninger, der regelmæssigt fremsendes af medlemsstaterne. I betragtning af omfanget af de af Kommissionen udarbejdede oversigter sendes disse oplysninger direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.
3. I forbindelse med prispakken 1996/97 foreslår Kommissionen en forlængelse af den nuværende ordning med yderligere et år, hvis Rådet ikke træffer beslutning om forslaget til reform af den fælles markedsordning for vin.

(96/C 217/56)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0434/96

af Freddy Blak (PSE) til Kommissionen

(29. februar 1996)

Om: Forbud mod individuelle sponsorkontrakter i dansk fodbold

Dansk Boldspil Union (DBU) har fremlagt en aftale for de vilkår, danske fodboldspillere skal acceptere for at spille på landsholdet, gældende for perioden 1. januar 1996 til 30. juni 1998. Af denne aftale fremgår det, at en landsholdsspiller — såfremt han blot en enkelt gang indgår i landsholdstruppen — i hele den nævnte periode ikke må indgå personlige reklame-aftaler for en række produkter, der betegnes som beslægtede med DBU's sponsor (De danske Mejerier) produkter. Blandt disse produkter indgår blandt andet »drikkevarer af enhver art«. Markedsførings eksperter fremfører på den baggrund, at ca. 40% af markedet for individuelle sponsorkontrakter er omgærdet af forbud.

Med tanke på, at DBU ikke er landsholdspillernes arbejdsgiver (det er deres respektive klubber), er spørgsmålet, hvorvidt DBU omgår EU's konkurrenceregler ved på denne måde at binde spillere »world wide« 365 dage om året og dermed i al den tid, de ikke optræder i landsholdssammenhæng.

Det bør i ovennævnte forbindelse erindres, at EU-Domstolen med sin kendelse i Bosman-sagen allerede én gang har givet et kraftigt signal til de nationale fodboldforbund om at respektere de professionelle fodboldspilleres individuelle rettigheder. På denne baggrund virker DBU's binding af selv landsholdets »udkantspillere« i bedste fald unødvendig og tåbelig — i værste fald i strid med EU's konkurrenceregler.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(29. marts 1996)

Det kan ikke udelukkes, at det forbud mod at indgå personlige reklameaftaler, som Dansk Boldspil Union har pålagt de danske landsholdspillere, kan anses for at være konkurrencebegrænsende.

Først når sagens omstændigheder har været belyst med hensyn til såvel økonomiske og retlige aspekter samt sektorens særlige beskaffenhed og fastlæggelse af det relevante marked, kan der tages stilling til de professionelle klubbers eller forbundenes restriktive adfærd i henhold til EF-traktatens artikel 85 og 86. Kommissionen har hidtil ikke undersøgt forhold af den karakter, der beskrives af det ærede medlem.

Kommissionen kan derfor kun inden for rammerne af en grundig sagsbehandling give et udtømmende svar på spørgsmål af denne type.

Det ærede medlems opmærksomhed henledes under alle omstændigheder på det faktum, at Domstolens dom i Bosman-sagen omhandler spillernes personlige rettigheder i deres egenskab af arbejdstagere. Det her rejste spørgsmål vedrører en økonomisk aktivitet, der udøves af spilleren selv. For så vidt angår netop denne aktivitet vil spilleren derfor kunne betragtes som en virksomhed som omhandlet i EF-traktatens artikel 85, stk. 1.

(96/C 217/57)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0439/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(29. februar 1996)*

Om: Små og mellemstore virksomheder

I dets beslutning om en sammenhængende beskæftigelsesstrategi for Den Europæiske Union (A4-0166/95) ⁽¹⁾ opfordrer Europa-Parlamentet Kommissionen til at udarbejde et særligt program for små og mellemstore virksomheders uddannelse af ledere.

Af en undersøgelse foretaget af Rådet fremgår det, at de små og mellemstore virksomheder ikke kender nok til de europæiske finansforordninger, og at viden om emnet er meget forskellig fra stat til stat.

Det er klart, at forordningerne bør være kendte og tilgængelige for at kunne være til nytte for de små og mellemstore virksomheder, idet det er konstateret, at ansøgningsfristen i henhold til Unionens finansforordninger ofte er for kort for SMV, og derfor burde den være længere, og Kommissionen burde bruge mere tid på at udbrede kendskabet til forordningerne i samtlige medlemsstater. Mener Kommissionen ikke, at tiden nu er moden til at give særlig prioritet til de små og mellemstore virksomheder og offentliggøre et særligt program for uddannelse, som ovenfor omtalt, bl.a. i betragtning af, at kun hvis de europæiske små og mellemstore virksomheder gør en aktiv indsats, vil man kunne påvirke beskæftigelsen i positiv retning i hele Den Europæiske Union?

⁽¹⁾ EFT C 249 af 13.7.1995, s. 143.

Svar givet på Kommissionens vegne af C. Papoutsis*(9. april 1996)*

Kommissionen henviser det ærede parlamentsmedlem til at konsultere dens svar på spørgsmål E-3190/95 fra Hernandez Mollar ⁽¹⁾.

I øvrigt sigter Kommissionens forslag om et flerårigt program (1997-2000) til fordel for små og mellemstore virksomheder (SMV) ⁽²⁾ mod en forbedring af det økonomiske klima, og vedtagelsen af programmet vil skabe mulighed for iværksættelse af aktiviteter af begrænset omfang inden for uddannelsesområdet, bl.a. til fordel for kvindelige virksomhedsledere.

⁽¹⁾ EFT C 161 af 5.6.1996, s. 8.

⁽²⁾ KOM (96) 98 endelig udg.

(96/C 217/58)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0443/96**af Dagmar Roth-Behrendt (PSE) til Kommissionen***(29. februar 1996)*

Om: Fællesskabets forordning om miljørevision og krav til miljøstyringssystemer (standardisering)

1. Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) har forelagt et udkast til standard ISO/DIS 14001, benævnt »miljøstyringssystem — specifikationer og retningslinjer for anvendelse«, som samtidig skal anerkendes af Kommissionen som europæisk CEN-standard efter proceduren i artikel 19 i Rådets forordning (EØF) nr. 1836/93 om miljørevision ⁽¹⁾. Er Kommissionen af den opfattelse, at udkastet til standard er i overensstemmelse med de krav til miljøstyringssystemer, der er opstillet i artikel 2 og 3 og i bilag I i forordningen om miljørevision.

2. Hvilke af de krav, der er opstillet i forordningen om miljørevision, er ikke indeholdt i udkast til standard ISO/DIS 14001, eller er medtaget i afsvækket form eller i en form, der ikke tåler nogen sammenligning?

3. Hvorledes bedømmer Kommissionen navnlig den omstændighed, at det i henhold til forordningen om miljørevision skal påses, om alle miljøbestemmelser overholdes, mens udkast til standard ISO/DIS 14001 ikke indeholder et sådant krav?

4. Er der ifølge Kommissionen risiko for, at kravene i forordningen om miljørevision undermineres gennem udkast til standard ISO/DIS 14001?
5. Vil Kommissionen arbejde for, at der på europæisk plan (CEN) fastsættes en standard, der opfylder kravene i forordningen om miljørevision?
6. For den britiske standard BS 7750:1994, den irske standard IS 310:First Edition og den spanske standard UNE 77/801 (2)-94 foreligger anmodninger om anerkendelse i henhold til artikel 12 i forordningen om miljørevision. Hvilke af de i forordningen opstillede krav er ikke indeholdt i de nævnte standarder eller er medtaget i afsvækket form eller i en form, der ikke tåler nogen sammenligning?
7. Hvorledes sikrer Kommissionen, at det ved anerkendelsen af standarder, som ikke opfylder kravene i forordningen om miljørevision, alligevel er ensartede krav i hele EU, som er genstand for miljøverifikatorernes undersøgelser?
8. Er Kommissionen af den opfattelse, at dens anerkendelse af nationale eller europæiske standarder vil kunne forsvares ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, hvis disse standarder ikke opfylder kravene i forordningen om miljørevision?

(¹) EFT L 168 af 10.7.1993, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(24. april 1996)

1. Artikel 12 i EMAS-forordningen (miljøstyrings- og -revisionsordningen) (¹) indeholder bestemmelse om anerkendelse af nationale, internationale og europæiske standarder. Kommissionen vil ikke overveje at anerkende ISO-standard, før den opnår status som en fuld standard. Følgelig har Kommissionen endnu ikke foretaget nogen detaljeret vurdering for at fastslå i hvilket omfang udkastet til ISO-standard 14001 svarer til EMAS-kravene.
2. Som nævnt ovenfor har Kommissionen endnu ikke foretaget en detaljeret analyse og kan derfor heller ikke give et fyldestgørende svar på dette spørgsmål. På grundlag af en foreløbig analyse fremgår det, at der er nogle forskelle — f.eks. indeholder ISO-standard ikke EMAS-forordningens krav om oplysning af offentligheden. Når den fuldstændige internationale standard foreligger, vil Kommissionen foretage en detaljeret analyse, og den vil kun anerkende standarden i det omfang dens indhold svarer til forordningens krav.
3. Hvis standarden ikke svarer til forordningens krav i denne henseende, vil Kommissionens afgørelse, som anerkendelsen er baseret på, fastlægge dette. Dette betyder, at et certifikat udstedt efter standarden ikke vil blive anset for at dække dette område, og det vil blive overladt til EMAS-verifikatoren at tjekke overensstemmelse med dette aspekt af forordningen. Pligten til at overholde miljølovgivningen eksisterer uafhængig af ISO eller EMAS.
4. Nej. Kun hvis standarden fuldt ud opfylder kravene i de forskellige elementer af forordningen, vil der blive givet anerkendelse for det element af forordningen.
5. Kommissionen har allerede givet CEN et klart mandat (accepteret i oktober 1994) på dette område:

»CEN anmodes om at udarbejde standarder, der skal indføres overalt i Fællesskabet, som afspejler indholdet af forordningen om EF-ordningen for miljøstyring og revision. Følgende emner skal især være dækket:

miljøpolitik	artikel 2 a)	bilag I, del A (1-3)
miljøgennemgang	artikel 2 b)	bilag I del C
miljøprogram	artikel 2 c)	bilag I del A (5)
miljømål	artikel 2 d)	bilag I del A (4)
miljøstyringssystem	artikel 2 e)	bilag I del B
miljørevision	artikel 2 f)	bilag I del B (6)
		bilag I del C
		bilag II
miljøreddegørelse	artikel 2 h),	artikel 5.

For så vidt angår miljøreddegørelsen, går anmodninger på programmering med henblik på en mulig europæisk standard på et senere stadium.«

Ikke desto mindre anerkender mandatet, at »nogle af disse specifikationer kunne optræde sammen med retningslinjer, navnlig for at lette samarbejde og overensstemmelse med ISO-standardisering på dette område. I sådanne tilfælde, med sigte på artikel 12 i forordning 1836/93, burde certificeringsprocedurer dække alle relevante elementer og specifikationer.«

6. Kommissionens afgørelser om hver af disse standarder er blevet offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende ⁽²⁾. Hver af dem fastlægger de områder i forordningen, hvor standarden skønnes at have tilsvarende krav. På alle andre områder af forordninger menes standardernes krav ikke at være tilstrækkelige til at berettige anerkendelse af overensstemmelse — EMAS-verifikatoren vil fortsat undersøge disse områder.

7. Anerkendelse af standarder afgøres på et element-for-element-grundlag. Kun de elementer, der fuldt ud overholder forordningens krav, anføres i Kommissionens afgørelse. Kommissionen mener ikke, at denne anvendelsesmåde vil få nogen negativ virkning for en konsistent gennemførelse af forordningen.

8. Kommissionen mener, at den ved at anerkende de nationale standarder, som medlemsstaterne forelægger for den med henblik på anerkendelse, handlede i overensstemmelse med kravene i forordningens artikel 12. Anerkendelsen gælder kun de elementer i forordningen, for hvilke standarden har tilsvarende krav. Skulle dette spørgsmål blive bragt for Domstolen, vil det selvfølgelig blive Domstolen der afgør, om Kommissionen har handlet korrekt.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 1836/93 af 29.6.1993 — EFT nr. L 168 af 10.7.1993.

⁽²⁾ EFT nr. L 34 af 13.2.1996.

(96/C 217/59)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0447/96

af Anneli Hulthén (PSE) til Kommissionen

(29. februar 1996)

Om: Offentlighed i forvaltningen, aktindsigt

Den svenske avis Journalisten anmodede i maj 1995 om at få indsigt i 20 dokumenter fra Rådet om Europol, men fik kun adgang til to, mens de svenske myndigheder udleverede atten.

Finder Kommissionen dette foreneligt med EU's grundlæggende princip om, at borgerne skal have størst mulig adgang til EU-institutionernes dokumenter?

Hvilke forholdsregler agter Kommissionen at træffe for at sikre større åbenhed og samtidig opnå, at EU's institutioner og de nationale myndigheder udviser samme grad af åbenhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(6. maj 1996)

Kommissionen lægger meget stor vægt på den åbenhed, som skal bringe Europa tættere på borgerne.

Kommissionen henleder det ærede medlems opmærksomhed på den afgørelse, som Kommissionen vedtog den 8. februar 1994 ⁽¹⁾ vedrørende adgang til Kommissionens dokumenter. Det blev ved denne afgørelse vedtaget at iværksætte den fælles adfærdskodeks, som Kommissionen og Rådet vedtog den 6. december 1993, og som fastslår, at offentligheden i videst mulig omfang skal have adgang til institutionernes interne dokumenter, med undtagelse af de dokumenter, hvis offentliggørelse kan skade offentlige eller private interesser, eller som indeholder fortrolige oplysninger.

Vedrørende adgangen til Rådets dokumenter, herunder referater fra møderne, skal der gøres opmærksom på, at Rådet den 2. oktober 1995 vedtog en adfærdskodeks for offentliggørelsen af erklæringer og mødeprotokoller fra de møder, hvor Rådet drøfter forslag til retsakter. Kommissionen var selvfølgelig meget tilfreds med disse nye bestemmelser, som går i retning af en større åbenhed i arbejdet.

Kommissionen ser det som helt nødvendigt at videreudvikle den nuværende åbenhedspolitik på baggrund af den fælles adfærdskodeks. I overensstemmelse med bestemmelserne i adfærdskodeksen vil denne politik efter to års anvendelse blive taget op til fornyet drøftelse i de kommende uger. Kommissionen finder dog ikke, at det på nuværende tidspunkt vil være hensigtsmæssigt at fremsætte forslag på området, som skal finde anvendelse på samtlige institutioner og medlemsstater.

(¹) EFT nr. L 46 af 18.02.1994.

(96/C 217/60)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0449/96

af Anne McIntosh (PPE) til Kommissionen

(16. februar 1996)

Om: Fælles fiskeripolitik — kystfiskere

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange flagskibe hver enkelt EU-medlemsstat har i sit fiskeriregister?

Kan Kommissionen oplyse beløbet i ecu og det antal bøder, som fiskere fra Frankrig, Spanien, Nederlandene og Belgien har fået i forbindelse med fiskeri fra både under 12 meter? Kan Kommissionen desuden tilvejebringe statistik for 1994 og 1995 med oplysning om retssager og bøder, der er idømt i Frankrig, Spanien, Nederlandene og Belgien?

Vil Kommissionen på grundlag af disse statistiske oplysninger knytte kommentarer til omfanget af de bøder, som medlemsstaternes domstole har idømt kystfiskere i henhold til den fælles fiskeripolitik?

Vil Kommissionen overveje at anbefale et maksimalt og et minimalt beløb for bøder, som alle medlemsstater idømmer på samme vilkår?

Hvilke foranstaltninger træffer Kommissionen for at sikre, at den fælles fiskeripolitik gennemføres på en retfærdig og ensartet facon i alle medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(20. marts 1996)

Fællesskabets fortegnelse over fiskerfartøjer (¹) viser pr. 1. januar 1996 følgende antal fiskerfartøjer i de enkelte medlemsstater:

Medlemsstat	Antal fartøjer
Belgien	156
Italien	16 346
Danmark	4 995
Nederlandene	498
Tyskland	2 394
Portugal	12 317
Grækenland	20 421
Finland	3 798
Spanien	18 348
Sverige	2 543
Frankrig*	6 618
Det Foren. Kong.	9 983
Irland	1 366
I ALT	99 783

* Frankrig: kun moderlandet

Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾ håndhæves af medlemsstaterne gennem deres kontroller både til lands og til vands.

Kommissionen sikrer sig, at den eksisterende EF-lovgivning gennemføres fuldt ud af medlemsstaterne, og at disse ikke diskriminerer, når de anvender EF-lovgivningen. For at kunne udføre disse opgaver har EF en række fiskeriinspektører, der overvåger og indberetter de nationale myndigheders aktiviteter. Endvidere benytter Kommissionen de i EF-traktaten fastsatte procedurer for at sikre, at medlemsstaterne fuldt ud overholder deres traktatlige forpligtelser.

Ydermere vedtager Kommissionen i overensstemmelse med artikel 35 i ovennævnte forordning inden længe en rapport om den fælles fiskeripolitik, som vil blive fremsendt til Rådet og Europa-Parlamentet. Rapporten behandler præcis de spørgsmål, som det ærede medlem har rejst, og indeholder relevante statistikker.

⁽¹⁾ Forordning (EØF) nr. 163/89, EFT L 20 af 25.1.1989, som er erstattet af forordning (EF) nr. 109/94, EFT L 19 af 22.1.1994.

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993.

(96/C 217/61)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0452/96

af James Moorhouse (PPE) til Kommissionen

(29. februar 1996)

Om: EU-borgeres ret til at stemme ved valg i Frankrig

Kan Kommissionen forklare hvorfor den øjensynlig nægter at se i øjnene, at den franske regering ikke har gennemført artikel 8 B i Maastricht-traktaten om kommunalvalg?

Ifølge denne artikel har en unionsborger, der har bopæl i en medlemsstat, hvor han ikke er statsborger, valgret og er valgbar i den medlemsstat, hvor han har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne stat.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(2. april 1996)

I overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i EF-traktatens artikel 169, har Kommissionen allerede henstillet til den franske regering, at den i national lovgivning gennemfører direktiv 94/80/EF ⁽¹⁾ af 19.12.1994 om fastsættelse af de nærmere regler om valgret og valgbarhed ved kommunevalg for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere.

⁽¹⁾ EFT nr. 368 af 31.12.1994.

(96/C 217/62)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0454/96

af Philippe Monfils (ELDR) til Kommissionen

(29. februar 1996)

Om: Beskyttelse af ulve i Europa — opfølgning af skriftlig forespørgsel 1045/95

Den 30. maj 1995 besvarede Kommissionen skriftlig forespørgsel 1046/95 ⁽¹⁾ af Jean GOL om beskyttelse af ulve i Europa. Dette svar var utilfredsstillende, idet Kommissionen nøjedes med at anføre, at undtagelsesbestemmelserne i forbindelse med beskyttelse af ulve i Spanien, Grækenland og Finland var dels et resultat af drøftelser i Rådet dels af et forbehold, som Finland havde indgivet i forbindelse med Bern-konventionen.

1. Er Kommissionen ud over de argumenter, som disse lande har fremført, tilstrækkeligt informeret om, at ulvebestandene i disse tre lande reelt er uden beskyttelse, og at det haster meget at få afhjulpet denne situation gennem en ændring af direktivet bestemmelser og ved at ophæve ovennævnte undtagelser?

2. Bør Kommissionen ikke planlægge høring af uafhængige eksperter, der får til opgave på stedet at verificere nødvendigheden af beskyttelse af denne dyreart?
3. Hvilken opfølgning er der sket i forbindelse med de overtrædelsesprocedurer, der omtales i svaret af 30. maj 1995?

(¹) EFT C 213 af 17.8.1995, s. 34.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(29. april 1996)

1. Kommissionen tilstiller direkte det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat en meddelelse fra landbrugsministeriet vedrørende forvaltningen af bestandene af ulve (*Canis lupus*) i Finland. Situationen i Grækenland og Spanien er fortsat uændret: Denne art er strengt fredet syd for henholdsvis den 39. breddegrad og Duero-floden, og i løbet af 1996 har Kommissionen indtil nu ikke modtaget nogen klager herom.
2. I betragtning af artens aktuelle situation har Kommissionen for øjeblikket ingen planer om at søge råd hos uafhængige eksperter.
3. Kommissionen fortsætter fremdeles med de overtrædelsesprocedurer, der er indledt imod de medlemsstater, som endnu ikke har givet oplysninger om deres bestemmelser til gennemførelse af Rådets direktiv 92/43/EØF (¹). Siden marts 1995 har både Østrig samt Finland og Sverige givet meddelelse om deres forskellige retsakter til gennemførelse af direktivet.

(¹) EFT L 206 af 22.7.1992.

(96/C 217/63)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0455/96

af Philippe Monfils (ELDR) til Kommissionen

(29. februar 1996)

Om: Rævesakse

1. Kan Kommissionen præcisere, på hvilket retsgrundlag den har baseret sin afgørelse om endnu en gang at udsætte ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 3254/91 (¹) om forbud mod anvendelse af rævesakse og indførsel af skind af dyrearter, der er blevet fanget på denne måde?
2. Hvordan har Kommissionen til hensigt konkret at følge Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 1995 op, navnlig med hensyn til en undersøgelse foretaget af internationale uafhængige eksperter med henblik på at vurdere den reelle økonomiske skade, der kan opstå som følge af dette forbud mod import af skind?

(¹) EFT L 308 af 9.11.1991, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(26. april 1996)

1. For så vidt som Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91 forbyder anvendelse af rævesakse i Fællesskabet pr. 1. januar 1996, er den allerede trådt i kraft. Imidlertid mener Kommissionens ikke, at forordningens restriktioner med hensyn til import af skind, kan anses for at være trådt i kraft da Kommissionen endnu ikke har kunnet fastslå de forhold, som er omtalt i artikel 3. Kommissionen har givet medlemsstaterne underretning herom. Samtidig har Kommissionen fremsat forslag til ændringer (¹) af forordningens bestemmelser om skindimport med henblik på, at der i disse tages højde for forhandlinger med tredjelande om fremme af humane fældefangstmetoder. Artikel 113 og 130 S i EF-traktaten er retsgrundlag for disse foreslåede ændringer.
2. Kommissionen mener ud fra det ærede medlems henvisning til Parlamentets beslutning at have forstået det sådan, at det ærede medlem ganske særligt er bekymret for de indfødte befolkningsgrupper i Nordamerika.

Den foreslåede ændring til rådsforordning (EØF) nr. 3254/91 indeholder en undtagelse fra importrestriktionerne med hensyn til skind eller skindprodukter af dyr, som er indfanget i fælder af indfødte befolkningsgrupper. Denne bestemmelse imødekommer en række internationale forpligtelser, som er godkendt af Fællesskabet i henseende til disse folkeslag, navnlig Rio-erklæringen's 22. princip, kapitel 28 i Agenda 21, og artikel 8, litra j), i konventionen om den biologiske mangfoldighed.

På baggrund heraf anser Kommissionen det ikke for at være nødvendigt at lade foretage en særlig undersøgelse af de mulige økonomiske følgevirkninger af importrestriktioner for indfødte befolkningsgrupper. Dog skønner Kommissionen i lyset af de indvundne erfaringer, at virkningerne vil kunne få betydning for de indfødte befolkningsgrupper i Canada, hvor cirka 40 pct. af pelsjægerne er indfødte. Denne procentdel skulle være mindre i Den Russiske Føderation og De Forenede Stater, muligvis med undtagelse af Alaska.

(¹) KOM (95) 737 endelig udgave.

(96/C 217/64)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0459/96

af Peter Pex (PPE) og James Janssen van Raay (PPE) til Kommissionen

(29. februar 1996)

Om: KNVB's planer om at oprette en særskilt sportskanal

1. Er Kommissionen klar over KNVB's (det nederlandske fodboldforbund) planer om i Nederlandene at oprette en særskilt sportskanal?
2. Kan Kommissionen oplyse, om der her er tale om forbudt karteldannelse?
3. Kan Kommissionen oplyse, om udbudsproceduren i forbindelse med tildeling af fodboldrettighederne i Nederlandene til den nye sportssender er forløbet korrekt, i betragtning af, at KNVB har indledt en offentlig licitationsprocedure for derefter at tildele et selskab, som den selv er blevet aktionær i, de eksklusive rettigheder?
4. På hvilken måde kan der i den europæiske radio- og fjernsynslovgivning indføres en bestemmelse, der forhindrer monopoldannelse på området for senderrettigheder for kulturelle begivenheder af almen interesse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(12. april 1996)

1. Ja.
2. Det er for tidligt at udtale sig om, hvorvidt KNVB's planer indebærer et ulovligt kartel. Kommissionen modtog den 13. februar 1996 en orienterende meddelelse om den officielle erklæring, der er indgået mellem KNVB og konsortiet, men den har endnu ikke modtaget parternes anmeldelse af den fulde aftale.
3. Det er for tidligt at besvare dette spørgsmål, da anmeldelsen af den fulde aftale endnu ikke foreligger.
4. På radio- og tv-området sørger Kommissionen omhyggeligt for at sikre, at markedet er åbent, og at alle operatører har adgang til programmer i overensstemmelse med de principper for adgang, der er fastslået i dens beslutning 89/536/EØF af 15. september 1989 (¹) på grundlag EF-traktatens artikel 85 om tyske fjernsynsselskabers filmindkøb. Denne beslutning er den første af sin art, hvori det fastslås, at aftaler om eneret på fjernsynsområdet kan være i strid med Fællesskabets konkurrenceregler på grund af rettighedernes antal og varighed, medens en fritagelse kun er mulig, hvis tredjemand har rimelig adgang til markedet. I hvert tilfælde med erhvervelse af eneret til udsendelser har Kommissionen i henhold til artikel 85 anmodet parterne om at give tredjemand adgang til programmerne på et ikke-diskriminerende grundlag. Det anføres endvidere i begrundelse nr. 16 i direktiv 89/552/EØF (²) om »fjernsyn uden grænser«, som udgør retsgrundlaget for radio- og fjernsynsvirksomhed inden for det indre marked, at »det er af afgørende betydning for en tilfredsstillende gennemførelse af dette direktiv, at medlemsstaterne påser, at der ikke finder handlinger sted, som kan skade den frie udveksling og handel med tv-udsendelser, eller som kan fremme dannelsen af dominerende stillinger, der kan medføre begrænsninger for fjernsynsinformationens pluralisme og frihed og for informationssystemet som helhed«. Kommissionen finder derfor, at det allerede er muligt at forhindre monopoldannelse hvad angår rettigheder på radio- og tv-området på fællesskabsplan og nationalt plan.

(¹) EFT nr. L 284 af 3.10.1989.

(²) EFT nr. L 298 af 17.10.1989.

(96/C 217/65)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0466/96
af Carlos Robles Piquer (PPE) til Kommissionen*(29. februar 1996)*

Om: Fællesskabets støtte til udviklingen af en energiforstærker

En nylig rapport fra Den Europæiske Organisation for Atomkerneforskning: CERN/AT95-58 (ET), undertegnet af Carlo Rubbia, foretager en komparativ analyse af sikkerheds- og miljøfordele ved energiforstærkeren og fusion ved magnetisk indeslutning.

Ifølge nævnte rapport forventes begge systemer at give en lignende radiologisk aktivering og reststråling såvel som et lignende indre fejlsikringsniveau og energipotiale (reserver). Eftersom energiforstærkeren hovedsagelig anvender mere afprøvet teknologi, er der færre usikkerheder, og den er lettere at vedligeholde og har lavere omkostninger end fusion ved magnetisk indeslutning; desuden er de væsentligt lavere end ved nuværende energikilder.

Hvad mener Kommissionen om disse konklusioner? Hvis forventningerne til energiforstærkeren er langt gunstigere på kort og mellemlang sigt end dem, man har til fusion, eller i det mindste lige så gunstige, hvilket støtteniveau giver Kommissionen (eller vil den give) til udvikling af energiforstærkeren i forhold til den, som gives til fusion? Hvis Kommissionen ikke har en klar holdning til energiforstærkeren, hvilke midler vil den da tage i brug for at vurdere dens potentiale korrekt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson*(15. april 1996)*

Arbejdet med en energiforstærker, som udnytter princippet for nuklear fission, undersøges for øjeblikket i Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg under Euratom (CST) efter anmodning fra Kommissionen. Kommissionen vil nøje gennemgå den udtalelse, som CST forventes at fremsætte om dette spørgsmål i løbet af 1996.

Iøvrigt vil Kommissionen i løbet af 1996 foranledige foretaget en uafhængig vurdering af fusionsforskningen og dennes perspektiver. Denne vurdering vil dreje sig om samtlige aspekter af dette spørgsmål (videnskabelige, tekniske, men også samfundsøkonomiske og finansielle, sikkerhedsspørgsmål og miljøvirkninger). Den vil endvidere omfatte en sammenligning med andre energikilder. Konklusionerne af denne evaluering vil blive meddelt Parlamentet.

(96/C 217/66)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0467/96
af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen*(29. februar 1996)*

Om: Udvidelse af Atlantbuen på kort sigt i udviklingen inden for short-sea skibsfart i Europa

I sin meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »Udviklingen inden for short sea shipping i Europa, Perspektiver og udfordringer« (KOM(95)0317 af 5.7.1995) har Kommissionen i sine konklusioner ikke inddraget de arbejdsprogrammer, der er udført af regionerne i Atlantbuen, hvilket Regionsudvalget har påpeget i sin udtalelse nr. 33/96 af 18. januar 1996 (punkt 10). Derimod har den taget hensyn til arbejdsprogrammerne for Nordsøen, Østersøen og Middelhavet og har for disse områder samt Sortehavet nedsat arbejdsgrupper, der skal fremme udviklingen inden for short-sea skibsfart med henblik på et udvidet Europa.

Når man tager i betragtning, at Atlantbuen omfatter 5 medlemsstater med perifere kystregioner (herunder 3 af de 4 samhørighedsstater), og adskillige regioner under mål 1, kan Kommissionen da forklare grundene til en sådan udeladelse? Mener Kommissionen ikke, at den nuværende Europæiske Unions økonomiske og sociale samhørighed kræver nogle overvejelser om de specifikke problemer for Atlantbuen i nævnte meddelelse?

Er Kommissionen som konsekvens heraf rede til at oprette en atlantisk arbejdsgruppe for at give sig i kast med den specifikke kriseproblematik for disse vigtige perifere kystregioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(28. marts 1996)*

Kommissionen mener, det ikke er korrekt at hævde, at den i sin meddelelse ikke har taget fornødent hensyn til analysen af den betydning, short-sea shipping har i Atlantbuen. Kommissionen er klar over det arbejde, Atlantbuen har gjort på dette område, og har fulgt det med interesse. En af de undersøgelser, der er foretaget som led i Atlantbuens 'Atlantis'-program, citeres faktisk udtrykkeligt i meddelelsen. Den analyse, der indgår i meddelelsen, er påvirket af atlantbueundersøgelser og andre undersøgelser af tilsvarende art, selv om det ikke er udtrykkeligt angivet.

Man har i meddelelsen foretrukket at foretage en analyse af short sea shipping i Fællesskabet generelt og ikke begrænset til bestemte geografiske områder, dog undtaget en kort oversigt over rapporter om de korridor-undersøgelser. Kommissionen har været med til at finansiere. Man medtog ikke andre rapporter om specifikke geografiske områder, da man ønskede et dokument af nogenlunde overskuelig størrelse.

Målet for arbejdsgrupperne for søtransport i Østersøen, Sortehavet og Middelhavet er som nævnt i forespørgslen at fremme skibsfartens rolle i forbindelserne mellem Fællesskabet og tredjelande i de tilgrænsende regioner. Da der ikke foreligger sådanne forbindelser i Atlantbuen, har Kommissionen ikke til hensigt at nedsætte en arbejdsgruppe for dette område.

Kommissionen ønsker igen at understrege sin interesse i udviklingen af short sea shipping i det geografiske område, der er omfattet af Atlantbuen, og sin overbevisning om, at short sea shipping kan bidrage til den videre udvikling af de perifere kystregioner.

(96/C 217/67)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0469/96**af Paul Lannoye (V) til Kommissionen***(29. februar 1996)*

Om: Overtrædelse nr. B/95/2264 om øko-mærket på præemballeret oksekød i Belgien

Som svar på min skriftlige forespørgsel P-2215/95 fra juli 1995 ⁽¹⁾ om misbrug af »øko«-mærket fra et distributionsselskabs side skrev Bangemann for Kommissionen den 7.9.1995: »En forbrugerreklame, der præsenterer anvendelsen af betegnelsen »bio« på emballagen af kød som tegn på, at dette ikke indeholder hormoner, vil kunne opfylde kriterierne for vildledende reklame, som defineret i direktiv 84/450/EØF ⁽²⁾ om vildledende reklame.

Kommissionen har derfor til hensigt at informere de belgiske myndigheder om de problemer, der er rejst af det ærede medlem«.

I en skrivelse af 11.10.1995 til Belgiens permanente repræsentant ved Den Europæiske Union gør generaldirektøren for GD III opmærksom på, at det forhold, at de nationale kontrolmyndigheder ikke har taget skridt til at afslutte denne praksis efter Kommissionens mening kan betragtes som en overtrædelse af fællesskabsretten på grund af utilstrækkelig gennemførelse.

Generaldirektøren anmoder den permanente repræsentant om, at belgiske myndigheder inden fire uger fremsender deres bemærkninger til Kommissionen.

1. Har de belgiske myndigheder efterkommet den anmodning, som generaldirektøren for GD III har fremsat i sin skrivelse til Belgiens permanente repræsentant? Hvis dette er tilfældet, hvilke bemærkninger har Belgien fremsat til Kommissionens analyse af situationen?

2. Hvilke skridt agter Kommissionen at tage (eller har allerede taget) efter at have konstateret, at der foreligger en overtrædelse af fællesskabsretten på grund af utilstrækkelig gennemførelse?

⁽¹⁾ EFT C 300 af 13.11.1995, s. 49.

⁽²⁾ EFT L 250 af 19.9.1984, s. 17.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(15. april 1996)*

Af svaret fra de belgiske myndigheder fremgår, at der ikke findes en definition på betegnelsen »bio« i den nationale lovgivning. Derfor må lovgivningen vedrørende forbud mod vildledende reklame tages i anvendelse,

det vil sige den nationale lovgivning til gennemførelse af direktiv 79/112/EØF⁽¹⁾ om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler og direktiv 84/450/EØF om vildledende reklame. Det er op til de nationale myndigheder at kontrollere, at disse bestemmelser bliver overholdt. I henhold til denne lovgivning, betragter de belgiske myndigheder ikke betegnelsen »bio«, der er anvendt om det pågældende produkts egenskaber, som vildledende for forbrugeren.

Kommissionen agter derfor ikke at forfølge sagen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 33 af 8.2.1979.

(96/C 217/68)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0471/96

af Gian Boniperti (UPE) og Antonio Tajani (UPE) til Kommissionen

(29. februar 1996)

Om: Brug af anaboliske stoffer

Den seneste tragedie med en ung romersk bodybuilder, der døde på grund af indtagelse af anaboliske stoffer, bekræfter farligheden af disse produkter.

- Faren er imidlertid endnu større for de sportsgrene, der ikke omfattes af de officielle sportsorganisationer, og hvor der hersker en særlig praksis og også en farlig uvidenhed.
- Den italienske lovgivning indeholder ingen bestemmelser, der forbyder anvendelse af dopingstoffer under udøvelse af sportsmæssige aktiviteter, hvilket er en mangel, der bør afhjælpes ikke blot på nationalt plan men også hvad angår medlemsstaterne af Den Europæiske Union.
- Den Internationale Olympiske Komité, Den Italienske Olympiske Nationalkomité og de enkelte sportsforbund tillader ikke brug af doping, men der gøres ikke over den almindelige lovgivning noget forsøg på at undgå dette misbrug.

Finder Kommissionen det ikke nødvendigt at slå ned på misbruget af disse stoffer gennem egnede retsakter fra Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(7. maj 1996)

Kommissionen har ingen planer om at foreslå en specifik lovgivning vedrørende en kontrol af sportsudøveres ulovlige brug af præstationsforbedrende stoffer.

Imidlertid kan brugen af doping inden for sporten allerede stride imod nogle bestemmelser i Fællesskabsdirektiverne om harmonisering af forskellige områder vedrørende sundhed og lægemidler. Denne lovgivning forbyder brugen af lægemidler, der ikke er blevet godkendt gennem en normal markedsføringsprocedure⁽¹⁾. Ydermere bliver reklame for lægemidler reguleret af harmoniserede bestemmelser⁽²⁾.

Kommissionens aktiviteter vedrørende doping inden for sport har været baseret på Rådets resolution af 3. december 1990 om en fællesskabsaktion for doping-bekæmpelse, herunder også medicinmisbrug, inden for sporten⁽³⁾, som opfordrede Kommissionen til at udarbejde et udkast til en adfærdskodeks med hensyn til doping-bekæmpelse inden for sporten. Adfærdskodeksen blev senere godkendt af Rådet i dets resolution af 8. februar 1992⁽⁴⁾, som opfordrede unge og deres forældre, undervisningsinstitutionerne og sportsudøverne til at medvirke til at fremme dopingfri sportsudøvelse samt sidstnævnte til at optræde som forbilleder. Den opfordrede ansatte i sundhedssektoren, personer med tilknytning til sportsmiljøet (især managere, trænere, instruktører osv.) og sportsorganisationer til at spille en aktiv rolle for at forhindre doping og fremme fairplay. Den opfordrede til samarbejde mellem sportsorganisationer om, hvorledes doping kan behandles og kontrolleres.

⁽¹⁾ Direktiv 65/65/EØF; EFT L 22 af 9.2. 1965 (senest ændret ved direktiv 93/39/EØF; EFT L 214 af 24.8. 1993).

⁽²⁾ Direktiv 92/28/EØF; EFT L 113 af 30.4. 1992.

⁽³⁾ EFT C 329 af 31.12. 1990.

⁽⁴⁾ EFT C 44 af 19.2. 1992.

(96/C 217/69)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0472/96
af Leen van der Waal (EDN) til Kommissionen***(1. marts 1996)*

Om: Begrænsning af emissionen af NO_x og CO₂ forårsaget af godstransporten ad landevej

I slutningen af januar 1996 udsendte Center for Energibesparelse og Ren Teknologi, Den Kongelige Nederlandske Transportsammenslutning og organisationen Logistiek Nederland en rapport med titlen »På vej mod renere transport«.

Det fremgår af denne rapport, at det i Nederlandene er muligt i år 2010 at nedbringe emissionen af NO_x og CO₂ forårsaget af godstransport ad landevej med henholdsvis 75 og 10%, skønt den nederlandske bilpark hører til de mindst forurenende i Europa.

1. Støtter Kommissionen konklusionerne i denne rapport med hensyn til gennemførligheden af den nævnte procentvise begrænsning af emissionerne?
2. Er Kommissionen i bekræftende fald villig til i sin transportpolitik at indarbejde de foranstaltninger, hvor der ifølge rapporten kræves initiativer på EU-plan, såsom:
 - indførelse af strengere normer for emissionen af CO₂ og NO_x fra lastbiler
 - eventuel tilladelse til kørsel med tungere og længere lastbiler
 - standardisering af åbne containere og et system for transport af sættevogne på særlige jernbanevogne til fremme af intermodal transport?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(22. april 1996)*

Kommissionen er ikke i stand til at vurdere konklusionerne af den undersøgelse, det ærede medlem nævner. Den pakke af foranstaltninger, der er skitseret i undersøgelsen for at nå visse emissionsreduktioner for NO_x og CO₂, omfatter mindre forurenende og større køretøjer, transportmæssige forbedringer, trafikstyring og andre foranstaltninger. Deres effektivitet afhænger til en vis grad af lokale eller nationale omstændigheder og de fremsatte formodninger. Kommissionen ønsker imidlertid at understrege, at den støtter rapportens approach med at finde frem til en overordnet strategi for at opfylde miljømålsætningerne i transportsektoren.

Kommissionen har i de kommende måneder til hensigt at fremsætte et lovgivningsforslag om yderligere at nedsætte NO_x-emissionsgrænseværdierne, herunder dem der gælder for lastbiler. Omkostningseffektiviteten ved at anvende grænseværdier for de køretøjstyper, der er foreslået i undersøgelsen med henblik på at opfylde luftkvalitetsmålsætningerne, overvejes i øjeblikket af Kommissionen i forbindelse med det europæiske bil/olie-program.

For så vidt angår transportkøretøjers dimensioner, er færdselssikkerhedshensyn vigtige, når der skal fastlægges grænser på EF-plan herfor. Med undtagelse af forslaget om at øge køretøjers maksimalvægt til 44 t for seksakslede køretøjer og kombinationer, har Kommissionen ikke forslag om yderligere forøgelse.

For så vidt angår dimensioner og normer for veksellad og containere, mener Kommissionen, at disse er blevet fastsatte og vil ikke blive ændret i en overskuelig fremtid. Der kunne eventuelt overvejes systemer, hvormed disse containere og veksellad kunne transporteres på mest effektiv måde.

(96/C 217/70)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0474/96
af Nel van Dijk (V) og Magda Aelvoet (V) til Kommissionen***(1. marts 1996)*

Om: Afgiftsfri benzin til tjenestemænd i Kommissionen

Blev der i marts 1992 indført en ordning, hvorefter højtstående tjenestemænd ved Europa-Kommissionen har mulighed for hver måned at købe 100 liter benzin eller 80 liter diesel afgiftsfrit?

Kan Kommissionen give følgende oplysninger:

- Hvor mange tjenestemænd ved Europa-Kommissionen har i 1995 gjort brug af denne ordning?
- Hvor mange liter benzin og diesel blev der i 1995 solgt i henhold til denne ordning og til hvilken pris?
- Hvor store er de omtrentlige samlede omkostninger, herunder lønomkostninger, i forbindelse med administrationen af denne ordning?
- Under hvilken post på budgettet er omkostningerne til administrationen af ordningen opført?

Er Kommissionen enig i, at denne ordning er i strid med udtalelser fra både Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet om behovet for at begrænse biltrafikken, bl.a. ved at gøre det dyrere at køre i bil gennem indregning af de miljømæssige omkostninger ved biltrafikken?

Bør tjenestemænd ved Kommissionen ikke ansøres til at benytte offentlige transportmidler, navnlig i en by med så store trafikproblemer som Bruxelles?

Har tjenestemænd ved Kommissionen også privilegier som en årlig afgiftsfri pakke med spiritus og cigaretter og fritagelse for moms på motorkøretøjer og andre »varige« forbrugsgoder?

Er Kommissionen enig i, at sådanne privilegier er noget overdrevne, da de pågældende højtstående tjenestemænd hører til de højest lønnede i Unionen?

Er Kommissionen enig med Europa-Parlamentets formand i, at disse privilegier giver et utidssvarende billede af det europæiske tjenestemandskorps, og at de derfor vanskeligt kan retfærdiggøres?

Er Kommissionen som Europa-Parlamentets formand villig til at deltage i drøftelser om afskaffelse af disse privilegier mellem institutionerne og med de kompetente myndigheder i de lande, hvor EU-institutionerne er hjemmehørende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(25. april 1996)

Bestemmelserne om visse former for køb af afgiftsfrie varer gælder ikke kun for tjenestemænd i Kommissionen, men også for tjenestemænd i de andre europæiske institutioner, altså også i Parlamentet.

I modsætning til hvad spørgsmålet antyder, afholdes omkostningerne i forbindelse med køb af afgiftsfrie varer ikke over fællesskabsbudgettet men af værtslandet i overensstemmelse med den nationale skattelovgivning.

De muligheder for køb af afgiftsfrie varer tjenestemænd ved de europæiske institutioner i Bruxelles har, er baseret på en aftale med den belgiske stat.

Generalsekretærene i de europæiske institutioner vil under et af de kommende møder drøfte det af det ærede medlem rejste problem navnlig med hensyn til offentlighedens opfattelse af dette spørgsmål.

(96/C 217/71)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0475/96

af Magda Aelvoet (V) og Nel van Dijk (V) til Kommissionen

(1. marts 1996)

Om: Følger for sundheden forårsaget af emission af kerosin i nærheden af lufthavne

Har videnskabsmænd ved universitetet i Gent under ledelse af professor Vuylsteke mellem 1985 og 1990 for Europa-Kommissionen foretaget undersøgelser af virkningerne af emissionen af kerosin på folkesundheden i nærheden af lufthavnen i Oostende? (1)

Er resultaterne af disse undersøgelser blevet hemmeligholdt i fem år? I bekræftende fald, hvorfor?

Viser forskningsresultaterne en øget risiko for leukæmi blandt mennesker, der bor i nærheden af lufthavne?

Er Kommissionen villig til at offentliggøre resultaterne af professor Vuylstekes undersøgelser?

Finansierer Kommissionen lignende undersøgelser i nærheden af andre lufthavne?

Har disse undersøgelser allerede ført til (foreløbige) konklusioner? I bekræftende fald hvilke?

Vil der blive taget højde for disse konklusioner og forsigtighedsprincippet i rammedirektivet om vurdering af og styring af luftkvalitet, som inden længe forelægges Europa-Parlamentet til andenbehandling, eller anser Kommissionen en særskilt lovgivning om emissionen af kerosin og placeringen af lufthavne for nødvendig?

Er Kommissionen enig med professor Allaert fra universitetet i Gent om, at det er uforvarsligt fortsat at udvide lufthavne i nærheden af boligområder?

Betyder dette i bekræftende fald ikke, at der ikke længere må stilles midler til rådighed fra EFRU, Samhørighedsfonden og andre EU-fonde til anlæg eller udvidelse af lufthavne i nærheden af boligområder?

(¹) De Volkskrant, 10. februar 1996, De Morgen, 12. februar 1996.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(22. maj 1996)

Kommissionen har ikke ydet støtte til den i spørgsmålet omtalte epidemiologiske undersøgelse. Professor Vuylsteke har ved flere lejligheder gentaget, at han ikke har ledet en sådan undersøgelse.

Rammedirektivet om vurdering og styring af udendørs luftkvalitet (¹), som snart forelægges til andenbehandling i Parlamentet, indeholder retningslinier for koncentrationen af forurenende stoffer i luften men ingen bestemmelser vedrørende emissioner.

(¹) EFT C 216 af 6.8.1994; ændret forslag EFT C 238 af 13.9.1995.

(96/C 217/72)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0479/96

af Per Gahrton (V) til Kommissionen

(1. marts 1996)

Om: Bestemmelserne om indførsel af alkoholiske drikkevarer til Sverige

Ifølge presseforlydender (Sydsvenska Dagbladet af 3.2.1996) mener Kommissionen, at de svenske undtagelsesbestemmelser om, hvor stor en mængde alkohol, der må indføres til Sverige fra et andet EU-land, skal bortfalde allerede den 31.12.1996. Dermed skulle det blive muligt frit at indføre 10 liter spiritus, 90 liter bordvin og 119 liter øl sammenholdt med de nuværende regler, ifølge hvilke der kun kan indføres 1 liter spiritus, 5 liter bordvin og 15 liter øl. Ifølge de svenske myndigheder er der ikke fastsat nogen tidsbegrænsning for den svenske undtagelsesbestemmelse, som er begrundet i hensynet til folkesundheden. På baggrund heraf bedes Kommissionen oplyse:

Er det rigtigt, at Kommissionen har til hensigt at give Sverige påbud om at hæve sine restriktive regler for indførsel af alkoholiske drikkevarer fra og med den 31.12.1996? I bekræftende fald, hvad er da retsgrundlaget herfor, og hvorledes er det muligt på denne måde at fravige de undtagelsesbestemmelser, som de svenske myndigheder påberåber sig? Findes der da ikke nogen juridisk gyldige undtagelsesbestemmelser for Sverige på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(3. maj 1996)

På grund af en midlertidig undtagelse i tiltrædelsestraktaten kan Sverige opkræve afgifter på spiritus (ved overskridelse af grænsen på 1, 5 og 15 liter som nævnt af det ærede medlem) og tobaksvarer (¹), selv om de indføres af privatpersoner til eget forbrug.

Undtagelsen blev indrømmet »på de betingelser, der er fastsat i artikel 26 i Rådets direktiv 92/12/EØF« (hvor der blev indrømmet en lignende undtagelse for Danmark) (²). I henhold til ovennævnte artikel kan Danmark opkræve punktafgifter af rejsendes indførsel til privat brug »indtil 31. december 1996 med forbehold af en revisionsordning svarende til ordningen i artikel 28, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF (³).«

Kommissionen er imidlertid klar over, at den svenske regering nærer bekymring for, at der vil opstå problemer, hvis undtagelsen bringes til pludselig ophør, fordi punktafgifterne på disse produkter fortsat er meget forskellige fra medlemsstat til medlemsstat. Kommissionen er derfor i øjeblikket i færd med at undersøge situationen.

(¹) EFT C 241 af 29.8.1994.

(²) EFT L 76 af 23.3.1992.

(³) EFT L 145 af 13.6.1977.

(96/C 217/73)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0485/96

af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen

(1. marts 1996)

Om: Fri bevægelighed for varer i EU

Der er frit salg af tåregas i visse medlemsstater, hvorimod det er forbudt i andre.

Kommissionen bedes oplyse, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at medvirke til en harmonisering af bestemmelserne på europæisk plan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(15. april 1996)

Der er ikke gennemført nogen harmonisering på EU-plan, hvad tåregas angår. Eftersom det ikke er indlysende, at der er behov for et EU-initiativ på området, finder Kommissionen det ikke hensigtsmæssigt at foreslå nogen EU-harmonisering af de nationale regler på området. Det bemærkes dog, at hvor der ikke findes konkrete bestemmelser om et produkts sikkerhed, finder bestemmelserne i direktiv 92/59/EØF (¹) om produktsikkerhed i almindelighed anvendelse.

Det er således op til medlemsstaterne at lovgive om markedsføring af tåregas under overholdelse af EF-traktatens bestemmelser, navnlig reglerne om frie varebevægelser. Med andre ord kan en medlemsstat inden for sit område begrænse eller sågar forbyde markedsføring af et produkt ud fra de hensyn, der er opregnet i EF-traktatens artikel 36, eller for at tilgodese andre ufravigelige hensyn såsom forbrugerbeskyttelse, også selv om det pågældende produkt frit kan markedsføres i en anden medlemsstat, forudsat at restriktionerne for markedsføring af produktet er berettigede og står i et rimeligt forhold til det tilstræbte mål.

(¹) Rådets direktiv 92/59/EØF af 29.6.1992, EFT L 228 af 11.8.1992.

(96/C 217/74)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0489/96

af Gerardo Fernández-Albor (PPE) til Kommissionen

(1. marts 1996)

Om: Kampen mod reklame for kvaksalvere

Den nye aftale mellem den spanske lægesammenslutning og det spanske statslige telefonselskab, ifølge hvilken kun autoriserede læger kan annoncere under lægerubrikken på telefonbøgernes gule sider, har endelig skaffet lægerne oprejsning over for de kvaksalvere, som er trængt ind på lægestandens område.

Man forsøger ligeledes med dette initiativ at sikre, at brugerne får sandfærdige oplysninger om lægerne i telefonselskabets reklame- og informationsmedier.

Vil Kommissionen oplyse, om nævnte aftale er i overensstemmelse med de forskellige fællesskabsbestemmelser på dette område, og om brugerne i de forskellige medlemsstater i overensstemmelse hermed er beskyttet af lignende aftaler, hvorved det undgås, at kvaksalvere ustraffet kan annoncere i reklamemedier såsom de gule sider i de forskellige telefonselskabers telefonbøger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(22. april 1996)*

Den eksisterende og foreslåede lovgivning vedrørende annoncering inden for telekommunikation påbyder ikke teleselskaberne at undersøge, om abonnentens oplysninger er korrekte. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/62/EF af 13. december 1995 om ONP-vilkår for taletelefontjenesten⁽¹⁾ kræves der en regelmæssig opdatering af annoncerne, men der stilles ikke noget krav om, at teleselskaberne skal undersøge, hvorvidt de givne oplysninger er korrekte.

I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽²⁾ som også finder anvendelse på dette område, findes ingen yderligere tilføjelser til spørgsmålet. Der kræves at de, som behandler personoplysninger, som f.eks. teleselskaber, skal sørge for, at oplysningerne er »korrekte og om nødvendigt ajourførte«. Det lydere endvidere i direktivet artikel 6, litra d), »der skal tages ethvert rimeligt skridt til at slette eller berigtige oplysninger, der er urigtige eller ufuldstændige i forhold til det formål, hvortil de indsamles, eller i forbindelse med hvilke de behandles på et senere tidspunkt«. Denne bestemmelse er dog baseret på behovet for at beskytte den person, som er genstand for oplysningerne, og ikke de personer, som bruger dem.

⁽¹⁾ EFT nr. L 321 af 30.12.1995.

⁽²⁾ EFT nr. L 281 af 23.11.1995.

(96/C 217/75)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0492/96**af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) til Kommissionen***(1. marts 1996)*

Om: Højtberiget uran fra Rusland til tysk forskningsreaktor

I sit svar på min forespørgsel nr. 2919/95⁽¹⁾ om eventuelle uranleverancer fra det tidligere Sovjetunionen til Fællesskabet (nærmere bestemt til Tyskland til drift af forskningsreaktoren i Garching) skriver Kommissionen ordret: »Parterne forhandler selv om indgåelse af deres forsyningskontrakter, inden de forelægges til endelig godkendelse i Agenturet.« I svaret anfører Kommissionen ligeledes, at Forsyningsagenturet i henhold til artikel 52 i Euratom-traktaten har eneret på at afslutte kontrakter om leverancer af fissile materialer. Kommissionen skriver videre: »Agenturet har ikke afgivet tilbud om forsyninger til reaktoren i Garching.«

Undersøgelser foretaget af det videnskabelige tidsskrift »New Scientist« har imidlertid vist, at uran fra skrottede russiske raketter skal forarbejdes til brændselelementer i britiske og franske anlæg for derpå også at blive anvendt i forskningsreaktoren i Garching. Ifølge det britiske tidsskrift har Euratom-myndigheden ført forhandlingerne om denne handel.

1. Har Euratom-myndigheden — i modstrid med sit svar på min forespørgsel — alligevel forhandlet med de russiske myndigheder om leverancen af nukleart materiale?
2. Hvilke stoffer drejer det sig helt nøjagtigt om i forbindelse med denne handel, og hvem skal levere dem til hvem hvornår?
3. Er Kommissionen klar over, at reaktoren i Garching kan drives med lavberiget uran? Hvorfor forcerer Kommissionen i bekræftende fald alligevel købet af materialet fra raketterne, og hvilke aftaler har den truffet herom med de amerikanske myndigheder?

⁽¹⁾ EFT C 51 af 21.2.1996, s. 58.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis*(15. april 1996)*

1-2. Kommissionen forbereder sig i øjeblikket på at tage kontakt med de russiske myndigheder for at få fastlagt en ramme, der overholder Euratom-traktatens bestemmelser, og som kan danne grundlag for forsyninger af

højberiget uran til Fællesskabets forskningsreaktorer. Kommissionen holder det ærede medlem underrettet om den videre udvikling i sagen. Ejerne af disse reaktorer vil som sædvanlig forhandle direkte med de russiske myndigheder om eventuelle kontrakter vedrørende forsyninger. Kontrakterne vil derefter blive forelagt Kommissionen, der skal efterse, at de overholder Euratom-traktatens bestemmelser, den heraf afledte ret og andre relevante bestemmelser.

3. Kommissionen minder det ærede medlem om, at den ikke har beføjelse til at pålægge en atomstation at drive sin reaktor på en bestemt måde, og således heller ikke at påtvinge eller forbyde den at anvende et bestemt brændstof.

(96/C 217/76)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0493/96
af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) til Kommissionen

(1. marts 1996)

Om: Lufttransport af nukleart brændsel i Tyskland

I sit svar på min forespørgsel E-2918/95 ⁽¹⁾ om lufttransport af nukleart brændsel har Kommissionen vedføjet en skematisk oversigt over sådanne transportere i Unionen. Desværre er disse transportere ikke nærmere specificeret.

Hvilken nøjagtig art og mængde nukleart materiale blev transporteret ad luftvejen hvornår, hvorfra og hvortil i henholdsvis Frankrig og Tyskland?

⁽¹⁾ EFT C 112 af 17.4.1996, s. 8.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(19. april 1996)

For enhver transport af radioaktivt materiale skal der indgås en forretningskontrakt, som er omfattet af forretningshemmeligheden. De oplysninger det ærede medlem beder om, falder inden for denne kategori. Men som ved det tidligere svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel nr. E-2918/95 ⁽¹⁾ vil Kommissionen også denne gang søge at give så mange sammenfattende oplysninger som muligt.

Medlemsstaternes oplysninger om lufttransport af radioaktivt materiale i EF giver grundlag for følgende hovedkonklusioner:

- Luftforsendelse af radioaktivt materiale omfatter hovedsagelig kortlivet radioaktivt materiale som skal leveres hurtigt til medicinsk brug.
- Luftforsendelse af prøver til kontrol med praksis forskellige steder i brændselskredsløbet giver anledning til megen transport.
- Luftforsendelser i forbindelse med brændselskredsløbet (indenlandsk, mellem medlemsstater, til og fra tredjelande) omfatter hovedsagelig frisk brændsel.
- Denne friske brændsel er lavt-beriget uran eller blandet oxid-brændsel af uran og plutonium (MOX) med den kemiske form UO_2 eller PuO_2 og fysisk i form af pulver, piller eller stænger. Der transporteres meget lidt frisk brændsel i form af samlede brændselselementer.
- Luftforsendelser i forbindelse med forskning finder kun sted i meget begrænset omfang.

Efter sagens natur er og bliver lufttransporten af begrænset omfang, og den forbeholdes til leverancer der egner sig til denne transportform. Transportoperatørerne udvælger transportmidlet under fuld overholdelse af gældende regler.

Lufttransport udføres over hele verden og reguleres af 1993/94-udgaven af de tekniske forskrifter for sikker transport af farligt gods, udstedt af Den Internationale Organisation for Civil Luftfart (ICAO), hvor klasse 7 handler om radioaktivt materiale.

⁽¹⁾ EFT C 112 af 17.4.1996.

(96/C 217/77)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0497/96**af Gianni Tamino (V) til Kommissionen***(1. marts 1996)*

Om: Sikkerheden på de italienske motorveje

Om morgenen den 12. februar 1996 skete der på motorvej A4, »Serenissima«, mellem Milano og Venezia en række alvorlige ulykker, som involverede i hundredvis af køretøjer og resulterede i 11 dødsfald og snesevis af sårede. Forespørgeren befandt sig også på denne motorvej og kan således direkte bevidne, at bortledningen af ikke-involverede køretøjer skete under normal betaling af motorvejsafgiften, hvilket hindrede en hurtig frigørelse af kørebanen for at give redningskøretøjerne mulighed for at nå frem. På den berørte motorvejsstrækning (Brescia-Padova) var der gjort forsøg med et EF-støttet tågevarslingssystem, og den 14. februar 1996 udtalte Adriano Franchini, ansvarlig for trafik i motorvejsforvaltningsselskabet, til avisen »Il Giorno« (s. 11), at alle nefelometrene var blevet stjålet, fordi de indeholdt meget kostbare kemiske stoffer, at der var blevet opsat nye nefelometre, som også var blevet stjålet, og at man derfor havde opgivet at gøre mere.

1. Opfylder de foranstaltninger, der er truffet på de italienske motorveje, de europæiske sikkerhedsbestemmelser i tilfælde af tåge?

2. Er der foretaget en undersøgelse af, om europæisk støtte til forsøg med tågevarslingssystemer i Italien er blevet anvendt korrekt, og af effektiviteten af disse forsøg?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(18. april 1996)*

1. På indeværende tidspunkt findes der ingen fællesskabslovgivning om de tekniske specifikationer for motorveje og følgelig da heller ikke om de minimale sikkerhedsnormer herfor.

Spørgsmålet om fælles specifikationer for det transeuropæiske vejnet er imidlertid blevet taget op af startgruppen under vejarbejdsgruppen ('Motorway Working Group') i dennes rapport om »standardisering af vejtypologi«. Disse fælles specifikationer, hvis formål er at forbedre sikkerheden og driftskompatibiliteten, omfatter ikke sikkerhedsspørgsmål i forbindelse med tåge, eftersom der gælder ret så forskelligartede klimatiske vilkår i Fællesskabet.

2. De oplysninger, det ærede medlem fremfører, sætter ikke spørgsmålstejn ved tågevarslingssystemernes effektivitet som sådan, men understreger snarere betydningen af at sikre visse typer vejudstyr imod tyveri og hærværk.

(96/C 217/78)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0498/96**af Spalato Belleré (NI) og Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(1. marts 1996)*

Om: Forebyggelse af AIDS og brug af kondomer

Kan Kommissionen, da også den franske kurie har udtalt sig til fordel for brugen af kondomer (som en undtagelse — når det er den eneste udvej — fra de af kirken godkendte kristne principper), oplyse om ikke den mener, at der må udstedes direktiver, der ansporer til brug af kvalitetskondomer og til fremstilling af udelukkende sådanne kondomer? — om ikke den endelig finder det hensigtsmæssigt, at der kun sælges kondomer, som er fremstillet af fineste latex og er lette at afsætte?

(96/C 217/79)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0558/96**af Spalato Belleré (NI) og Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(11. marts 1996)*

Om: Forebyggelse af AIDS og anvendelse af kondomer

Kondomer har ofte ingen sygdomsforebyggende virkning, fordi de ikke er gode nok. AIDS breder sig stadig, hvilket ofte skyldes, at anvendelse af kondomer ikke er udbredt nok. Den franske kurie har bl.a. interesseret sig for dette problem.

Mener Kommissionen ikke, den burde udarbejde nogle regler om fremstillingen af kondomer af god kvalitet og støtte oplysningsarbejdet?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann
på skriftlige forespørgsler E-0498/96 og E-0558/96**

(9. april 1996)

Som led i programmet til forebyggelse af AIDS og visse andre smitsomme sygdomme ⁽¹⁾ anses fremme af brug og rigtig anvendelse af kondomer for at være et effektivt middel til at hindre smitte med HIV-virus og andre sygdomme, som spredes gennem seksuel kontakt. Kommissionen går derfor i forbindelse med iværksættelse af dette program, ind for at fremme brugen af og adgangen til kondomer af god kvalitet — vedlagt en brugsvejledning — som også skal være nemmere at få fat på.

Kommissionens indsats sigter på at gøre det nemmere at finde gode kondomer og at bruge dem rigtigt. Der gøres en indsats på to niveauer:

- Gennemførelse i praksis af Rådets direktiv nr. 93/42/EØF ⁽²⁾ om medicinske anordninger, hvortil kondomer må henregnes. Med dette direktiv åbnes der mulighed for markedsføring i Fællesskabet og fri udveksling af kondomer, dog under forudsætning af, at de opfylder de væsentligste krav, hvad angår sikkerhed ved brugen og effektivitet. Disse meget vigtige krav må attesteres af et uvildigt organ (en officiel instans, som én af landets myndigheder har udpeget). Denne vedrører både modellens særlige karakteristika og fremstillingsmetodens kvalitet, udgør en meget streng kontrol. De kondomer, der anerkendes som værende i overensstemmelse med normerne, forsynes med CE-mærket.

Indtil den 14. juni 1998 kan fabrikanterne markedsføre enten kondomer, som opfylder kravene i disse landes allerede gældende lovgivning, dog kun som en overgangsløsning, eller de CE-mærkede kondomer. Fra og med den 14. juni 1998 kan kun CE-mærkede kondomer markedsføres.

- Standardisering af kondomer. Kommissionen har givet Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) mandat til at lade udarbejde og offentliggøre en harmoniseret europæisk norm. Med EN 600-normen, som blev vedtaget i november 1995, blev det bl.a. fastsat, hvilke krav der skal overholdes for modstandsdygtighed og uigennemtrængelighed. Man definerede ligeledes minimalkravene for klar brugsanvisning. Denne standard genspejler den eksisterende viden om teknik og sikkerhedskrav, sådan som disse er udtrykt i rådsdirektiv 93/42/EØF.

⁽¹⁾ COD/94/0222.

⁽²⁾ EFT nr. L 169 af 12.7.1993.

(96/C 217/80)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0500/96

af Spalato Belleré (NI) til Kommissionen

(1. marts 1996)

Om: Fødevarerhjælp til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet

Kan Kommissionen, under henvisning til *at Den Europæiske Union har bevilget 200 mio ecu til fortsættelsen af programmet for fødevarerhjælp til de dårligst stillede personer i Fællesskabet under forordning (EØF) nr. 2535/95 ⁽¹⁾,

- at Tyskland har givet afkald på sin andel, og at beløbet derfor er blevet fordelt på 11 medlemsstater,

oplyse, om ikke den mener, at der for 1996 bør ske en forhøjelse af det hidtil bevilgede beløb, således at det også kan komme de nye medlemsstater (Østrig, Sverige og Finland) og navnlig de medlemsstater, der har hårdest brug herfor og har mange arbejdsløse/socialt dårligt stillede personer, til gode?

⁽¹⁾ EFT L 260 af 31.10.1995, s. 3.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(26. marts 1996)*

I den særlig strenge vinter 1986/87 indførte Fællesskabet et nødprogram for gratis uddeling af levnedsmidler til Fællesskabets socialt dårligt stillede personer i en begrænset periode.

Efter dette nødprogram modtog Fællesskabet mange opfordringer til, at foranstaltningen skulle gøres varig. På forslag af Kommissionen vedtog Rådet således forordning (EØF) nr. 3730/87⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) 2535/95⁽²⁾, om almindelige regler for levering til visse organisationer af levnedsmidler fra interventionslagre med henblik på uddeling til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet samt en gennemførelsesforordning⁽³⁾.

Siden 1988 har Kommissionen hvert år fordelt produkter fra interventionslagre til de enkelte medlemsstater. Det står medlemsstaterne frit at deltage i ordningen. Bevillingerne til uddelingen androg 100 mio. ECU i 1988 og 1989, 150 mio. ECU fra 1990 til 1993, 175 mio. ECU i 1994 og 200 mio. ECU i 1995. Elleve medlemsstater deltog i 1995. De nye medlemsstater kunne ikke deltage, da gennemførelsesperioden begyndte den 1. oktober 1994 inden deres tiltrædelse.

Kommissionen vedtog fordelingsplanen for 1996 ved beslutning af 18. oktober 1995 (95/424/EF)⁽⁴⁾. De nye medlemsstater kunne deltage heri. Kun Finland ønskede at deltage. Tyskland, Nederlandene, Østrig, Sverige og Det Forenede Kongerige besluttede ikke at deltage.

De samlede disponible midler i 1996, nemlig 200 mio. ECU, blev således fordelt på ti medlemsstater. Ved fordelingen tog Kommissionen hensyn til Eurostats seneste data om udviklingen i fattigdommen i Fællesskabet og til anmodningerne fra de uddelende velgørende organisationer samt til udnyttelsen af midlerne i de foregående regnskabsår. Udviklingen i fattigdomskoefficienterne og det forhold, at Det Forenede Kongerige ikke længere deltager i foranstaltningen, ændrede fordelingen af de finansielle midler i forhold til de foregående regnskabsår.

⁽¹⁾ EFT L 352 af 15.12.1987.

⁽²⁾ EFT L 260 af 31.10.1995.

⁽³⁾ Erstattet af forordning (EØF) nr. 3149/92—EFT L 313 af 30.10.1992, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 267/96 — EFT L 36 af 14.2.1996.

⁽⁴⁾ EFT L 253 af 21.10.1995.

(96/C 217/81)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0508/96**af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen***(1. marts 1996)*

Om: Mochovce-kernekraftværksprojektet i Den Slovakiske Republik

1. Er det ikke i modstrid med gældende EU-ret, at Mochovce-kernekraftværksprojektet på den ene side ikke kan finansieres med EU-midler (teknologi fra 1970'erne og første kontrakt pr. 17.11.1980), mens Frankrig og Tyskland på den anden side på nationalt plan kan tildele leverandørkreditter på op til 85% med 15 års løbetid via eksportforsikringselskaber som Coface og Hermes?
2. Hvilke kationer, kreditter eller leverandørkreditter regner EU med at yde Den Slovakiske Republik med henblik på at erstatte en umoderne nuklear og ikke-nuklear energiproduktion og forældede industri anlæg med mere effektive teknologier?
3. Hvilke muligheder har Kommissionen for teknisk og finansielt at kontrollere færdiggørelsen af Mochovce-projektet?
4. Støtter EU den nuværende udvikling i Mochovce-projektet, som med hjælp fra tyske og franske leverandørkreditter går i retning af et minimalalternativ?
5. Hvem hæfter for hvilke maksimalbeløb ved eventuelle ulykkes- og følgeskader?
6. Hvilke muligheder har EU for at forhindre, at der stadig bortødsles store summer til Mochovce-projektet og dermed blokeres for en positivere udvikling i Den Slovakiske Republik?
7. Er Kommissionen ikke enig i, at der på denne måde opstår en fattiggård midt i Europa med alle de dertil hørende negative følgevirkninger?

Svar af givet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(23. april 1996)*

Fællesskabet yder i overensstemmelse med henstillingerne på G-7-topmødet i München 1992 faglig bistand til Republikken Slovakiet gennem PHARE-programmet med henblik på at forbedre sikkerheden i forbindelse med de fungerende kraftværker såvel som at forbedre de slovakiske atomsikkerhedsmyndigheders effektivitet.

For så vidt angår den mulige finansiering af færdiggørelsen af Mochovce-kernekraftværket gennem et Euratom-lån, så blev proceduren standset på anmodning af den slovakiske regering.

Færdiggørelsen af Mochovce-værket er i øjeblikket et projekt, som henhører under den slovakiske regerings ansvar. Fællesskabet påtænker for tiden ikke nogen foranstaltning med henblik på at støtte udviklingen af Mochovce-projektet. På mødet i associeringsudvalget EF-Slovakiet i februar 1995 og associeringsrådet EF-Slovakiet i marts 1996 gjorde Kommissionen opmærksom på, at den lægger meget stor vægt på spørgsmålet om nuklear sikkerhed, som indgår i forhandlingerne forud for tiltrædelse.

Republikken Slovakiet har underskrevet Pariser-konventionen om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område, hvor ansvaret i tilfælde af ulykker er klart fastlagt.

Med henblik på at få yderligere oplysninger henvises det ærede medlem til Kommissionens svar på hendes skriftlige forespørgsel E-507/96 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 185 af 25.6.1996.

(96/C 217/82)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0512/96**af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen***(11. marts 1996)*

Om: Tilskud fra den britiske Football Trust

Er Kommissionen ikke enig i, at den britiske Football Trusts tilskud til fodboldklubber ikke er i modstrid med EU's gældende konkurrencelovgivning, især ud fra den betragtning at det er den britiske regering, der egenrådigt har påtvunget britiske fodboldklubber de enorme omkostninger til etablering af stadioner, hvor der udelukkende er siddepladser, hvorimod dette ikke anses for nødvendigt for andre sportsgrene, f.eks. under Rugby Union og Rugby League?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(12. april 1996)*

Kommissionen har ingen oplysninger om det pågældende tilskud. Kommissionen har rettet henvendelse til de relevante myndigheder i den pågældende medlemsstat, og det ærede medlem vil blive underrettet om resultatet af denne henvendelse.

(96/C 217/83)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0514/96**af Robin Teverson (ELDR) til Kommissionen***(11. marts 1996)*

Om: »Lysforurening«

Problemet »lysforurening« bliver større og større i Den Europæiske Union. Et ødselt og unødvendigt energiforbrug til belysning slører nattehimmelen og er endvidere en stor kilde til energispild. En bivirkning ved denne »lysforurening« er åbenbart, at astronomer i stigende grad finder det vanskeligt at få et klart billede af stjernerne.

Hvorledes agter Kommissionen at tilskynde medlemsstaterne til aktivt at afhjælpe dette voksende problem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis*(12. april 1996)*

Kommissionen er ganske klar over problemet med lysforurening og dennes følger for astronomer og andre, og deler den opfattelse, at 'spildt' lys og lysskær på nattehimlen kan medføre såvel økonomiske som miljømæssige tab.

Under PACE-⁽¹⁾ og SAVE-⁽²⁾programmerne er der bestræbelser i gang for at fremme energieffektiv belysning. For nylig blev der som led i en konference, der havde SAVE-programmet som sponsor, afholdt et særligt møde, som udelukkende gjaldt lysskær på nattehimlen («sky glow»).

Kommissionen nærer den opfattelse, at der mest hensigtsmæssigt kan gøres en indsats over for dem, der arbejder med belysning, for eksempel ingeniører, installatører, entreprenører, lokale myndigheder og private virksomheder, gennem oplysning og uddannelse om korrekt udendørs belysning og nødvendigheden af at undgå lysspild.

Hvad lige netop lysforurening angår, er det Kommissionens opfattelse, at det ville være meget vanskeligt at regulere det problem på EF-plan, fordi forhold og krav er så forskellige medlemslandene imellem. Derfor er det op til de enkelte medlemsstater selv at afgøre, hvordan dette problem bedst løses. Under alle omstændigheder vil Kommissionen fremdeles drøfte spørgsmålet med alle involverede parter på kommende konferencer eller workshops om belysningsmæssig effektivitet.

⁽¹⁾ Rådets beslutning nr. 89/364/EØF, EFT nr. L 157 af 9.6.1989, s. 32.

⁽²⁾ Rådets beslutning nr. 91/565/EØF, EFT nr. L 307 af 8.11.1991, s. 34.

(96/C 217/84)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0515/96
af Charles Goerens (ELDR) til Kommissionen***(11. marts 1996)*

Om: Fortolkning af traktatens artikel 48, hvad angår nationalitetsklausuler

Bosman-sagen og Domstolens dom i denne har skabt opmærksomhed omkring forskellige former for restriktiv praksis inden for sporten. I den sammenhæng er mange problemer relevante, bl.a. anvendelse af professionelle spillere, som netop er blevet naturaliseret. Her kan der forskellige steder gælde restriktioner, hvad angår såvel officielle klubkampe som landskampe.

Er de begrænsninger i antallet af naturaliserede professionelle spillere i officielle klubkampe, som visse sportsforbund har fastsat, i overensstemmelse med traktatens bestemmelser?

Er samme form for praksis tilladt, når der er tale om officielle kampe mellem landshold?

Hvorledes forholder det sig med regler, der først tillader en spiller, som har skiftet nationalitet eller erhvervet en ny nationalitet, at repræsentere sit nye værtsland i officielle kampe efter en vis ventetid (karantæne)? Hvorledes forholder det sig endvidere med bestemmelser, der forbyder en sportsmand, som officielt har repræsenteret sit hjemland i internationale mesterskaber og derefter har skiftet nationalitet eller erhvervet en ny nationalitet, at stille op i sit værtslands farver i tilsvarende kampe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(29. marts 1996)*

Som det ærede medlem meget rigtigt bemærker, kom afgørelsen i Bosman-sagen ved Domstolen den 15. december 1995 ikke ind på visse af de spørgsmål, som det ærede medlem rejser i denne forespørgsel. Da Domstolen ikke har givet anvisninger vedrørende det svar, der bør gives på disse spørgsmål, kan Kommissionen kun give et foreløbigt svar.

For så vidt angår indskrænkninger i antallet af naturaliserede spillere, der deltager i kampe mellem klubber, har Kommissionen ikke kendskab til nogen regler, der skulle gå i retning af det, det ærede medlem nævner. I øvrigt kan Kommissionen ikke se, hvilken forskel, en sportsklub i medlemsstat A skulle kunne etablere over for en spiller fra medlemsstat B, alt efter om denne spiller er statsborger i en bestemt medlemsstat og har været det siden fødslen eller har fået denne nationalitet senere. Det følger af Domstolens retspraksis⁽¹⁾, at ingen bestemmelse i EF-traktaten tillader, at »der inden for dens anvendelsesområde sker forskelsbehandling af en medlemsstats statsborgere, alt efter på hvilket tidspunkt eller på hvilken måde de har erhvervet statsborgerskab i den

pågældende stat, når de på det tidspunkt, hvor de mener sig omfattet af fællesskabsretlige bestemmelser, er statsborgere i en medlemsstat, og når de øvrige betingelser for anvendelse af den af dem påberåbte regel desuden er opfyldt«. Det følger heraf, at en spiller, der har været statsborger i et tredjeland, og som gennem naturalisering har fået statsborgerskab i den medlemsstat, i hvilken han udøver sin erhvervmæssige aktivitet, har samme stilling som en statsborger fra denne medlemsstat, der aldrig har anvendt sin ret til fri bevægelighed på en anden medlemsstats territorium. Man ville i så fald stå over for en »intern situation«.

Med hensyn til begrænsningen af antallet af naturaliserede spillere i kampe mellem landshold mindede Domstolen i afgørelsen i Bosman-sagen om, at artikel 48 i EF-traktaten ikke modsætter sig bestemmelser eller praksis, som udelukker udenlandske spillere fra visse kampe af ikke-økonomiske årsager, men på grund af disse kampes specifikke karakter og sammenhæng, og som således udelukkende vedrører sporten som sådan, ligesom tilfældet er i kampe mellem landshold fra forskellige lande.

Da der er tale om en karenstid, er en sådan karenstid allerede fundet i modstrid med den pågældende nationale lovgivning og fællesskabsretten ved flere nationale domstole, herunder den franske forvaltnings overret, i forbindelse med andre sportsgrene.

(¹) Sag Auer I, Samling af Domstolens afgørelser 1979, s. 450 (præmis 28).

(96/C 217/85)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0517/96

af Freddy Blak (PSE) til Kommissionen

(29. februar 1996)

Om: Urimelig lang behandling af klagesager

Dansk Industri har foretaget en undersøgelse, der afslører, at ud af de 589 danske eksportvirksomheder, som eksporterer til EU, har 90 virksomheder for nylig været udsat for ulovlige, tekniske handelshindringer. Behandling af deres klagesager trækker ud i årevis.

Undersøgelsen viser, at mange danske virksomheder på forhånd opgiver klagesagen. Trægheden i klagesystemet er et problem både for udviklingen af det indre marked og for tilliden til EU-systemet.

Kan Kommissionen redegøre for, hvor længe en klagesag er under behandling og forklare, hvorfor det tager så lang tid?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(17. april 1996)

Kommissionen er fuldt ud opmærksom på det problem, det ærede medlem omtaler. Den i reglen komplekse sagsbehandling gør, at Kommissionens behandling kan trække så meget i langdrag, at det går ud over behandlingens troværdighed. Kommissionen minder imidlertid om, at overtrædelsesproceduren som udgangspunkt indebærer, at den indklagede medlemsstat selv skal bringe sagen i orden.

Kommissionen overvejer i øjeblikket på grundlag af erfaringerne med overtrædelsesprocedurerne, hvordan man kan forbedre og især fremskynde disse procedurer. Som optakt til regeringskonferencen har Kommissionen desuden understreget, at »den bør råde over mere effektive midler til sikring af, at fællesskabsretten anvendes korrekt, navnlig for så vidt angår det indre marked« (¹).

Endelig minder Kommissionen om, at en overtrædelse af fællesskabsretten altid kan indklages for de nationale domstole. Som det fremgår af en dom, Domstolen for nylig afsagde, giver en sådan klage desuden mulighed for erstatning fra medlemsstaterne for skade forvoldt af overtrædelsen af fællesskabsretten (²).

(¹) Kommissionens udtalelse af 28.2.1996 »Den Politiske Union må styrkes og udvidelsen forberedes«, KOM(96) 90 endelig udg.

(²) Dom af 5. marts 1996, forenede sager C-46/93 og C-48/93. Endnu ikke offentliggjort.

(96/C 217/86)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0518/96**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(11. marts 1996)**Om: HELIOS-programmet*

Finder Kommissionen ikke, at posten som leder af enheden for aktioner til fordel for handicappede bør besættes af en person, der selv er handicappet, hvilket vil være af stor symbolsk værdi for Europas bestræbelser på at lade handicappede repræsentere sig selv og tale deres egen sag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(15. april 1996)*

Kommissionen skal gøre det ærede medlem opmærksom på, at ledige kontorchefstillinger først slås op internt, for at de ansatte, der har en passende grad og erfaring, kan søge. Kontorchefer udvælges ikke på basis af den befolkningsgruppe, de meninger eller interesser, de måtte repræsentere, men på basis af kvalifikationer, erfaring og viden, der svarer til den stilling, der skal besættes. I tilfælde af at stillingen som leder af kontoret for »integration af handicappede« bliver ledig, og en handicappet tjenestemand i Kommissionen søger den, kan jeg forsikre det ærede medlem, at en sådan ansøgning vil blive taget i betragtning på lige fod med andre ansøgninger, og den endelige udvælgelse vil ske efter princippet, om at den bedst egnede ansøger til jobbet ansættes.

(96/C 217/87)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0523/96**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(11. marts 1996)**Om: HELIOS-programmet*

Hvor stort et antal og hvilken procentdel af de personer, der er blevet interviewet eller kontrolleret som led i evalueringen af HELIOS-programmet, er selv handicappede?

Er støtten til programmet forskellig, alt efter om der er tale om interview af handicappede eller ikke-handicappede?

I hvilken udstrækning har handicappede forestået den pågældende evaluering?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(23. april 1996)*

Evalueringen af Helios II-programmet gennemføres af et eksternt organ uafhængigt af Kommissionen.

Efter de oplysninger, dette organ har indsendt, repræsenterede 18 af 57 personer, som har været til særlig samtale med henblik på etablering af en foreløbig evalueringsrapport, forskellige handicaporganisationer.

Det synes ikke at være muligt på dette stadium at konstatere væsentlige forskelle mellem de synspunkter, der fremsættes af handicaporganisationerne og de andre typer af deltagere i programmet. De samme forskelle i vurderingen synes at kunne genfindes i alle kategorier af deltagere.

Endelig vides det, at evalueringsorganet har inddraget handicappede i gennemførelsen af sine opgaver.

(96/C 217/88)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0524/96**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(11. marts 1996)*

Om: HELIOS-programmet

Hvilke forslag har Kommissionen til gennemførelse af kurser for ansatte vedrørende ligestilling af handicappede, som varetages af autoriserede lærere, der selv er handicappede og underviser i arbejdsfunktioner uden diskriminering af handicappede?

Hvor mange ansatte i Kommissionen deltager i sådanne kurser i 1996, og hvilke muligheder er der for et samarbejde med Kommissionen om gennemførelse af lignende kurser for de ansatte i Europa-Parlamentet?

Vil Kommissionen sørge for, at alle eksperter tilknyttet HELIOS-programmet deltager i sådanne kurser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(19. april 1996)*

I øjeblikket har Kommissionen ingen specialkurser om ikke-diskriminerende arbejdsforhold til handicappede.

Den er dog rede til at undersøge muligheden af at afholde sådanne kurser, da de tilsyneladende ville imødekomme et reelt behov i forbindelse med diverse foranstaltninger for at integrere handicappede, som i den nærmeste fremtid vil blive omfattet af en adfærdskodeks.

Under forbehold af en nærmere undersøgelse af sagen, er Kommissionen enig i, at en sådan undervisning kunne gives af handicappet personale, der bedre ville kunne redegøre for de vanskeligheder, handicappede dagligt støder på på arbejdspladsen. I lighed med andre kurser, kunne sådanne kurser afholdes interinstitutionelt.

Undervisning af denne art er allerede afholdt for Helios-ekspertgruppen. Der er ingen planer om at gennemføre lignende kurser i den nærmeste fremtid.

(96/C 217/89)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0525/96**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(11. marts 1996)*

Om: HELIOS-programmet

Vil Kommissionen sørge for, at der installeres en teksttelefon til opkald fra døve borgere i alle Kommissionens kontorer i hver medlemsstat, samt at Kommissionens ansatte undervises i brugen heraf?

Er Kommissionen enig i, at en informationsservice uden sådanne telefoner nødvendigvis vil være en diskriminering af døve borgere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(26. april 1996)*

Kommissionen ser positivt på det ærede medlems forslag, men inden der gives relativt store beløb ud på noget sådant, skal der gennemføres en omfattende undersøgelse, idet de tekniske muligheder er blevet større og fremover vil være snævert knyttet til edb. De apparater, man hidtil har haft, er standardapparater, som risikerer meget snart at blive teknisk forældede. Inden for rammerne af sin interne politik har Kommissionen til hensigt gradvis at gennemføre princippet om ligebehandling af handicappede for således tage hensyn til handicappedes specifikke behov.

(96/C 217/90)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0529/96
af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen
(11. marts 1996)

Om: HELIOS-programmet

Hvilke fremskridt er der gjort med hensyn til udpegelse af en EU-ordfører med henblik på fremme af FN's normer for indførelse af lige muligheder for handicappede i overensstemmelse med Europa-Parlamentets budget?

Hvilke yderligere foranstaltninger er der stillet forslag om med henblik herpå?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn
(11. april 1996)

Kommissionen har ikke noget specifikt mandat til at kontrollere medlemsstaternes anvendelse af reglerne for lige muligheder for handicappede, som blev vedtaget af De Forenede Nationers generalforsamling den 20. december 1993. Denne opgave påhviler en særlig ordfører, der er udnævnt af De Forenede Nationer, som rapporterer om sin mission til De Forenede Nationers udvalg for social udvikling.

Fællesskabets budgetmyndigheder har endvidere ikke fastsat særlige bestemmelser om dette spørgsmål.

Inden for rammerne af Helios II-programmet gennemfører Kommissionen dog en række aktioner, der bidrager til fremme af princippet om lige muligheder for handicappede i Fællesskabet. Disse initiativer er i enhver henseende inspireret af De Forenede Nationers henstillinger.

Endelig vil Kommissionen i 1996 i overensstemmelse med sit socialpolitiske handlingsprogram på mellemlang sigt ⁽¹⁾ foreslå, at Rådet vedtager etablering af et hensigtsmæssigt redskab til at indbringe fællesskabsdimensionen i de udfoldede bestræbelser på dette område, både på verdensplan og på det nationale plan.

⁽¹⁾ KOM(95) 134 endel. udg.

(96/C 217/91)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0535/96
af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen
(11. marts 1996)

Om: Støtte fra Den Europæiske Socialfond

Vil Kommissionen kunne støtte et forslag om omdirigering af støtte fra Den Europæiske Socialfond mellem forskellige forvaltningsorganer, herunder f.eks. lokale myndigheder, uddannelses- og virksomhedsråd, institutioner for videregående uddannelser og frivillige organisationer inden for forskellige regioner, hvor et forvaltningsorgan er ude af stand til fuldt ud at udnytte støtten i et bestemt år?

Har Kommissionen kendskab til sådanne ordninger i andre medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn
(29. marts 1996)

Tilsynsudvalget for mål nr. 3 fordeler de årlige finansielle bevillinger mellem de forskellige sektorer i overensstemmelse med de prioriteringer og forholdsregler, der er opstillet i det samlede programmeringsdokument (SPD) mellem de forskellige sektorer. Hvis der for et givet år er ubrugte midler, kan tilsynsudvalget give tilladelse til at disse midler omfordeles på regionalt plan, under forudsætning af at de regionale koordinationsgrupper har anbefalet dette.

(96/C 217/92)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0542/96**af Irimi Lambraki (PSE) til Kommissionen***(11. marts 1996)*

Om: Anvendelse af fællesskabsretten i forbindelse med vedtægtsbestemmelser for internationale og nationale sportsforbund

Efter den dom, der blev afsagt af De Europæiske Fællesskabers Domstol i Bosman-sagen (C-415/95 af 15. december 1995) er der opstået en ny situation vedrørende anvendelse af fællesskabsretten til at gælde for europæisk sport. Europæisk fodbold styres traditionelt af vedtægtsbestemmelserne for FIFA og UEFA, som suppleres med vedtægtsbestemmelserne for de nationale fodboldforbund.

I lyset af denne dom bedes Kommissionen oplyse:

1. Anvendes fællesskabsretten også i juridiske forbindelser inden for sporten, som styres af vedtægterne for de internationale og nationale sportsforbund (rekruttering og overførsel af sportsfolk, medlemmernes rettigheder og forpligtelser, valgmode for de administrative organer osv.)?
2. Har vedtægtsbestemmelserne for de internationale sportsforbund (FIFA, UEFA, FIBA, IAAF osv.) forrang for de tilsvarende bestemmelser i fællesskabsretten?
3. Har EU-medlemsstaternes nationale ret, som styrer spørgsmål vedrørende administration, organisation og drift af nationale sportsforbund forrang i forhold til vedtægtsmæssige bestemmelser for de internationale sportsforbund (med undtagelse af spilleregler og bestemmelser af ren teknisk karakter vedrørende gennemførelse af sportskampe)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(15. april 1996)*

1. Den dom, som det ærede medlem refererer til, bekræftede det princip, ifølge hvilket sportsklubber normalt udøver økonomisk virksomhed. De betragtes derfor som virksomheder ifølge EF's regler, ligesom deres forbund, nationale som internationale, betragtes som virksomheder. Som virksomheder er de underlagt EF-retten regler.
2. Disse regler gælder derfor — i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — også for de juridiske forhold, der er indeholdt i sportsforbundenes vedtægter, og har forrang for de af vedtægternes normer, der måtte være uforenelige med EF-retten, selv når der er tale om forbund, hvis kompetencer rækker ud over Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.
3. Forholdet mellem disse vedtægter og medlemsstaternes nationale lovgivning er derimod underlagt de forskellige nationale regler.

(96/C 217/93)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0543/96**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen***(11. marts 1996)*

Om: Udvikling af øen Schiza

Øen Schiza ligger ca. 3 km sydvest for Peloponnes og de nærmeste byer er Finikunta, Methoni, Finiki osv.

På øens vestside findes nogle grotter med geologiske seværdigheder, som kulturministeriet har skønnet, det kunne være af interesse at udvikle, og en mængde fund på landjorden og under havet vidner om tilstedeværelsen af arkæologiske skatte.

Der findes to naturlige havne med mulighed for at de mange skibe, som sejler i området, kan lægge til.

Kommissionen bedes på grundlag af ovennævnte oplyse, om den har modtaget forslag fra den græske regering om turismæssig udvikling af øen Schiza inden for rammerne af den anden fællesskabsstøtteramme, og om den vil have en positiv holdning til dette?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(1. april 1996)*

De græske myndigheder har ikke indgivet nogen ansøgning til Kommissionen om udvikling af turismen på øen Schiza.

(96/C 217/94)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0548/96**af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen***(11. marts 1996)*

Om: Genbrug af papir

Er Kommissionen opmærksom på eventuelle risici i forbindelse med, at genbrug af papir kunne føre til en større mængde kuldioxid som resultat af, at papirproducenterne planter færre træer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(29. april 1996)*

Kommissionen råder ikke over nogen særundersøgelser, der gør det muligt på globalt og europæisk plan at vurdere virkningerne af papirgenbrug for binding af luftens CO₂ og navnlig for en eventuel mindskelse heraf som følge af manglende genplantning af træer. Kommissionen ønsker imidlertid at fremsætte følgende bemærkninger desangående.

Cellulose- og papirproducenterne ejer som regel ikke de områder, der er bestemt til skovbrug, og følgelig står de sjældent for arealanvendelsen heraf. Det er derimod de lokale, regionale eller nationale myndigheder, der i de fleste tilfælde iværksætter politikken for bæredygtig forvaltning af skovområder, herunder genplantning. Denne skal dels opfylde økologiske kriterier, dels økonomiske kriterier. Det er således vanskeligt i det givne tilfælde at fastsætte et umiddelbart forhold mellem atmosfærisk CO₂, der ikke er akkumuleret i biomassen på den ene side og anvendelsen af genbrugspapir på den anden.

Det bør anføres, at ikke anvendelse af genbrugspapir i sig selv ville være en kilde til en række yderligere miljøskader. I tilfælde af deponering af den tilsvarende mængde af ikke genbrugspapir ville der ske en forøgelse af den samlede affaldsmængde og således af antallet af lossepladser, som Fællesskabet skal forvalte. Desuden ville en forøgelse af organisk materiale på lossepladserne frembringe en forøgelse af metandannelsen og følgelig en forøgelse af metanemissionerne til luften. Det skal vides, at metan (CH₄) er en meget kraftigere drivhusgas (og således mere skadelig for atmosfæren) end kuldioxid.

Selv om man på den anden side udnyttede mængden af ikke genbrugspapir til energifremstilling, ville man under alle omstændigheder udlede CO₂ i atmosfæren fra forbrændingen heraf. Endelig kan en udvidet dyrkning af træer med kort omdriftstid forårsage udmagring af jorden, ligesom en overdreven spredning af gødning på disse arealer kan påvirke grundvandet.

(96/C 217/95)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0550/96**af Jens-Peter Bonde (EDN) til Kommissionen***(11. marts 1996)*

Om: Importtold på råvarer til fiskeindustrien

Vil Kommissionen foreslå, at råvarer til fiskeindustrien i EU kan indføres toldfrit, så der skabes lige konkurrencevilkår f.eks. mellem danske og norske rejevirksomheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(25. april 1996)*

Kommissionens forslag om 1996-toldkontingenterne for fiskerivarer til forarbejdning ⁽¹⁾ omfatter faktisk et kontingent på 6 000 tons friske, kølede eller frosne rejer af arten *Pandalus borealis* med toldfritagelse.

⁽¹⁾ KOM (96) 119.

(96/C 217/96)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0552/96**af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen***(11. marts 1996)*

Om: Sødестoffer

Hvornår vil Kommissionens undersøgelse af, i hvilket omfang sødестoffer indgår i medlemsstaternes varemærkning, ligge klar?

Er Kommissionen bekendt med, at det i Det Forenede Kongerige er en hyppigt anvendt praksis at anføre »sukkerfri« eller »reduceret sukkerindhold« med meget store bogstaver på emballagen af chips, sodavand etc. til børn, medens mængden af sødестoffer i disse produkter kun anføres med meget lille skrift under indhold, hvorved der bliver tale om vildledende mærkning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(22. april 1996)*

Rådet har for nylig vedtaget et direktiv om mærkning af levnedsmidler indeholdende sødестoffer ⁽¹⁾. Dette indebærer en forpligtelse til at anbringe oplysningen »tilsat sødестoffer« i nærheden af det navn, som produktet sælges under, for at give en bedre forbrugeroplysning.

Angivelse af mængden af de sødестoffer, der er anvendt i et levnedsmiddel, er ikke for øjeblikket obligatorisk efter fællesskabslovgivningen, og Kommissionen har ingen planer om at indføre en sådan forpligtelse i fremtiden.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/21/EF af 29.3.1996 — EFT nr. L 88 af 5.4.1996.

(96/C 217/97)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0553/96**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen***(11. marts 1996)*

Om: Bestemmelser vedrørende små og mellemstore virksomheder

Det forlyder, at Kommissionen har fastlagt hvilket antal ansatte der skal til for at en virksomhed kan betegnes som lille eller mellemstor, hvilket har vakt voldsomme reaktioner hos forretningsfolkene i denne sektor i Grækenland.

- På grundlag af hvilke kriterier blev denne bestemmelse vedtaget?
- Hvilke bestemmelser anvendes i EU-landene?
- Hvorledes har Kommissionen til hensigt at imødegå de problemer, som er blevet skabt for de små og mellemstore virksomheder i Grækenland som følge af vedtagelsen af ovennævnte bestemmelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af C. Papoutsis*(29. april 1996)*

Kommissionen vedtog den 3. april 1996 en henstilling ⁽¹⁾ til medlemsstaterne, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Investeringsfond (EIF) om definitionen af små og mellemstore virksomheder (SMV).

Denne henstilling tilvejebringer en samlet ramme for alle de foranstaltninger, som medlemsstaterne, EIB og EIF har iværksat til fordel for SMV. Den finder både anvendelse på Kommissionens programmer såvel som på fællesskabslovgivningen vedrørende SMV.

Henstillingen indeholder en definition, som er baseret på en blanding af kriterier vedrørende antallet af ansatte, årsomsætningen, samlet status og den økonomiske uafhængighed. Denne definition overtager faktisk visse elementer fra Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til SMV⁽¹⁾, som medlemslandene allerede er forpligtede til at overholde i deres finansielle støtteordninger til fordel for SMV. Under fastsættelsen af tærskelværdier for årsomsætning og samlet status støttede Kommissionen sig til forskellige Eurostatundersøgelser⁽²⁾ såvel som til en intern database i Kommissionen, som grupperer de harmoniserede Årsopgørelser fra tusinder af virksomheder i Fællesskabet.

Ifølge henstillingen defineres SMV i øjeblikket som en virksomhed, der beskæftiger mindre end 250 ansatte og som har en årsomsætning, der ikke overstiger 40 mio. ECU eller hvis samlede status ikke overstiger 27 mio. ECU. Små virksomheder defineres som virksomheder, der har færre end 50 ansatte og en årsomsætning, der ikke overstiger 7 mio. ECU eller en samlet status, der ikke overstiger 5 mio. ECU. Ydermere må højst 25% af egenkapitalen hos de virksomheder, der ønsker at blive betragtet som SMV eller som små, være ejet af et eller flere selskaber, der ikke selv opfylder denne definition. Meget små virksomheder defineres, i øvrigt, som virksomheder med mindre end 10 ansatte.

Da det drejer sig om en henstilling, kan medlemsstaterne i visse tilfælde frit fastsætte lavere tærskler for derved at opnå en bedre virkning af visse af deres politikker. I Grækenland har SMV indtil videre været defineret som virksomheder med mindre end 100 ansatte; dette medlemsland vil følgelig, såfremt det ønsker det, kunne beholde denne tærskel for visse af dets aktioner, der er rettede mod SMV.

De nye regler, som Kommissionen har vedtaget for at definere SMV og som sigter mod at øge effektiviteten af sammenhængen mellem og gennemsigtigheden af foranstaltningerne til fordel for denne slags virksomheder, bør derfor ikke udgøre en kilde til problemer for de græske SMV.

⁽¹⁾ EFT L 107 af 30.4.1996.

⁽²⁾ EFT C 213 af 19. august 1992 (bliver i øjeblikket revideret).

⁽³⁾ Enterprises in Europe — Third Report.

(96/C 217/98)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0554/96

af Olli Rehn (ELDR) til Kommissionen

(11. marts 1996)

Om: Hindring af markedsadgangen for en sportsdrik af folkesundhedsmæssige årsager

Et effektivt indre marked forudsætter, at produkterne har fri markedsadgang inden for Unionen.

Finlands levnedsmiddelstyrelse har imidlertid afslået at give import- og markedsføringstilladelse til en sportsdrik, der fremstilles og er godkendt i Tyskland (sagen Gobi / Emersio Oy), under henvisning dels til folkesundhedsmæssige årsager dels til manglende fællesskabslovgivning for de pågældende produkter.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at forhindre, at medlemsstaternes myndigheder tilsidesætter Cassis de Dijon-princippet om produkternes frie adgang til markedet af folkesundhedsmæssige årsager, uden at myndighederne har troværdige beviser for dens skadelige virkning på folkesundheden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(24. april 1996)

Kommissionen skal henvende det ærede medlems opmærksomhed på, at den er i gang med en dybtgående undersøgelse af det omtalte problem som led i behandlingen af flere for nyligt indkomne klager.

Kommissionen skal endvidere minde om, at den i henhold til forskellige retsakter nu kan sikre sig, at en medlemsstat ikke uberettiget påberåber sig sundhedsbeskyttelse. Den første af retsakterne er af forebyggende art og bygger på princippet om, at påtænkte tekniske forskrifter skal anmeldes til Kommissionen i overensstemmelse med den i direktiv 83/189/EØF ⁽¹⁾ omhandlede fremgangsmåde.

Med henblik på straks ved vedtagelsen at kunne finde frem til, hvilke foranstaltninger der kan være til hinder for de frie varebevægelser, og på at finde passende løsninger så hurtigt som muligt, er der i øvrigt ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 3052/95/EF, der blev vedtaget den 13. december 1995 ⁽²⁾, indført en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet.

Finder Kommissionen, at en medlemsstat har undladt at opfylde sine forpligtelser, kan den endelig indlede en overtrædelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 169.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 26.4.1983.

⁽²⁾ EFT L 321 af 30.12.1995.

(96/C 217/99)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0557/96
af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen
(11. marts 1996)

Om: Fornyelse af Telecom Italiás telefontakster

Telecom Italia har for nylig foreslået en forhøjelse af telefontaksterne, som udelukkende ville berøre taksterne i den del af telekommunikationsområdet, som stadig hører ind under et monopol.

Der henvises til:— meddelelsen af 2.2.1995 fra den myndighed, der fører tilsyn med konkurrence og markedsforhold — direktiv 90/388/EØF ⁽¹⁾, 92/44/EØF ⁽²⁾ og 95/62/EF ⁽³⁾ — traktatens artikel 90, stk. 1 sammenholdt med artikel 86 — prisindekset over taksterne fra OFTEL og prisindekserne fra Analysis Publications — meddelelse fra Kommissionen nr. 95/C 263/07 ⁽⁴⁾. Kan Kommissionen oplyse,

1. om Telecom Italiás adfærd på grundlag af ovennævnte forhold er kritisabel og bør betragtes som misbrug af en dominerende stilling?
2. om Telecom Italiás påstand om, at »takstjusteringerne blev foretaget på opfordring af Kommissionen«, er sand?
3. hvornår opfordringen til disse justeringer blev udsendt, samt hvilke foranstaltninger EU rent faktisk anmodede om?
4. om reduktionerne af taksterne for mellembysamtaler, internationale samtaler for mobiltelefoner og ISDN bør tages ud af den pakke af justeringer, som Telecom Italia har foreslået?

Kan Kommissionen endvidere udtale sig om den statsafgift, der opkræves af personlige mobiltelefoner, det være sig TACS eller GSM, og oplyse, om den kan betragtes som en hindring for udviklingen af telekommunikationsmarkedet i Italien?

⁽¹⁾ EFT L 192 af 24.7.1990, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 165 af 19.6.1992, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 321 af 30.12.1995, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT C 263 af 10.10.1995, s. 6.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(28. marts 1996)

Kommissionen har ingen oplysninger, der medfører, at den vil betragte forhøjelsen af Telecom Italiás takster som misbrug af en dominerende stilling. Ifølge Telecom Italia har den foreslåede forhøjelse kun til formål at tilpasse taksterne til udgifterne.

Det har været et centralt element i Fællesskabets telekommunikationspolitik at få omlagt telefontaksterne, således at de afspejler de underliggende omkostninger. Kommissionen gjorde i sit brev af 21. december 1995 den italienske regering opmærksom på, at det var nødvendigt at tillade Telecom Italia at tilpasse deres takster, samtidig med at der kunne tages særligt hensyn til visse brugergrupper inden for det almene tjenesteudbud. Med den forestående liberalisering af markedet for taletelefoni er det klart, at en vedblivende skævhed i taksterne vil skabe store problemer. På den ene side vil for høje takster i forbindelse med internationale samtaler kunne skabe en kunstig konkurrence om dette markedssegment, hvorimod der på den anden side måske ikke vil være nogen, der er interesseret i at investere i lokalnet, fordi taksterne her ikke vil kunne give et tilstrækkeligt overskud.

Som Kommissionen for nylig gjorde opmærksom på i sin meddelelse (13. marts 1996) om det almene tjenesteudbud (¹), vil denne tilpasning kunne iværksættes på forskellige måder, og vil i første omgang kunne forårsage forhøjelser af taksterne, også selv om teleselskabernes produktivitet stiger. Disse forhøjelser kan være nødvendige for at sikre, at investeringer i lokalnet bliver rentable. Det er således kun en forøget kapacitet og en modernisering af nettet, som på længere sigt kan gøre det muligt at sænke taksterne.

Med mindre der sker brud på princippet om omkostningsbaserede takster, eller der er tale om urimelige forhøjelser, tilkommer det ikke Kommissionen at udtale sig om den konkrete måde, hvorpå de nationale teleselskaber tilpasser taksterne.

Endelig har Kommissionen ikke modtaget klager over den afgift, som den italienske regering pålægger mobiltelefoniselskaber på basis af deres årsomsætning. Kommissionen har dog forstået, at den italienske regering har til hensigt gradvis at nedsætte afgiften.

(¹) KOM(96) 73.

(96/C 217/100)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0564/96
af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) til Kommissionen

(11. marts 1996)

Om: Ugunstigt lønsystem inden for undervisningssektoren for kvinder, der vender tilbage til arbejdsmarkedet

Lønnens størrelse for lønmodtagere inden for undervisningssektoren i Nederlandene afhænger af ancienniteten. En lærer får automatisk lønforhøjelse hvert år. Hvis en lærer efter ikke at have arbejdet i nogle år atter begynder at arbejde, svarer den nye løn til den sidst oppebårne løn. Dette medfører, at kvinder, der holder op med at arbejde et par år for at passe børn og derpå atter ønsker at undervise, i økonomisk henseende fordeles i forhold til kolleger, der fortsætter med at arbejde. Ligestillingsudvalget i Nederlandene anser dette system for uretfærdigt, navnlig da pasning af børn betragtes som ikke-relevant arbejds erfaring i undervisningen.

1. Anser Kommissionen det for retfærdigt, at man permanent får mindre i løn, hvis man i en periode holder op med at arbejde?
2. Er Kommissionen af den opfattelse, at kun erfaring fra lønarbejde skal være afgørende for lønnens størrelse?
3. Er Kommissionen af den opfattelse, at dette lønsystem (indirekte) er diskriminerende over for kvinder?
4. Er dette i bekræftende fald i strid med traktatens artikel 119? Hvad agter Kommissionen at foretage sig i denne forbindelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(8. maj 1996)

Omstrukturering af arbejdstiden er et af de områder, der blev prioriteret højt på Det Europæiske Råd i Essen. Der skal lægges vægt på en politik, som har til formål at forbedre mulighederne for forældreorlov eller andre orlovsformer. Denne politik gælder både kvinder og mænd, og den er koncentreret omkring to forhold: dels en garanti om at arbejdstageren efter endt orlov kan vende tilbage til det samme job og på de samme betingelser som før, og dels at denne ret til social beskyttelse ikke afbrydes.

Princippet om lige løn til kvinder og mænd for samme arbejde er indeholdt i EF-traktatens artikel 119. Dertil kommer, at direktiv 75/117/EØF ⁽¹⁾ præciserer princippet om lige løn for samme arbejde. Domstolen har udviklet en omfattende retspraksis for fortolkning af dette princip.

For at få afklaret om to job er ens, er det muligt at indbringe en sag på nationalt plan, og den pågældende medlemsstat skal udpege en myndighed med den nødvendige kompetence, som kan afgøre dette spørgsmål ⁽²⁾.

I tilfælde af de facto diskrimination inden for rammerne af anvendelsesområdet for artikel 199 kan der kun foretages sammenligninger af de konkrete ydelser for det arbejde, der udføres på den samme arbejdsplads af arbejdstagere af forskelligt køn ⁽³⁾.

Følgelig kan man ikke sammenligne en mor eller en far, som afbryder sin karriere for at passe sine børn, med en arbejdstager, som fortsætter med at udøve sit erhverv.

⁽¹⁾ EFT L 045 af 19.02.1975.

⁽²⁾ Sag 6/81. Kommissionen mod Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland, samling af Domstolens afgørelser 1982, side 2601.

⁽³⁾ Sag 129/79, Macarthy's Ltd. mod Wendy Smith, Samling af Domstolens afgørelser 1980, side 1275.

(96/C 217/101)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0565/96
af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) til Kommissionen
(11. marts 1996)

Om: Radioaktiv forurening fra oparbejdningsanlægget i Cap de la Hague (Frankrig)

1. Har Kommissionen kendskab til den undersøgelse af forureningen omkring oparbejdningsanlægget i Cap de la Hague, som et uafhængigt laboratorium har foretaget?
2. Er Kommissionen klar over, at denne undersøgelse uigendriveligt har vist, at der er tale om en alvorlig forurening med navnlig jod-129?
3. Er Kommissionen af den opfattelse, at kontrollen med oparbejdningsanlægget er tilstrækkelig?
4. Hvad agter Kommissionen at foretage sig inden for rammerne af Euratom-traktaten for at bekæmpe denne forurening?

(96/C 217/102)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0566/96
af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) til Kommissionen
(11. marts 1996)

Om: Oplagring af radioaktivt affald i Cap de la Hague

1. Er Kommissionen klar over, at kun en del (to tredjedel) af oplagingsstedet har betongulv for at hindre, at radioaktivt materiale siver ned i grundvandet?
Indebærer dette en fare for miljøet?
2. Er Kommissionen klar over, at den franske miljøminister har udpeget en uafhængig undersøgelseskommission, der skal udarbejde en rapport om det radioaktive affald på oplagingspladsen?
3. Er Kommissionen klar over, at det formodes, at der indgår plutonium i det radioaktive affald?
4. Er Kommissionen klar over, at retten i Caen har givet tilladelse til, at oplagingsstedet for radioaktivt affald (Centre de Stockage de déchets radioactifs de la Manche) udstyres med et ydre beskyttelseslag, hvorved dette oplagingssted vil være helt forseglet, hvilket vil vanskeliggøre ovennævnte undersøgelseskommissions arbejde?
5. Agter Kommissionen at foretage sig noget inden for rammerne af Euratom-traktaten på baggrund af ovennævnte forhold?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard
på skriftlige forespørgsler E-0565/96 og E-0566/96**

(12. april 1996)

Kommissionen er bekendt med, at et uafhængigt laboratorium har foretaget målinger af mængden af radioaktivitet, navnlig jod-129, i miljøet omkring oparbejdningsanlægget i Cap de la Hague.

Kommissionen ikke har fået resultaterne af denne undersøgelse, men det antydes i pressen, at kontamineringsniveauet er betydeligt. Kommissionen er i besiddelse af de oplysninger, som de franske myndigheder indsamler under deres program for overvågning af miljøet for at sikre overholdelsen af de grundlæggende normer inden for strålingsbeskyttelse (direktiv 80/836/Euratom ⁽¹⁾). Af disse oplysninger fremgår, at kontamineringsniveauet ikke betegnes som værende specielt højt. I hvert tilfælde er kontamineringen ikke af betydning ud fra et sundhedsmæssigt synspunkt.

Det er ikke muligt at bedømme om foranstaltningerne til kontrol af et stort og komplekst atomanlæg, som anlægget i la Hague, er tilstrækkelige, før der er foretaget en grundig undersøgelse. Anlægget i la Hague er indeholdt i det tilsynsprogram Kommissionen har opstillet i henhold til Euratom-traktatens artikel 35, og der er planlagt kontrol i 1996.

I henhold til Euratom-traktatens artikel 37 har Kommissionen, på grundlag af generelle oplysninger fra 1989 om enhederne UP₂800 og UP₃, vurderet de virkninger udledningen af radioaktivt spild fra oparbejdningsanlægget har på befolkningen i de andre medlemsstater. Kommissionens udtalelse er offentliggjort ⁽²⁾.

Med hensyn til oplagringscentret i la Manche (CSM) skal det understreges, at man ved konstruktionen af anlægget har tilstræbt at undgå, at radioaktivt materiale siver ned i grundvandet. Risikoen for skader på miljøet ved vandgennemstrømning gennem lageret er minimal.

Miljøministeriet har pålagt et udvalg at lave en fortegnelse over radioaktivt affald i anlægget.

Noget af det radioaktive affald indeholder spor af langlivede radionuklider (halveringstid over 30 år) og spor af plutonium. I driftstilladelsen er der sat snævre grænser for mængden af sådanne radionuklider pr. kolli og på anlægget som helhed.

I forbindelse med en anmeldelse fra en miljøorganisation standsede retten i Caen overdækningsarbejdet på oplagringscentret i la Manche. Senere har samme instans givet tilladelse til at fortsætte arbejdet. Retssagen er dog endnu ikke afsluttet.

Kommissionen har ikke fået kendskab til, at bestemmelser i Euratom-traktaten eller deraf afledte forordninger eller direktiver er blevet overtrådt.

⁽¹⁾ EFT nr. L 246 af 17.9.1980.

⁽²⁾ EFT nr. L 233 af 10.8.1989.

(96/C 217/103)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0578/96
af Josu Imaz San Miguel (PPE) til Kommissionen**

(11. marts 1996)

Om: Omkostninger i forbindelse med fiskerikontrol

I løbet af sommeren 1995 gennemførte Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en samordnet plan for inspektion og kontrol med drivgarnsfiskeri.

Omkostningerne blev afholdt af både Kommissionen og medlemsstaterne.

Kommissionens beretning (SEK(95)2259) blev forelagt Rådet (fiskeri) i december 1995 og Europa-Parlamentet i februar 1996, og i konklusionerne henvises der til betydelige og uforholdsmæssigt store omkostninger i forbindelse med fiskerikontrollen som følge af det store antal fartøjer, der anvender drivgarn, og det store antal landede fangster.

Hvor store var de egentlige omkostninger i forbindelse med denne kontrol, og hvordan var de fordelt mellem Kommissionen og de enkelte medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(25. april 1996)*

Kommissionen har ved flere lejligheder understreget, at der påhviler den uforholdsmæssigt store udgifter i forbindelse med kontrollen i internationale farvande, navnlig i Biscaya-Bugten og i Organisationen for Fiskeriet i Det Nordvestlige Atlanterhav (NAFO). Det er Kommissionens faste ønske, at de medlemsstater, der deltager i de forskellige fiskerier i internationale farvande, direkte stiller de midler til rådighed, som er nødvendige for en effektiv kontrol af de fartøjer, der fører deres flag.

Hvad angår drivgarnsfiskeri var omkostningerne for Kommissionen på næsten 700 000 ECU i 1995. Kommissionen er ikke i stand til at sætte tal på udgifterne for de medlemsstater, der har deltaget i fiskeriet. For at opnå en samlet begrænsning af udgifterne mener Kommissionen, at det er meget vigtigt, at de forskellige medlemsstater samordner kontrolindsatsen. Den umiddelbare prioritet for Kommissionen er dog nødvendigheden af at befæste og videreføre de fremskridt, der er gjort i 1994 og 1995.

(96/C 217/104)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0581/96**af Jaak Vandemeulebroucke (ARE) til Kommissionen***(11. marts 1996)*

Om: Beskatning af EU-tjenestemænd

Kan Kommissionen give mig en opstilling over sine tjenestemænd med tjenestested i Bruxelles fordelt på indkomstkategori?

Kan Kommissionen opsplitte disse oplysninger efter de pågældende tjenestemænds bopæl og nationalitet?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke beløb disse tjenestemænd erlægger i skat til Unionen? Kan Kommissionen oplyse, hvilken kompensation kommuner med EU-tjenestemænd får for det skatteprovenu, de må undvære samtidig med, at de afholder udgifterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(22. april 1996)*

En oversigt over tjenestemænd og andre vedtægtsmæssigt ansatte i Kommissionen, der bor i de 19 kommuner i regionen Bruxelles-Capital, vil blive sendt direkte til det ærede medlem samt til Parlamentets generalsekretariat.

Det er ikke muligt at lave en opstilling inddelt i lønklasser og heller ikke at oplyse, hvilket beløb tjenestemændene erlægger i fællesskabsskat for de enkelte kommuner.

I 1995 beløb den samlede skat på løn, vederlag og godtgørelser til medlemmer af institutionerne, tjenestemænd, andre vedtægtsmæssigt ansatte og pensionsmodtagere samt til medlemmer af Den Europæiske Investeringsbanks organer, Det Europæiske Monetære Institut, Den Europæiske Investeringsfond samt deres ansatte og pensionsmodtagere sig til 242 millioner ECU. Dette skatteprovenu indgår direkte i Fællesskabets budgetmidler.

I henhold til artikel 13, stk. 2 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter betaler tjenestemænd og øvrige ansatte i Kommissionen ikke skat til medlemsstaterne af deres løn, vederlag og honorarer fra Fællesskabet. De er derfor ligeledes fritaget for at betale kommuneskat af denne indkomst.

De skal derimod betale andre kommunale skatter som vejafgift, og skat på fast ejendom.

(96/C 217/105)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0582/96
af Jens-Peter Bonde (EDN) til Kommissionen
(11. marts 1996)

Om: Udbudsdirektiver

Vil Kommissionen foreslå en forhøjelse af beløbsgrænsen i udbudsdirektiverne, så man undgår de problemer, der er omtalt i Erhvervs-Bladet mandag den 26. februar 1996?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti
(9. april 1996)

Kommissionen har ingen planer om at foreslå en generel forhøjelse af de beløbsgrænser, hvorover udbudsdirektiverne (92/50/EØF⁽¹⁾, 93/36/EØF, 93/37/EØF, 93/38/EØF⁽²⁾) finder anvendelse, og den kan heller ikke gøre det ensidigt uden at tilsidesætte de internationale forpligtelser, der følger af den nyligt vedtagne WTO-aftale om offentlige indkøb, der trådte i kraft den 1. januar 1996. Ændringer i beløbsgrænserne, som også påvirker relationerne med de tredjelande, der har undertegnet WTO-aftalen, forudsætter reelt en genforhandling af WTO-aftalen, som det kun med nogen vanskeligheder lykkedes at nå til enighed om. Det er derfor på nuværende tidspunkt ikke hensigtsmæssigt at genåbne disse forhandlinger.

På grund af valutakurserne er de beløbsgrænser, der finder anvendelse frem til den 31. december 1997 på kontrakter, der er underlagt WTO-aftalen — med undtagelse af beløbsgrænsen for visse statslige tjenesteydelseskontrakter — dog en smule højere end de beløbsgrænser, der gælder i de nugældende EU-udbudsdirektiver. I sine forslag om tilpasning af direktiverne til WTO-aftalen⁽³⁾ har Kommissionen foreslået at bringe de beløbsgrænser, der gælder inden for EU, på linje med dem, der gælder i henhold til WTO-aftalen.

Med hensyn til de problemer, der er omtalt i den avisartikel, som det ærede medlem henviser til, skal det påpeges, at vanskelighederne med at udarbejde en udbudsprocedure i overensstemmelse med udbudsdirektiverne efter al sandsynlighed vil blive mindre og mindre, efterhånden som ordregiverne vænner sig til proceduren. Det skal heller ikke glemmes, at det kræver et vist mål af forberedelse at indgå en hvilken som helst kontrakt, uanset om den er underlagt udbudsdirektiverne, og at enhver forhøjelse af beløbsgrænserne potentielt kan have negative virkninger for mange virksomheder, ikke mindst små og mellemstore virksomheder.

Endelig skal de muligheder, WTO-aftalen indebærer for EU-virksomhederne, også tages i betragtning: det er nemlig blevet anslået, at den nye aftale alt i alt har en omtrent ti gange bredere dækning end den oprindelige aftale fra 1979, og at de offentlige indkøb, der er omfattet af WTO-aftalen, repræsenterer en årlig kontraktværdi i størrelsesordenen 350 000 mio. ECU.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 24.7.1992.

⁽²⁾ EFT L 199 af 9.8.1993.

⁽³⁾ KOM(95) 107 endelig udg., EFT C 138 af 3.6.1995.

(96/C 217/106)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0583/96
af Reimer Böge (PPE) til Kommissionen
(11. marts 1996)

Om: Salgsfremmende programmer for landbrugsprodukter og levnedsmidler

Der er sket en kraftig skærpelse af konkurrencen for landbrugsprodukter og levnedsmidler på verdensmarkedet som følge af aftalerne i GATT-sammenhæng og andre indrømmelser over for tredjelande.

Mener Kommissionen ikke, at det i den forbindelse er påkrævet at støtte europæisk landbrugs internationale konkurrenceevne ved at øge EU's salgsfremmende aktiviteter?

Hvorledes bedømmer Kommissionen muligheden for eventuelt at benytte ikke-anvendte midler fra EUGFL's Garantisektion til finansiering af EU-programmer for eksportfremme og afsætning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(3. april 1996)*

Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at de salgsfremmende foranstaltninger for EF-landbrugsprodukter i tredjelande bør styrkes.

Den skal minde om, at sådanne foranstaltninger allerede er gennemført for visse produkters vedkommende. Den undersøger for øjeblikket mulighederne for at udvide disse foranstaltninger til andre produkter, for hvilke der ikke ydes eksportrestituer.

(96/C 217/107)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0590/96**af Doeke Eisma (ELDR) til Kommissionen***(1. marts 1996)*

Om: Bidrag til »teknisk bistand« som del af programdokumentet inden for rammerne af »mål 5b-programmer« under strukturfondene

På budgetterne for programmer, der gennemføres inden for rammerne af mål 5b under strukturfondene, kan der opføres en post til »teknisk bistand«. Ny synes der hos centrale myndigheder at være stor usikkerhed om, hvad der kan opføres under denne post. Således er det for mange uklart, om programforvaltning (friholdte tjenestemænd) kan finansieres med disse midler til »teknisk bistand«.

Desuden viser budgettet til »teknisk bistand« sig ofte at være lavt, navnlig ved programmer med et ringe omfang.

1. Kan Kommissionen give en oversigt over, hvad der kan opføres på posten »teknisk bistand« på budgetter for mål 5b-programmer?
2. Hvis programforvaltning kan finansieres over posten »teknisk bistand«, kan budgettet til dette da forhøjes, for så vidt angår mindre programmer for dermed at imødegå de relativt høje forvaltningsomkostninger?
3. Hvis programforvaltning ikke kan finansieres over posten »teknisk bistand«, kan Kommissionen da oplyse, hvor omkostningerne hertil så kan opføres på budgettet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(17. april 1996)*

Teknisk bistand er en af interventionsformerne i artikel 5, stk. 2, litra e), i forordning (EØF) nr. 2052/88 (ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2081/93 af 20. juli 1993) ⁽¹⁾. Den finansielle bistand, der kan ydes til teknisk bistand, omfatter bl. a. forberedelse, vurdering, overvågning og evaluering af aktioner og pilot- og demonstrationsprojekter.

Iværksættelsen af programmet kan finansieres ved teknisk bistand, forudsat at de pågældende udgifter er støtteberettigede. Hvad angår støtteberettigelsen af medlemsstaternes offentlige myndigheders driftsudgifter i forbindelse med teknisk bistand, mener Kommissionen, at de støtteberettigede udgifter kan omfatte de supplerende driftsudgifter for de formidlende instanser, bortset fra offentlige myndigheder, som den pågældende medlemsstat har udpeget i forståelse med Kommissionen, når disse udgifter er en direkte følge af forvaltningen af de EF-bevillinger, de har fået tildelt, og de er behørigt begrundede og godkendt på forhånd ved beslutningen om fondsstøtte.

Dette indebærer imidlertid ikke nødvendigvis, at ingen af de udgifter af administrativ art, medlemsstaternes offentlige administrationer har afholdt, kan medfinansieres af strukturfondene. Hvis der skal afholdes supplerende udgifter, dvs. ud over de ordinære udgifter og som følge af udtrykkelige og supplerende krav fra Kommissionen (f. eks. øget overvågning og evaluering), vil de være støtteberettigede. Beviset for, at der er tale om »supplerende« udgifter, skal naturligvis føres af medlemsstaten, og disse udgifter skal på forhånd godkendes af Kommissionen.

Fællesskabets finansielle bidrag til teknisk bistand fastsættes i den finansieringsplan, der er anført i Kommissionens beslutning om godkendelse af det samlede programmeringsdokument for Fællesskabets strukturinterventioner. Det er i almindelighed tilstrækkeligt for ovennævnte opgaver. I givet fald kan Kommissionen på forslag af overvågningsudvalget ændre beslutningen, hvis der foreligger behørig begrundelse.

(¹) EFT L 193 af 31.7.1993.

(96/C 217/108)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0602/96
af Martina Gredler (ELDR) til Kommissionen
(13. marts 1996)

Om: Anvendelsen af kloramfenikol inden for husdyrpræd

Siden 1947 anvendes kloramfenikol som antibiotikum. Fortæringen af kød fra dyr, der er behandlet med dette stof, kan hos mennesker give blodforandringer, der i værste fald medfører døden.

På baggrund heraf har man besluttet at forbyde anvendelsen af dette antibiotikum inden for husdyrpræd fra udgangen af 1996.

I Østrig har kloramfenikol været forbudt i fem år. Fra Tyskland har man derimod foruroligende meddelelser om, at der i indtil 20% af de undersøgte kødprøver er fundet spor af kloramfenikol. Meddelelserne stammer fra kredsdyrlægerne.

I hvilke lande anvendes der stadig kloramfenikol?

I hvilke lande er der i flere tilfælde i prøverne blevet fundet særlig høje værdier?

Hvor stor fare er der for, at forbrugeren intetanende køber kød, som indeholder kloramfenikol?

Har Kommissionen overblik over, hvor store restlagre der fortsat findes hos landmændene, og som kan anvendes indtil udgangen af 1996?

Vil Kommissionen træffe foranstaltninger for at købe disse restmængder af landmændene for at forhindre, at der inden fristens udløb fortsat anvendes store mængder af stoffet?

Har Kommissionen overvejet at informere forbrugere ved at mærke de problematiske kødsorter i tiden indtil fristens udløb?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(24. april 1996)

Af hensyn til folkesundheden, som det ærede medlem henviser til, har brug af kloramfenikol i EF været forbudt siden juni 1994. Således er kloramfenikol opført i bilag IV (liste over forbudte stoffer) til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1430/94 (¹) om ændring af bilagene til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler.

Kommissionen er underrettet om problemet i Tyskland i forbindelse med fund af restkoncentrationer af dette forbudte stof i et ikke så ringe antal prøver, der er taget fra dyr efter kontrol på bedriften, ganske særligt i løbet af første halvår af 1995. I overensstemmelse med artikel 9 i Rådets direktiv 86/469/EØF om undersøgelse af dyr og fersk kød for restkoncentrationer (²) har de tyske kontrolmyndigheder indført en ordning med stærkt skærpet kontrol, navnlig på bedriftsplan, og de kører en oplysningskampagne hos dyrlæger, apotekere og landbrugere om de problemer, der er forbundet med ulovlig brug af dette stof.

De forslag til rådsforordninger⁽³⁾ vedrørende kontrolforanstaltninger med hensyn til visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og animalske produkter, som Kommissionen forelagde Parlamentet og Rådet i september 1993, og som forventes at blive vedtaget i løbet af de kommende uger, gør det muligt for medlemsstaterne at skride hårdt ind over for kvægbrugere og mellemmænd, som leverer eller indgiver forbudte stoffer af enhver art, med øjeblikkelige, hårde administrative og økonomiske sanktioner, uden at dette berører de strafferetlige sanktioner, som medlemsstaten træffer over for lovbrudene.

(¹) EFT L 156 af 23.06.1994.

(²) EFT L 275 af 26.09.1986.

(³) KOM(93) 441 endelig udg.

(96/C 217/109)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0603/96
af Carole Tongue (PSE) til Kommissionen

(13. marts 1996)

Om: Støtte til udøvende kunst

Har Kommissionen kendskab til de problemer, som sammenslutningen af musikere har gjort opmærksom på, nemlig at EU-støtte måske bliver brugt til at forhindre britiske balletkorps i at medbringe deres egne orkestre, når de optræder i udlandet? Birmingham Kongelige Ballet er stødt på sådanne problemer. Bruges støtten på denne måde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(23. april 1996)

Fællesskabet støtter kulturbegivenheder inden for musik og dans gennem KALEISKOP-programmet, og tidligere gennem det samme programs pilotprojekt.

For at kunne opnå støtte fra Fællesskabet skal projektet opfylde særlige forudsætninger. Disse forudsætninger er opstillet i de forslagsindkaldelser, der bliver trykt i EF-Tidende og omfatter blandt andet, at projektet skal have en europæisk dimension (fælles organisering og deltagelse fra mindst tre medlemsstater), og at det skal være af høj kvalitet, være nyskabende og forbilledlig.

Kommissionen har ikke kendskab til det særlige problem, som Birminghams Kongelige Ballet er stødt på, men gør opmærksom på, at støtten har til formål at fremme samarbejde mellem medlemsstater. Kommissionen har ingen indflydelse på projekternes forberedelse eller selve forløbet. Dette er helt og holdent de projektansvarliges ansvar.

(96/C 217/110)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0610/96
af Concepció Ferrer (PPE) til Kommissionen

(13. marts 1996)

Om: De europæiske strukturfonde

Mellem den 15. november og den 15. december 1995 vedtog Fællesskabet 74 initiativprogrammer. Kan Kommissionen forklare, hvorfor der kun er vedtaget ét fællesskabsprogram for Spanien med bevillinger fra de europæiske strukturfonde til et beløb af 216,9 mio ecu, medens man for andre medlemsstaters vedkommende har valgt en mere generel distribuering af fællesskabsstøtten mellem forskellige programmer?

Kan Kommissionen endvidere redegøre for formålet med det pågældende program for De Kanariske Øer, som indgår i fællesskabsinitiativet REGIS II?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(3. april 1996)*

Procedurene for iværksættelse af fællesskabsinitiativerne varierer fra medlemsstat til medlemsstat. Det samme initiativ kan give anledning til en enkelt kommissionsbeslutning for visse medlemsstater og til flere beslutninger for andre. For Spaniens vedkommende træffes der en enkelt beslutning for hvert initiativ, undtagen for INTERREG og LEADER. Antallet af godkendte programmer har derfor ingen særlig betydning. Det er snarere de godkendte beløb eller de beløb, der skal godkendes i hver medlemsstat, som spiller en rolle. Ved udgangen af 1995 var 80,5% af den samlede bevilling under fællesskabsinitiativerne for Spanien allerede blevet godkendt. Der er endnu ikke truffet beslutning om programmerne INTERREG-Frankrig, INTERREG-Marokko, RECHAR, RESIDER, KONVER og SMV.

De specifikke mål for fællesskabsinitiativprogrammet REGIS II for De Kanariske Øer og i øvrigt også for initiativerne URBAN og SMV på De Kanariske Øer supplerer målene i fællesskabsstøtterammen for Spanien for mål I for 1994-1999. De skal medvirke til at fremskynde tilpasningen og integrationen af De Kanariske Øers økonomi i EF's indre marked, dvs.:

- økonomisk udvikling af de produktive sektorer ved hjælp af diversificering af de økonomiske aktiviteter;
- den teknologiske udvikling, der er nødvendig for diversificering af de økonomiske aktiviteter;
- afhjælpning af uligevægten inden for fysisk planlægning og økonomisk udvikling ved hjælp af støtte til udvikling af en type turisme, der er forenelig med beskyttelse af miljøet og kulturarven;
- konsolidering af forbindelserne med resten af EF i kraft af fremme af samarbejdet mellem fjernregionerne og med de tilgrænsende tredjelande;
- bedre integration både på EF-markederne og på markederne i tredjelande;
- støtte til erhvervsuddannelse og beskæftigelse.

(96/C 217/111)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0613/96**af Amedeo Amadeo (NI) og Spalato Belleré (NI) til Kommissionen***(13. marts 1996)*

Om: Regler om undtagelser vedrørende lufthavnservice

I forbindelse med forslag til Rådets direktiv om adgang til markedet for ground handling services i Fællesskabets lufthavne (KOM(94)0590⁽¹⁾) er der et meget vigtigt og ømtåleligt spørgsmål vedrørende undtagelser.

Anser Kommissionen det ikke for absolut nødvendigt, at kriterierne vedrørende undtagelser bør fastlægges konkret og juridisk bindende, således at medlemsstaterne virkelig skal træffe beslutning om undtagelserne, og anser den det ikke for nyttigt at fastlægge bestemmelser om, at der kan finde en indledende konsultation sted mellem Kommissionen og de berørte medlemsstater, inden man henvender sig til Domstolen?

⁽¹⁾ EFT C 142 af 8.6.1995, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*den 30. april 1996*

Direktivforslaget om adgang til markedet for ground handling services i Fællesskabets lufthavne vil kun åbne mulighed for undtagelser i tilfælde af ekstraordinære kapacitets- og pladsproblemer i den enkelte lufthavn. Undtagelserne vil kun gælde, hvor det ikke er muligt for lufthavnen at tillade, at et nyt foretagende får adgang. I praksis vil Kommissionens undersøgelse af medlemsstatens beslutning indebære uformelle møder mellem Kommissionen og den berørte medlemsstats civile luftfartsmyndigheder.

(96/C 217/112)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0619/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(13. marts 1996)**Om: Telesalg*

Telesalg er for øjeblikket genstand for en dobbelt liberalisering. På den ene side findes der ikke mere nogen tidsmæssig begrænsning for de kanaler, der udelukkende beskæftiger sig med denne virksomhed, på den anden side kan varigheden af de indslag, som indføres til telesalg i andre programmer, øges fra højst en time til højst tre timer om dagen.

Kommissionen skal roses, fordi den har beskæftiget sig med telesalg som emne. Problemet er hovedsagelig knyttet til de kontrakter, der er indgået som fjernkontrakter. Kan Kommissionen oplyse, om den ikke anser det for absolut nødvendigt, at denne salgsteknik ifølge dens natur bør overholde en række strenge regler inden for den audiovisuelle sektor, som Kommissionen selv straks bør fastlægge.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(6. maj 1996)*

I sit forslag ⁽¹⁾ til revision af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed ⁽²⁾ har Kommissionen foreslået at ændre bestemmelserne for teleshopping af hensyn til udviklingen på tv-radiospredningsområdet.

Kommissionen har bl.a. foreslået at gøre det muligt for kanaler, der ikke udelukkende sender teleshopping-programmer, at overskride begrænsningen på en times udsendelse om dagen (fastsat i de eksisterende bestemmelser) og sende op til tre timers teleshopping-programmer. De kanaler, der udelukkende sender teleshopping-programmer, skal ikke længere overholde nogen kvantitative begrænsninger.

Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at almene interesser skal respekteres i teleshopping-programmerne. Det er grunden til, at den har foreslået at udvide forbrugerbeskyttelsesbestemmelserne i artiklerne 12-16 i direktiv 89/552/EØF til at omfatte teleshopping-programmerne, uden at det dog udelukker at der anvendes andre fællesskabsbestemmelser.

Parlamentet har i sin lovgivningsmæssige beslutning, som blev vedtaget under førstebehandlingen den 14. februar 1996 ⁽³⁾, vedtaget visse ændringer på teleshoppingområdet, som skal garantere et højere forbrugerbeskyttelsesniveau. Kommissionen har givet udtryk for en velvillig indstilling til en del af disse ændringer. Det drejer sig bl.a. om dem, der vedrører teleshopping-programmernes form og indhold. Kommissionen vil tage hensyn til disse i udarbejdelsen af sit ændrede forslag.

⁽¹⁾ EFT C 185 af 19.7.1995.

⁽²⁾ EFT L 298 af 17.10.1989.

⁽³⁾ EFT C 65 af 4.3.1996.

(96/C 217/113)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0621/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(13. marts 1996)**Om: Sikkerhed på arbejdspladsen*

I Italien foregår der for tiden en meget hed debat om gennemførelsen af direktiv 89/655/EØF ⁽¹⁾ af 30. november 1989 om sikkerheden på arbejdspladsen, der blev givet retskraft i lov nr. 626, og som trådte i kraft den 20. januar 1996.

Mange virksomheder og især håndværksvirksomheder med kun få ansatte hævder, at den økonomiske byrde, der pålægges dem i denne lov, kunne forårsage en krise for deres små virksomheder, og visse virksomheder overvejer oven i købet eventuelt at måtte lukke.

På grundlag af de foreliggende oplysninger og den relevante kommissærs udtalelser skulle der ikke foreligge nogen pålidelige prognoser om de formodede omkostninger ved gennemførelsen af direktivets bestemmelser.

Kommissionen bedes undersøge, om den inden for kort tid kan udarbejde en prognose vedrørende disse spørgsmål eller i det mindste kan konsultere medlemsstaterne derom.

Vi er alvorligt bekymrede over, hvordan det har kunnet lade sig gøre at gennemføre et direktiv uden at udarbejde nogen oversigt over de ekstra udgifter, som det ville medføre for alle de europæiske virksomheder, og uden en evaluering af virkningerne deraf for Europas konkurrencedygtighed over for tredjelandene.

(¹) EFT L 393 af 30.12.1989, s. 13.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(7. maj 1996)

På samme vis som med de andre udkast til arbejdsmiljødirektiver udarbejdede Kommissionen en konsekvensanalyse i tilknytning til direktivforslaget vedrørende arbejdsudstyr (89/655/EØF).

Medlemsstaterne selv har evalueret dets virkning på deres eget territorium inden den enstemmige vedtagelse i Rådet den 30. december 1989.

Som Kommissionen gør opmærksom på i sin meddelelse om et fællesskabsprogram vedrørende sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen (1996-2000) (¹), har den til hensigt i samarbejde med medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter at evaluere den samfundsøkonomiske virkning af lovgivningen på sundheds- og sikkerhedsområdet i de forskellige medlemsstater såvel som effektiviteten af fællesskabspolitikken inden for sundhed og sikkerhed. På grundlag af denne evaluering vil Kommissionen, hvis det viser sig påkrævet, foreslå, at der foretages de nødvendige ændringer i forhold til den nuværende lovgivning.

(¹) KOM (95) 282 endelig udg.

(96/C 217/114)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0627/96

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(13. marts 1996)

Om: Opførte budgetbevillinger, anvendelse af bevillinger og afslutning af regnskabet for THERMIE 1993

I overensstemmelse med artikel 1 og 18 i THERMIE-forordningen, afsnit B4-1 i budgettet 1993 (¹), blev der for regnskabsåret 1993 afsat 174 mio ecu;

— i overensstemmelse med protokollen fra udvalgmødet den 3. og 4. juni 1993 blev der af det samlede budget på 130 mio ecu fordelt 129.182.448 ecu;

— ifølge De Europæiske Fællesskabers Tidende — THERMIE-program (93/C 200/04) har Kommissionen vedtaget at afsætte 129.128.448 ecu til 137 projekter til fremme af energiteknologier, og der blev fastsat en reserveliste på 49 projekter.

1. Hvordan fremkommer forskellen i beløbene vedrørende opførte bevillinger, støtte, der er bevilget inden for rammerne af udvalgmødet, og de beløb, der muligvis er blevet uddelt efter Kommissionens skøn?
2. På hvilken måde er forskelsbeløbene inden for Kommissionen blevet fordelt på de forskellige projekter, hhv. hvilke begrundelser er der givet for denne bevilling?
3. Er disse afgørelser blevet offentliggjort i officielle tidender eller andre organer, således at medlemslandene, politikerne og projektledelsen m.v. har kunnet informere sig?
4. Foreligger der allerede et regnskab hhv. en interimbetænkning om budgettet for THERMIE 1993, hvoraf det fremgår, hvor meget der er tilbage af budgettet, og hvilke bevillingsoverførsler der er foretaget?
5. Har Revisionsretten kontrolleret budgettet?

6. Blev det undersøgt, om de bevilgede projekter er blevet påbegyndt, gennemført og afregnet, og har dette bevirket, at bevillinger er ført tilbage til budgettet? Hvordan blev disse bevillinger så igen fordelt på projekterne i reservelisten?
7. Er medlemslandenes udvalg blevet informeret om de enkelte ændringer for at få mulighed for kontrol og intervention?

(¹) EFT L 31 af 8.2.1993, s. 922.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(29. april 1996)

1. Efter en positiv udtalelse fra THERMIE-udvalget blev der med Kommissionens afgørelse af 19. juli 1993 afsat 129,18 mio. ECU til gennemførelse af projekter til fremme af energiteknologi inden for rationel energiudnyttelse, vedvarende energikilder, faste brændsler og kulbrinter. Med samme afgørelse gives finansiel støtte til de projekter, der er anført i bilag 2, for det tilfælde at budgettet ikke udnyttes fuldt ud til projekter anført i bilag 1 til afgørelsen. Kommissionens afgørelse af 13. december 1993 giver 12,89 mio. ECU til gennemførelse af projekter. I 1993 blev der faktisk givet 138 mio. ECU til projekter.
2. Af det samlede THERMIE-budget for 1993 blev der givet 174 mio. ECU:
- 138 mio. ECU som finansiel støtte til projekter
 - 31,6 mio. ECU til ledsageforanstaltninger i henhold til artikel 5, bilag V, til Rådets forordning (EØF) nr. 2008/90 af 29. juni 1990 (¹)
 - 4,3 mio. ECU til gennemførelsesforanstaltninger i henhold til artikel 11 i forordning 2008/90.
3. Kommissionens afgørelse blev meddelt medlemsstaterne, og skønt ikke krævet i forordning 2008/90 blev der ligeledes udarbejdet en pressemeddelelse.
4. Kommissionen har forelagt to rapporter om gennemførelsen af forordning 2008/90 for Parlamentet og Rådet, en i 1993 (²) og en anden i 1995 (³). Den årlige fordeling af finansiel støtte til gennemførelse af projekter og til ledsageforanstaltninger samt gennemførelsesforanstaltninger er anført i tabel 1.4.1. i den anden rapport.
5. Revisionsretten har ikke foretaget nogen kontrol.
6. Efter Kommissionens afgørelse af 19. juli 1993 gik arbejdet i gang med at indgå kontrakter om projekter som omhandlet i afgørelsen. Som resultat af denne proces blev der ved Kommissionens afgørelse af 13. december 1993 udvalgt tre projekter fra reservelisten og tre projekter aftalt med medlemsstaterne ved skriftlig procedurer i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning 2008/90 med henblik på støtte til at erstatte projekter fra den oprindelige liste, der var blevet opgivet.
7. Under hele programmets gennemførelse holdt Kommissionen medlemsstaterne underrettet om ændringer i projektstøtten efter de procedurer, der henvises til i artikel 9 og 10 i forordning 2008/90.

(¹) EFT nr. L 185 af 17.7.1990.

(²) KOM (93) 642 endelig udg.

(³) KOM (95) 665 endelig udg.

(96/C 217/115)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0632/96

af Eolo Parodi (UPE) til Kommissionen

(15. marts 1996)

Om: Høj dødelighed blandt strandfyr, der er angrebet af matsucoccus feytaudi duc.

I Tigullio-bugten i Ligurien — og navnlig i kommunerne Casarza Ligure, Sestri Levante, Castiglione Chiavarese og Moneglia — er standfyrrene blevet angrebet af en parasit ved navn matsucoccus feytaudi duc., en skjoldlus, der udpiner de angrebne træer, så de til sidst helt går ud.

Denne snyltesygdom, der så småt begyndte at brede sig i 1986-1987, rammer nu med stor hast nye områder som eksempelvis det beskyttede område Punta Manara — Punta Moneglia.

I betragtning af problemets bekymrende omfang (200.000 højstammede træer vil gå tabt i de nærmeste år), den meget alvorlige skade på miljøet og økonomien og endelig den forhøjede risiko for skovbrande, der skyldes den store forekomst af tørt materiale — hvilke foranstaltninger vil Kommissionen da træffe for at:

1. redde miljøarven f.eks. ved at indkredse og isolere snyltesygdommen?
2. støtte en indsats til forebyggelse af brande og dermed af naturkatastrofer?
3. støtte en indsats til genopretning af miljøet og genbeplantning med skov?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(12. april 1996)

Fællesskabet har mulighed for at gribe ind i tilfælde af skader på skovtræer som led i de skovbrugsforanstaltninger, der er fastsat ved følgende retsakter:

- Rådets forordning (EØF) nr. 1610/89 af 29. maj 1989 ⁽¹⁾ om gennemførelsesbestemmelser for forordning (EØF) nr. 4256/88 for så vidt angår foranstaltningen til udvikling og udnyttelse af skovene i landdistrikterne i Fællesskabet ⁽²⁾; foranstaltninger vedrørende gendannelse af ødelagte skove, forbedring af skove og beskyttelse af skove mod brande;
- Rådets forordning (EØF) nr. 2158/92 af 23. juli 1992 om beskyttelse af skovene i Fællesskabet mod brande ⁽³⁾; foranstaltninger vedrørende forebyggelse af skovbrande;
- for så vidt angår de kommuner, der er støtteberettigede under mål 5b, Kommissionens beslutning nr. C (95) 737 af 3. april 1995 om godkendelse af det samlede programmeringsdokument for Fællesskabets strukturinterventioner i regionen Liguria under mål 5b for perioden 1994-1999: foranstaltningerne nr. 2.1 og 2.2 vedrørende udvikling, opretholdelse og udnyttelse af skovene og regulering af vandsituationen.

Det påhviler derfor de italienske myndigheder at anvende de pågældende instrumenter bedst muligt og om nødvendigt at foretage passende ændringer i de pågældende regionale udviklingsprogrammer og i det regionale program for beskyttelse af skovene mod brande.

⁽¹⁾ EFT nr. L 165 af 15.6.1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 374 af 31.12.1988.

⁽³⁾ EFT nr. L 217 af 31.7.1992.

(96/C 217/116)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0634/96

af Luigi Moretti (ELDR) til Kommissionen

(15. marts 1996)

Om: Virksomhedsflytninger opmuntret af EU

Foranlediget af EU's strukturfonde planlægger og foretager virksomheder med produktionsafdelinger i Italien investeringer i Spanien og andre lande, der lokker med lavere produktionsomkostninger og lønninger.

Er Kommissionen bekendt med denne bekymrende og vedvarende tendens til afindustrialisering, der rammer en lang række provinser i Norditalien?

Er Kommissionen bekendt med den umiddelbart forestående lukning af Kraft Jacobs Suchard Italia i Zingonia (provinsen Bergamo) og virksomhedens flytning til Spanien?

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at forhindre, at de pågældende EU-midler anvendes på utilsigtet vis?

Mener Kommissionen ikke, at denne adfærd er i modstrid med de principper, der forfægtes i bestemmelserne om finansiel støtte over strukturfondene og i hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(29. april 1996)

At virksomhedslokaliseringen ændres, skal ses i sammenhæng med, at produktionerne og markederne får globalt præg. Produktionsomkostningerne og lønningerne, som det ærede parlamentsmedlem nævner, udgør kun to faktorer blandt en lang række, der er bestemmende for, hvilken lokalisering der vælges for en produktionsenhed.

For så vidt angår virksomheden Kraft Jacobs Suchard, som det ærede parlamentsmedlem nævner, må der på grundlag af af de oplysninger, Kommissionen råder over, også tages hensyn til den rationalisering, virksomheden gennemfører i form af en koncentration af aktiviteterne på færre produktionssteder, og de aktivitetsoverførsler, som er følgen, både inden for Italien og til andre EU-lande; virksomheden søger hermed at forbedre sin produktivitet.

Kommissionen deler ikke det ærede parlamentsmedlems opfattelse, ifølge hvilken disse overførsler skyldes interventioner fra strukturfondene. For det første sker overførslerne ikke kun til områder, der får støtte fra strukturfondene. For det andet intervernerer fondene kun i andet led i den forstand, at de kan deltage i finansieringen af støtteordninger, der er iværksat i værtsmedlemsstatens støtteberettigede områder, efter at ordningerne forud er godkendt af Kommissionen i henhold til dennes konkurrencepolitik.

Kommissionen henviser endvidere det ærede medlem til det svar, som Kommissionen gav på mundtlig forespørgsel H-86/96 fra Wolf om samme emne under spørgetiden under Europa-Parlamentets mødeperiode i februar 1996 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets debat (februar 1996).

(96/C 217/117)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0636/96

af Cristiana Muscardini (NI) og Spalato Belleré (NI) til Kommissionen

(15. marts 1996)

Om: Abonnementer til offentlige transportmidler til EU-tjenestemænd

Kommissionens Generaldirektorat for Personale har kontaktet transportselskabet for Bruxelles, STIB, med henblik på opnå abonnementer til sine tjenestemænd til nedsat pris. I øjeblikket er forhandlingerne desangående dog indstillet.

Kan Kommissionen oplyse, om det er sandt, at årsagen til, at forhandlingerne er blevet blokeret, er, at der er ønsker fremme om at erstatte den årlige pakke med afgiftsfri varer med et gratis abonnement til STIB til hele personalet?

Finder Kommissionen ikke, at initiativet fra Generaldirektoratet for Personale — i betragtning af at kun 3.000 af de i alt 15.000 tjenestemænd benytter de offentlige transportmidler — som eneste resultat ville have, at den belgiske stats finanser, der i forvejen i rigt mål nyder godt af de europæiske institutioners tilstedeværelse på belgisk territorium, ville blive yderligere beriget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(14. maj 1996)

Kommissionen har for øjeblikket ingen planer om at erstatte den årlige pakke med afgiftsfri varer med gratis månedskort til de offentlige transportmidler.

Generalsekretærerne for EU-institutionerne vil på et af deres næste møder behandle det problem, som det ærede medlem gør opmærksom på.

(96/C 217/118)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0637/96
af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen
(15. marts 1996)

Om: Harmonisering af uddannelser

Under henvisning til lov nr. 454 af 3.11.1992 om ratificering af Maastricht-traktaten om Den Europæiske Union og navnlig af artikel 123-128 vedrørende uddannelse, socialpolitik, erhvervsuddannelse og kultur, der understreger nødvendigheden af harmonisering af den europæiske dimension på uddannelsesområdet, bedes Kommissionen oplyse, om den ikke mener, at der udvises manglende respekt for dette harmoniseringsprincip, når der under udvælgelsesprøver med henblik på adgang til lærerstillinger i skoler af enhver art og på ethvert niveau gives forskellige bedømmelser af ydelser af samme art, alt efter om ydelsen er leveret af lærere i behørigt anerkendte privatskoler (i henhold til den italienske forfatnings artikel 33 skal der bedømmes ensartet, når de sociale bidrag er indbetalt i det fornødne omfang og tidsrum, og når der er tale om placering i samme type udvælgelsesprøve), eller af lærere i offentlige skoler.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson

(24. maj 1996)

Artikel 126 i EF-traktaten lyder som følger: »Fællesskabet bidrager til udviklingen af et højt uddannelsesniveau ved at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt at støtte og supplere disses indsats, med fuld respekt for medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne samt deres kulturelle og sproglige mangfoldighed«.

Det af det ærede parlamentsmedlem rejste spørgsmål er et rent nationalt problem om diskrimination af lærere, der udfører det samme arbejde, og Fællesskabet har ingen kompetence på dette område.

(96/C 217/119)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0638/96
af Peter Pex (PPE) til Kommissionen
(15. marts 1996)

Om: Kodning og oversættelse af tv-udsendelser fra »Europe by satellite«

Fra mandag til fredag sender »Europe by satellite« direkte transmissioner med EU-information om pressekonferencer, møder og besøg, Europa-Parlamentets aktiviteter og alle Parlamentets plenarmøder. Disse udsendelser kan modtages over Eutelsat II ved hjælp af en dekoder. Når det gælder disse udsendelser, er der to forhold, som lægger hindringer i vejen for en fuldstændig information af EU-borgerne:

1. Hvorfor kan enhver EU-borger ikke frit og uden dekoder modtage de pågældende udsendelser?
2. Hvorfor er der ikke sørget for nederlandsk synkronisering hhv. undertekstning?

Ovenstående må betragtes som værende i strid med Den Europæiske Unions forpligtelse til at sikre borgerne god og udtømmende information om ethvert europæisk anliggende. Desuden tilsidesætter Den Europæiske Union sin egen politik, når den ikke tager behørigt hensyn til den sproglige mangfoldighed og flersprogetheden i Den Europæiske Union. Rådet har netop med hensyn til flersprogethed vedtaget en resolution, hvori det hedder, at borgerne først vil slutte op om et integreret Europa, når de har vished for, at alle EU-sprog har lige status, og at alle har lige adgang til information ⁽¹⁾. Deler Kommissionen denne opfattelse?

⁽¹⁾ EFT C 207 af 12.8.1995, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(6. maj 1996)

1. Udsendelserne fra »Europe by satellite« (EbS) er beregnet på medieverdenen. Det er ikke Kommissionens rolle at lave udsendelser, der er beregnet på et bredt publikum, men snarere at give medierne fri adgang til alle informationer om Fællesskabet, således at informationerne derefter kan tilpasses forskellige grupper af tv-seere. Udsendelserne fra EbS omfatter nyheder og udsendelser fra møder i Fællesskabernes institutioner og kan modtages uden dekoder, med undtagelse af pressekonferencerne fra Kommissionens pressesal, som er beregnet for akkrediterede journalister i Bruxelles.

2. EbS sendes via en satellit, der har fire lydkanaler. I tillæg til udsendelsens originalsprog (som kan være et hvilket som helst af de elleve officielle sprog) vil der som regel være en fransk, en engelsk og en tysk lydkanal. Det er således af tekniske grunde, at der for øjeblikket kun tilbydes fire sprog.

(96/C 217/120)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0641/96

af Pavlos Sarlis (PPE) til Kommissionen

(15. marts 1996)

Om: Forsinket idriftsættelse af et nyt græsk lufttrafikkontrolsystem — problemer, der skader turismen

I december 1995 overtog den græske civile luftfartstjeneste (YPA) fra producenterne officielt et fuldstændigt og helt moderne lufttrafikkontrolsystem til overvågning af trafikken i det græske luftrum, som også omfatter en gennemgribende modernisering og udrustning af Athens trafikkontrolcenter (KEPATH).

Desværre er dette kontrolsystem endnu ikke sat i drift til trods for, at YPA har efteruddannet de græske flyveledere til at bruge dette system.

Hvis dette fuldt færdige nye system, der har modtaget betydelig støtte fra EU, ikke sættes i drift i løbet af de kommende måneder, vil de millioner af europæiske turister, der agter at rejse til Grækenland i sommeren 1996, blive kraftigt generet af forsinkelser og aflysninger af afgang på grund af det teknologisk set forældede græske lufttrafikkontrolsystem.

Såvel Kommissionen og Rådet har i den senere tid gentagne gange beskæftiget sig med de europæiske turisternes problemer som følge af forsinkelser og aflysninger i sommermånederne og har truffet foranstaltninger.

Har Kommissionen kendskab til problemet, som ifølge oplysninger skyldes uenighed mellem YPA's administration og flyvelederne? Hvad agter den at foretage sig for omgående at få sat det nye græske lufttrafikkontrolsystem i drift af hensyn til beskyttelse af de europæiske turister?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(30. april 1996)

Overgangen til et automatiseret system er aldrig let. Det er en teknisk svær proces, der kræver omhyggelig planlægning og tager tid. Kommissionen har naturligvis fulgt udviklingen i Grækenland.

Så vidt Kommissionen er informeret, vil den foreløbige godkendelse af systemet foreligge i løbet af et par måneder, hvorefter der vil gå endnu et par måneder før det er endeligt godkendt. Dele af systemet er allerede taget i brug, og ifølge de oplysninger, Kommissionen har fået, vil hele systemet være driftsklart i begyndelsen af næste år, hvorpå overgangen fra det gamle til det nye system kan sættes i gang.

(96/C 217/121)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0642/96

af Edouard des Places (EDN) til Kommissionen

(15. marts 1996)

Om: Import af lavprishonning, som destabiliserer markedet i Europa

Importen af lavprishonning (navnlig fra Kina) gør situation stadig vanskeligere for de 435.000 biavlere i EU.

Både klimatiske og arbejdsmarkeds-mæssige forhold (prisen på arbejdskraft) forhindrer vore biavlere i at producere til verdensmarkedspriser, og de kan som følge af den manglende fællesskabspræference ikke længere klare sig i den internationale konkurrence.

Siden 1990 har erhvervet imidlertid organiseret sig. I 1992 gav Europa-Parlamentet udtryk for støtte til biavlerne. I 1994 opfordrede Rådet Kommissionen til at fremlægge et overordnet handlingsprogram, som imidlertid blot resulterede i et dokument med nogle overvejelser omkring situationen inden for biavl.

Situationen er mere end foruroligende, både fra et økonomisk og et miljømæssigt synspunkt, når man ved, at bierne er et uundværligt instrument i bestøvningen af blomster og dermed i hele livscyklens inden for planteverdenen. Hvad sker der den dag, hvor vore 435.000 biavlere ikke længere eksisterer?

På baggrund af ovenstående opfordres Kommissionen til følgende:

- at sørge for, at fællesskabspræferencen bliver overholdt,
- at sørge for, at sundheds- og kvalitetsbestemmelserne overholdes i forbindelse med importeret honning,
- at indføre en særlig europæisk honningordning med en bestøvningspræmie for at opretholde en bibestanden af hensyn til bestøvningen af blomster,
- at indføre en udligningsordning for de indkomsttab, som skyldes den manglende fællesskabspræference,
- at indføre en rammeordning for biavl.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(24. april 1996)

Honning er ikke omfattet af en fælles markedsordning, som det er tilfældet for de fleste landbrugsprodukters vedkommende. EF-præferencen er kun sikret ved en told på 25,4%.

Hvad kvalitet angår, skal honning, der omsættes i EF, opfylde de betingelser, der er indeholdt i direktiv 74/409/EØF ⁽¹⁾. Desuden gælder direktiv 93/43/EØF om levnedsmiddelhygiejne ⁽²⁾ også for honning. Det er medlemsstaternes myndigheder, der skal drage omsorg for, at disse direktiver anvendes korrekt på honning, der indføres til EF.

Dertil kommer, at direktiv 92/118/EØF ⁽³⁾ fastsætter, at der skal fastsættes særlige betingelser for handel med og indførsel af honning i henseende til sundhedskravene.

Rådet erkendte i oktober 1994 ved sin gennemgang af refleksionsdokumentet om biavl ⁽⁴⁾, at det er et udmærket udgangspunkt til bedømmelse af situationen for den europæiske biavl. Rådet opfordrede Kommissionen til snarest muligt at forelægge konkrete forslag under hensyntagen til den drøftelse, der har fundet sted. Kommissionen vil forelægge sådanne forslag, så snart budgetsituationen tillader det.

⁽¹⁾ EFT L 221 af 12.08.1974.

⁽²⁾ EFT L 175 af 19.07.1993.

⁽³⁾ EFT L 62 af 15.03.1993.

⁽⁴⁾ Dok. KOM(94)256 endelig udg. af 24.06.1994.

(96/C 217/122)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0647/96

af Francis Decourrière (PPE) til Kommissionen

(8. marts 1996)

Om: Domstolens dom af 15. december 1995 i Bosman-sagen C-415/93

Bosman-sagen og følgerne af Domstolens dom for bestemmelserne inden for sportsområdet rejser en hel række spørgsmål for professionelle sportsudøvere.

Især ønskes følgende to spørgsmål besvaret:

For det første bedes Kommissionen præcisere, om de internationale sportsforbunds regler om en sportslig nationalitet bør betragtes som en krænkelse af den frie bevægelighed, og især om en statsborger fra et tredjeland, der tildeles indfødsret i en EU-medlemsstat ved naturalisation, kan komme ud for at skulle vente i tre år — så længe tager det ofte i praksis — før den pågældende betragtes som sportsudøver hjemmehørende i Unionen?

Da Domstolen ikke har udtalt sig om anvendelsen af artikel 85 og 86 bedes Kommissionen til slut oplyse, om det er foreneligt med disse to artikler, at europæisk sport er organiseret i forbund for hver enkelt disciplin?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(12. april 1996)*

Som anført af det ærede medlem tog EF-Domstolen i Bosman-sagen ikke stilling til alle aspekter ved de regler, der gælder for sportsudøvere. I mangel af udtalelser fra Domstolen om, hvordan man skal stille sig til visse spørgsmål, kan Kommissionen kun give udtryk for sin egen holdning.

Med hensyn til det første spørgsmål angående karenstiden kan Kommissionen kun konstatere, at der er fast retspraksis for, at en statsborger fra et tredjeland, der via naturalisering opnår statsborgerskab i et EU-land, ikke kan påberåbe sig EU-reglerne angående fri bevægelighed. Det er kun i det tilfælde, hvor vedkommende befinder sig i en såkaldt »intern situation«, dvs. når der er tale om en »ny« statsborger i et EU-land, der aldrig har gjort brug af retten til fri bevægelighed inden for EU, at dette princip ikke gælder.

Som anført af det ærede medlem tog Domstolen i sin dom af 15. december 1995 i sag C-415/93, Bosman, ikke stilling til, hvorvidt EF-traktatens artikel 85 og 86 finder anvendelse på de pågældende sportsforbunds reglementer. Domstolen fandt, at det ikke var nødvendigt til afklaring af spørgsmål, den skulle tage stilling til.

EF-traktatens artikel 85 og 86 finder anvendelse på professionel sportsudøvelse i og med, at der er tale om erhvervsudøvelse. Sportsklubber må for de økonomiske aktiviteter, de udøver, betragtes som virksomheder, og deres organisationer er virksomhedssammenslutninger i de to artiklers forstand.

Om professionelle sportsklubber eller deres organisationer har handlet konkurrencebegrænsende i strid med EF-traktatens artikel 85 og 86, kan kun afgøres på basis af alle de faktiske omstændigheder, der må vurderes i deres økonomiske og juridiske sammenhæng, og de særlige forhold, der gør sig gældende for professionel sportsudøvelse.

Kommissionen kan derfor kun i generelle vendinger og under forbehold af en nærmere undersøgelse af konkrete situationer svare på spørgsmålet om, hvorvidt det er foreneligt med EF-traktatens bestemmelser, at europæisk sport er organiseret i forbund for hver sportsgren.

I princippet må hver klub frit kunne slutte sig sammen med andre med henblik på at tilrettelægge sine sportsaktiviteter. Det er dog almindeligt anerkendt, at den mest effektive måde at organisere en sportsgren på er at oprette ét forbund for hver medlemsstat og ét internationalt forbund. I hvilket omfang det ud fra ønsket om at forbedre kvaliteten til gavn for klubberne, spillerne og publikum er rimeligt og praktisk muligt, at der findes mere end et forbund, der autonomt regulerer en sportsgren eller -disciplin, er derfor et spørgsmål, der må vurderes ud fra det konkrete tilfælde. Det er ikke udelukket, at der vil opstå problemer omkring traktatens konkurrenceregler, hvis et allerede etableret og derfor stærkere nationalt eller internationalt forbund lægger hindringer i vejen for oprettelse af et andet forbund. Men i hvilket omfang konkurrencereglerne skal bringes i anvendelse i disse tilfælde, må afgøres ud fra de særlige omstændigheder i det konkrete tilfælde.

(96/C 217/123)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0651/96**af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V) til Kommissionen***(15. marts 1996)*

Om: Anvendelsen af bevillingerne til programmet Byprojekt mod Racisme

Kan Kommissionen forelægge oplysninger om anvendelsen af bevillingerne til programmet Byprojekt mod Racisme (GD V, Afdelingen for Migrantpolitik og Fremme af Arbejdstagernes Fri Bevægelighed) i 1993, 1994 og 1995, især hvad angår udbetalinger til organisationer, der opererer i Forbundsrepublikken Tyskland?

Kan Kommissionen også nærmere angive, om de pågældende organisationer er velgørende foreninger, offentlige organer eller kommercielle foretagender?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(7. maj 1996)*

Kommissionen vil først og fremmest gerne oplyse det ærede parlamentsmedlem om, at programmet Byprojekt mod Racisme blev lanceret i 1995. Der har derfor ikke været nogen samfinansiering af projekter i 1994.

Ud af i alt 30 projekter inden for Fællesskabet i 1995 blev fem projekter i Tyskland samfinansieret, hvoraf de tre blev ledet af offentlige organisationer og to af nonprofit foreninger. Kommissionen gør opmærksom på, at på dette aktionsområde tager den ikke del i finansieringen af projekter, der forestås af kommercielle foretagender.

(96/C 217/124)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0653/96
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(15. marts 1996)

Om: Afvisning af en studerende udvalgt under SOCRATES-ERASMUS-programmet

Mihail Koulas, som er græsk statsborger og økonomistuderende ved universitetet i Wien, blev udvalgt som et led i SOCRATES-ERASMUS-udvekslingsprogrammet til at tilbringe forårssemesteret (den 14. februar-30. juni 1996) på Athens økonomiske universitet.

Efter at han havde været igennem de administrative procedurer og havde modtaget de relevante instruktioner, rejste han til Athen, hvor det græske universitet imidlertid nægtede at lade ham deltage i kurserne.

Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Hvorfor vil det græske universitet ikke give ham adgang, når han er blevet udvalgt til et udvekslingsprogram?
2. Hvorledes vil man økonomisk og moralsk kompensere den studerende for de udgifter og det besvær, han har haft?
3. Bidrager sådanne tilfælde til at gøre det billede, man har af SOCRATES-ERASMUS-programmet, mere troværdigt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson

(22. maj 1996)

Kommissionens har undersøgt sagen, og alt tyder på, at der er tale om en misforståelse mellem universitetet i Wien og de østrigske myndigheder, som har ansvaret for bevilling af Erasmus studentermobilitetsstøtte. Faktisk var begge universiteter, der er både modtager- og afsenderuniversiteter, enige om ikke at godkende Mihail Koulas' ansøgning om studieophold i udlandet. De nationale myndigheder blev imidlertid ikke underrettet herom i tide og havde allerede bevilget Erasmus-støtten til den studerende.

Studerende, der deltager i Erasmus opfordres til at holde løbende kontakt med afsenderuniversitetes lærere og at fremvise formelle papirer fra universitetet om den aftale, der danner grundlag for udvekslingen, om læseplanen i udlandet og om anerkendelse af denne periode.

Kommissionen har undersøgt den konkrete sag og foranlediget, at de nationale myndigheder dækker udgifterne for den studerende.

(96/C 217/125)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0654/96
af Honório Novo (GUE/NGL) og Joaquim Miranda (GUE/NGL) til Kommissionen
(15. marts 1996)

Om: Handelsaftalerne med Indien og Pakistan og den portugisiske tekstilsektor

Grundlaget for handelsaftalerne mellem EU og Indien og Pakistan, som blev vedtaget af Rådet den 26. februar 1995, vil uundgåeligt resultere i en betydelig forværring af den allerede nu vanskelige situation i den portugisiske tekstilsektor.

Det vil ikke blot ske som følge af den stærkt voksende ulige konkurrence i denne sektor, men også fordi tilbuddet om adgang til disse landes markeder og den obligatoriske tilpasning af de gennemsnitlige fællesskabspriser i praksis vil udelukke den portugisiske eksport.

I mellemtiden og via disse handelsaftaler bringes de allerede vanskelige forhold, som GATT-aftalerne har medført, i fare, idet de negative virkninger af GATT-aftalerne forstærkes, og de beskedne fællesskabsforanstaltninger, der i sin tid blev vedtaget for at dæmpe disse virkninger, svækkes endnu mere.

På baggrund af ovenstående bedes Kommissionen oplyse, hvordan den kan forene betingelserne i disse aftaler med de henvisninger til en lang overgangsperiode eller gensidighed ved åbningen af tredjelændenes markeder, der anføres i Rådets erklæring af 15. december 1993.

Mener Kommissionen, at beløbet på 400 mio ecu til den portugisiske tekstilindustri stadig er tidssvarende i betragtning af ovennævnte aftaler?

Agter Kommissionen at fortsætte denne strategi med at fremskynde liberaliseringen af handelen med tredjelande uden først at undersøge de dermed forbundne virkninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af sir Leon Brittan

(2. april 1996)

Kommissionen er ikke enig med de ærede medlemmer i, at aftalerne med Indien og Pakistan vil kunne få negative virkninger for den portugisiske tekstilindustri. Tværtimod vil aftalerne åbne markederne i Indien og Pakistan, hvor der i over 40 år har været totalt forbud mod al import af tekstiler og beklædningsgenstande. Aftalerne indeholder bestemmelser om, at det indiske og det pakistanske hjemmemarked skal åbnes med stærkt nedsat told og gradvis fjernelse af kvantitative restriktioner. Indien og Pakistan har givet Fællesskabet indrømmelser, som dækker alle EF-industriens større eksportartikler (85% af den portugisiske eksport er omfattet af ordningen med Indien).

Aftalerne med Indien og Pakistan blev som bekendt forhandlet som en del af forhandlingerne i Uruguay-runden om markedsadgang og er efter Kommissionens mening helt i overensstemmelse med konklusionerne i Rådets erklæring af 15. december 1994.

Kommissionen er ikke bekendt med, at de portugisiske eksportører skulle være blevet pålagt prisforpligtelser. Den portugisiske industri er en af de mest konkurrencedygtige med hensyn til mange produkter og vil kunne drage fordel af en mere aggressiv eksportstrategi.

Endvidere har aftalen om tekstiler og beklædningsgenstande i Uruguay-runden langt fra den negative virkning for produktionen i Fællesskabet som de ærede medlemmer antyder, men udsætter tværtimod tekstilsektorens integration i de normale GATT-bestemmelser og -procedurer i endnu en periode på 10 år efter de fire på hinanden følgende fornyelser af Multifiberarrangementet.

Kommissionen godkendte i oktober 1995 det portugisiske program for modernisering af tekstil- og beklædningsindustrien. Kommissionen lægger stor vægt på, hvordan de 400 mio. ECU, der allerede er garanteret Portugal, bliver anvendt, og vil sikre, at disse ekstramidler ikke skaber konkurrencefordrejning med tilsvarende industrier i andre medlemsstater, og at de anvendes til at fremme moderniseringen af den portugisiske industri og dens internationale konkurrencedygtighed.

Endelig har Kommissionen forelagt en vurdering af virkningerne af den internationale udvikling for tekstil- og beklædningssektoren i en meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. (1)

(1) KOM(95) 447 endelig udg.

(96/C 217/126)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0655/96

af Eva Kjer Hansen (ELDR) til Kommissionen

(8. marts 1996)

Om: Den lange behandlingstid i Europa-Kommissionen af EU-borgernes klager vedrørende tekniske handelshindringer

En nylig foretaget undersøgelse blandt virksomheder i Danmark viser, at hver sjette virksomhed inden for de senere år er stødt på tekniske handelshindringer i forbindelse med afsætning af varer i EU. Men virksomhederne undlader at klage til Kommissionen på grund af, at sagsbehandlingstiden i gennemsnit varer ét år.

Hvilke initiativer vil Kommissionen tage for at forkorte sagsbehandlingstiden?

Vil Kommissionen foretage en undersøgelse for at få afdækket, hvorvidt det er et generelt problem i EU, at virksomhederne undlader at klage over handelshindringer, fordi de føler, at det er for besværligt og langsommeligt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(19. april 1996)

Kommissionen er fuldt ud opmærksom på det problem, det ærede medlem omtaler. Den i reglen komplekse sagsbehandling og især de talrige kontakter med de pågældende administrationer gør, at Kommissionens behandling kan trække så meget i langdrag, at det går ud over behandlingens troværdighed.

Derfor overvejer Kommissionen i øjeblikket på grundlag af erfaringerne med overtrædelsesprocedurerne, hvordan man kan forbedre og især fremskynde disse procedurer. Som optakt til regeringskonferencen har Kommissionen desuden understreget, at »den bør råde over mere effektive midler til sikring af, at fællesskabsretten anvendes korrekt, navnlig for så vidt angår det indre marked⁽¹⁾.

Endelig minder Kommissionen om, at en overtrædelse af fællesskabsretten altid kan indklages for de nationale domstole. Som det fremgår af en dom, Domstolen for nylig afsagde, giver en sådan klage desuden mulighed for erstatning fra medlemsstaterne for skade forvoldt af overtrædelsen af fællesskabsretten⁽²⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens udtalelse af 28.2.1996 »Den Politiske Union må styrkes og udvidelsen forberedes«, KOM(96) 90 endelig udg.

⁽²⁾ Dom af 5. marts 1996, forenede sager C-46/93 og C-48/93. Endnu ikke offentliggjort.

(96/C 217/127)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0660/96
af Martina Gredler (ELDR) til Kommissionen**

(15. marts 1996)

Om: Anonyme bankforretninger i Frankrig

I Rådets direktiv af 10. juni 1991 (91/308/EØF⁽¹⁾) om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge hedder det, at kredit- og finansieringsinstitutterne i medlemsstaterne kræver, at deres kunder legitimerer sig.

I Frankrig kan man erhverve værdipapirer til et hvilket som helst beløb mod kontant betaling, uden at man skal forelægge legitimation, når man erhverver sig et indlånsbevis (»Certificate of Deposit«) mod kontant betaling.

Eksisterer denne mulighed også i 1996?

Er dette i overensstemmelse med ovennævnte direktiv?

I benægtende fald hvor længe har Kommissionen haft kendskab til, at der handles i modstrid med ovennævnte direktiv?

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at medvirke til en korrekt overholdelse af dette direktiv?

⁽¹⁾ EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

(96/C 217/128)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0661/96
af Martina Gredler (ELDR) til Kommissionen**

(15. marts 1996)

Om: Anonyme bankforretninger i Italien

I Rådets direktiv af 10. juni 1991 (91/308/EØF⁽¹⁾) om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge hedder det, at kredit- og finansieringsinstitutterne i medlemsstaterne kræver, at deres kunder legitimerer sig.

I Italien har man ikke pligt til at legitimere sig i forbindelse med finansielle transaktioner til under et beløb på 20 mio Lire.

Eksisterer denne mulighed også i 1996?

Er dette i overensstemmelse med ovennævnte direktiv?

I benægtende fald hvor længe har Kommissionen haft kendskab til, at der handles i modstrid med ovennævnte direktiv?

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at medvirke til en korrekt overholdelse af dette direktiv?

(¹) EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

(96/C 217/129)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0662/96
af Martina Gredler (ELDR) til Kommissionen
(15. marts 1996)

Om: Anonyme bankforretninger i Belgien

I Rådets direktiv af 10. juni 1991 (91/308/EØF (¹)) om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge hedder det, at kredit- og finansieringsinstitutterne i medlemsstaterne kræver, at deres kunder legitimerer sig.

I Belgien er det muligt anonymt at erhverve sig indlånsbeviser fra bankerne til et hvilket som helst beløb mod kontant betaling.

Eksisterer denne mulighed også i 1996?

Er dette i overensstemmelse med ovennævnte direktiv?

I benægtende fald hvor længe har Kommissionen haft kendskab til, at der handles i modstrid med ovennævnte direktiv?

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at medvirke til en korrekt overholdelse af dette direktiv?

(¹) EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

(96/C 217/130)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0663/96
af Martina Gredler (ELDR) til Kommissionen
(15. marts 1996)

Om: Anonyme bankforretninger i Tyskland

I Rådets direktiv af 10. juni 1991 (91/308/EØF (¹)) om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge hedder det, at kredit- og finansieringsinstitutterne i medlemsstaterne kræver, at deres kunder legitimerer sig.

I Tyskland kan man gøre »forretninger hen over bordet« til et beløb på 20.000 DM uden at legitimere sig, idet man ved bankens ekspeditionsskranke køber værdipapirer mod kontant betaling.

Eksisterer denne mulighed også i 1996?

Er dette i overensstemmelse med ovennævnte direktiv?

I benægtende fald hvor længe har Kommissionen haft kendskab til, at der handles i modstrid med ovennævnte direktiv?

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at medvirke til en korrekt overholdelse af dette direktiv?

(¹) EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti
på skriftlige forespørgsler E-0660/96, E-0661/96, E-0662/96 og E-0663/96
(12. april 1996)

I artikel 3, stk. 1, i direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge fastsættes det, at medlemsstaterne skal drage omsorg for, at kredit- og finansieringsinstitutterne kræver legitimation, når en kunde åbner en konto. I artikel 3, stk. 2, udvides legitimationskravet til også at omfatte andre kunder, der ikke har en konto, såfremt den påtænkte forretning vedrører et beløb på 15 000 ECU eller derover i en enkelt eller en række forbundne transaktioner. Dette betyder, at direktivet ikke kræver legitimation af tilfældige kunder, der foretager transaktioner på under 15 000 ECU, medmindre der allerede er mistanke om hvidvaskning af penge (artikel 3, stk. 6).

Ovennævnte bestemmelser i direktivet er gennemført i den nationale lovgivning i de medlemsstater, det ærede medlem nævner. Tærskelbeløbet er i Frankrig fastsat til 50 000 FRF, i Italien 20 mio. ITL, i Belgien 10 000 ECU og i Tyskland 20 000 DEM. Kommissionen har ikke kendskab til, at disse tærskelbeløb ikke overholdes.

Kommissionens rapport om anvendelsen af direktivet om hvidvaskning af penge⁽¹⁾, som behandles i Parlamentet, indeholder detaljerede oplysninger om medlemsstaternes lovgivning til gennemførelse af direktivet.

(¹) KOM(95) 54 endelig udg. af 3.3.1995.

(96/C 217/131)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0664/96
af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen
(15. marts 1996)

Om: Finansiering af institutionen »I Theotokos«

Institutionen »I Theotokos« har i 32 år beskæftiget sig med uddannelse og erhvervsuddannelse af retarderede børn. På grund af denne funktion er institutionen gennem mange år blevet finansieret fra bevillinger som et led i HORIZON og programmet til bekæmpelse af social udelukkelse på grundlag af de uddannelsesprogrammer, som den forelagde. Denne finansiering udgjorde en stor del af institutionens budget. Desværre blev bevillingerne dels skåret ned og dels afskaffet, hvilket er til stor fare for administrationen af programmerne og institutionen generelt i 1996 og fremover.

Ville Kommissionen, eftersom en konkret uddannelse er af længere varighed og kræver en langsigtet planlægning, og en sådan nedskæring derfor er urimelig, kunne bidrage til en revision af disse afgørelser samt til at sørge for, at institutionen kan fortsætte sit uddannelsesarbejde på dette særlig følsomme område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(12. april 1996)

Fællesskabsinitiativet Emploi har til formål at samfinansiere innovative projekter af tværnational karakter. Betingelserne for at være støtteberettiget gælder for dette programs forskellige dele, herunder også Horizon.

Inden for rammerne af subsidiaritetsprincippet er udvælgelsen af de enkelte projekter og fastlæggelsen af det beløb, der tildeles til hvert enkelt af dem et spørgsmål, der udelukkende henhører under medlemsstatens kompetence. Kommissionen kan således ikke intervenere for at korrigere resultatet af udvælgelsen, eftersom den har kunnet konstatere, at den fulgte procedure var i overensstemmelse med de kriterier, der er fastlagt for det operationelle program Emploi.

(96/C 217/132)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0667/96
af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) og Laura González Álvarez (GUE/NGL) til Kommissionen
(15. marts 1996)

Om: Meddelelse om samhørighedspolitikken og miljøet

Vi er foruroligede over beretninger for nylig om, at strukturfondsmidler måske spildes på projekter, som både er økonomisk tvivlsomme og skadelige for miljøet, såsom vandforsynings-/overrislingsprojekter. Kommissionsmedlem Wulf-Mathies har givet udtryk for bekymring over, at en uhensigtsmæssig fastsættelse af prisen på en ressource som vand muligvis medfører et unødigt forbrug/spild af ressourcer, hvilket igen fører til unødvendige strukturfondsprojekter, blandt andet vandforsyningsprojekter, i visse medlemsstater.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at forbedre de økonomiske vurderinger af projekter?

Hvordan forestiller Kommissionen sig at behandle spørgsmålet om fastsættelse af prisen på ressourcer sammen med medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(25. april 1996)*

Som følge af revisionen af strukturfondsforordningerne i 1993 foretages der nu en øget socioøkonomisk og miljømæssig vurdering af programmerne, herunder intensiveret forudgående vurdering, overvågning og efterfølgende evaluering. I denne sammenhæng byggede Kommissionen på eksternt ekspertise til den forudgående vurdering af de programmeringsdokumenter, medlemsstaterne havde forelagt for den nye programmeringsperiode. Kommissionen har aftalt med hver af medlemsstaterne, at uafhængige instanser skal foretage en mellemliggende evaluering af disse programmer. Kommissionen har også iværksat efterfølgende evalueringsstudier for den foregående periodes programmer. Endvidere arbejder Kommissionen på forbedrede metoder og indikatorer for den socioøkonomiske og miljømæssige vurdering af strukturfondenes indsats.

Hvad angår individuelle projekter, der indgår i programmer, som strukturfondene medfinansierer, påhviler ansvaret for socioøkonomisk og miljømæssig vurdering medlemsstaterne. Kun i forbindelse med store projekter (infrastrukturer over 25 mio. ECU, produktive investeringer over 15 mio. ECU) skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen resultatet af denne vurdering (costbenefitanalyse, forventet virkning for beskæftigelsen og miljøvirkning). På trods heraf søger Kommissionen at evaluere alle projekter, når der foreligger information. For meget store projekter kan Kommissionen altid gennemføre en evaluering på eget initiativ.

Kommissionen er enig i, at der er behov for en passende prisfastsættelse for naturressourcer, men understreger samtidig, at der er tale om et generelt problem, som ikke er begrænset til investeringer, der medfinansieres af strukturfondene. Kommissionen er ved at undersøge, hvorledes der kan ydes støtte til udvikling af tilfredsstillende metoder til miljøbaseret prisfastsættelse og anvendelse heraf i samhørighedspolitikken. Med hensyn til miljøkvaliteten af projekter, som medfinansieres af strukturfondene, insisterer Kommissionen på fuldstændig anvendelse af miljøbestemmelserne, f. eks. direktivet om vurdering af virkningerne på miljøet (VVM). I tilfælde af overtrædelser vil sanktionerne i de gældende bestemmelser blive anvendt, herunder refusion af EF's finansielle bidrag. Endvidere samarbejder Kommissionen med medlemsstaterne og regionerne i overvågningsudvalgene om en mere dybtgående vurdering af miljøaspekterne, som går videre end ren kontrol af, at bestemmelserne overholdes. Spørgsmålet om prisfastsættelse for ressourcerne kan eventuelt tages op i denne forbindelse.

Endelig vedrører INTERREG II C specifikt grænseoverskridende spørgsmål om forvaltning af vandressourcerne.

(96/C 217/133)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0684/96**af Jesús Cabezón Alonso (PSE) og Juan Colino Salamanca (PSE) til Kommissionen***(26. marts 1996)*

Om: Blokering af oprindelsesbetegnelser

Behandlingen af spørgsmålet om anerkendelse af oprindelsesbetegnelser er for 34 levnedsmidlers vedkommende blevet blokeret, øjensynlig på grund af konflikter som den mellem Danmark og Grækenland vedrørende retten til at anvende betegnelsen »feta« om bestemte ostetyper.

Hvilke konflikter ligger til grund for blokeringen?

Hvornår regner Kommissionen med at have løst dette problem, som udgør et hårdt slag mod markedsføringen og afsætningen af de berørte levnedsmidler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(11. april 1996)*

Et første forslag med 318 betegnelser, heraf 37 spanske, som ønskes registreret som geografiske betegnelser eller oprindelsesbetegnelser i henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92⁽¹⁾, blev godkendt af Kommissionen den 6. marts 1996 og forelagt for Rådet den 8. marts 1996.

Godkendelsen af dette forslag har mødt stor modstand, navnlig fordi betegnelsen Feta, som den græske regering ønsker at registrere som oprindelsesbetegnelse, af den danske regering betragtes som en artsbetegnelse. Artsbetegnelser registreres ikke, og de kan følgelig anvendes frit på markedet.

Visse producenter, som anvender betegnelsen Feta, har interesse i, at den betragtes som en artsbetegnelse, da det efter en overgangsperiode ikke længere ville være tilladt at anvende den, hvis den blev beskyttet.

De økonomiske konsekvenser af en beslutning om beskyttelse af denne betegnelse er meget betydelige i betragtning af de mængder Feta, der produceres uden for det geografiske oprindelsesområde (en del af Grækenland). Kommissionen har da også taget alle nødvendige forholdsregler for at sikre sig, at betegnelsen Feta er i overensstemmelse med artikel 2 og 4 i forordning (EØF) nr. 2081/92, og at den ikke er blevet en artsbetegnelse.

(¹) EFT nr. L 208 af 24.7.1992.

(96/C 217/134)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0690/96
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen

(12. marts 1996)

Om: Modernisering af græske fængsler

Som så ofte før i Grækenland har de indsatte i næsten samtlige fængsler nu igen gjort oprør. De indsatte protesterer imod de meget dårlige leveforhold og den mangelfulde sundhedsforsorg og kræver samtidig modernisering af fængselsreglementet.

Mange af deres krav er berettigede. Adskillige fængsler har behov for en væsentlig forbedring af infrastrukturen og for nogle vedkommende transportforholdene, idet nogle endda ligger lige ved siden af skoler.

Kommissionen bedes besvare følgende:

1. Er der mulighed for, at Kommissionen vil yde støtte til modernisering af de eksisterende fængsler eller måske endda til flytning af fængslerne (nye fængsler)?
2. Er der af Grækenland blevet forelagt en ansøgning herom (et program)? Til hvilket af Kommissionens direktorater?
3. Er der allerede givet penge til dette formål? Hvor meget er der givet i løbet af de sidste fem år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(1. april 1996)

Projekter vedrørende fængsler er ikke berettigede til medfinansiering fra Den Europæiske Regionalfond. De græske myndigheder har ikke indgivet nogen ansøgning om medfinansiering.

(96/C 217/135)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0691/96
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(12. marts 1996)

Om: Social udelukkelse og isolation af afsidesliggende øer

Det er konstateret, at et af hovedproblemerne i det udstrakte græske øområde og især på de mest afsidesliggende øer er den sociale udelukkelse og isolation af indbyggerne. Det er karakteristisk, at de græske landsdækkende radio- og tv-stationer er ude af stand til at sende til mange af disse øer. Det ville dog på grund af det relativt begrænsede antal indbyggere økonomisk set ikke kunne betale sig at bygge radio- og tv-kædestationer på visse af disse øer. Ifølge vurderinger ville sådanne radio- og tv-kædestationer imidlertid kunne bidrage til at ophæve denne isolation.

Kommissionen bedes besvare følgende:

1. Kan sådanne aktioner indgå under fællesskabsstøtterammen eller andre EU-programmer? Hvilke?
2. Hvis ja, agter Kommissionen i samarbejde med de græske myndigheder at undersøge mulighederne for medfinansiering af sådanne programmer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(19. april 1996)

Fællesskabet er klar over, at visse græske øer er isolerede, og har først og fremmest gennem strukturfondene bidraget til at ophæve denne isolation, navnlig ved forbedring af infrastrukturen inden for transport- og telekommunikation. I princippet og under forudsætning af, at der ikke foreligger konkurrenceproblemer, er foranstaltninger som de af det ærede medlem nævnte støtteberettigede. Kommissionen kan dog for øjeblikket ikke udtale sig om det pågældende projekt, da den ikke råder over alle dossierets elementer eller over en ansøgning fra de græske myndigheder. Hvis en sådan ansøgning indgives, siger det sig selv, at den vil blive behandlet med den største opmærksomhed.

Kommissionen ønsker i øvrigt at gøre opmærksom på, at udtrykket »social udelukkelse« er malplaceret i denne forbindelse.

(96/C 217/136)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0692/96

af Honor Funk (PPE) til Kommissionen

(12. marts 1996)

Om: Midler i henhold til artikel 8 i EUGFL-forordning (EØF) nr. 4256/88

1. Hvor mange innovative pilotprojekter og studier blev støttet i de enkelte EU-stater ved hjælp af midler i henhold til artikel 8 i EUGFL-forordning (EØF) nr. 4256/88⁽¹⁾, og hvorledes er finansieringsmidlerne fra EUGFL fordelt på de enkelte medlemsstater pr. år siden 1989?
2. Hvordan er den tematiske opdeling af de enkelte pilotprojekter og studier?
3. Hvorledes anvendes de budgetmidler, der blev stillet til rådighed med dette formål for øje?

⁽¹⁾ EFT L 374 af 31.12.1988, s. 25.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(1. april 1996)

1. Siden 1989 er 138 projekter blevet medfinansieret i henhold til artikel 8 i forordning (EØF) nr. 4256/88⁽¹⁾ vedrørende Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen. Projekterne omfattede overvågning, evaluering, studier, teknisk bistand, pilot- og demonstrationsprojekter samt udbredelse. I den oversigt, der sendes direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat, oplyses der om fordelingen af EUGFL's medfinansiering pr. år og medlemsstat.

Det skal bemærkes, at 1995 var et overgangsår for pilot- og demonstrationsprojekterne. Med det formål at sikre bedre information om de foranstaltninger, der finansieres i henhold til artikel 8 i forordning (EØF) nr. 4256/88, blev der offentliggjort en indkaldelse af forslag i EFT⁽²⁾ med den 31. marts 1995 som frist for indgivelse af projekterne. De 583 projekter, der blev modtaget i forbindelse med denne nye procedure, blev evalueret af uafhængige eksperter og af Kommissionen i løbet af 1995. De udvalgte projekter vil blive finansieret under 1996-budgettet.

2. I løbet af denne periode vedrørte 52 projekter evaluering af EF-projekter og gennemførelse af generelle studier, der blev iværksat på initiativ af Kommissionen. Visse af disse foranstaltninger er blevet anvendt i en bestemt medlemsstat, som det fremgår af en note i oversigten. Disse projekter omfatter ligeledes foranstaltninger vedrørende teknisk bistand, som hovedsagelig vedrører støtte til iværksættelse af EF-forordningerne og overvågning heraf.

Pilot- og demonstrationsprojekterne (78 projekter medfinansieret siden 1989) vedrørte forskellige sektorer. Inden for landbrug og miljø omfattede foranstaltningerne demonstration af teknikker, der tager større hensyn til miljøet, og oprettelse af pilotbedrifter. Projekterne vedrørende diversificering i landbruget og udnyttelse af produktionen omfattede i vidt omfang nonfoodprodukter, men også fremme af traditionelle kvalitetsprodukter. Udvikling af aktiviteter knyttet til skovbrug, turisme i landdistrikterne og fysisk planlægning var de andre hovedemner, der var omfattet af de pilot- og demonstrationsprojekter, som blev finansieret mellem 1989 og 1995.

De foranstaltninger vedrørende udbredelse, der er blevet medfinansieret siden 1989 (8 projekter), har hovedsagelig vedrørt finansiering af brochurer og afholdelse af seminarer, der har til formål at udbrede kendskabet til EF's politik for udvikling af landdistrikterne.

3. EUGFL, Udviklingssektionen, kan finansiere de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 4256/88 med op til 1% af den årlige bevilling. I forhold til dette disponible beløb udgjorde de beløb, der var indgået forpligtelse for i hvert enkelt år, følgende procentdel: 1989 = 16,5%, 1990 = 8,7%, 1991 = 45%, 1992 = 86,9%, 1993 = 97,8%, 1994 = 15,2%, 1995 = 2,1%.

(¹) EFT C 374 af 31.12.1988.

(²) EFT C 303 af 29.10.1994.

(96/C 217/137)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0693/96
af Freddy Blak (PSE) til Kommissionen

(26. marts 1996)

Om: Ufrivillig barnløshed

Gennem en årrække har ufrivillig barnløshed ramt flere og flere mennesker over hele Europa!

I den anledning kunne det være interessant at høre, om Kommissionen har overvejet at undersøge, hvad årsagerne er, eventuelt gør det allerede, og hvad der kan gøres ved det?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(15. maj 1996)

Den populære og videnskabelige presse har i flere artikler antydnet, at der skulle være en sammenhæng mellem infertilitet og formodet udsættelse for »pseudoendokriner« eller »xenoøstrogener« i kemiske stoffer, der er frigivet i miljøet. Der har været mange spekulationer om den kvalitative og kvantitative sædforringelse. De undersøgelsesresultater, som har fremhævet disse tendenser, er imidlertid blevet kritiseret, men langt fra alle undersøgelser drager sådanne konklusioner. Desuden er det lang fra sikkert, at en formodet forringelse af sædkvaliteten er ensbetydende med en fertilitetsforringelse. Der kan dog først drages endelige konklusioner om en eventuel sammenhæng mellem sundhedspåvirkning og udsættelse for kemiske stoffer, når der foreligger yderligere videnskabelige forskningsresultater.

(96/C 217/138)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0702/96
af José Valverde López (PPE) til Kommissionen

(26. marts 1996)

Om: Forhøjelse af den maksimale garantimængde for olivenolie i Spanien

Sammenslutningen af landmænd med mindre landbrug i Jaen, en af de provinser i Andalusien som producerer mest olie i Spanien, har anmodet om forhøjelse af den maksimale garantimængde for olivenolie produceret i Spanien, fastsat til 1.350.000 ton, så landmændene ikke bliver straffet for at overskride denne mængde, og fordi det ikke er et produkt med overskudsproduktion.

Det er en realitet, at man på grund af de klimatiske forhold udvider dyrkningen af oliven i Spanien, med sikker risiko for, at den nuværende maksimale garantimængde ikke vil være tilstrækkelig for produktionen i de følgende år.

Hvilke forslag vil Kommissionen studere som reaktion på de andalusiske landmænds krav for de næste sæsoner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(12. april 1996)

Den maksimale garantimængde for olivenolie blev fastsat for første gang ved reformen i 1987/88 og indførelsen af stabilisatormekanismen.

I forbindelse med fastsættelsen af institutionelle priser og støtteforanstaltninger for produktionsåret 1994/95 (Rådets forordning (EF) nr. 1875/94 ⁽¹⁾) fastsatte Rådet på ny maksimale garantimængder for olivenolie for hvert af produktionsårene 1994/95, 1995/96 og 1996/97 på samme niveau som tidligere, dvs. 1 350 000 t.

På denne baggrund vil en ny gennemgang af de maksimale garantimængder for olivenolie med tilhørende forslag finde sted inden den 31. oktober 1997, hvor produktionsåret 1996/97 slutter.

⁽¹⁾ EFT L 197 af 30.7.1994.

(96/C 217/139)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0706/96

af Gianni Tamino (V) til Kommissionen

(26. marts 1996)

Om: Manglende gennemførelse i Italien af direktivet om kosmetiske midler

I lov nr. 52 af 6. februar 1996 bemyndiges regeringen til inden den 25. februar 1997 at gennemføre direktiv 93/35/EØF ⁽¹⁾ om kosmetiske midler.

Dette direktiv pålægger i artikel 3 medlemsstaterne at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest den 14. juni 1995.

Har Kommissionen kendskab til ovenstående?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at tage i forbindelse med Italiens gennemførelse af direktivet?

Hvad mener den om bestemmelsen i den ovennævnte italienske lovs artikel 29, stk. 1, hvori det hedder som følger: »Det påbydes at overholde bestemmelserne og tidsfristerne vedrørende dyreforsøg, der er nævnt i artikel 1, stk. 3, i direktiv 93/35/EØF »?

⁽¹⁾ EFT L 151 af 23.6.1993, s. 32.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(8. maj 1996)

Kommissionen har ved brev af 29. februar 1996 fra den italienske regering modtaget officiel meddelelse om lov nr. 57/1996, hvorved regeringen bemyndiges til at gennemføre direktiv 93/35/EØF om kosmetiske midler inden den 25. februar 1997.

Kommissionen har i overensstemmelse med Kommissionens forpligtelser, der udspringer af EF-traktatens artikel 155, indledt overtrædelsesprocedure mod Italien for manglende gennemførelse af det pågældende direktiv. Den italienske regering blev underrettet herom i oktober 1995. Proceduren vil blive henlagt, når direktivet er implementeret i den italienske lovgivning.

Den af det ærede parlamentsmedlem nævnte italienske lov forpligter den italienske regering til at implementere direktivets artikel 3 i den italienske lovgivning inden for de gældende tidsfrister.

(96/C 217/140)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0710/96**af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen***(26. marts 1996)*

Om: Kommissionens muligheder for at administrere mindre skovprojekter

Både i forordningen om foranstaltninger til beskyttelse af tropiske skove og i Lomé-konventionens protokol om skove prioriteres mindre, EF-baserede skovprojekter højt. Dette er meget tilfredsstillende, eftersom mindre projekter ofte er mere innovative, omkostningseffektive og bedre tilpasset lokale forhold end større projekter.

Den ekstra arbejdsbyrde, som administrationen af mindre projekter indebærer, og Kommissionens alvorlige mangel på eksperter inden for tropiske skove, betyder imidlertid, at Kommissionen sandsynligvis bliver nødt til at sikre finansieringen af et stort antal mindre skovprojekter på anden vis.

1. Har Kommissionen kendskab til programmet for mindre tilskud til tropiske regnskove under det nederlandske udvalg om Den Internationale Union for Bevarelse af Naturen og Naturressourcerne (IUCN)? Dette program finansieres af den nederlandske regering med 5 mio NAfl. om året, og der gives op til 75.000 USD pr. projekt. Ansøgningsproceduren er meget enkel, og de administrative procedurer er begrænset til et minimum. Programmet er meget vellykket.

2. Agter Kommissionen at iværksætte et lignende program under Den Europæiske Union, finansieret med midler fra budgetkonto B7-6201?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín*(29. april 1996)*

Den strategi, som Kommissionen følger i henhold til den nye forordning om »tropiske skove« og protokollen til Lomé-konventionen om »skove«, åbner mulighed for finansiering af store projekter, men også af mellemstore pilotprojekter, der gennemføres i samarbejde med lokalsamfundene. Kommissionen har ikke hidtil finansieret foranstaltninger på mindre end 100 000 ECU, bl.a. fordi den ikke har tilstrækkeligt med operativ kapacitet til at kunne forvalte sådanne foranstaltninger.

Hvad angår det program for »mindre tilskud«, som gennemføres af Nederlandene, har Kommissionen kendskab dertil og er meget interesseret i at modtage detaljerede oplysninger om dets funktionsmåde og resultater. Den vil i nær fremtid kontakte de nederlandske myndigheder i dette øjemed og efter en omhyggelig gennemgang af programmet drage de fornødne strategiske konklusioner inden for rammerne af de begrænsninger, som finansforordningen og budgetreglerne sætter.

(96/C 217/141)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0711/96**af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen***(26. marts 1996)*

Om: Drab på sæler i Canada

Er Kommissionen klar over, at den canadiske regering på trods af, at mange eksperter inden for havbiologi fastholder, at udtyndingen af sælbestanden skyldes overfiskning, har besluttet at tillade en fangst på op til 250.000 grønlandssæler og blæresæle i år? Disse sæler dræbes ofte på en grusom måde og i strid med betingelserne i de canadiske bestemmelser om havpattedyr.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(11. april 1996)*

Kommissionen er opmærksom på de forholdsregler, der blev truffet af den canadiske regering i december 1995, og som indebærer en samlet tilladt fangst på 250 000 grønlandssæler som led i atlantehavssælfangsten for året 1996. Kvoten for de tidligere år har været 186 000 og det faktiske antal aflivede sæler ca: 60 000 hvert år. Kommissionen kender intet til nogen forøgelse af den samlede tilladte fangst af blæresæler (klapmydser).

For så vidt angår det ærede medlems henvisning til den grusomme måde, sælerne aflives på, har den canadiske fiskeriminister understreget, at fangsten vil blive gennemført på en human og ansvarlig måde, helt i tråd med de eksisterende bestemmelser, hvorefter kommerciel fangst af sælunger og al jagt til rent personligt forbrug er forbudt. Import til Fællesskabet af skind og varer fremstillet af sælunger har været forbudt siden 1983 i medfør af rådsdirektiv 83/129/EØF ⁽¹⁾.

Kommissionen kender ikke noget til, at den pågældende sælbestand skulle være udtyndet på grund af overfiskning. Tværtimod skønner canadiske videnskabsfolk, at sælbestanden er på 4,8 millioner individer, og dens årlige tilvækst er anslået til ca. 250 000. Det hævdes derimod, at det er dette høje tal, der er årsagen til, at visse fiskepopulationer genetableres langsommere end forventet.

(1) EFT nr. L 91 af 9.4.1983, s. 30.

(96/C 217/142)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0718/96
af Yiannis Roubatis (PSE) til Kommissionen
(26. marts 1996)

Om: Tyrkiet, et centrum for produktion og markedsføring af narkotika

Ifølge det amerikanske udenrigsministeriums årsberetning om den internationale kamp mod narkotika, der blev offentliggjort den 1. marts 1995, er Tyrkiet et center for markedsføring af narkotika fra Sydvestasien til Europa, og landet dyrker eller forarbejder selv store mængder narkotika, som formentlig er bestemt til de europæiske markeder.

Kan Kommissionen oplyse:

1. Hvilke oplysninger, den har om emnerne i det amerikanske udenrigsministeriums beretning med hensyn til Tyrkiet?
2. Hvilke foranstaltninger den har truffet eller agter at træffe i fremtiden, således at dette land, som er associeret med Den Europæiske Union, forpligtes til at træffe strengere foranstaltninger mod markedsføring af narkotika og øjeblikkelig indstiller dyrkningen af enhver form for narkotika med undtagelse af narkotika til medicinske formål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(13. maj 1996)

Kommissionen er foruroliget over problemet med narkotika i Tyrkiet og er i den forbindelse bl.a. orienteret om den »årsberetning om den internationale kamp mod narkotika«, som blev offentliggjort i marts 1995 af det amerikanske udenrigsministerium, og hvori der redegøres for situationen i mere end hundrede lande hvad angår dette problem, herunder flere medlemsstater.

I henhold til budgetpost B7-5080, bekæmpelse af narkotika, tildelte Kommissionen i 1995 FN's program for den internationale kontrol med narkotika et beløb på 760 000 ECU for at bidrage til det handlingsprogram, som denne organisation har etableret i samarbejde med de tyrkiske myndigheder med henblik på narkotikabekæmpelsen i Tyrkiet. Ifølge den kontrakt, der er undertegnet mellem Kommissionen og ovennævnte FN-program, og som trådte i kraft i begyndelsen af januar 1996, forpligter sidstnævnte sig til at iværksætte aktioner, der hovedsagelig omfatter fire områder, nemlig bekæmpelse af narkotikahandel, forebyggende foranstaltninger, behandling af narkomaner og kontrol med udbuddet. Dette program afvikles over en periode på tre år.

(96/C 217/143)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0719/96
af Christa Klauß (PPE) til Kommissionen
(26. marts 1996)

Om: Plejeforsikring

Kommissionen har inden for rammerne af sit sociale handlingsprogram på mellemlang sigt (KOM(95)0134) på grundlag af den demografiske udvikling i befolkningen i EU og det deraf stigende behov for ydelser i forbindelse med behov for pleje udtalt sig til fordel for fælles foranstaltninger på dette område.

1. Kan Kommissionen oplyse, om den i 1995 planlagte ekspertdrøftelse som optakt til udarbejdelsen af en sammenlignende rapport om medlemsstaternes bestemmelser om dækning af behovet for pleje er gennemført, hvem der var medlem af denne ekspertgruppe, samt hvilke resultater der er opnået indtil nu?
2. Kan Kommissionen oplyse, om de tjenesteydelseschecks (chècques d'emploi), der i Frankrig har været anvendt på andre områder, som ville gøre det muligt for de personer, der har behov for pleje, selvstændigt at vælge plejetjeneste, og som også kan skabe attraktive arbejdspladser, er medtaget som et muligt alternativ inden for rammerne af den henstilling, Kommissionen vil udarbejde?
3. Kan Kommissionen oplyse, hvilke skridt den påtænker at tage, således at personer, der på grund af beskæftigelse i Forbundsrepublikken Tyskland siden den 1. januar 1995 har været omfattet af bidragspligt til den lovmæssige tyske plejeforsikring, men som har bopæl i en anden medlemsstat end Forbundsrepublikken Tyskland, modsat de nugældende bestemmelser får adgang til ydelser fra plejeforsikringen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(15. maj 1996)

1. Kommissionen er gået i gang med at indsamle oplysninger for at kunne beskrive og analysere medlemsstaternes ordninger vedrørende plejeforsikring. I 1993 blev der foretaget en undersøgelse omfattende seks af medlemsstaterne, og man er for øjeblikket i færd med at se på, om den skal udvides til samtlige medlemsstater. Oversigterne fra MISSOC (Mutual information system on social protection) vil i nær fremtid blive revideret, så der bliver taget hensyn til denne nye risiko.
2. Den såkaldte tjenesteydelsescheck er et af midlerne til at løse efterspørgslen efter ydelser til personer, der har behov for pleje. Ingen af medlemsstaterne har for øjeblikket indført tjenesteydelseschecks, som er beregnet specielt til personer, der har behov for pleje, men to af medlemsstaterne (Belgien og Frankrig) har indført tjenesteydelseschecks, som både har gjort det muligt at forenkle de administrative procedurer i forbindelse med familiehjælp og mindske omkostningerne. Det er endnu for tidligt at måle den reelle indvirkning på beskæftigelsen af denne fremgangsmåde, men Kommissionen følger med stor interesse udviklingen heraf.
3. Ifølge artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾ er en person, der har lønnet beskæftigelse i en medlemsstat, omfattet af denne stats lovgivning om social sikring, selv om han er bosat i en anden medlemsstat. Hvis lovgivningen i det land, hvor vedkommende har beskæftigelse, kræver, at den ansatte betaler bidrag til den sociale sikring, gælder denne forpligtelse også grænsearbejdere.

For sygebehandling er det i forordning (EØF) nr. 1408/71 fastsat, at grænsearbejdere har ret til naturalydelser i bopælslandet såvel som i beskæftigelseslandet. Desuden skal beskæftigelseslandet udrede kontantydelser.

Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring er for øjeblikket ved at se på spørgsmålet om, hvorvidt den tyske plejeforsikring skal betragtes som en ydelse i tilfælde af sygdom og i så tilfælde som en ydelse i kontanter eller naturalier. Dette er et kompliceret problem set i lyset af den tyske lovgivning. Kommissionen vil informere det ærede medlem om resultaterne af undersøgelsen.

(1) EFT L 149 af 5.7.1971 (Konsolideret udgave, EFT C 325 af 10.12.1992).

(96/C 217/144)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0727/96

af Salvador Garriga Polledo (PPE) til Kommissionen

(26. marts 1996)

Om: Foranstaltninger til bekæmpelse af spild og dårlig forvaltning af fællesskabsmidlerne på nationalt plan

Kan Kommissionen tilvejebringe den »Sammenlignende analyse af medlemsstaternes rapporter om de foranstaltninger, der træffes internt med henblik på bekæmpelse af spild og dårlig forvaltning af fællesskabsmidlerne«, som ligeledes indeholder en statusrapport vedrørende anvendelsen af EF-traktatens artikel 209 A, og som Kommissionen sendte til Rådet den 17. november 1995?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin*(3. maj 1996)*

Kommissionen sender sit sammendrag og sin sammenlignende analyse⁽¹⁾ direkte til det ærede medlem. Dokumentet er sendt til Parlamentet.

⁽¹⁾ KOM(95) 556 endelig udg.

(96/C 217/145)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0730/96**af Werner Langen (PPE) til Kommissionen***(26. marts 1996)*

Om: Anvendelse af EF-traktatens artikel 92 og 93 – konkurrencefordrejning inden for tysk skovbrug

De statslige skovbrug i Forbundsrepublikken Tyskland har på årsbasis et driftsunderskud på 220 DM pr. ha (de gamle delstater). Dette underskud udlignes gennem bevillinger fra de offentlige budgetter. De skovbrugsvirksomheder, som ikke er i offentlig eje, tildeles kun i ringe omfang støtte, og må samtidig forsøge at klare sig i konkurrence med statsvirksomhederne. Forskelsbehandlingen som følge af den regelmæssige årlige udligning af underskuddet over skattemidler, der forstærkes yderligere på grund af det statslige skovbrugs ledende rolle under forhandlinger om træpriser, lønforhandlinger osv., betyder, at de ikke-statslige skovbrugsvirksomheder udsættes for en livstruende unfair konkurrence.

1. Bør der for statslige skovbrugsvirksomheder – som for andre offentlige virksomheder – ikke gælde de samme konkurrencevilkår som for ikke-statslige skovbrugsvirksomheder?
2. Vil Kommissionen i overensstemmelse med artikel 93 undersøge konkurrencesituationen inden for skovbruget i Tyskland?
3. Hvilke forslag stiller Kommissionen for at sikre, at de høje støttesatser inden for det statslige skovbrug i Tyskland ikke fører til grov forskelsbehandling af de konkurrerende skovbrugsvirksomheder på fællesskabsmarkedet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel van Miert*(18. april 1996)*

Kommissionen har hidtil indtaget en forholdsvis positiv holdning til statsstøtte til udvikling, beskyttelse og løbende forvaltning af skovene, men vurderer hver enkelt sag for sig. Denne holdning er baseret på Fællesskabets politik på dette område, der blev fastlagt af Rådet i 1989 som led i strategien og handlingsprogrammet for skovbrug inden for EF.

Kommissionen deler fuldt ud det ærede medlems opfattelse af, at statslige skovbrugsvirksomheder skal drives på samme konkurrencevilkår som private skovbrugsvirksomheder.

Kommissionen har derfor anmodet de tyske myndigheder om at fremlægge yderligere oplysninger og har endvidere understreget, at medlemsstaterne i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, skal anmelde enhver plan om tildeling eller ændring af støtte. De tyske myndigheder har svaret, at der ikke ydes støtte til statslige skovbrugsvirksomheder, især ikke i form af støtte til udligning af underskud eller skattelempelser. De tyske myndigheder har endvidere understreget, at der ikke er planer om en sådan støtte.

(96/C 217/146)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0737/96**af Bernie Malone (PSE) til Kommissionen***(26. marts 1996)*

Om: Strålingsemissioner fra GSM-mobiltelefonmaster

Er Kommissionen enig i, at strålingsemissioner fra GSM-mobiltelefonmaster muligvis indebærer sundhedsrisici, og anser Kommissionen det for nødvendigt, at der foretages en undersøgelse for at vurdere disse risici? Kan Kommissionen ligeledes oplyse, om den har fastsat bestemmelser om placeringen af sådanne master, eller om den i benægtende fald agter at fastsætte sådanne bestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(20. maj 1996)*

Mulige sundhedsrisici ved ikke-ioniserende strålingsemissioner har været genstand for adskillige spørgsmål fra Parlamentet. Kommissionen henviser det ærede parlamentsmedlem til dens svar på Skriftlige forespørgsler E-274/95 ⁽¹⁾ og E-3142/95 ⁽²⁾ af Alavanos og E-1718/95 ⁽³⁾ af Hughes.

Kommissionen har desuden støttet og offentliggjort en undersøgelse af kilder, eksponeringer og følgerikninger for helbredet af ikke-ioniserende stråling. Kopier er blevet sendt til de parlamentsmedlemmer, som har udtrykt interesse for sagen.

Ydermere vedtog Kommissionen, som nævnt i dens meddelelse til Parlamentet og Rådet ⁽⁴⁾, i 1995 et aktionsprogram vedrørende mulige følgerikninger ved brug af mobiltelefoner ⁽⁵⁾, især med hensyn til eventuelle termiske virkninger af ikke-ioniserende stråling. Dette bliver løbende udarbejdet af en gruppe førende eksperter på området, og en rapport vil blive fremlagt i september 1996.

For øjeblikket er der ingen fællesskabsforordninger vedrørende placeringen af basisstationer for GSM (global system for mobile communications).

⁽¹⁾ EFT nr. C 179 af 13.7.1995.

⁽²⁾ EFT nr. C 179 af 13.7.1995.

⁽³⁾ EFT nr. C 257 af 2.10.1995.

⁽⁴⁾ KOM(94)492 endelig udg.

⁽⁵⁾ IP(95)1057.

(96/C 217/147)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0742/96**af Robin Teverson (ELDR) til Kommissionen***(26. marts 1996)*

Om: Statslige støtteordninger i svine sektoren

Rækken af ulovlige støtteordninger i svine sektoren og illoyal støtte til producenterne i visse medlemsstater i EU er velkendt. Stabiporc i Frankrig, monetær støtte pr. so i Irland, grønne D-mark-refusioner i Tyskland, »slagte«præmier i Tyskland, Holland og Belgien og præferentielle låneordninger for unge landmænd. Alle disse støtteordninger har skabt en meget stor uligevægt i svine sektoren i EU. Selv om mange af de »støtteordninger«, som svineavlere i andre medlemsstater har adgang til, anses for lovlige, virker dette uretfærdigt for de små svineavlere i Det Forenede Kongerige.

Hvordan overvåger (kontrollerer?) Kommissionen, hvad der sker i denne sektor, og hvad agter den at gøre for at afhjælpe denne uligevægt, som langsomt fortrænger de britiske svineavlere fra markedet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(12. april 1996)*

Kommissionens beføjelser til at kontrollere statsstøtte i svine sektoren har hjemmel i artikel 21 i Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 ⁽¹⁾. Artiklen foreskriver, at EF-traktatens artikel 92 til 94 finder anvendelse på svine sektoren. Artikel 93, stk. 3, kræver, at medlemsstaterne betids underretter Kommissionen om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, så den kan fremsætte sine bemærkninger hertil. Desuden kræver den, at Kommissionen indleder proceduren i artikel 92, stk. 2, hvis den er af den opfattelse, at det påtænkte er uforeneligt med fællesmarkedet.

Hvad angår støtten »Stabiporc« har Kommissionen truffet beslutninger, der kræver, at udbetalte beløb, som er uforenelige med EF-bestemmelserne, skal tilbagesøges med rente. Med hensyn til slagtning af svin er det Kommissionens politik at tillade, at der ydes godtgørelse, hvis der anvendes en slagtepolitik som led i sygdomsbekæmpelse. Kommissionens politik tillader endvidere statsstøtte til at hjælpe unge landbrugere, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91 ⁽¹⁾. De grønne DM-refusioner i Tyskland blev godkendt i henhold til forskellige rådsforordninger og -beslutninger. Kommissionen er imidlertid ikke vidende om nogen økonomisk støtte pr. so i Irland og opfordrer det ærede medlem til at godtgøre, at der eksisterer eller overhovedet på noget tidspunkt har eksisteret en sådan støtte.

⁽¹⁾ EFT L 282 af 01.11.1975.

⁽²⁾ EFT L 218 af 06.08.1991.

(96/C 217/148)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0749/96
af Ernesto Caccavale (UPE) til Kommissionen
(14. marts 1996)

Om: Krisen inden for sardinkonserverindustrien

Europas sardinkonserverindustri har i nogle år stået over for en voksende krise i trit med de store problemer inden for fiskeriindustrien på internationalt plan; det har hidtil via Fællesskabets intervention ikke været muligt at standse nedgangen, som kan forklares af to hovedfaktorer:

- de store sardinmængder kombineret med hård konkurrence fra tredjelande, som har fri adgang til Fællesskabets markeder og produktionsomkostninger, der er langt lavere end produktionsomkostningerne i Europa (op til 47% lavere), omend de ikke tilbyder den samme kvalitet;
- det faldende forbrug af et produkt, som imidlertid burde have betydning, da det indeholder megen protein og calcium, og har et yderst lavt indhold af histaminer; ved forarbejdningen anvendes ikke tilsætningsstoffer eller kemiske konserveringsmidler og sardiner kan opbevares længe ved enhver temperatur uden at blive ødelagt.

Krisens omfang belyses af situationen i Italien, hvor otte forarbejdningsvirksomheder, som er blandt de mest moderne og højst udviklede i verden, delvist finansieres af fællesskabsmidler. Disse er i stand til at efterkomme hele efterspørgslen i Europa, men kun tre fungerer i øjeblikket, og dette på et tidspunkt, hvor leverancer af råmateriale i havene omkring Italien er meget store.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe således, at den europæiske forarbejdningsindustri placeres på lige fod med producenter fra tredjelande?

Er Kommissionen villig til for at stimulere økonomisk opgang inden for sektoren at støtte foranstaltninger med henblik på at fremme forbruget af sardinkonserver gennem en reklamekampagne og indførelse af »oprindelsescertifikat«, så man kan skelne effektivt mellem EU-produkter og ikke-EU-produkter og støtte europæisk kvalitet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(3. april 1996)

Rådet opstillede ved behandlingen af Kommissionens beretning om markedet for sardiner ⁽¹⁾ ved udgangen af 1995 følgende valgmuligheder for sektoren:

- forhøjelse af prolongationsstøtten ved en betydelig forhøjelse af præmien i forbindelse med fastsættelsen af priserne for 1996;
- bedre strukturering af sektoren ved udbygning af de foranstaltninger, der iværksættes i forbindelse med de nugældende instrumenter — herunder det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF) og den fælles markedsordnings mekanismer — med støtte fra de regionale og nationale myndigheder;
- en prisaktion, som ikke får negative følger for dette marked eller markedet for tilsvarende arter;
- intensivering af de salgsfremmende foranstaltninger ved lancering af en kampagne på hele EF's område.

Med hensyn til sidstnævnte punkt vil Kommissionen yde støtte til, at der iværksættes en EF-kampagne for fremme af fiskerivarer i 1996. Denne kampagne, der tilrettelægges omkring et fælles tema, tager især sigte på at øge og stabilisere forbruget af fiskerivarer i EF, især af arter, hvor der ikke er problemer med overfiskning af bestandene. Den bliver især lagt an på at fremme disse arter på markeder, hvor de traditionelt ikke er ret efterspurgt, eller over for bestemte befolkningsmålgrupper med et lavet forbrug af fiskerivarer.

Ifølge forordning (EØF) nr. 2081/92 ⁽¹⁾ om beskyttelse af geografiske betegnelser (BGB) og oprindelsesbetegnelser (BOB) for landbrugsprodukter og levnedsmidler er det tilladt at lave et officielt logo knyttet til produktets oprindelse. Der gælder dog den betingelse, at produktet skal have oprindelse i et område, et bestemt sted eller land, og at dets egenskaber eller andre kendetegn hovedsageligt eller fuldstændigt skal kunne tilskrives det geografiske miljø (BOB), eller at dets bestemte egenskaber, omdømme eller andre kendetegn skal kunne tilskrives den geografiske oprindelse (BGB). Forordning (EØF) nr. 2081/92 gælder for fiskerivarer, selv om det er vanskeligere at fastslå en geografisk oprindelse for fisk på grund af deres vandringer.

Derfor agter Kommissionen at foreslå en ændring af forordning (EF) nr. 3699/93 ⁽²⁾ for at give mulighed for støtte fra FIUF til salgsfremmende foranstaltninger for fiskerivarer og akvakulturprodukter med henvisning til deres geografiske oprindelse, såfremt denne henvisning udgør en integrerende del af et officielt kvalitetslogo efter forordning (EØF) nr. 2081/92.

For at få nærmere oplysninger om proceduren ved forelæggelse af BGB- og BOB-dossierer bedes interesserede organisationer kontakte de nationale myndigheder, som er ansvarlige for at forelægge forslag for Kommissionen.

⁽¹⁾ KOM(95)320 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. L 208 af 24.7.1992.

⁽³⁾ EFT nr. L 346 af 31.12.1993.

(96/C 217/149)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0751/96

af Ian White (PSE) til Kommissionen

(26. marts 1996)

Om: Ben til kød

Mekanisk udvundet kød opnås fra kroppe, hvor kødet er blevet afskåret på normal vis, og som derefter passerer gennem masserende højtryksruller, som fjerner resterne af væv fra benene. Denne blanding af senerester, brusk, bindevæv og benstykker danner en slammasse, som anvendes til fyld i kødprodukter og fortsat kan gå under betegnelsen kød.

Har Kommissionen planer om at beskytte forbrugerne gennem passende mærkning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(15. april 1996)

Kommissionen er opmærksom på problemet i forbindelse med mærkning af mekanisk udvundet kød (MRM), som anvendes i kødprodukter. For nogle måneder siden startede de første diskussioner i medlemsstaterne om dette spørgsmål inden for Den stående Levnedsmiddelkomite. Størstedelen af medlemmerne er af den overbevisning, at forbrugeren i princippet bør informeres om brugen af MRM i kødprodukter.

Spørgsmålet vil endvidere blive behandlet af medlemsstaternes specialister i mærkning af levnedsmidler, således at man kan finde frem til, hvordan forbrugeren bedst informeres om anvendelsen af MRM.

(96/C 217/150)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0752/96
af Josu Imaz San Miguel (PPE) til Kommissionen
(26. marts 1996)

Om: Sindslidelser

Kommissionen råder over forskellige handlingsprogrammer på sundhedsområdet samt en række programmer, der sigter mod at yde støtte til handicappede. I forbindelse med de aktioner, der tager sigte på sundheden, er der en særlig sektion for »andre sygdomme«.

I betragtning af de forholdsvis begrænsede ressourcer, der historisk set er anvendt på sindslidelser, bør den nødvendige behandling heraf prioriteres højt i vort samfund.

En sindslidelse er ydermere et alvorligt handicap, som indvirker på de ressourcer, som sindslidende har til at klare dagligdagen både socialt og arbejdsmæssigt.

Er disse sindslidelser omfattet af Kommissionens programmer på sundhedsområdet?

Er disse sygdomme samt de mennesker, der lider heraf, omfattet af de grupper, der udgør mulige emner for EU-programmerne for handicappede?

Er Kommissionen enig i, at der er behov for at træffe foranstaltninger, der sigter på de grupper, som lider af alvorlige sindslidelser, med henblik på at udvikle særlige terapier, der gør det muligt at lade behandlingen foregå i familiære omgivelser?

Hvilke programmer og budgetmidler agter Kommissionen at øremærke til disse mål, ifald den er enig i dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(21. maj 1996)

Der tages højde for sindslidelser i HELIOS II-programmet, som har til formål at forbedre de handicappedes situation.

I Kommissionens meddelelse vedrørende et handlingsprogram på fællesskabsplan om sundhedsovervågning som led i indsatsen på folkesundhedsområdet ⁽¹⁾ er sindslidelser, herunder selvmord, medtaget under sygdomme med høj mortalitet og morbiditet. I forbindelse med iværksættelse af et program om frivillige og ufrivillige ulykker og skader er Kommissionen i gang med at undersøge, hvordan man kan forhindre selvmord.

Velvære, herunder mental sundhed, er ligeledes medtaget i fællesskabshandlingsprogrammet for sundhedsfremme, sundhedsoplysning, sundhedsundervisning og sundhedsuddannelse som led i indsatsen inden for folkesundhed ⁽²⁾.

Endvidere kan det oplyses, at budgetmyndighederne har forhøjet budgetpost B3-4300 i 1995 med ECU 5 mio. Denne budgetpost indeholder midler til Alzheimers sygdom og andre sindslidelser.

⁽¹⁾ KOM(95) 449.

⁽²⁾ EFT L 95 af 29.3.1996.

(96/C 217/151)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0753/96
af Anne André-Léonard (ELDR) til Kommissionen
(26. marts 1996)

Om: Finansiell støtte til projekter vedrørende forbrugerbeskyttelse i 1996

Kommissionen har i en bekendtgørelse med titlen »Finansiell støtte til projekter vedrørende forbrugerbeskyttelse i 1996«, offentliggjort i EFT C 19 af 23.1.1996, oplyst alle betingelserne for adgang til en sådan støtte.

Af Kommissionens meddelelse fremgår det, at sidste frist for ansøgning om støtte er fastsat til den 31. januar 1996.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes det inden for denne frist (fra den 23. januar til den 31. januar) er muligt at færdiggøre ansøgninger om støtte og indsende dem til Kommissionens kompetente tjenestegrene?

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange projekter den har fået forelagt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Bonino

(25. april 1996)

Offentliggørelsen af teksten om tildeling af finansiel støtte til gennemførelse af projekter vedrørende forbrugerbeskyttelse for regnskabsåret 1996 er faktisk blevet forsinket. Derfor har Kommissionen, selvom den har modtaget et stort antal (300) ansøgninger om støtte, besluttet at udsætte fristen til den 31. maj 1996 for ikke at afstedkomme negativ behandling af nogen organisation. Den nye meddelelse om dette vil blive offentliggjort om kort tid.

(96/C 217/152)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0754/96

af Honório Novo (GUE/NGL) og Laura González Álvarez (GUE/NGL) til Kommissionen

(26. marts 1996)

Om: Bygning af Sela-dæmningen ved Minho-floden

Op ad Minho-floden er der allerede bygget omkring 50 vandkraftværker, og et projekt for opførelse af endnu et vandkraftværk ved Sela i Monçao-området i det nordlige Portugal er under forberedelse.

Portugisiske og galiciske (spanske) miljøorganisationer og nogle sammenslutninger af vinbønder og fiskere samt andre organisationer har længe gjort opmærksom på de skadelige virkninger for miljøet. De har adskillige gange påpeget, at levesteder, der er nødvendige for overlevelsen af nogle vandrefiskearter, som er økonomisk rentable og sjældne i Portugal (flodlampret og majsild), vil blive ødelagt, samt at der vil ske mærkbare klimaændringer med negative følger for dyrkningen af en enestående vinsort af høj kvalitet i Portugal, som for nylig har modtaget EU-støtte til produktionsforøgelse (Alvarinho-vinen).

Mellem april og September 1995 blev der af organer med interesse i bygningen af Sela-dæmningen (EDP i Portugal og FENOSA i Spanien) foretaget en miljørisikovurdering. Idet dette projekt helt sikkert vil modtage EU-støtte, vil det være absolut nødvendigt først at træffe afgørelse om dets gennemførelse efter en grundig og neutral vurdering af de dermed forbundne fordele og ulemper.

Kommissionen bedes på denne baggrund besvare følgende: Har nogen af regeringerne på Den Iberiske Halvø sammen eller hver for sig afgivet tilbud på bygningen af Sela-dæmningen med støtte fra strukturfondene?

Mener Kommissionen, at det er acceptabelt at lade organer, der har direkte interesse i bygningen af dæmningen, foretage en undersøgelse af virkningerne for miljøet? Hvilken fremgangsmåde finder Kommissionen passende med henblik på at sikre, at der foretages en upartisk miljørisikovurdering?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(25. april 1996)

Det omtalte projekt har indtil nu ikke været genstand for nogen ansøgning om fællesskabsfinansiering.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, indgår projektet for øjeblikket ikke i nogen samlet plan, hvilket med andre ord betyder, at de spanske og portugisiske myndigheder endnu ikke har truffet nogen beslutning om dets iværksættelse.

For så vidt angår undersøgelsen af projektets indvirkning på miljøet, påhviler ansvaret herfor bygherren. Dog foretages miljørisikovurderingen af de myndigheder, der har ansvaret for miljøet.

(96/C 217/153)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0756/96
af Charles Goerens (ELDR) til Kommissionen
(21. marts 1996)

Om: Alliancer inden for digital-tv

Alliancen B-SkyB-Bertelsmann-Canal Plus-Havas inden for digital-tv rejser adskillige spørgsmål vedrørende konkurrencepolitikken. Ifølge hovedmændene er det først og fremmest det tyske marked, der vil blive berørt. Nogle højt placerede folk (bl.a. Pierre Lescure, øverste direktør for Canal Plus) har endda ikke tøvet med at erklære, at alliancen vil have den positive virkning, at det franske marked vil blive »fredet«. Dette betyder, om udtalelsen er forstået ret, at Canal Plus ikke behøver at frygte for konkurrence på dette marked.

Har Kommissionen kendskab til, at den omtalte alliance skulle indebære en sådan aftale om begrænsning af konkurrencen?

Såfremt dette er tilfældet, er der så ikke tale om et forsøg på karteldannelse på et nationalt marked, hvilket er forbudt ifølge EU's konkurrenceregler?

Mener Kommissionen ikke, at dette skridt er i modstrid med dens politik for nye medier og tjenester i informationsområdet, en politik, der netop har til formål at fremme fri konkurrence på disse områder på unionsplan og i medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(11. april 1996)

Kommissionen er blevet orienteret om den alliance mellem Bertelsmann, Canal+, News Corporation og Havas, som det ærede medlem refererer til.

Da parterne stadig arbejder på at færdiggøre aftalen og da de endnu ikke har anmeldt den, vil det være for tidligt for Kommissionen at udtale sig uden at have undersøgt den nærmere med hensyn til dens overensstemmelse med EF's konkurrenceregler.

Når aftalen er blevet anmeldt, vil Kommissionen straks nøje undersøge indholdet heraf og konsekvenserne for markedet for betalings-tv i de forskellige medlemsstater, da Kommissionen ønsker at opretholde et effektivt konkurrencesystem på dette marked.

(96/C 217/154)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0757/96
af Roberto Mezzaroma (UPE) til Kommissionen
(21. marts 1996)

Om: Tre tusind overflødige menneskefostre i Storbritannien

Ifølge britisk lov kan befrugtede æg gemmes i fem år, og i øjeblikket opbevares der ca. 9.000 menneskefostre på hospitaler i Storbritannien.

For mindst 3.000 fostres vedkommende kan forældrene ikke opspores.

Hvad vil Kommissionen gøre for at redde disse »ufødte børn«, og hvorledes vil den undgå, at lignende situationer opstår i fremtiden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pdraig Flynn

(15. maj 1996)

Det ligger uden for Kommissionens kompetence at behandle dette spørgsmål, som udelukkende sorterer under de pågældende nationale myndigheder.

(96/C 217/155)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0758/96
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen
(26. marts 1996)

Om: Større flysikkerhed

I anledning af at et af Birgen Airs fly styrtede ned ud for Den Dominikanske Republiks kyst, hvorved mange mennesker mistede livet, vedtog Europa-Parlamentet en beslutning (B4-0150/96), hvori Kommissionen blev anmodet om, at man fremskyndte forelæggelsen af konkrete forslag til forbedring og udbygning af sikkerheden inden for civil luftfart, især for så vidt angår de handelsmæssige og tekniske krav for de selskaber, der ikke varetager ruteforbindelser. Det krævede endvidere, at der blev udarbejdet en sortliste over flyselskaber, som ikke opfylder de internationale sikkerhedsbestemmelser. Kan Kommissionen på baggrund heraf samt under hensyntagen til udtalelserne fra Det Internationale Forbund af Pilotforeninger (IFALPA) om de omfattende overskridelser af arbejdstiden for piloter, steward/stewardesser og teknikere i det pågældende selskab oplyse, hvilke konkrete foranstaltninger den agter at træffe for at imødekomme de i beslutningen stillede krav om større flysikkerhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock
(13. maj 1996)

Kommissionen er netop ved at nedsætte en arbejdsgruppe på højt plan med henblik på at diskutere mulighederne for en indsats til at sikre en mere sikker lufttransport for de europæiske statsborgere, herunder navnlig med fly fra tredjelande beregnet på grundlag af de flybilletter, som er solgt inden for selve Fællesskabet.

Kommissionen vil offentliggøre en rapport om denne gruppes indledende konstateringer i løbet af juni 1996.

(96/C 217/156)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0761/96
af Angela Billingham (PSE) til Kommissionen
(26. marts 1996)

Om: Lov om urimelig opførsel på arbejdspladsen

Intimidering på arbejdspladsen er et problem, som i tiltagende grad tiltrækker sig offentlighedens opmærksomhed. Forskere har fastslået, at intimidering på arbejdspladsen er særlig udbredt inden for uddannelsesinstitutioner. I Storbritannien har 150.000 lærere og docenter ladet sig førtidspensionere i løbet af de seneste ti år som følge af stressbetingede sygdomme. Dette tal er tre gange så højt, som antallet af personer, der har ladet sig pensionere på grund af alder.

Sverige er det eneste land i Europa, som har vedtaget en effektiv lov på dette område. Loven kaldes »lov om urimelig opførsel på arbejdspladsen«.

Har Kommissionen til hensigt at træffe foranstaltninger til vedtagelse af en effektiv retsakt på europæisk plan, som vil beskytte arbejdstagerne på arbejdspladsen mod intimidering, og forhindre førtidspensionering som følge af stressbetingede sygdomme?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn
(7. maj 1996)

Kommissionens aktioner inden for fællesskabsprogrammet vedrørende sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen for perioden 1996-2000 ⁽¹⁾ omfatter risikovurdering af særlige sundheds- og sikkerhedsspørgsmål, bl.a. vold og stress på arbejdspladsen, hvortil intimidationsproblemet er knyttet. Vurderingen vil til den tid også indeholde en stillingtagen til, om en indsats på fællesskabsniveau er påkrævet eller ej.

⁽¹⁾ KOM (95) 282 endelig udg.

(96/C 217/157)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0762/96
af Angela Billingham (PSE) til Kommissionen
(26. marts 1996)

Om: Markedsundersøgelser

Har Kommissionen kendskab til den praksis i forbindelse med markedsundersøgelser, som er almindelig udbredt inden for Storbritanniens nationale sundhedsvæsen og endog inden for de lokale og regionale myndigheder?

Er Kommissionen enig i, at man ved kun at undersøge ét aspekt af en tjenesteydelse forskelsbehandler de arbejdstagere, som undersøges?

Er Kommissionen rede til at undersøge denne uacceptable praksis, hvor man tvinger (sædvanligvis lavt betalte) arbejdstagere til regelmæssigt at konkurrere om deres egne job sædvanligvis kun ved, at de accepterer lavere betalte job?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(7. maj 1996)

De stillede spørgsmål synes udelukkende at vedrøre national lovgivning. Stridsspørgsmål om de udbetalte lønninger skal i princippet bilægges inden for rammerne af de enkelte medlemsstaters retspleje.

Det skal også tilføjes, at i tilfælde af overførsel af en del af en virksomhed — det fremgår ikke klart af spørgsmålets formulering, om det er det, der er tale om — overgår overdragerens rettigheder og forpligtelser i henhold til en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, som bestod på tidspunktet for overførslen, som følge af denne overførsel til erhververen (artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977⁽¹⁾).

Erhververen overtager således alle overdragerens forpligtelser, herunder også forpligtelser fra før overførslen. Direktivet tager sigte på at sikre opretholdelsen af arbejdstagernes rettigheder i tilfælde af, at de overgår til en ny arbejdsgiver, og således gør det muligt for dem at arbejde for erhververen under samme betingelser som dem, der var aftalt med overdrageren. Eftersom Det Forende Kongerige har omsat disse aspekter af direktiv 77/187/EØF til national lovgivning, henhører løsningen af eventuelle stridsspørgsmål på dette område under den nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EFT L 61 af 5.3.1977.

(96/C 217/158)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0763/96
af Aline Pailler (GUE/NGL) til Kommissionen
(1. april 1996)

Om: Vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder

Kommissionen anfører i sin meddelelse af 23. februar 1994 om indvandrer- og asylpolitikken, at medlemsstaternes ratifikation af den internationale konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, som FN's Generalforsamling vedtog den 18. december 1990, ville sikre, at de vandrende arbejdstageres og deres familiers rettigheder er i overensstemmelse med de højeste internationale normer.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der har ratificeret denne internationale konvention? Er Kommissionen villig til at træffe foranstaltninger med henblik på at tilskynde alle medlemsstaterne til at ratificere denne konvention og udarbejde forslag om forbedring af beskyttelsen af de sociale, økonomiske, kulturelle og politiske rettigheder for de vandrende arbejdstagere og deres familier i Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(7. maj 1996)

De Forenede Nationers konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder er ikke ratificeret af Fællesskabets medlemsstater.

I sit sociale handlingsprogram på mellemlang sigt (1995-1997 ⁽¹⁾) erklærede Kommissionen, at den vil tilskynde medlemsstaterne til at ratificere denne konvention for at forbedre vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers stilling, når de har fast bopæl i Fællesskabet og sikre, at deres rettigheder er i overensstemmelse med de internationale normer.

Kommissionen arbejder i øjeblikket bl.a. med udarbejdelse af en rapport om de vanskeligheder og muligheder, der er forbundet med medlemsstaternes ratificering, og om merværdien i forbindelse med ratificering af denne konvention i sammenligning med andre internationale redskaber, der er vedtaget af ILO og Europa-Rådet.

Kommissionen vil fortsat arbejde henimod aktioner, der kan styrke integrationspolitikken til fordel for indvandrere, som fastsat i dens meddelelse om indvandrer- og asylpolitik af 23. februar 1994, herunder fremme af udveksling af oplysninger og erfaringer med regeringer og ikke-statslige organisationer og tildeling af støtte til integrationsprojekter.

⁽¹⁾ COM(95) 134 endelig udg.

(96/C 217/159)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0764/96

af Sylviane Ainarði (GUE/NGL) til Kommissionen

(21. marts 1996)

Om: Udviklingen af harpikstapning

Der er stadig et stort underskud i Europa på produkter fremstillet af fyrreharpiks. Desværre er tapningen af fyrreharpiks på grund af prisfald og manglende støtte blevet opgivet i en række områder som f.eks. Landes.

Der er for nylig blevet udviklet en ny metode til harpikstapning, som foregår i en lukket beholder. Metoden forbedrer udbyttet og gør det muligt at udvinde terpentiner gennem dekantering og krystalliseret harpiks. Metoden omfatter desuden en mobil destilleringsenhed, som gør det muligt at omdanne det krystalliserede harpiks til kolofonium og terpentiner på stedet. Man er for øjeblikket i gang med at afprøve metoden.

Har Kommissionen kendskab til denne nye metode? Har den til hensigt at yde finansiel støtte til projektet for at gøre det muligt at genoplive harpikstapningen i skovområder som f.eks. Landes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(12. april 1996)

Kommissionen er bekendt med de forskellige metoder til tapning af fyrreharpiks, herunder den metode til harpikstapning, der foregår i en lukket beholder, og som forenkler arbejdet og nedskærer omkostningerne.

Kommissionen yder ikke direkte støtte til harpiksproduktionen i EF.

Udviklingen af denne sektor i Landes kan dog fremmes ved at yde støtte til udviklingsprogrammer for landdistrikterne. Disse programmer indgår i reformen af strukturfondene og forvaltes i de franske regioner af tilsynsudvalg, der ledes af regionernes præfekter og omfatter regionernes politiske, administrative, økonomiske og sociale parter. Programmet for Aquitaine vedrører perioden 1994-1999 og indeholder et afsnit om udnyttelse af skovressourcerne. Fremme af harpiksproduktionen kunne indgå i et sådant program, hvis de regionale beslutningstagere træffer beslutning herom. I Aquitaine-programmet er der til hele skovbrugssektoren afsat offentlige midler på omkring 300 mio. FRF over en seksårig periode, inkl. de næsten 150 mio. FRF, som ydes af EUGFL, Udviklingssektionen.

(96/C 217/160)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0767/96
af Thomas Megahy (PSE) til Kommissionen***(1. april 1996)*

Om: Det indre marked — kvoter for radioudsendelser

I henhold til en ny fransk lov skal 40% af sange, der udsendes i fransk radio, være på fransk. Den irske regering har indført en lignende kvota på 30% for irsk materiale. Samtidig overvejer den portugisiske og belgiske regering at indføre tilsvarende kvoter.

Mener Kommissionen, at der er behov for at gribe ind ud fra hensynet til den frie bevægelighed for tjenesteydelser i Det Europæiske Fællesskab?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(26. april 1996)*

Kommissionen er i færd med at undersøge den franske og den irske lovgivning med henblik på at konstatere, om den er i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 59, idet radiospredning er en tjenesteydelse i traktatens betydning. Med hensyn til den franske lovgivning tillader Kommissionen sig at henvise sit svar på hr. Wilsons skriftlige forespørgsel E-380/96 ⁽¹⁾. I lyset af de resultater, der kommer ud af undersøgelserne, vil Kommissionen overveje, om der er behov for at træffe foranstaltninger.

Kommissionen er bekendt med, at der i Portugal findes en lov om radiokvoter, men har fået oplyst, at den ikke håndhæves. Kommissionen har ikke kendskab til, at Belgien skulle overveje at indføre en tilsvarende ordning.

⁽¹⁾ EFT C 217 af 26.7.1996, s. 31.

(96/C 217/161)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0775/96
af Thomas Megahy (PSE) til Kommissionen***(1. april 1996)*

Om: Information om offentlig sundhed

Jeg har fra et medlem af min valgkreds modtaget klage over, at han blev udsat for risiko for smitte af legionærsygen på grund af utilstrækkelig kommunikation på området offentlig sundhed mellem Tyrkiet og Det Forenede Kongerige. Dette spørgsmål kan ligeledes vedrøre andre EU-lande.

Han anfører, at legionærsygen blev konstateret på et hotel i Kusadisi i maj 1995. Der var i alt 11 tilfælde. Men først sidst i september blev turisterne fjernet fra hotellet, og i denne periode har 4.500 britiske feriegæster været i smittefare.

Hvilke ordninger eksisterer der mellem EU og Tyrkiet for udveksling af vigtige oplysninger vedrørende den offentlige sundhed? Er det Kommissionens opfattelse, at de nuværende metoder til oplysning om farer af risici for den offentlige sundhed er tilfredsstillende? Hvad kan der i modsat fald gøres for at forbedre dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(8. maj 1996)*

Kommissionen finansierer et netværk — kaldes European Working Group for Legionnaires' Infections — som indeholder oplysninger om legionærsygen og har til formål at registrere og analysere oplysninger fra 24 lande, heraf EU's medlemsstater (med undtagelse af Luxembourg), Kroatien, Den Tjekkiske Republik, Malta, Norge, Rusland, Den Slovakiske Republik, Schweiz og Tyrkiet. Formålet med systemet er hurtigt at påvise samlede tilfælde, som kan stamme fra samme smitekilde, og hurtigt at sende advarsler til de øvrige lande, som deltager i netværket. Netværket blev etableret i 1987. Indsamlingscentret — The Communicable Disease Surveillance Centre — var oprindeligt beliggende i Stockholm, men har siden 1. juli 1993 haft til huse i Colindale ved London.

Det er Kommissionens mål at udvikle sådanne netværk på EU-plan, der også omfatter andre smitsomme sygdomme, som det fremgår af meddelelsen vedrørende et overvågningsnetværk for smitsomme sygdomme i Fællesskabet og forslag til Parlamentets og Rådets afgørelse om oprettelse af et netværk til epidemiologisk overvågning af og kontrol med smitsomme sygdomme i Det Europæiske Fællesskab (¹), der p.t. ligger til behandling. Sundhedsindikatorerne for Tyrkiet kan i øvrigt indhentes gennem Verdenssundhedsorganisationens regionale kontor for Europa. Dette kontor dækker både Tyrkiet og samtlige medlemsstater.

(¹) KOM(96) 78 endelig udg. af 7.3.1996.

(96/C 217/162)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0777/96
af Gerardo Fernández-Albor (PPE) til Kommissionen
(1. april 1996)

Om: Skævheder i tildelingen af børnetilskud i EU-medlemsstaterne

Ifølge Eurostat-undersøgelser var børnetilskudssatsen i EU-medlemsstaterne i perioden 1980-1991 15 gange højere end tilskudssatsen i Spanien i samme periode. En spansk kvinde skulle således have 16 børn for at opnå det samme støttebeløb, som en britisk moder modtager for et enkelt barn.

Medens børnetilskud i de fleste lande i Unionen ydes uafhængigt af familiens indtægter, er de offentlige familietilskud i Spanien indkomstafhængige, hvilket betyder, at det er de færreste familier, som er berettigede til disse tilskud.

Har Kommissionen til hensigt at forsøge at afhjælpe de ovenfor beskrevne skævheder ved at fremsætte forslag om en børnetilskudspolitik, som sikrer ensartede tilskud til familier i Europa og udelukker store skævheder som dem, der rammer spanske familier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(7. maj 1996)

Fastsættelsen af børnetilskud hører udelukkende under medlemsstaternes kompetence. Kommissionens eneste kompetence på dette område er at sikre, at borgere, der lever i en anden medlemsstat end den, hvor de har deres oprindelse, ikke bliver udsat for diskriminering. Endvidere fører Det Europæiske Observationsorgan for National Familiepolitik tilsyn med foranstaltninger til fordel for familier og refererer derom på årsbasis.

(96/C 217/163)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0778/96
af Angela Billingham (PSE) til Kommissionen
(21. marts 1996)

Om: Indgangsprisordningen

Kommissionen har givet tilladelse til indførsel til nedsat tarif i 1996 af en vis mængde appelsiner fra tredjelande, som er bestemt til fremstilling af frisk appelsinsaft. Efter forslag fra kommissionsmedlem Fischler har Kommissionen vedtaget at åbne et toldkontingent på 12.000 t indtil udgangen af marts, og i forbindelse hermed vil indgangsprisen blive nedsat med ca. 10 ECU pr. 100 kg i forhold til den normale indgangspris på 36,9 ECU pr. 100 kg.

Denne foranstaltning blev truffet efter henvendelser til Kommissionen fra appelsinsaftproducenterne i Det Forenede Kongerige. Det er umuligt for producenterne af frisk appelsinsaft at købe egnede appelsiner til forarbejdning inden for EU hele året rundt, hvorfor de er nødt til at købe appelsiner fra tredjelande i perioden fra december til maj. Som følge af anvendelsen af indgangspriser i henhold til GATT-aftalen var det ikke længere muligt at sikre tilstrækkelige forsyninger med appelsiner til fremstillingen af frisk appelsinsaft. Der er risiko for, at tabene inden for denne erhvervssektor direkte vil ramme beskæftigelsen for 5.700 arbejdstagere i Det Forenede Kongerige.

Hvad har Kommissionen til hensigt at gøre for at sikre, at der i 1997 kan indføres appelsiner til forarbejdning fra tredjelande til nedsat indgangspris? Vil Kommissionen eventuelt foranledige, at producenterne af frisk appelsinsaft i Det Forenede Kongerige og i resten af Europa i 1997 kan købe appelsiner til presning fra tredjelande til nedsat indgangspris i hele den periode, hvor de ikke kan købe dem i Europa, dvs. fra december til maj?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(12. april 1996)

Kommissionen vedtog i januar dette år en overgangsforanstaltning ved forordning (EF) nr. 37/96 ⁽¹⁾, hvorved der blev åbnet et kontingent til nedsat indgangspris på 12 000 t appelsiner indført til forarbejdning i perioden fra den 1. december 1995 til den 31. marts 1996.

Kommissionen undersøger for øjeblikket i producentmedlemsstaterne, om de appelsinsorter, som den britiske industri efterspørger til fremstilling af friskpresset appelsinsaft, er til rådighed.

Kommissionen vil gennemgå resultatet af disse forespørgsler og foreslå passende foranstaltninger for fremtiden.

⁽¹⁾ EFT L 9 af 12.01.1996.

(96/C 217/164)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0793/96

af Robin Teverson (ELDR) til Kommissionen

(3. april 1996)

Om: ERASMUS-programmet

Kommissionen bedes oplyse, om der er sket ændringer i støtten under ERASMUS-programmet i Den Europæiske Union, og især om der er sket forhøjelser eller nedskæringer i støtten til Det Forenede Kongerige. Hvilke skridt agter Kommissionen at tage i betragtning af, at antallet af studerende i EU fortsat stiger, ikke kun for at sikre, at det eksisterende støtteniveau under ERASMUS-programmet opretholdes, men også at støtten holder trit med antallet af studerende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson

(13. maj 1996)

Erasmus-programmet er en integrerende del af det nye fællesskabsprogram Socrates, som blev vedtaget af Rådet og Parlamentet den 14. marts 1995 ⁽¹⁾.

Fællesskabsbudgettet til implementeringen af Socrates-programmet for perioden 1995-1999 udgør 850 mio. ECU. I henhold til bestemmelserne i afgørelsen om iværksættelse af programmet skal budgettet til kapitel I – Erasmus udgøre mindst 55% af det samlede Socrates-budget.

Fordelingen af budgetmidler til de enkelte medlemsstater af den del, der er afsat til støtte til studentermobilitet (kapitel I – aktion 2), udregnes efter de i afgørelsen fastlagte parametre. Hvad angår 1996-bevillingen til Det Forenede Kongerige er den faldet i lidt i forhold til 1995-bevillingen primært på grund af indførelse af en ny faktor.

Skønt studentermobilitet er af særdeles stor betydning, og fællesskabsstøtten har været stadig stigende, kan fællesskabsbudgettet ikke alene dække det store behov for mobilitetsstøtte til studerende. Derfor opfordrer Kommissionen myndighederne og de højere læreanstalter i medlemsstaterne til at sikre former for supplerende støtte. Desuden har en »Erasmus-student« ikke længere automatisk status som »Erasmus-stipendiemodtager«. Dette betyder, at studerende der har råd til selv at betale deres mobilitetsudgifter, deltager i Erasmus-programmet uden støtte, ligesom det nu er muligt at tildele forhøjet støtte til studerende med særlige behov.

⁽¹⁾ EFT L 87 af 20.4.1995.

(96/C 217/165)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0800/96**af Jesús Cabezón Alonso (PSE) og Juan Izquierdo Collado (PSE) til Kommissionen***(3. april 1996)*

Om: Import af iransk safran

Importen af iransk safran til det europæiske marked har haft en meget negativ indvirkning på de spanske safranproducenters situation.

Tyve tusinde er beskæftiget med produktion af safran i regionen Castilla-La Mancha (Spanien).

Iransk safran er af en dårligere kvalitet, og prisen herfor på det europæiske marked ødelægger enhver mulighed for fair konkurrence.

Har Kommissionen kendskab til ovennævnte forhold?

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen iværksat eller agter den at iværksætte for at beskytte safran fremstillet i Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(24. april 1996)*

Safran indføres til EF til en told på 10%. Den fælles markedsordning for safran og andre krydderier er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 827/68⁽¹⁾.

I 1994, som er det seneste år der foreligger tal for, blev der fra Iran indført 30 t safran (værdi 7,4 mio ECU), som udgjorde 55% af den totale mængde safran indført til EF og var noget nær det dobbelte af de seneste års niveau. Samme år var de spanske udførsler af safran (herunder handel mellem medlemsstaterne) på 45 t (værdi 14,1 mio ECU).

Da der ikke foreligger pålidelige produktions- og prisoplysninger om safran, er det vanskeligt at drage nogen konklusioner om virkningen af indførslen fra Iran. Kommissionen vil gerne undersøge eventuelle nærmere oplysninger om sådanne indførsler og de skadelige virkninger, de måtte have på EF's markeder og produktion.

⁽¹⁾ EFT L 151 af 30.06.1968, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 3290/94 (EFT L 349 af 31.12.1994).

(96/C 217/166)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0801/96**af Cristiana Muscardini (NI), Amedeo Amadeo (NI), Roberta Angelilli (NI), Spalato Belleré (NI), Sebastiano Musumeci (NI), Antonio Trizza (NI), Marco Cellai (NI), Gastone Parigi (NI) og Salvatore Tatarella (NI) til Kommissionen***(3. april 1996)*

Om: Retstvist om udstedelsen af anden koncession for GSM-mobiltelefoni i Italien

I forbindelse med udbudsprocedurerne med henblik på udstedelsen af den anden GSM-licens — først i Italien, derefter i Spanien og endelig i Belgien — tillod Kommissionen først, at procedurerne gik deres gang, og først efter at de var afsluttet, og, for Italiens vedkommende, ligefrem først efter at licensen allerede var tildelt, begyndte den at give udtryk for sin uenighed i, at procedurerne også havde åbnet mulighed for afgivelse af et billigt tilbud fra tilbudsgivernes side.

Opmærksomheden skal her navnlig henledes på, at der med hensyn til de tre nævnte situationer, som har store indbyrdes ligheder, kun for Italiens vedkommende er blevet truffet en formel afgørelse mod regeringen, der er blevet afkrævet et svar inden for blot tre måneder, mens der for de to øvrige landes vedkommende ikke er taget noget formelt skridt og ikke er fastsat nogen frist for de foranstaltninger, der eventuelt skal træffes.

Efter Kommissionens afgørelse har den italienske stat, det største mobiltelefoniselskab (TIM) og selskabet for faste telefonforbindelser (Telecom Italia) set sig nødsaget til at indgive søgsmål til både Domstolen og Retten i Første Instans.

Kan Kommissionen derfor oplyse, hvorfor den udelukkende for Italiens vedkommende har så travlt med at afslutte retstvisten, som oven i købet er indledt under udvisning af overdreven strengthed og meget sent, at den ligefrem har valgt at følge en for den usædvanlig procedure, nemlig at holde drøftelsen af de vedtagne foranstaltninger adskilt fra udstedelsen af den formelle afgørelse, der bringer sagen til afslutning?

Vil Kommissionen endelig bemærke det pinlige indtryk, den har givet af at ville udnytte magttomrummet i Italien gennem en i sandhed enestående nidkærhed over for et fællesskabsland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(24. april 1996)

Liberaliseringen af markedet for mobil- og personkommunikation har været et af Kommissionens vigtigste mål. Længe før vedtagelsen af direktiv 96/2/EF⁽¹⁾ den 16. januar 1996 havde Kommissionen indledt overtrædelsesprocedurer over for de medlemsstater, der opretholdt det nationale teleselskabs monopol i forbindelse med oprettelsen af GSM-mobiltelefonet, nemlig Italien, Belgien og Irland.

I forbindelse med disse procedurer, opdagede Kommissionen, at de berørte medlemsstater havde planlagt at udvælge operatør nr. 2 på baggrund af et udbud. Kommissionen undlod ikke at gøre disse medlemsstater opmærksomme på den konkurrencefordrejning, en sådan procedure uundgåeligt ville medføre. I modsætning til de belgiske og irske sager, var Kommissionen i det italienske tilfælde ikke i stand til at reagere før efter afslutningen af det offentlige udbud, da den italienske regering først meddelte Kommissionen indholdet af udbudet efter procedurens afslutning.

Den belgiske og irske regering forpligtede sig skriftligt til, før udvælgelsen af GSM operatør nr. 2, at kræve en lignende betaling fra det nationale teleselskab. Den italienske regering kom derimod ikke med et konkret forslag. Derfor var Kommissionen nødsaget til at vedtage en formel beslutning den 4. oktober 1995, hvori Italien fik pålagt at give meddelelse om sådanne foranstaltninger. Denne beslutning var derfor ikke forbundet med den politiske situation i Italien.

Formålet med de beslutninger, der træffes i henhold til EF-traktatens artikel 90, stk. 3, er at bringe overtrædelser til ophør, og de berørte medlemsstater anmodes altid om at meddele Kommissionen, hvilke foranstaltninger der er truffet for at bringe forholdene i overensstemmelse med EF-retten. I sagen om GSM-net i Italien, kunne den aktuelle overtrædelse – ulige forhold på GSM-markedet i det nationale teleselskabs favør – bringes til ophør på flere måder. Kommissionen kunne ikke på den italienske regerings vegne vælge mellem de mulige alternativer. I sin skrivelse af 18. januar 1996 opregnede den italienske regering en række justeringsforanstaltninger, som den påtænker at træffe for at efterkomme beslutningen:

- øjeblikkelig gennemførelse af direktiv 96/2/EF og 96/19/EF⁽²⁾ gennem specifikke lovforslag for bl.a. at tillade GSM operatør nr. 2 frit at bruge sin egen, alternative infrastruktur for at tilbyde sine tjenester
- fri adgang for de to mobiloperatører til GSM-frekvenserne (890-960 Mhz)
- tildeling af DCS 1800 frekvenser til OPI (Omnibel Pronto Italia) i forbindelse med licensen og autorisation til at benytte denne frekvens, når en tredje mobiloperatør har fået mulighed for at etablere sig på markedet og senest den 1. januar 1998
- en 25% reduktion svarende til 60 000 mio. ITL af taksterne for sammenkobling mellem OPI's GSM-mobilnet og Telecom Italia's offentlige koblede telefonnet fra 1996 til 1997.

Kommissionen bekræftede, at den fandt disse foranstaltninger tilstrækkelige til at opfylde betingelserne i beslutningen. Kommissionen afventer nu, at de føres ud i livet, således at den formelt kan henlægge sagen.

(¹) EFT L 20 af 26. januar 1996.

(²) EFT L 74 af 22. marts 1996.

(96/C 217/167)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0805/96**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen***(3. april 1996)*

Om: Nedsættelse af basisprisen for gede- og fåremælk — virkninger for kvægavlerne

De græske kvægavlere har ved demonstrationer protesteret heftigt imod de ekstremt lave priser og ostemejeriernes ringe udnyttelse af gede- og fåremælken. Denne situation forværres yderligere af, at basisprisen for gede- og fåremælk i modsætning til prisen for komælk konstant nedsættes. Samtidig har den omfattende import af fetaost og mælkepulver medført, at der er blevet skabt lagre af fetaost på over 40.000 tons.

Hvilke omgående og langsigtede foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med henblik på at afhjælpe kvægavlernes situation og få udnyttet de bestående lagre?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(23. april 1996)*

Til forskel fra komælk er fåremælk og deraf afledte produkter ikke omfattet af nogen prisgaranti i henhold til den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter. I øvrigt gælder mælkevoteordningen ikke for fåremælk, som således kan produceres uden begrænsninger.

Markedet for fåreost støttes via forskellige ordninger, som finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL). Det drejer sig navnlig om eksportrestitutioner, som ydes til samtlige fåreoste, samt om støtte til privat oplagring af ostene Kefalotyri og Kasseri. Kommissionen har netop fastlagt vilkårene for ydelse af støtte til disse to oste for oplagringsåret 1996/1997. Desuden har Kommissionen under hensyntagen til de specielle forhold, der gør sig gældende på markedet for fåreost, vedtaget en mindre kraftig nedsættelse af restitutionerne for disse oste end for de øvrige oste.

Endelig har Kommissionen givet Grækenland tilladelse til at anvende en del af de disponible finansielle midler, der var bestemt til levering af fødevarer til de dårligst stillede personer, til køb af fetaost på markedet. Dette skulle resultere i en reduktion på kort sigt af de overskydende lagre af dette produkt.

Kommissionen har ingen andre muligheder for at øge forbruget af fåremælk og fåreost, hvis konkurrencemæssige stilling trues af det relativt høje prisniveau. Det kan derfor på ingen måde udelukkes, at en strukturel sanering af markedet for fåremælk og fåreost må udmøntes i en tilpasning af udbuddet til efterspørgslen.

(96/C 217/168)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0806/96**af James Elles (PPE) til Kommissionen***(3. april 1996)*

Om: Snyd i forbindelse med videresalg af time share

Sheila Younger fra spørgerens valgkreds er blevet offer for snyderi i forbindelse med videresalg af time share. Snyderiet foregår på den måde, at ejeren af en time share kontaktes af en person, der tilbyder at sælge ejerens time share mod betaling af et gebyr. Det turde være overflødig at gøre opmærksom på, at den uønskede time share ikke bliver solgt på trods af ejerens udbetaling af et særligt gebyr. Ikke alene står ejeren tilbage med den uønskede time share, men er også blevet fattigere med udbetalingen af et gebyr til en uærlig salgsagent.

Har Kommissionen foranstaltet undersøgelser med hensyn til denne form for snyderi, og kan der på nogen måde indføres en bedre form for beskyttelse af borgere, der bliver involveret i time share-ordninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(13. maj 1996)*

Europa-Parlamentet og Rådet vedtog den 26. oktober 1994 et direktiv om beskyttelse af køber i forbindelse med visse aspekter ved kontrakter om brugsret til fast ejendom på timeshare-basis ⁽¹⁾.

Som direktivets titel antyder, indeholder det udelukkende aspekter ved timeshare-kontrakter. Det omfatter ikke aspekter — som eksemplet nævnt af det ærede parlamentsmedlem i spørgsmålet (snyd i forbindelse med videresalg af timeshare-andele) — vedrørende hvilken handelspraksis der kan anvendes ikke kun for timeshare, men for alle former for produkter og serviceydelser.

På grund af direktivets karakter er det dog muligt for de enkelte medlemsstater at vedtage eller indføre bestemmelser, der i højere grad beskytter købere af timeshare-andele.

(¹) EFT L 280 af 29.10.1994.

(96/C 217/169)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0817/96
af Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR) til Kommissionen
(3. april 1996)

Om: Evaluering af »Projekt 1992«

I slutningen af firserne foretog Cecchini i samarbejde med Kommissionens tjenestegrene en forhåndsvurdering af omkostningerne og fordelene ved »Projekt 1992«.

Agter Kommissionen nu mere end tre år efter gennemførelsen af det indre marked at gennemføre en postevaluering af dette projekt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(23. april 1996)

I henhold til Rådets resolution 1218/92 af 7. december 1992 (¹) skal Kommissionen »forelægge en generel analyse af, hvorvidt de truffene foranstaltninger til gennemførelse af det indre marked har været effektive, navnlig set på baggrund af deres virkning i forhold til målsætningen om at fremme en harmonisk og afbalanceret udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed, en bæredygtig og ikke-inflationær vækst, som respekterer miljøet, en høj grad af konvergens med hensyn til de økonomiske resultater, et højt beskæftigelsesniveau, et højt socialt beskyttelsesniveau, højnelse af levestandarden og livskvaliteten, økonomisk og social samhørighed samt solidaritet mellem medlemsstaterne. Analysen kan endvidere omhandle den virkning, foranstaltningerne har med hensyn til at forbedre de europæiske virksomheders konkurrenceevne på verdensmarkederne«.

Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en omfattende undersøgelse af virkningen af det indre marked på industrien og tjenestesektoren, infrastrukturudviklingen, nedbrydningen af barrierer, handelen, investeringerne og konkurrencen. Der vil også blive foretaget en vurdering af den samlede virkning på EU's økonomi og på de enkelte regioner.

Arbejdet skrider godt frem, og det forventes, at Kommissionen vil forelægge Rådet og Parlamentet resultaterne af denne undersøgelse inden udgangen af 1996.

(¹) EFT nr. C 334 af 18.12.1992.

(96/C 217/170)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0820/96
af Francisco Lucas Pires (PPE) til Kommissionen
(3. april 1996)

Om: Fællesskabsprogrammer til bekæmpelse af aids

Indeholder fællesskabsprogrammerne til bekæmpelse af aids nogen former for støtte i forbindelse med opførelse af modtagelses- og behandlingscentre for patienter på private sociale institutioners initiativ?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(7. maj 1996)*

I henhold til EF-traktatens artikel 129 skal Fællesskabets indsats på sundhedsområdet være rettet mod forebyggelse af sygdomme, idet det fremmer forskning i deres årsager og spredning samt sundhedsoplysning og -uddannelse.

Europa-Parlamentet og Rådets afgørelse af 29. marts 1996 om vedtagelse af et EF-handlingsprogram vedrørende forebyggelse af AIDS og visse andre smitsomme sygdomme som led i indsatsen inden for folkesundhed (1996-2000) ⁽¹⁾ indeholder en række støtteaktioner vedrørende overvågning af og kontrol med AIDS, bekæmpelse af sygdommens smitte, informering og uddannelse for befolkningen i almindelighed og for særlige målgrupper, programmer til udveksling af erfaring og oplysninger om støtte til HIV-smittede og AIDS-syge samt bekæmpelse af diskrimination.

EF-traktatens artikel 129 indeholder ingen bestemmelser om direkte støtte til opførelse af modtagelses- og behandlingscentre inden for rammerne af Fællesskabets handlingsprogram.

⁽¹⁾ EFT L 95 af 16.4.1996.

(96/C 217/171)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0834/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(12. april 1996)*

Om: Beskæftigelse

På topmøder i den seneste tid i Bruxelles, på Korfu og i Essen er bekæmpelse af arbejdsløshed blandt unge blevet defineret som en af Den Europæiske Unions vigtigste prioriteter. Rådets afgørelse af 6. december 1994 om kvaliteten og betydningen af erhvervsuddannelse, der er baseret på hvidbogen, fastlægger nogle væsentlige grundprincipper for udviklingen af en erhvervsuddannelsespolitik, der på effektiv måde kan bidrage til bekæmpelse af arbejdsløshed blandt unge.

Kommissionen bedes oplyse, om den i denne forbindelse ikke finder det hensigtsmæssigt at indføre et integrationsprogram omfattende lønnet beskæftigelse af arbejdssøgende unge. Formålet med et sådant program skulle være via støtte i en begrænset periode til nye stillinger oprettet til unge at bidrage til skabelse og bevarelse af beskæftigelse, der giver arbejdsløse unge sikkerhed for beskæftigelse. Unge, der er arbejdsløse i over seks måneder, som ikke har en uddannelse, skulle have mulighed for at få adgang til arbejdsmarkedet i virksomheder på basis af praktisk arbejds erfaring. Støtten skulle gives i mindst et år og svare til mindst 50% af lønnen på basis af gældende tariffer. Den skulle være nedfældet i en arbejds kontrakt på ubestemt tid. Programmet skulle i særlig grad fremme beskæftigelse på tværs af grænserne ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 340 af 29.12.1994, s. 8.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(7. maj 1996)*

I konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Essen, som igen blev bekræftet af Rådet i Cannes og Madrid, blev der sat fokus på behovet for at gøre unge til en prioritet for medlemsstaterne. Samtidig med at de vedtog den rapport, de fik forelagt af Rådet (økonomi og finans) beskæftigelse, udsendte stats- og regeringscheferne følgende mandat til fordel for unge:

»Medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter bør sikre, at der findes en vej til deres integration på arbejdsmarkedet. Alle unge bør have mulighed for at få den uddannelse, erhvervsuddannelse og arbejds erfaring, der er nødvendig for, at de kan finde beskæftigelse«.

Medlemsstaternes politik til bekæmpelse af arbejdsløsheden blandt unge fremgår af deres flerårige programmer, som er udarbejdet efter Det Europæiske Råd i Essen. Denne politik kommer i særlig grad til udtryk i prioritet 1 (øgede investeringer i uddannelse og erhvervsuddannelse), prioritet 3 (begrænsning af andre arbejdsomkostninger end lønnen) og prioritet 5 (foranstaltninger til støtte for befolkningsgrupper, der er særlig ramt af arbejdsløshed).

I alt væsentligt henhører beskæftigelsespolitikken under medlemsstaternes kompetence, og den bestemmes efter deres individuelle prioriteter under hensyntagen til interne budgetmæssige overvejelser og indskrænkninger. Kommissionen kan ganske vist forsøge at identificere og udbrede god praksis, men kompetencen på dette område ligger hos medlemsstaterne.

(96/C 217/172)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0838/96
af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen
(12. april 1996)

Om: Oprettelse af mobile operationsrum

I Israel bringes sundhedsvæsenet desværre ret ofte i yderst alvorlige situationer og man kunne forestille sig ligeledes i Europa parallelt med almindelige ambulancer og førstehjælpsambulancer med sygeplejepersonale at indføre ambulancer, som udstyres med operationsudstyr og hvortil der knyttes lægepersonale, som midlertidigt fritages fra nødhjælpstjenesten, således at de på stedet kunne udføre nødoperationer.

Kan Kommissionen oplyse, om dette allerede findes i et eller flere medlemsstater, og om det ikke ville være hensigtsmæssigt under alle omstændigheder at foreslå Fællesskabets lande at oprette ambulancer (i forhold til de forskellige regioners befolkningstæthed), der er indrettet som mobile operationsrum med henblik på hurtige indgreb for at redde menneskeliv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(8. maj 1996)

I mindst 6 medlemsstater disponerer de nationale nødhjælpstjenester over mobile operationsrum, som meget hurtigt kan stilles til rådighed for de øvrige medlemsstater i tilfælde af en større katastrofer eller teknologiske katastrofer, hvor der er brug for hjælp ude fra til at løse opgaven.

Denne støtte med konkrete midler realiseres gennem EF-samarbejdet inden for civilbeskyttelse. Dette samarbejde udspringer af Rådets resolution af 8. juli 1991 om forbedring af medlemsstaternes gensidige bistand i tilfælde af naturkatastrofer og teknologiske katastrofer⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 198 af 27.7.1991.

(96/C 217/173)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0843/96
af Concepció Ferrer (PPE) til Kommissionen
(12. april 1996)

Om: Bekæmpelse af fremmedhad

Med henvisning til Kommissionens bebudede initiativer til iværksættelse af en ordning til midlertidig beskyttelse af flygtninge, asylansøgere, indvandrere og gadebørn og navnlig den faste vilje til at iværksætte en fælles aktion mod racisme og fremmedhad,

og under hensyntagen til de tilsvarende bestræbelser på dette område fra Europarådets side gennem dets forslag til en protokol om mindretalenes kulturelle rettigheder og i betragtning af dets opfordring til en hurtig ratifikation af det europæiske charter om de regionale sprog og mindretalssprogene samt rammekonventionen,

samt med henvisning til Europarådets ubestridelige erfaring med hensyn til disse spørgsmål og den snævre forbindelse, som historien har knyttet mellem Unionen og denne fremtrædende institution,

1. mener Kommissionen så ikke, at det ville være hensigtsmæssigt med et snævert samarbejde mellem begge organer for at opnå bedre resultater af deres fælles bestræbelser på at bekæmpe fremmedhad og forsvare mindretalenes rettigheder?

2. I hvor høj grad genspejles ånden i Europarådets forslag i Kommissionens omtalte initiativer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(15. maj 1996)

Det er Kommissionens opfattelse, at samarbejdet med Europarådet om bekæmpelse af racisme og fremmehad skal styrkes. Kommissionen har i sin seneste meddelelse om racisme, antisemitisme og fremmedhad redegjort for de på dette område planlagte foranstaltninger (¹).

Kommissionen følger med interesse Europarådets aktiviteter til bekæmpelse af racisme og fremmedhad, især de aktiviteter, der som led i den europæiske ungdomskampagne mod racisme, antisemitisme, fremmedhad og intolerance, er iværksat af CDMG (the European Committee on Migration) og af ECRI (the European Commission against Racism and Intolerance). Der vil naturligvis blive taget højde for resultaterne af disse aktiviteter, i det omfang det er relevant og hensigtsmæssigt.

Kommissionen har ligeledes den opfattelse, at samarbejdet med Europarådet bør styrkes, når det gælder fremme og bevarelse af regional- og minoritetssprog og -kulturer. Derfor følger Kommissionen med interesse Europarådets arbejde på dette område, især ratificeringen af den europæiske pagt om regionale sprog eller minoritetssprog.

⁽¹⁾ COM(95) 653.

(96/C 217/174)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0846/96
af Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) til Kommissionen**

(12. april 1996)

Om: Udveksling af lærere (ikke universitetslærere) inden for rammerne af Socrates-programmet

Ifølge aktion nr. 1 i Socrates-programmet om sammenslutninger af undervisningscentre med henblik på udvikling af europæiske uddannelsesprojekter forefindes der stipendier, som skal fremme udvekslingen af lærere for en periode på maksimalt fire uger.

For så vidt angår Storbritannien, synes det at være meget vanskeligt for ikke at sige umuligt at gennemføre sådanne udvekslinger, idet de behørig myndigheder blokerer ansøgninger fra andre fællesskabslande med henvisning til, at der ikke er lærere til rådighed for sådanne udvekslinger.

Mener Kommissionen ikke, at det vil være nødvendigt at undersøge årsagerne til denne blokering af ansøgninger fra de øvrige fællesskabslande? Hvilke foranstaltninger har Kommissionen til hensigt at træffe for at løse dette problem, der er i modstrid med ånden i Socrates-programmet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson

(2. maj 1996)

I løbet af det første år (1995-1996) hvor aktion 1 — Comenius — er blevet gennemført, har samtlige medlemsstater deltaget i de udvekslingsordninger for lærere, som finder sted inden for partnerskaber mellem europæiske skoler, og de har ikke i den forbindelse meldt om særlige vanskeligheder.

Rent faktisk har Det Forenede Kongerige indstillet 113 lærere til udveksling (i relation til en kvote på 100 lærere), og Spanien indstillede 94 lærere (i relation til en kvote på 80 lærere).

Kommissionen vil imidlertid tage kontakt til de organer i medlemsstaterne, der har ansvaret for denne decentraliserede aktion, for at sikre sig, at aktionen gennemføres på en tilfredsstillende måde.

(96/C 217/175)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0851/96
af Hans-Gert Poettering (PPE) til Kommissionen
(12. april 1996)

Om: Europæisk pensionistbevis

Tyske pensionister er i den senere tid blevet nægtet billige billetpriser for offentlig transport i Nederlandene til trods for, at hollandske pensionister har fået mulighed for at købe billetter til nedsat pris. Som begrundelse henvises der til, at de tyske pensionister ikke er pensionister i henhold til den nederlandske lovgivning.

Kommissionen bedes derfor oplyse følgende:

1. Findes der et fælles europæisk pensionistbevis?
2. Vil det i tilfælde af, at der ikke eksisterer et sådant bevis, være nødvendigt at indføre det for at give pensionister mulighed for at nyde godt af de samme begunstigelser som pensionisterne i værtslandet?
3. Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at forhindre lignende misforståelser i fremtiden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(7. maj 1996)

Der eksisterer ikke et fælles europæisk bevis for pensionister, og der er ingen planer om at harmonisere medlemsstaternes politik på dette område. Kommissionens henstilling af 10. maj 1989⁽¹⁾ om indførelse af et europæisk ældrekort for personer, der er fyldt 60 år ville dog synliggøre de ældres rettigheder, især når de rejser i andre medlemsstater. Endnu har ingen af medlemsstaterne dog valgt at implementere denne henstilling, men Portugal for nylig har nedsat en arbejdsgruppe til at undersøge dette spørgsmål.

Kommissionen arbejder p.t. sammen med en række NGO'er for at klarlægge, hvorledes de ældre i større omfang kan udnytte deres rettigheder. Formålet er at udvikle systemer, som medlemsstaterne kan tilpasse til deres egne forhold, og som i sidste ende kan danne et grundlag for gensidig anerkendelse i Fællesskabet. Resultaterne af en feasibility-undersøgelse skulle foreligge medio 1997.

⁽¹⁾ EFT L 144 af 27.5.1989.

(96/C 217/176)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0852/96
af David Hallam (PSE) til Kommissionen
(12. april 1996)

Om: Et Europæisk Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad

Hvilken meddelelse henviste kommissær Flynn til i sit svar på min forespørgsel (E-2750/95)⁽¹⁾ om oprettelse af et Europæisk Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad? Hvad er datoen for denne meddelelse?

⁽¹⁾ EFT C 340 af 18.12.1995, s. 53.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(15. maj 1996)

Den 13. december 1995 vedtog Kommissionen en meddelelse om racisme, fremmedhad og antisemitisme samt et forslag til Rådets afgørelse om udpegning af 1997 som Det Europæiske År mod Racisme⁽¹⁾.

Denne meddelelse blev sendt til Parlamentet ved brev af 22. januar 1996.

(¹) KOM(95) 653 endelig udg.

(96/C 217/177)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0855/96
af Herbert Bösch (PSE) til Kommissionen
(2. april 1996)

Om: Bekæmpelse af svig

I arbejdsprogrammet for 1996 om bekæmpelse af svig nævnes det, at praksis med at nægte at finansiere landbruget efter anmodning fremsat på rådsmødet i Madrid også skal udvides til andre sektorer.

1. Hvor ofte har Kommissionen nægtet at finansiere landbruget?
2. Hvor høje beløb drejede det sig om?
3. Hvad var hovedårsagerne hertil?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
(24. april 1996)

Kommissionen giver medlemsstaterne forskud på de midler, der er nødvendige for at finansiere de landbrugsudgifter, der skal afholdes af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL). Hvert år efterprøver Kommissionen de afholdte udgifter og nøjagtigheden af medlemsstaternes regnskaber og kontrollerer, om udgifterne er i overensstemmelse med EF-reglerne. Denne kontrol foretages for størstedelens vedkommende på stedet hos medlemsstaternes centrale og regionale tjenester og hos støttemodtagerne. Når kontrollen er afsluttet træffer Kommissionen beslutning om afslutningen af medlemsstaternes årsregnskaber og om afslag på finansiering af de udgifter, der ikke opfylder EF-reglerne, især, når medlemsstaternes kontrol af udgifterne har været utilstrækkelig, for at forhindre og afsløre svig og uregelmæssigheder. Denne årlige regnskabsafslutningsprocedure (Rechnungsabschlussverfahren) er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 (¹).

De samlede afviste udgifter har andraget fra 384 mio. ECU (afslutningen af 1989-regnskaberne) til 1 518 mio. ECU (1991-regnskaberne). Proceduren for 1992 er endnu ikke afsluttet. Der blev afvist 843 mio. ECU ved en første beslutning, som blev truffet den 10. april 1996.

Den årlige beslutning om regnskabsafslutning vedrører alle medlemsstaterne, og alle behandles lige under gennemførelsen af proceduren. De afviste beløb er dog forskellige fra medlemsstat til medlemsstat afhængig af de relative stærke og svage punkter i deres kontrolsystemer.

De hyppigste grunde til afvisning af alle eller en del af udgifterne under de forskellige foranstaltninger inden for den fælles landbrugspolitik vedrører mangler i kontrolprocedurerne, f.eks. kontrollens manglende effektivitet, eller et utilstrækkeligt antal kontroller. Det største beløb vedrører visse medlemsstaters undladelse af at anvende mælkekvoteordningen i perioden 1989 til 1993.

(¹) EFT nr. L 94 af 28.4.1970.

(96/C 217/178)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0872/96
af Clive Needle (PSE) til Kommissionen
(2. april 1996)

Om: Fjernelse af visse publikationer fra WH Smiths kiosker

Bladcentralen WH Smith har fjernet omkring 300 mindre udbredte publikationer fra sine kiosker i Det Forenede Kongerige, heriblandt avisen »Tribune«, som er et fremragende politisk debatforum. Vil Kommissionen undersøge, om dette er i strid med konkurrencereglerne, samt gøre det hurtigst muligt, inden der går arbejdspladser tabt i denne branche?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(25. april 1996)*

Det påhviler i første omgang de britiske konkurrencemyndigheder at undersøge de konkurrencespørgsmål, der måtte opstå, fordi en bladcentral har fjernet en række publikationer fra sine detailsalgssteder. Office of Fair Trading (OFT) har ført tilsyn med ændringer i bladdistributionen, siden der blev truffet foranstaltninger til løsning af en række konkurrencemæssige problemer, som Monopolies and Mergers Commission havde påvist i sin rapport om avisdistributionen i december 1993.

Ud over ændringer i distributionen har også den teknologiske udvikling, såsom elektronisk udgivelse, medført en kraftig forøgelse af antallet af publikationer. Bladudgiverne må derfor træffe afgørelse om, hvilke publikationer der skal føres i butikkerne. Selv om publikationer i et lille oplag ikke længere sælges i de sædvanlige detailforretninger, er det dog normalt muligt at abonnere på dem direkte hos udgiverne eller deres distributionsvirksomheder.

Kommissionen har ikke for øjeblikket nogen planer om at foretage en nærmere undersøgelse af den pågældende distributionsvirksomheds detailsalgspolitik. Dette skyldes, at der ikke foreligger oplysninger, som tyder på, at samhandelen mellem medlemsstaterne er blevet påvirket, og, ikke mindst, at OFT fører nøje tilsyn med konkurrenceforholdene inden for denne sektor.

(96/C 217/179)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0882/96
af Maartje van Putten (PSE) til Kommissionen***(17. april 1996)*

Om: Det cambodjanske og thailandske politis involvering i illegal træhandel

Har Kommissionen kendskab til beretningen om ⁽¹⁾, at politiet i Bangkok og Phnom Penh er involveret i udstedelse af tilladelser til udenlandske virksomheder til træhugst i et sådant omfang, at praktisk taget alt tropisk træ af høj kvalitet (hvoraf en stor del kun befinder sig i randskove) allerede er udsolgt fra Cambodja?

Er Kommissionen ligeledes underrettet om, at tilladelse til træhugst ikke er følgen af en demokratisk beslutningsproces, men sker uden for de parlamentariske procedurer på grundlag af enkelte politikeres afgørelse, som selv drager store personlige finansielle fordele heraf?

Den Europæiske Union yder stor finansiell udviklingsstøtte til Cambodja (næsten 33 mio\$).

1. Har Kommissionen på denne baggrund foretaget nærmere undersøgelser af beretninger om illegal træhugst, eller agter Kommissionen at gøre dette?
2. Er Kommissionen på grundlag af resultaterne af sådanne undersøgelser rede til eventuelt at foreholde Cambodjas og Thailands regeringer deres ansvar og om nødvendigt at insistere på straffe i form af finansiell støttereducering for at standse de illegale aktiviteter?

⁽¹⁾ The Times, den 1.3.1996.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín*(30. april 1996)*

Kommissionen har kendskab til den rapport, som Global Witness for nylig udsendte om den ulovlige træhugst i Cambodja. Kommissionen har tidligere berørt den påståede deltagelse af thailandske selskaber i ulovlig træhugst i Cambodja.

Kommissionen har rettet henvendelse til de pågældende regeringer og modtaget deres forsikringer om, at de ikke deltager i nogen form for ulovlig virksomhed. Kommissionen vil fortsat give udtryk for sine betænkeligheder og er rede til på ny at tage spørgsmålet op under de generelle drøftelser med de nævnte regeringer.

(96/C 217/180)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0885/96
af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen
(17. april 1996)

Om: Europæiske samarbejdsudvalg

Den 22. september 1996 udløber fristen for at gennemføre Rådets direktiv 94/45/EF ⁽¹⁾ af 22. september 1994 om samarbejdsudvalg i fællesskabsvirksomheder i national ret.

Hvor langt er de forskellige medlemsstater i Unionen nået med gennemførelsen af direktivet?

⁽¹⁾ EFT L 254 af 30.9.1994, s. 64.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(15. maj 1996)

I Norge ⁽¹⁾ og Belgien har arbejdsmarkedets parter på nationalt plan indgået aftaler om inkorporeringen af direktiv 94/45/EF i den nationale lovgivning. I forbindelse med aftalerne skal der dog vedtages love på de områder, hvor arbejdsmarkedets parter ikke har kompetence.

I Italien, Portugal og på Island ⁽²⁾ har arbejdsmarkedets parter indledt forhandlinger om inkorporering af direktivet.

I Belgien, Danmark, Spanien, Frankrig, Irland, Nederlandene, Østrig, Finland, Sverige og Norge er der allerede forelagt lovforslag for de nationale parlamenter, eller det vil ske i løbet af de kommende uger.

I Grækenland, Luxembourg og Liechtenstein er lovforslagene under forberedelse.

⁽¹⁾ Berørt af direktiv 94/45/EF, i henhold til EØS-aftalen.

(96/C 217/181)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0891/96
af Karin Riis-Jørgensen (ELDR) til Kommissionen
(2. april 1996)

Om: Statistiksystemet »Intrastat«

Ifølge Kommissionens forordning 3046/92 ⁽¹⁾ om statistikker over udveksling af goder mellem medlemsstaterne skal virksomheder i EU indberette import- og eksportdata til Intrastat. Især for små og mellemstore virksomheder (SMV) kan denne indberetningspligt føre til betydelige ekstraomkostninger til bogføring.

Agter Kommissionen på baggrund af de indhøstede erfaringer inden for nærmeste fremtid at tage bestemmelserne om indberetning til Intrastat op til revision for at lette virksomhedernes statistikbyrder?

Med henvisning til det generelle ønske om en forenkling af de administrative byrder for SMV er Kommissionen da bekendt med virksomhedernes administrative problemer med hensyn til angivelse af en ottecifret varekode samt indberetning hver måned? Ser Kommissionen en mulighed for at basere Intrastat-statistikken på f.eks. kvartalsvise indberetninger?

⁽¹⁾ EFT L 307 af 23.10.1992, s. 27.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy

(7. maj 1996)

Fællesskabet og medlemsstaterne udarbejder statistikkerne over udvekslingen af goder mellem medlemsstaterne i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3330/91 af 7. november 1991 ⁽¹⁾. I overensstemmelse med denne forordning er et nyt system, Intrastat, til indsamling af data om udvekslingen af goder mellem medlemsstaterne blevet indført i alle medlemsstaterne.

Intrastat-systemet har afløst det tidligere system, der byggede på de formaliteter og den dokumentation, som toldmyndighederne pålagde, og som med virkning fra 1. januar 1993 bortfaldt ved Fællesskabets indre grænser. Intrastat er opbygget på en måde, så virksomhederne påføres så lille en byrde som muligt, uden at statistikkernes pålidelighed af denne grund mindskes. To tredjedele af de oplysningspligtige er blevet fritaget for enhver form for formalitet takket være indførelsen af statistiske tærskler. De virksomheder, som stadig skal foretage statistiske indberetninger, har oplevet en betydelig nedgang i antallet af oplysningspligtige informationer i forhold til det tidligere system og har fået stillet den nødvendige edb-software til rådighed (elektronisk formular).

Imidlertid støder disse lempelser på visse problemer, især hvad angår behovet for aktuelle og detaljerede oplysninger opdelt på produkter og partnerlande. Kommissionen har således oplyst, at det netop er virksomhedernes repræsentanter, dvs. brancheforeningerne, som insisterer på bibeholdelsen af en meget detaljeret produktnomenklatur (Den Kombinerede Nomenklatur på otte cifre) og månedlige statistikker.

Eurostat, De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, har for nylig gennemført to aktioner, et seminar og en opinionsundersøgelse, som på ny bekræfter de holdninger til Intrastat, der så ofte fremsættes af de oplysningspligtige på den ene side og brugerne på den anden. Kommissionen søger at optimere Intrastat-systemets virkemåde og gør, hvad den kan for at forenkle de oplysningspligtiges opgaver, især hvad angår de små og mellemstore virksomheder (SMV). I forbindelse med et nyligt vedtaget initiativ til forenkling af lovgivningen for det indre marked er Intrastat-systemet blevet udpeget som pilotprojekt, og en lang række konkrete foranstaltninger til forenkling af systemet (vedrørende produktnomenklaturen, transportmåden, den statistiske værdi) vil blive foreslået og der vil blive gjort en indsats for en hurtig iværksættelse.

(¹) EFT L 316 af 16. november 1991.

(96/C 217/182)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0893/96

af Daniel Féret (NI) til Kommissionen

(11. april 1996)

Om: EU's anerkendelse af kvalifikationer inden for æstetisk medicin

I betragtning af det stadig voksende behov inden for den æstetiske medicin som ikke eller kun tilnærmelsesvis er defineret, må man konstatere, at Den Europæiske Union ikke har nogen lovgivning for denne aktivitetssektor, hvilket ofte fører til misbrug eller indgreb fra ukvalificerede udøvers side, i øvrigt på patienternes bekostning.

Derfor bør den Europæiske Union anerkende særlige kvalifikationer inden for den æstetiske medicin, dels for at give læger med kvalifikationer på dette område fri etableringsret på hele Unionens område og dels for juridisk at beskytte sådanne erhvervede medicinske kvalifikationer.

Finder Kommissionen ikke, at det under hensyntagen til subsidiaritetsprincippet er nødvendigt at overveje initiativer på dette område i form af en rådshenstilling, og kan den allerede nu udarbejde forslag om anerkendelse i EU af kvalifikationer inden for æstetisk medicin?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(23. april 1996)

Rådets direktiv 93/16/EØF tager sigte på at lette lægernes frie bevægelighed og den gensidige anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre titler (¹), og fastsætter en anerkendelse af den medicinske uddannelse som plastikkirurg. I henhold til direktivets artikel 6 og 7 anerkendes plastikkirurgi automatisk af alle medlemsstaterne, undtagen Tyskland. I øvrigt skal uddannelsen i de 14 medlemsstater, hvor den fører til en automatisk anerkendt titel, opfylde visse mindstekrav fastsat i direktivet, særlig artikel 24 og 27.

(¹) EFT L 165 af 7. juli 1993.

(96/C 217/183)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0894/96
af Anne André-Léonard (ELDR) til Kommissionen
(11. april 1996)

Om: Forlængelse af den undtagelse fra EU-traktatens artikel 85, stk. 1, som UPI anmodede om i 1993

Kommissionen har endnu ikke truffet afgørelse om forlængelsen af den undtagelse fra EU-traktatens artikel 85, stk. 1, som UPI anmodede om i 1993.

UPI fortsætter således sin ulovlige praksis i forhold til Fællesskabets konkurrenceregler på det europæiske marked.

Denne situation har ført til en destabilisering af distributionen og produktionen af europæiske film, hvilket er paradoksalt i betragtning af den politik, som man foregiver at føre inden for den audiovisuelle sektor i Europa (MEDIA II-programmet, direktivet om fjernsyn uden grænser).

Hvad har Kommissionen til hensigt at foretage for at indføre effektive konkurrenceregler inden for den europæiske audiovisuelle sektor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(26. april 1996)

Den audiovisuelle sektor er ikke på nogen måde fritaget fra anvendelsen af EF's konkurrencelovgivning. Sektoren har oven i købet længe været underlagt EF's konkurrencelovgivning, hvilket fremgår af Sacchidommen, som Domstolen afsagde den 30. april 1974.

Som det ærede medlem anfører, findes der på det audiovisuelle område både EF's konkurrencelovgivning og andre, mere sektorbestemte, EF-politikker som »Media II« eller udkastet til en revision af direktivet om »fjernsyn uden grænser«. Retsgrundlaget for disse politikker og formålet med dem er forskelligt. Da de er koordinerede, er de komplementære og ikke antagonistiske.

I forbindelse med den specifikke sag, som det ærede medlem nævner, var joint venture- selskabet United International Pictures (UIP) indtil den 26. juli 1993 fritaget fra reglerne i henhold til beslutning vedtaget den 12. juli 1989. Dette selskab, som distribuerer sine 3 moderselskabers produkter, ansøgte derefter om en forlængelse af denne fritagelse. Under gennemgangen af ansøgningen har Kommissionen måttet se på joint venture- selskabets struktur og adfærd. Formålet med en sådan undersøgelse er at vurdere fritagelsens økonomiske virkninger. Hvis resultatet heraf er negativt, vil Kommissionen ikke tillade en fortsat fritagelse. Under gennemgangen af konsekvenserne, tager Kommissionen hensyn til de europæiske filmproducenters og -distributørers problemer, som den naturligvis er bekendt med. Fra et teknisk synspunkt, skal Kommissionen anvende de kriterier, som er fastsat i artikel 85, stk. 3, hvilket betyder, at den på den ene side skal tage hensyn til udviklingen i de vigtigste økonomiske indikatorer, som lå til grund for dens 1989-beslutning, og på den anden side til, om UIP's adfærd har været i overensstemmelse med de tilsagn, der blev givet i forbindelse med beslutningen. Kommissionen skal endvidere undersøge, om UIP har bidraget til at forbedre produktionen og distributionen af film og samtidig forbeholdt forbrugerne (dvs. biografejerne og biografgængerne) en rimelig del af overskuddet. Det var faktisk på grundlag af dette kriterium, at UIP i 1989 opnåede en — i øvrigt midlertidig — fritagelse. Da forholdene på markedet er meget svingende, er det ikke sikkert, at Kommissionen vil indtage den samme holdning som tidligere. Derudover er filmindustriens særlige forhold og især dens kompleksitet og relative mangel på gennemsigtighed, sammenholdt med nødvendigheden i at undersøge alle påstande, årsagen til, at Kommissionen endnu ikke kan anse de oplysninger, den er i besiddelse af, for komplette. Kommissionen fortsætter derfor aktivt sine undersøgelser.

(96/C 217/184)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0911/96
af Christof Tannert (PSE) til Kommissionen
(23. april 1996)

Om: Fællesskabsprogrammer til fordel for Berlin i årene 1995 og 1996.

1. Hvilke beløb er der bevilget delstaten Berlin i fællesskabsstøtte for årene 1995 og 1996?

2. Hvilke beløb er der hidtil blevet udbetalt?
3. Hvilke foranstaltninger og programmer vedrører
 - a) den bevilgede støtte
 - b) den udbetalte støtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(5. juni 1996)

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

(96/C 217/185)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0919/96

af Ulpu Iivari (PSE) til Kommissionen

(23. april 1996)

Om: Forenkling af eksportstøtten til levnedsmidler

Der eksporteres levnedsmidler fra Finland til Rusland med eksportstøtte fra EU. Især grænseområderne for eksempel i St. Petersburg drejer det sig om særdeles små partier, når bl.a. kødforarbejdningsvirksomhederne sender deres varer direkte til de enkelte forretninger. For hver enkelt vareparti skal der laves en erklæring, hvilket medfører et enormt papirarbejde. For eksempel skulle en finsk levnedsmiddeltransportør udfylde en formular for et vareparti, som gav 1,43 FIM i eksportstøtte. Udgifterne til sagsbehandlingen af formularen overstiger flere gange denne sum.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at forenkle det besværlige og dyre bureaukrati, som er forbundet med levnedsmiddeltransport til tredjelande i grænseområderne, for at man ikke skal give en særlig erklæring for hver enkelt vareparti?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(30. maj 1996)

Kommissionen er i færd med at undersøge de nævnte forhold i den pågældende medlemsstat og skal holde det ærede medlem underrettet om udfaldet.

(96/C 217/186)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0922/96

af José Torres Couto (PSE) til Kommissionen

(23. april 1996)

Om: Den Europæiske Socialfond, finansielle overførsler og omkostninger

Kommissionen anser de finansielle overførsler, som virksomhederne har gennemført eller vil gennemføre med de modtagne midler, som indtægter fra Den Europæiske Socialfond.

Hvad mener Kommissionen om de økonomiske omkostninger, som virksomhederne må afholde, når de ser sig nødsaget til at optage banklån på grund af de betydelige forsinkelser af overførslerne af budgetmidler fra EU til medlemsstaterne? Kan Kommissionen fremsende den relevante dokumentation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(15. maj 1996)*

De gældende regler (artikel 21, stk. 1, 2, og 3 i forordning (EØF) 2082/93 ⁽¹⁾) siger: »Betalingen af den finansielle støtte sker i overensstemmelse med budgetforpligtelserne og foretages til det nationale, regionale eller lokale organ, der er udpeget med henblik herpå i den af den pågældende medlemsstat forelagte anmodning, inden for en frist, der i almindelighed ikke må overstige to måneder regnet fra modtagelsen af en gyldig anmodning«. Kommissionen overholder disse frister nøje. Af den samme artikel fremgår det, at Kommissionen kan udbetale et forskud til de ansvarlige organer på indtil 80%.

Udbetalingerne fra de ansvarlige organer til de endelige støttemodtagere skal foregå i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5 i forordning (EØF) 2082/93: »Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der er beføjet til at udstede de i stk. 3 og 4 omhandlede erklæringer, og sørger for, at støttemodtagerne modtager forskuddene og betalingerne så hurtigt som muligt og i almindelighed senest tre måneder efter medlemsstatens modtagelse af bevillingerne, forudsat at støttemodtagernes ansøgninger opfylder de betingelser, der er nødvendige for, at betalingerne kan finde sted«.

Kommissionen kontrollerer de nationale bestemmelser om overholdelse af tre-månedersfristen for overførsel af midlerne til støttemodtagerne, således at der ikke opstår underskud, som kan blokere for en problemfri implementering af foranstaltningerne.

Hvad angår de økonomiske omkostninger, som afholdes af projektlederne, henleder Kommissionen det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed på artikel 2 i forordning (EØF) 2084/93 ⁽¹⁾, hvoraf det fremgår, at der ikke findes bestemmelser om sådanne omkostninger.

I henhold til forordningerne (EØF) 2081/93 ⁽¹⁾ og 2082/93, skal Kommissionen bidrage til omkostningerne i forbindelse med erhvervsuddannelsesforanstaltninger. Hvis sådanne foranstaltninger resulterer i et overskud, især fordi der modtages forskud fra projektlederne, reduceres omkostningerne ved foranstaltningerne. Ved udregning af de faktiske omkostninger skal disse beløb medtages som en indtægt.

⁽¹⁾ EFT L 193 af 31.7.1993.

(96/C 217/187)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0966/96**af Christine Oddy (PSE) til Kommissionen***(26. april 1996)*

Om: Regionalisering af mål 3-midler

Er Kommissionen bekendt med diskussionen i Det Forenede Kongerige om at stoppe den sektororienterede tildeling af mål 3-midler og i stedet indføre en åben konkurrence om midlerne på regionalt niveau?

Hvilke skridt vil Kommissionen tage for at sikre, at uddannelsessektoren for kvinder fortsat kan modtage midler på nationalt niveau via uddannelsesprogrammet for kvinder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(23. maj 1996)*

Baggrunden for den nuværende diskussion om at stoppe den sektororienterede tildeling af mål 3-midler i Det Forenede Kongerige er, at myndighederne i Det Forenede Kongerige har fremlagt deres plan for mål nr. 3 for perioden 1997-1999 for Kommissionen. Denne plan udgør grundlaget for forhandlingerne mellem Det Forenede Kongerige og Kommissionen om det nye samlede programmeringsdokument (SPD) med fastlæggelse af strategi, prioriteter og gennemførelsesforslag for Den Europæiske Socialfond i Det Forenede Kongerige, i forbindelse med mål nr. 3 i de kommende tre år.

I den plan, der er fremlagt af myndighederne i Det Forenede Kongerige den 7. februar 1996, gives der ikke detaljerede forslag om gennemførelsen af SPD. Ikke desto mindre er Kommissionen klar over, at undervis-

ningsministeriet for nylig har gennemført en gennemførlighedsundersøgelse med henblik på en regionalisering af programmet for mål nr. 3 og gennemførelsen heraf i perioden 1997-1999. Endvidere er Kommissionen klar over, at ministerierne i Det Forenede Kongerige endnu ikke er nået til enighed om detaljerede forslag vedrørende regionalisering. Tidsplanen og de nærmere arrangementer i forbindelse med regionaliseringen vil blive drøftet af Kommissionen og myndighederne i Det Forenede Kongerige i forhandlinger om det nye SPD.

Det er Kommissionens mål at give det udvidede partnerskab for mål nr. 3 mulighed for at udveksle synspunkter om, hvordan man bedst udformer indhold og gennemførelsesstrukturen i det nye SPD. I den forbindelse vil der blive afholdt et møde i et udvidet styringsudvalg for mål nr. 3 i Det Forenede Kongerige den 22. maj, hvor alle NGO-partnere, herunder også the Women's training network (netværket for kvinders uddannelse) vil få mulighed for at fremkomme med dens bidrag til forhandlingsprocessen.

Endvidere har the Women's training network allerede fremlagt et dokument for Kommissionen med en redegørelse for deres synspunkter om regionalisering. Netværkets ønske om at kunne fortsætte det store vellykkede arbejde, som allerede er gennemført ved hjælp af adgangen til ESF-projekter, der er skræddersyet til kvinders behov, er blevet fremlagt på en overbevisende måde for Kommissionen. Det er Kommissionens faste hensigt, at det nye SPD skal gøre det lettere at øge antallet af midler til projekter af høj kvalitet vedrørende lige muligheder i endnu højere grad end det hidtil har været muligt under mål nr. 3 i SPD. Dette vil udgøre et centralt mål for Kommissionen, når forhandlingerne om det nye SPD begynder.

(96/C 217/188)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0967/96

af Christine Oddy (PSE) til Kommissionen

(26. april 1996)

Om: Tyrefægtning

Er Kommissionen bekendt med, at mange mennesker er dybt bekymrede over tyrefægtning, og over at den støttes af EU-midler? Foreligger der planer om at stoppe støtten til tyrefægtning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(3. juni 1996)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-546/96 fra Christine Crawley (1).

(1) EFT C 185 af 25.6.1996.

(96/C 217/189)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0970/96

af Christine Oddy (PSE) til Kommissionen

(26. april 1996)

Om: Udvalg under Rådet af Kommuner og Regioner i Europa (CEMR) bestående af valgte kvindelige repræsentanter

Slutklæringen fra den konference, der blev holdt i Dublin i 1995 af Rådet af Kommuner og Regioner i Europa om valgte kvindelige repræsentanter i lokale og regionale organer, indeholdt en opfordring til at fremme den lovgivningsmæssige indsats for lige muligheder for mænd og kvinder i beslutningsprocessen og til at sikre en lige repræsentation af kvinder og mænd i de europæiske institutioner. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe på baggrund af denne erklæring?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(15. maj 1996)

Hvad angår iværksættelse af lovgivningsmæssige aktioner for at fremme ligestillingen i beslutningsprocessen har Kommissionen fremlagt et forslag til Rådets henstilling (1), som p.t. ligger til behandling i Rådet. Parlamentet er ligeledes i gang med at udarbejde en rapport og en udtalelse om Kommissionens forslag.

I forslaget henviser Kommissionen specifikt til den politiske repræsentation på lokalt plan (punkt 4.b).

(¹) KOM(95) 593 endelig udg.

(96/C 217/190)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0973/96

af Raymonde Dury (PSE) til Kommissionen

(22. april 1996)

Om: Helårsbeboelse på campingpladser og i sommerhusområder

I Belgien og navnlig i regionen Vallonien sker det stadig oftere, at ubemidlede slår sig fast ned på campingpladser og i sommerhusområder.

Situationen er meget foruroligende og man forsøger at finde frem til løsninger inden for rammerne af bekæmpelsen af social udstødelse.

Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Kan der konstateres en tilsvarende udvikling i andre medlemsstater og i givet fald hvilke?
2. Er der gennemført undersøgelser på området?
3. Vil det efter dens opfattelse ikke være hensigtsmæssigt at tage dette problem op og inddrage det i fattigdomsbekæmpelsesprogrammerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(15. maj 1996)

Såvidt Kommissionen er orienteret, har der ikke været gennemført undersøgelser af ubemidlede ophold på campingpladser og i sommerhusområder. Dette spørgsmål er blevet behandlet i en række rapporter udarbejdet af NGO'er, blandt andet i rapporterne fra Det Europæiske Observatorium for hjemløse koordineret af FEANTSA (the European Federation of National Organisations Working with the Homeless), som Kommissionen regelmæssigt yder støtte til.

Medlemsstaternes boligministre vil på deres uformelle møde, som afholdes i Irland i oktober 1996, drøfte spørgsmålet om boligsituationen for socialt udstødte.

(96/C 217/191)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0995/96

af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen

(26. april 1996)

Om: Økonomiske virkninger af en ikke-diskrimineringsbestemmelse for handicappede i traktaten om Den Europæiske Union

Regeringskonferencens Refleksionsgruppe har konkluderet, at de retlige og økonomiske virkninger af en ikke-diskrimineringsbestemmelse til fordel for handicappede skal vurderes. Hvilke aktioner agter Kommissionen at iværksætte til at sikre dette i betragtning af dens utvetydige støtte til indførelsen af en sådan bestemmelse?

Vil Kommissionen sikre, at en sådan undersøgelse baseres på internationale sammenligninger såsom den amerikanske handicaplovgivning, og omfatter alle de økonomiske fordele ved, at de handicappede deltager fuldt ud som arbejdstagere og forbrugere i det indre marked?

Er Kommissionen stadig enig i, hvad den sagde i sin hvidbog om social- og arbejdsmarkedspolitikken, om at vi ikke har råd til at ikke at give handicappede ret til fuld deltagelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(22. maj 1996)*

Kommissionen har ved flere lejligheder, ikke mindst i hvidbogen om social- og arbejdsmarkedspolitikken ⁽¹⁾, givet udtryk for sin støtte til bekæmpelsen af diskriminering mod handicappede. I overensstemmelse med det sociale handlingsprogram udarbejder Kommissionen i 1996 en meddelelse til Rådet og Parlamentet om dette spørgsmål.

I øvrigt søger Kommissionen gennem udvikling af eller støtte til komparative undersøgelser eller pilotprojekter at påvise det hensigtsmæssige i at fjerne af alle de forhindringer, der hindrer handicappede i at deltage fuldt ud og leve et uafhængigt liv.

⁽¹⁾ KOM(94) 333 endelig udg.

(96/C 217/192)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0996/96
af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(26. april 1996)*

Om: Den oprindelige befolknings reelle deltagelse i projekt ALA/93/55 i Guatemala

Hvorfor har Kommissionen oprettet sin egen lokale høringsprocedure til afvikling af dette projekt med kun to grupper, der er urepræsentative for de oprindelige folk?

Er Kommissionen indforstået med, at der er behov for at sikre deltagelse fra alle 22 Maya-sproggrupper i Guatemala, og vil Kommissionen øjeblikkeligt skabe en sådan struktur i samarbejde med Organisationen af Mayafolkenes organisationer i Guatemala (COPMAGUA)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin*(14. maj 1996)*

Kommissionen er overrasket over det ærede medlems oplysninger, hvoraf det fremgår, at kun to »ikke-repræsentative« grupper af indfødte deltager i gennemførelsen af det pågældende projekt i Guatemala.

Dette projekt er blevet udarbejdet og iværksat på grundlag af en udvidet høring, som har været åben for alle indfødte befolkningsgrupper i regionen. I Mellemerika deltager således allerede 135 organisationer af indfødte, som repræsenterer 55 etniske grupper.

I den foreliggende sag i Guatemala sikres de 22 Maya-sproggruppers deltagelse ved, at Academia de Lenguas Maya de Guatemala, som repræsenterer alle sproggrupper i landet, medvirker i projektet.

Det er vigtigt at understrege, at selve strukturen i projektet er udformet på en sådan måde, at alle grupper af indfødte i Mellemerika kan deltage deri. Dette er grunden til, at det ikke er nødvendigt at foretage en ændring for at sikre, at nævnte organisation for Mayafolkene i Guatemala kan deltage. Visse uoverensstemmelser mellem de forskellige grupper af indfødte kan imidlertid indebære, at de afholder sig fra at deltage aktivt i programaktiviteterne.

(96/C 217/193)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1003/96
af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(26. april 1996)*

Om: Effektiviteten af EU's udviklingsprogrammer i Latinamerika

Hvordan vurderer Kommissionen generelt effektiviteten i dens udviklings- og samarbejdsprogrammer i Latinamerika, og især hvilke af de uafhængige evalueringsstudier, der er blevet gennemført siden juni 1994, er tilgængelige for Europa-Parlamentet?

Vil Kommissionen foreslå, at der tages noget initiativ til at forbedre kvaliteten af udviklingsprogrammerne i Latinamerika, og kan den præcist beskrive de valgmuligheder, som den overvejer i denne henseende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(21. maj 1996)

Som hovedregel gennemfører Kommissionen midtvejsevalueringer og endelige evalueringer i forbindelse med større projekter i Latinamerika, hvis gennemførelsesperiode strækker sig over mere end et år. Disse evalueringer gennemføres af uafhængige konsulentfirmaer, og der føres tilsyn dermed i overensstemmelse med retningslinjer, som er godkendt af Kommissionen ⁽¹⁾. Det skal bemærkes, at Kommissionen er i færd med at udarbejde en håndbog i projektevaluering og en håndbog i økonomisk og finansiel analyse, som vil blive obligatoriske midler til projektevaluering, når de er godkendt af Kommissionen.

Desuden gennemfører Kommissionen mere omfattende tematiske evalueringer såsom landespecifikke evalueringer og en evaluering af støtten til mikrovirksomheder. Der gennemføres også evalueringer af projekter med beskeden finansiel støtte og forholdsvis kort gennemførelsesperiode.

Kommissionen bestræber sig til stadighed på at indføre nye metoder og horisontale elementer i projektplanlægningen og -gennemførelsen for at forbedre kvaliteten og sikre projekternes overlevelse. Resultaterne af undersøgelserne og evalueringerne udnyttes i det videre arbejde, og der benyttes i dette øjemed en række overordnede principper vedrørende udviklingsprogrammernes effektivitet ⁽²⁾. Følgende spørgsmål behandles med særlig opmærksomhed:

- Der lægges betydelig vægt på modtagerlandets overordnede politikker og det foreslåede samarbejdsområdes økonomiske og administrative baggrund. Rent politisk føres der en kontinuerlig dialog vedrørende behovet for decentralisering, demokratisering og respekt for menneskerettighederne.
- Desuden tilstræbes der større konsekvens i udvælgelsen af projekter, klarere og mere realistisk fastsættelse af mål, større fleksibilitet i planlægningen og hurtigere tilpasning, når der er konstateret behov derfor. Opmærksomheden henledes dog på visse alvorlige mangler som følge af tidsbegrænsninger og knaphed på ressourcer til intern brug. Det er en absolut forudsætning for høj kvalitet, at der afsættes tilstrækkelig tid til projektplanlægning og tilsyn med gennemførelsen. For at gøre belastningen af de enkelte tjenestemænd i Kommissionen mindre er der pålagt delegationerne i Latinamerika et større ansvar for tilsynet med projekterne. Det vil derfor være nyttigt, at Europa-Parlamentet afsætter de ressourcer, der er nødvendige til den konkrete åbning af delegationen og kontoret i Mellemamerika.
- Kommissionen søger endvidere at skabe et større engagement hos modparterne eller gennemførelsesorganerne i partnerlandene og at motivere de lokale målgrupper ved aktiv inddragelse af dem i udvælgelsen, planlægningen og gennemførelsen. Der tages metoder i brug, som baseres på medbestemmelse og demokratisk styring. Kommissionen beklager, at de ovennævnte begrænsninger ofte hæmmer brugen af disse metoder i den periode, hvor projekterne planlægges og forberedes.
- Kønsrelaterede anliggender tillægges høj prioritet, og Kommissionen gør i øjeblikket en særlig indsats for at støtte de latinamerikanske lande i deres bestræbelser for at føre Beijing-konventionen ud i livet både på projektplan og i visse tilfælde på institutionelt niveau og »policy«-niveau. Der gives løbende uddannelse til personalet med henblik på at føre disse mål ud i livet.
- Der tages hensyn til den miljømæssige bæredygtighed, og der foretages obligatorisk bedømmelser af miljøvirkningerne i forbindelse med forberedelsen af projekter.
- Endelig tilstræbes der til stadighed øget donorkoordination på lokalt plan via Kommissionens delegationer.

⁽¹⁾ Manual for Project Cycle Management (1993) og Outline for Evaluation Format (1992).

⁽²⁾ Næmlig DAC's Principles for Effective Aid, OECD, Paris 1992.

(96/C 217/194)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1006/96**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen***(26. april 1996)*

Om: Thames Gateway-områdets deltagelse i EU's regionale projekter

Hvilke drøftelser har og vil Kommissionen have med Det Forenede Kongeriges regering og repræsentanter for lokale myndigheder og arbejdsmarkedets parter om deltagelse af Thames Gateway-delområdet (formelt East Thames Corridor) i Den Europæiske Unions programmer?

Er Kommissionen enig i, at dette projekt er »det største genopbygningsprojekt i Europa«, og hvilke initiativer planlægger den at tage i denne henseende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(15. maj 1996)*

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

(96/C 217/195)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1027/96**af Joaquim Miranda (GUE/NGL) til Kommissionen***(3. maj 1996)*

Om: Besøg i Portugal af kommissæren for turisme

Det er blevet offentliggjort i medierne, at kommissæren for turisme, Christos Papoutsis, den 18. april vil rejse til Portugal.

Kan Kommissionen bekræfte, at denne rejse vil finde sted? Hvad er i så fald hovedformålet med og programmet for besøget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af C. Papoutsis*(28. maj 1996)*

Kommissionen skal herved oplyse det ærede parlamentsmedlem om, at kommissæren med ansvar for turisme ikke besøgte Portugal den 18. april 1996, og at der i øvrigt ikke var planlagt noget besøg i Portugal på den dato.

(96/C 217/196)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1039/96**af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen***(3. maj 1996)*

Om: Byggearbejders status

Har Kommissionen undersøgt byggefirmaers almindelige praksis med at kræve, at deres arbejdstagere arbejder som selverhvervende?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen, på baggrund af den store fare for den personlige sikkerhed på byggepladser, at træffe for at sikre, at de rettigheder, arbejdstagere har i henhold til gældende lovgivning om sundhed og sikkerhed, udvides til også at omfatte arbejdstagere, der arbejder som selverhvervende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(22. maj 1996)*

EF-traktatens artikel 118A omhandler udelukkende beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed. Direktiver, der udspringer af denne artikel kan således ikke skabe rettigheder og forpligtelser for

for selverhvervende. Det er imidlertid nødvendigt at påføre selverhvervende visse forpligtelser, når disse udfører arbejder på samme arbejdsplads som arbejdstagere, der er omfattet af EF-traktatens artikel 118, således at det af de selverhvervende udførte arbejde ikke har indflydelse på de øvrige arbejdstagers sundhed.

Det er især tilfældet med Rådets direktiv 92/57/EØF om implementering af minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed på midlertidige eller mobile byggepladser ⁽¹⁾, idet dette direktivs artikel 10 pålægger selverhvervende en række forpligtelser med henblik på at opretholde sikkerheden og sundheden på en byggeplads.

Kommissionen er opmærksom på, at selverhvervendes sikkerhed og sundhed udgør et særligt problem. Kommissionen har til hensigt inden for rammerne af fællesskabsprogrammet vedrørende sikkerhed hygiejne og sundhed på arbejdspladsen (1996-2000) ⁽²⁾ at undersøge, om der er et behov for et forslag til Rådets henstilling om selverhvervendes sikkerhed og sundhed.

⁽¹⁾ EFT L 245 af 26.8.1992.

⁽²⁾ KOM(95) 282 endelig udg.

(96/C 217/197)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1092/96

af Hugh McMahon (PSE) til Kommissionen

(23. april 1996)

Om: Ulovlig afskedigelse af 88 udenlandske lærere ved Napolis Universitet

Mener Kommissionen ikke, at de napolitanske universitetsmyndigheders ulovlige afskedigelse af 88 udenlandske lærere bør give anledning til en overtrædelsesprocedure mod den italienske stat for dens vedvarende undladelse af at gennemføre EF-lovgivningen på trods af to domme afsagt af Domstolen og to beslutninger vedtaget af Europa-Parlamentet?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre, at disse 88 udenlandske universitetslærere øjeblikkeligt genindsættes i deres stillinger uden afbræk eller grund til frygt for eftervirkninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(28. maj 1996)

Kommissionen er klar over det af det ærede parlamentsmedlem omtalte problem, og universitetslærerne har selv indgivet en klage mod Istituto Orientale Universitario. Dertil kommer, at en rapport om situationen for lærere i fremmedsprog på italienske universiteter udarbejdet på Kommissionens foranledning af en uafhængig ekspert har afsløret, at fremmedsproglærerne i Napoli kun har fået tilbudt tidsbegrænsede kontrakter, hvilket er i direkte modstrid med fællesskabslovgivningen.

Kommissionen har for nylig kontaktet de italienske myndigheder i forbindelse med en overtrædelsesprocedure, der blev indledt i 1992 med henblik på at få afklaring på den aktuelle situation for fremmedsproglærere i Italien, og især for at påtale forholdene på Istituto Orientale Universitario. Kommissionen følger situationen nøje og træffer afgørelse om sagens videre forløb, når der er kommet svar fra de italienske myndigheder.

BERIGTIGELSER

(96/C 217/198)

**Berigtigelser til skriftlig forespørgsel E-2287/95
af Christina Muscardini til Kommissionen***(De Europæiske Fællesskabers Tidende C 326 af 6. december 1995)*

Side 39, i svaret på forespørgsel E-2287/95:

— Citatet skal lyde som følger:

»Selv om der er foretaget grundige undersøgelser, er der ikke fundet afgørende beviser for, at indtagelse af asbest kan forårsage kræft. Der er tale om epidemiologiske undersøgelser gennemført blandt befolkningsgrupper, hvis drikkevandsforsyning indeholder høje asbestkoncentrationer. Dertil kommer, at man i en række omfattende undersøgelser har fundet, at asbest ikke konsekvent har øget forekomsten af kræft i mavetarmkanalen. Der er derfor ikke tilstrækkelige beviser for at indtagelse af asbest er sundhedsskadeligt, og på dette grundlag konkluderede man, at der er ikke er behov for at udarbejde vejledende værdier for asbest i drikkevand.«

— Fodnote »(4)« skal lyde som følger:

»(4)« Guidelines for drinking water quality, 2nd edition, volume I, 1993, pages 42 and 179.
